

ગયા દરા પ દર વરસની અ દર ધણા દેશરોવકોને કારાવાસનો અનુભવ મળ્યો છે કેટલાકોએ પોતાનો અનુભવ દુનીયા આગળ મુક્યો છે સ્વરાજ્યની લડત પૂરી થતા આ બધા અનુભવો અને વિચારોનો એક સ્વતંત્ર સાહિત્યવિભાગ થવાનો તેમાંયે શ્રી૦ રાજગોપાલાચાર્યરની નિત્યનોધ પોતાની વિરોધતાથી જુદી જ પડવાની

ગાંધીજીએ પોતાના જીવન-અનુભવ દુનીયાને આપ્યા છે, પણ તેમાં મોટા ભાગે સત્યાગ્રહના આચાર્ય બોલે છે રાજગોપાલાચાર્યરની નોધમાં સાધક સત્યાગ્રહી પોતાનો જીવસો તેમજ પોતાની શકાઓ અને વિરોધો રજૂ કરે છે તથા મહિના એક જ જીવમાં એક ઓરડામાં ગાંધીજી રહ્યા છતાં ઉત્સાહી પ્રસારના વૃત્તાત જેટલી જ વિવિધતા આ રોજનીશીમાં છે હૃદયનું મન આમાં એટલું બધું પ્રમાણિકતાથી આપેલું છે કે આ ચોપડી સાહિત્યમેત્રમાં કાયમનું સ્થાન લેશે આમાં કૃત્રિમતા કે આડંબર લેશ માત્ર નથી આમાં ધાર્મિક વૃત્તિ છે, પણ ધર્મોપદેશ નથી, ગભીરતા છે, પણ દુર્મુખતા નથી, સંસ્કારિતા છે, પણ તેને લીધે આવતી પ્રતિષ્ઠાની આશડછેદ નથી પોતાની શ્રદ્ધા તેમજ પોતાની અસક્તિ એમાં નિખાવસપણે તેમણે ટાંકી રાખી છે આત્મશુદ્ધિની સુગંધ જોનામાં પેદા થઈ છે એવો માણસ પ્રતિકૂળ વાતાવરણમાં પણ ભલમનસાધની પરિમળ કેવી રીતે ફેલાવી શકે છે એ જોઈ આપણને તેમને વિષે સાત્ત્વિક અદ્વૈતાર્થહપજે છે

શ્રી૦ રાજગોપાલાચાર્યરની લેખનશૈલીમાં હીરાની ચમક નથી, ખજારની આણી નથી, પણ મોતીનું લાવણ્ય અને સ્ફટિકની પારદર્શકતા છે તેથી તેમની આ ચોપડીના સહવાસમાં મન હસેજીત નથી થઈ, પણ પ્રસન્ન અને પવિત્ર થાય છે નિરાશલી સત્યનો આ મહિમા છે

દત્તાત્રેય બાલકૃષ્ણ કાલેલકર

પરિચય

અત્મણી વસ્તુને પરિચયની જરૂર હોય શુજરાતના વાચકોને તો નથી શ્રી રાજગોપાલાચાર્ય અત્મવ્યાસે નથી તેમની રાજનિશી અત્મણી સાચી રીતે કે ખોટી રીતે શ્રી રાજગોપાલાચાર્યનું નામ આજકાલ એટલું બધું જગતની બત્રીશીએ ચઢ્યું છે કે તેમને વિષે આજે તો ચૂપ રહેવું અને જમાનાની આળસીમાથી ચળાઈ અવરોધ શુ નીવળે છે તેની રાહ જોવી વધારે યોગ્ય ગણાય વળી આ ત્રણ મહિનાની રાજનિશીમા એ નિર્મળ, નિષ્કલંક સાધુ કંઈયંતુ એટલું તો નિર્મળ પ્રતિબિંબ પડેલું છે કે તેને વિષે કંઈ પણ કહેવું એ તો તે શાન્ત જળને અશાન્ત કરી પ્રતિબિંબને વિખેરી નાખવા બરાબર છે પણ ભાવાન્તરકારનો હું એટલો બધો આશીયાળો છું કે તેમની આસાને હું ઢયાપી રાકતો નથી વાચકને એટલી જ વિનંતિ છે કે આ પ્રવૃત્તિમા કાંઈ દોષ હોય તો તેનો જીમ્મો તે ભાવાન્તરકારને માથે નાંખે અને પરિચયમા લખેતું ભૂતી જઈ પ્રગટ આત્મકથા તરફ જ વળે

ચક્રવર્તી રાજગોપાલાચાર્ય સાથે મારો સબંધ ગાઢ કહેવાય અને નથે કહેવાય એઓ મારા કરતા પદર વરસ મોટા છે, એમ શ્રી સત્યામહ પદેલાની જાહેર જાહેરીમા એમની સાથે રહેવાનો

મને પ્રસંગ નથી આવ્યો, કે દૂર સેસમમાં ચાલતી તે પ્રવૃત્તિ વિશે નહિવાનો પ્રસંગ પણ નથી આવ્યો. એટલે તેમના જીવનના તે ભાગ વિશે મારાથી કશું કહેવાય એમ નથી, અને કહીશ તેટલું મિત્રો પાસેથી સાંભળેલું જ હશે. સને ૧૯૧૯ ના માર્ચમાં હું તેમને પહેલો મળ્યો, ત્યારથી જ હું તેમનો પૂજારી બન્યો; ત્યારથી જ તેમને વિશેષ નહિવાની મેં ઇચ્છા રાખી છે, અને તેમણે લખેલી આત્મકથા ન વાંચી હોત તો તેમને મેં ઠીક ઠીક જણાવ્યા છે એમ પણ હું નહિ કહી શકત.

પૂ. ગાંધીજી પણ શ્રી રાજગોપાલાચાર્યને ઉપરની તારીખ સુધી નહિવાતા ન હતા. રોલેટ કાયદા સામે સત્યાગ્રહ જાહેર કરી મદ્રાસમાં તેના પ્રચારાર્થે ગાંધીજી નીકળ્યા ત્યારે ટ્રેડનમાં ટપાલના ચોડા તપાસતાં મારી નજરે 'રોલેટ એક્ટ પ્રત્યોત્તરી' નામની ટાઇપ કદેલા કાગળોની એક થોકડી આવી. પ્રત્યોત્તરી ગાંધીજી આગળ મેં મુકી, અને મદ્રાસ પહોંચતાં પહેલાં તેઓ તે વાંચી ગયા. 'સુંદર છે; પણ મદ્રાસીઓ તો અતિશય ઝીણી બુદ્ધિવાળા વકીલો છે, એટલે હું એમાં નવાઈ નથી જોતો' કહી ગાંધીજીએ તે કાગળોમાં પાછાં મને સોંપ્યાં. આ ઝીણી બુદ્ધિવાળા વકીલ લડતમાં પોતાની સાથે સામિલ થશે કે નહિ તે વિશે ઉપરના સંપ્દોમાં શંકા ગર્ભિત રહેલી હતી. અમારું સ્વાગત કરનારાઓમાં એ વકીલ સ્ટેશન ઉપર હાજર હતા, અને અમારો ઉતારો પણ એમને ત્યાં જ થયો. એમને ત્યાં એટલા બધા માણસોની આવજા હતી, અને ગાંધીજીની આગળ બેસીને વાત કરનારા માણસો એટલા બધા હતા કે શ્રી. રાજગોપાલાચાર્યને જ ઘેર અમારો મુકામ છે એમ જણતાં પણ મને બે દિવસ થયા. પોતાને કશું કહેવું હોય તે કહેતાં શરમાતા, સંકોચાતા, જાણે આનુષ્ઠાન ચાલી રહેલી હમચકડીમાં પોતાને કશી લેવાદેવા જ ન હોય તેમ આધા આધા લાખલા એ રાજગોપાલાચાર્ય હજી મારી નજરે આગળ ઉભેલા હું જોઈ છું. એમના કરતાં વધારે ઓછી શરમાળ તો એમની દીકરી

હતી. એ તેર વરસની બાળાએ ગાંધીજીના પ્રતિભાના સ્પર્શથી આખી એક સાંજે સારું સુષ્ક કર્યા, ત્યારથી તે બાળાના પિતાને બાળવાને હું ઉત્સુક થયેલો. પણ પિતા તે વેળા પૂરા ન જ બાળાયેલા. તેમને વિષે તેમના કરતાં બીજાની મારફતે જ મેં વિશેષ બહેલું. શ્રી. જી. એ. નટરાન અને શ્રી. શ્રીનિવાસ સાચીએ ગાંધીજીને કહેલું કે 'તમને ટોકો આપનારા પક્ષમાં સીધી વધારે મફત અને સાચા માણસ રાજગોપાલાચાર્ય છે.' મેં જોયું કે શ્રી. કસ્તુરીરંગ આયંગર અને તેમના પક્ષના ગૃહસ્થો સાથે વિનીત પક્ષના ધુરંધરો બહુ ઓછા મળતા, પણ શ્રી રાજગોપાલાચાર્યની સાથે તો તેઓ ચર્ચા કરતાં કદી થાકતા જ નહિ. આના મૂળમાં મને તેમની મોઢક મોઢાશ લાગેલી. બીજા મિત્રો પાસેથી જણ્યું કે સેલમમાં ખાસાં વીરોક્ત વર્ષ સુંદર વખતેલાત કરી, હવે મદ્રાસમાં પોતાનું નામ મરાઠ્ઠર કરવા તેઓ આવ્યા છે. કેટલાકે કહ્યું કે સંભવ છે કે તેઓ અહીં એકાદ વર્ષ વખતેલાત કરે અટલે હાઇકોર્ટ જ જાય. આમ જાણી જમા ઉપર નજર કરી રહેલાને ત્યાં સત્યાગ્રહ લઇ જવો એના જેવું બીજું વિપરીત શું હોય? પોતાની વખતેલાત અને પોતાની સામે રહેલા ઉજ્જવળ ભવિષ્યનો વિચાર કરીને તો તેઓ સંકોચાતા ન હોય? એમ પણ મને ધીકવાર થઈ ગયેલું. પણ મદ્રાસથી નીકળતાં સાંજે જ મારી જાનિ દૂર થઈ. મેં તેમને સીધો જ સવાલ પૂછ્યો, 'હવે અહીં પ્રેક્ટિસ કરવાના હશે?' જવાબ મળ્યો, 'હવે શું પ્રેક્ટિસ કરશે? કોણે જણ્યું હવે કે રોલેટ બિલ આવશે? નહિ તો આ બધી લાઇબ્રેરી વગેરે સેલમથી લાવવાની ઉઠવેડમાં નહિ પડત.'"

આ પછી, ગાંધીજીએ સત્યાગ્રહ બંદરે કર્યો તે પહેલાં તેમને મોટો લાંબો કાગળ લખી બારે આશા આપનાર અને મદ્રાસ બોલાવનાર શ્રી. સી. વિજયરામવાચાર્ય પોતાને હવા ખાવાને સ્થાન પહોંચ્યા, પણ રાજગોપાલાચાર્ય તો ચૈતે બાવા'બની બીજાએને બાવા બતાવવાને ગાંધીજીની સાથે નીકળ્યા. આજે

મદ્રાસ પ્રાન્તનાં જે થોડાં પણ ઉજ્જવળ નામે આપણા દેશના તાલ ઇતિહાસમાં ચળકે છે તે નામે શ્રી. રાજગોપાલાચાર્ય વિના રણમાં ચડ્યા હોત કે નહિ તે કહેવું જરા કઠણ છે. સ્વભાવથી જ દીર્ઘસૂત્રી એવા મદ્રાસી ભાઈઓને આ રણમાં ચડાવનાર શ્રી. રાજગોપાલાચાર્યની કુશલ બુદ્ધિ છે, અને તેમને ટકાવી રાખનાર તેમનું શુદ્ધ, નિષ્કલંક ચારિત્ર્ય છે. આ રોજનિશીમા જેટલા યુવકોના નામેનો જુદે જુદે સ્થળે નિર્દેશ છે તેઓને તેમના સંકુચિત જીવનમાંથી બહાર આણનાર શ્રી. રાજગોપાલાચાર્ય જ છે.

ગાંધીજીને રંગ તમને ક્યારથી લાગેલો એમ એક વાર પૂછતાં તેમણે જણાવેલું કે જ્યારથી દક્ષિણ આફ્રિકામાં સત્યાગ્રહ રાત્ર થયો ત્યારથી જેટલું વર્તમાનપત્રો દ્વારા અને તેમના લેખો દ્વારા જાણી શકાય તેટલું જાણવાનો મેં પ્રયત્ન કર્યો છે. ઘરેક પ્રકારના દંસ, ડોળ, ખાખંડના તરફ તેમનો હડહડતો તિરસ્કાર તેમનામાં ત્યારથી જ સંપૂર્ણ રૂપે ઉતરેલો. સને ૧૯૨૦ની પ્રાન્તિક સમાજ સુધારા પરિષદના પ્રમુખ તરીકે તેમણે આપેલા ભાષણમાં તેમણે સમાજની મૂર્તતાઓ સામે સખ્ત બળવો ભડેર કર્યો હતો અને સમાજનાથી ચૂરાયેલા કચરાયેલાઓને તેમણે બતાવેલા શુદ્ધ સત્યાગ્રહના રાસ્તેથી તે વેળા ઠીક બળભગાટ થયો હતો. આવાઓની બહારે ધાઇને ભવિષ્યમાં તેમને કેટલીયે લડાઈ લડવાની બાકી છે તેની આગાહી તો કાણ કરી શકે ?

પ્રસિદ્ધિથી તેઓ જેટલા ગભરાય છે તેટલા ગભરાતા બાગ્યે જ બીજા કોઈ નેતાને મેં દીઠા છે. પણ તેનાથી ભાગતા ફરે છે માટે જ જાણે પ્રસિદ્ધિએ તેમનો પીછો ચઢક્યો હોય તેમ થયું છે. ગયામાં આપણા વયોવૃદ્ધ નેતાઓ સામે ઝૂઝતા તેમને જોવાનું મારા ભાગ્યમાં ન હતું. પણ તેમને મળેલા વિજયથી કદાચ હું તેમને અન્યાય તો ન કરી દઉં તેથી જાણે ગયા પછી ભાઈ દેવદાસ અને મને લખનારમાં મળવા આવનાર સાથે તેમણે અમારા ઉપર સદરો

મોકલ્યો કે ‘હું ફક્ત નથી હોં!’ આ વચનમાં તે વિજયની અકળામણ સ્પષ્ટ છે, જેમ ગયા પછીના તેમના બધા લેખોમાં પણ તે સ્વળે સ્વળે જણાય છે. મારા છુટ્યા પછી નવા પક્ષના ઘણા ભાઈઓને હું મળ્યો. તેમણે મને કહ્યું કે શ્રી. રાજગોપાલાચાર્ય ભારે હઠીલા, પોતાનો કહ્યો જ ખરો કરાવનારા છે. મુંબઈ આવતાં શ્રી. રાજગોપાલાચાર્યના પક્ષનાઓએ કહ્યું કે તેઓ જોઈએ એટલા કડક નથી. એટલે મારી ચિન્તા મટી અને એક દીકાથી બીજાને મેં ઉદ્દેશી દીધો. છપી છપી પણ ક્યાંયે આત્મપ્રતારણા ન હોય એ જોવાને માટે લડતા મેં તેમને અનેક વાર જોયા છે. (ગાંધીજી જવા પણ કેટલીક વાર તેમની પ્રખર દીકાદિથી બચ્યા નથી એની મને ખબર છે. પણ રાજકાળમાં મૃતું ન જાણતા એવા બાળકના પણ મત જાણવાની અને તેનો લાભ લેવાની તેમની આતુરતા પણ મેં હમેશાં જોઈ છે.) તેમના ઉપર આશ્રેય કરનારાઓ તેમને ગાંધીજીના આધળા એલા બલે કહે. તેઓ તેમને ઓળખતા નથી. સર્વો હશ્વર ઉતરીને આવે અને તેના આધળા એલા આખી આલમ થઈ જાય, પણ શ્રી. રાજગોપાલાચાર્ય નહિ થાય એવો મારો અનુભવ છે. તેમની સંદોષિત જગૃત બુદ્ધિમાં અંધકારનું નામ નથી ગાંધીજીના સિદ્ધાન્તોનું રહસ્ય તેઓ સંપૂર્ણ રીતે સમજ્યા છે, તેમનાં વચન તેઓ પી ગયા છે, એટલે તેમનું મૌન પણ તેમના આગળ પોકાર કરીને જોડે છે, એવી મારી દૃઢ માન્યતા છે. આને ક્ષીણ જ ગાંધીજીની શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ તેમનામાં સંપૂર્ણ રીતે ઉતરેલા છે. મુંબઈમાં છેલ્લી કારોબારી મમિતિની બેઠક વખતે મેં તેમને કહ્યું, ‘શું આમ આપણે બાપુને છ વર્ષ પહેલાં છોડાવી શકવાના કે ?’ દૃઢ નિશ્ચયથી તેમણે જવાબ આપ્યો, ‘જરૂર, કાંઈ શક છે કે ?’ હજી બાજી આપણા હાથમાં છે.’

એમની નિરભિમાન વૃત્તિ કેટલી છે તે તો એમના સમાગમમાં આવનાર જ જાણે. મુંબઈમાં દેવદાસે, જોસેફે, મારે શું કરવું તે વિષે અમે સાથે બેસી વિચાર કરતા હતા. જમનાલાલજીનો

આમદ હતો કે શ્રી. રાજગોપાલાચાર્ય સદા સાબરમાંદા રહે છે, એટલે તેમને દરેક કામમાં સરસ મદદ કરનાર કોઈએ સાથે રહેવું જ જોઈયે. મેં કહ્યું, ‘હું તમારી સાથે રહું તો ? તમે કાર્યકારી મંત્રી હોવ તો હું મદદનીશ મંત્રી થાત જ. પણ હવે પણ તમારી સાથે રહું તો શું ?’ વિસ્મયભર્યા સંકેતથી તેઓ જોડ્યા, ‘જા, જા. તું તો બધુંયે કામ કરે. કાર્યકારી મંત્રી નથી, છતાં તેના કરતાં મારે કામ ઓછું નથી. પણ તને સાથે ફેરવું તો મને લોકો ફાડી નહિ ખાય ?’ પણ પોતાના અંતરનું દુઃખ બહારના હાસ્યથી ઢાંકવાનો પ્રયત્ન કરતા તેઓ જોડ્યા, ‘આ યુકદાની રાખું છું એ બાપુનું ઓછું અનુકરણ છે ? તેમાં વળી બાપુનાં લવંગ સાકર રાખું તો તો કાંઈ કસર નહિ રહે. ટોસ્ટ દૂ ખાવાના સૂચના તો છે જ. તેમાં વળી તને સાથે રાખું એટલે યઈ રહું !’ લોકનિન્દાનાં બાણ સામે તેમની ચામડી હજી ગેંડાના જેવી—વજ જેવી યઈ નથી એ સમજીશો. ‘દેવદાસને સાથે રાખો તો ?’ ‘દેવદાસને હું મારી સાથે રાખું ? દેવદાસ તો મારા કરતાં મોટો છે—સાથે જ મોટો છે.’ એમ કહી એ સૂચનાને કાઢી નાંખી.

દમતા ન્દના વ્યાધિ સાથે, છેલ્લાં ત્રણ વર્ષ થયાં પૂરી ઉંમર પણ બાળ્યે જ મેળવી, પોતાના ઉપર આધાર રાખનારા આશ્રિતોનું શું થાય છે તેનો જરાયે ખ્યાલ કીધા વિના એકે સાસે વિચાર, વાણી અને દલમથી દેશને દોરતા એ ‘માનવસંજોગડા’નું જલદેરજીવન એ જ એમનો પરિચય છે. એમને ઘેર વૃદ્ધ પિતા છે, એક મોટા બાઈ પોતે જેવ ગયા તે પહેલાં પોતાનું કુટુંબ એમને સોંપી ગુજરી ગયેલા, મા વિનાનાં પાંચ છોકરાં છે, ચાર પાંચ વર્ષ થયાં એક કાઝીની કમાણી નથી, કોઈ પણ જલદેર સંસ્થામાંથી એક પાઈ સરખી એઓ ઉપાડતા નથી. મેં પૂછ્યું, ‘ખરચી કેમ ચાલે છે ?’ જવાબ મળ્યો, ‘હમ્મર જલ્દે કેમ ચાલે છે. ઘેર જઈ છું ત્યારે થોડા રૂપિયા ઉપાડું છું અને તે ખર્ચાઈ જાય છે.’ ‘રામુ ક્યાં છે ? લક્ષ્મી શું કરે છે ? ક્યાં જાય છે ?’ હસીને જોડ્યા, ‘તમે પૂછો જ નહિ. આવા

સવાલ ન પૂછવામાં જ હડાપણ છે. હું રામુ લક્ષ્મીનો વિચાર કરવા બેસું તો તમ્મર આવે, અને બહુ કાર્ય આધું રહે. તેના કરતાં એ વિચાર ન કરી કામમાં જ બધો કુટુંબજાર ભૂલી જવો એ સાહે નથી ?' એવામાં જ જન્મનાલાલજીએ ટપાલમાં આવેલા બે કાગળ તેમના હાથમાં મુક્યા. એક તેમની દીકરીનો અને બીજો તેમના જન્મબાળનો હતો. દીકરીના કાગળની બેક લીટી વાંચી ખીસામાં મુક્યો. જન્મબાળનો હાથમાં લીધો. તેની પાંચ લીટી પૂરી થાય તે પહેલાં પાંચ માણસો તેમની પાસે આવી પાંચ વસ્તુઓ પૂછી ગયા. પાછો વાંચવો રાત્રે કર્યો, પાછો વિશ્લેષ થયો. કાગળ ન જ વંચાયો. દિવસભર કામ રહ્યું. રાત્રે સભાઓ હતી. બાર વાગે આવીને પચારીમાં પડ્યા. પેલા કાગળો બિચારા અણવંચાયેલા ખીસામાં જ રહ્યા. આથી એમ ન સમજવું જોઈએ કે તેમને પોતાનાં સ્વજનો પ્રત્યે પ્રેમ જોઈ છે. તેમનાં પત્ની ભારે રોગથી બાર વર્ષ સુધી પીડાતાં રહ્યાં હતાં. તેમની પાસે બેસી, અનેક ઉત્તરો કરી તેમણે જે સેવા કરી છે તેવી અડગ ધીરજ અને પ્રેમથી સેવા કરનાર પતિઓ બહુ જોઈ હશે. એમ મારા મિત્ર જોસફે એક વાર મને કહેલું. 'એમના જેવા પતિ વિરલ જ હોય છે' આ મિ. જોસફનું વાક્ય છે. આઠેક વર્ષ ઉપર આ સેવાની પાત્રી થયેલાં તેમનાં પ્રિય સહચરી ગુજરી ગયાં. તેમનું સ્મરણ તેમણે અહોરાત્ર સાચવું છે—જેવમાં પણ તેઓ તેમને યાદ આવ્યાં છે. એ તેમની અમોલી યાદી, બાળકોના પણ વારં-વાર સંભારણાં આ રોજનિર્ણયમાં અનેરી ઝડક પૂરે છે—મહા-ભિત્તિકમણ કરતાં સ્ત્રી અને પોતાના પુત્ર તરફ પાછું વળીને જરા નજર કરતા બુદ્ધિવની યાદી આવે છે.

મહાસભામાં પડેલા તડથી તેમને જેટલું દુઃખ થયું છે તેટલું ભાગ્યે જ ખીલ કોઈને થયું હશે. પોતાના એક પણ વચન અથવા કૃત્યથી પોતાનાથી વડા અને પૂજ્ય નેતાઓને કાંઈપણ અન્યાય ન થાય, દિલ તો નજ દુખાય તેની અહોનિરા કાળજી કરતા તેમને મેં જોયા

છે. એમને વિષે મેં ધણા આરોપો સાંભળેલા-તેમાંના ધણાક તો કહેવા જેવા ન હતા માત્ર એક મને ખટક્યા કરતો હતો. અઘાઘા-બાદમાં એક જણીતા મિત્રે મને પૂછ્યું, ‘કેમ પહેલી માટીને મળ્યા?’ એ પ્રશ્ન હું ન સમજેલો. મેં ફરી પૂછ્યું, ‘પહેલી માટી શું?’ તે ચૂપ રહ્યા મેં પાછો આગ્રહ કર્યો એટલે તેમણે સમજાવ્યું કે ‘પહેલી માટી તે દેશળધુ દાસ, અને બીજી માટી તે પંડિત મોતીલાલજી.’ ‘એ લોકો માટી કેમ?’ એ પ્રશ્નના જવાબમાં તેમણે ખુલાસો કરેલો, ‘રાજગોપાલાચાર્ય મહાસભામાં બોલ્યા હતા કે માટીમાંથી લોકનાયકો ઉત્પન્ન કરી શકાય તો લોકનાયકોને પણ માટી બનાવી શકાય એમ છે. આ વચનથી રાજગોપાલાચાર્ય ઉધાડા પડેલા.’ મને આથી અતિશય દુઃખ થયેલું. કશું બોલ્યા ચાલ્યા વિના હું એ આશ્રેપ ગળી ગયેલો સુંબઈ આવીને મેં પહેલી તકે શ્રી. રાજગોપાલાચાર્યને એ વાત કરી. એમને સખ્ત ધક્કો લાગ્યો. એમણે મને કહ્યું, “આમ જ આપણી વચ્ચેના વિખવાદો ઉત્પન્ન થાય છે અને ધણાખરા વિખવાદોનાં મૂળ આવી ગેરસમજમાં જ હોય છે. અમુક વાત કરતાં હું બોલ્યો કે પ્રસંગ એવા આવશે કે આપણામાં એક પણ લોકનેતા રહેલો નહિ હશે તો સામાન્ય માટીમાંથી પણ લોકનેતા ઉત્પન્ન થશે આ સ્વ. ગોખલેનું વાક્ય હતું. તે વખતે જ રામિતિના સભ્યોમાંથી કોઈ બોલ્યું, ‘તેમજ લોકનેતાઓ પણ માટી થઈ શકે.’ અને એ વચન ઉપાડી લઈ હું બોલ્યો કે ‘હા. લોક-નેતાઓને પણ માટી બરાબર બનાવી દેવાય, ક્યારે કે લોકો પોતાનું કાર્ય ભૂલી જાય. લોકોની પાસેથી નેતાઓ જે કાર્યની આશા રાખતા હોય તે કાર્ય તેઓ ન કરે તો લોકનેતાઓ પછી શા ખપના રહે? તેઓ માટી બરાબર જ થઈ જાય ને?’ ક્યાં આ વચનો અને ક્યાં પેલા આશ્રેપનાં વચન! પંડિતજી પણ પેલા આશ્રેપ પ્રમાણે સમજ્યા હોય તો તો થઈ રહ્યું ને? હું કાગળથી તેમને શી રીતે સમજાવી શકીશ?” કહેતા કહેતા પથારીમાં પડ્યા. તેમને તે રોત્રે ઠંધ ન આવી. સવારે પાછી એ જ વાત કરવા લાગ્યા, ‘આનું શું થાય?’

આપણને એકબીજા વિષે થતી ગેરસમજ આપણે તુરતાતુરત સમજ લેતા હોઈએ તો કેવું સારું ? તેજ દિવસે બપોરે દેશબંધુને તેઓને મળવાનું થયું તેમને ખાતરીમા લઈ નહીં તેમણે ઉપર કહેલો આક્ષેપ અને મૂળ પ્રસંગ કહી સાક્ષ્યાવેશ. તેમને મળી આવી તેમણે પ્રસન્નતાથી મને કહ્યું, ' દાસ સાહેબને એ આક્ષેપની પણ ખબર નથી તેમણે તો કહ્યું કે તમારા વચનનો અર્થ થાય એમ હવે જ નહિ પડિતજની ગેરસમજ થઈ હોય તો હું જરૂર પોતે જ દૂર કરીશ. '

આવી આવી અનેક વારો અહીં કહી શકાય એમ છે, પણ ધણીક એમની રજા વિના મારાથી પ્રગટ ન કરી શકાય. એક નાનકડો રમુજ પ્રસંગ મને યાદ આવે છે તે અહીં કહી આ પરિચય પૂરો કરીશ. સત્યાગ્રહના દિવસો દરમિયાન ગાંધીજીની સાથે શ્રી રાજગોપાલાચાર્ય, બીજા મદ્રાસના કાર્યકર્તાઓ અને હું મેં ગલોરથી મદ્રાસ તરફ ટ્રેનમા યાત્રા વળતા હતા મને ધણી મુસાફરીથી અને ઉભગરાઓથી ખૂબ શરદી અને રાજેખમ થયેલા હતા હું ગામડીયો રહ્યો, એટલે આ દરોના ગામડી ઉપાયોમા મેં જયોરથી મેં કોઈની પાસેથી કેળના પાદડામાં તપખીર લઈ લીધી હતી ગાંધીજીની આગળ પણ તપખીર તાણુર્તા હું અચકાતો ન હતો લખતો જતો હતો, અને વચ્ચે તપખીર તાણી નાક સાફ કરતો હતો તેવામા શ્રી રાજગોપાલાચાર્ય મને તપખીરની ચપગી લેતા લેધો સિંદની માફક ગઈ હકયા. ' હે, તું તપખીર તાણે ? એ તને ક્યાથી વળગી ? ' હું ખસીયાણો પડ્યો. ગાંધીજી ખડખડ હસ્યા તેમને ખબર હતી કે હું કોઈક વાર આમ તપખીરના પ્રયોગ કરતો. મેં તપખીર વાપરવાનું કારણ શ્રી. રાજગોપાલાચાર્યને સમજાવ્યું. પણ તેમનું સમાધાન થાય જ નહિ. મેં કહ્યું, ' પાન ખાનારાઓને તમે સાંખી લો છો ને હું તો વર્ષમાં કોઈ વાર આવી પીડાને પ્રસંગે તાણુ છું. મને પણ સાંખી લો. ' જવાબ મળ્યો, ' બીજાનું બધું સાંખું. તારું કેમ સંખાય ? એ અતિશય ગંભીર આવડત છે. '

ગાંધીજીએ અર્ધું મારા બચાવમાં અને અર્ધા રાજગોપાલાચાર્યને વધારે ઉશ્કેરવા માટે કહ્યું, 'પાનના જેટલી ગલીચ નહિ.' શ્રી. રાજગોપાલાચાર્યે સામે જવાબ વાળ્યો, 'બન્ને સરખી જ ગલીચ-બંને પાન કરતાં વધારે ગલીચ. તપખીર તાણનારાની મુછો જુઓ, રૂમાલ જુઓ, કોટની બાંહે જુઓ, કપડાં જુઓ; એના પાસે બેસવાનું મન ન થાય.' ગાંધીજી તેમને પાછા ચડાવ્યા, 'પણ પાન ખાનારાઓનાં મોંમાં જુઓતી ! પાનના રૂચાને લીધે મોંમાં મેલ એકઠો થાય છે. તપખીરથી બહાર એકઠો થાય તે તો કાઢી નાંખી શકાય.' રાજગોપાલાચાર્ય જરા હજવા પડયા. 'બન્ને તેમ, બન્ને આદતવાળાઓ મેલ લઇને જ ફેરે છે. બન્ને ટેવ અસ્વચ્છ છે. મહારેવ તપખીર તાણે એ તો હું જોઈ શકું જ નહિ.' ગાંધીજી પાછા ખડખડાટ હસ્યા, અને મેં તપખીરનું પડીકું બારીમાંથી વધા કર્યું.

મનની અને શરીરની, અંતર અને બાહ્ય, બન્ને અસ્વચ્છતાની શ્રી. રાજગોપાલાચાર્યને શારે ધ્રુવ છે. પોતે કદિ વિશાયત જઈ આવેલા નથી, પણ બાહ્ય સ્વચ્છતાને માટે તેમના જેટલો કડક આગ્રહ ગાંધીજી અને પાંડત જવાહરલાલના સિવાય બીજા કોઈ વિશાયત જઈ આવેલામાં મેં જોયો નથી. આંતરસ્વચ્છતા તો તેમની સાથે જન્મને રહેવાનું મજે તે સરસ રીતે જોઈ શકે એમ છે. આ રાજનિશીમાં પણ વાચકો તે સ્થળે સ્થળે જોઈ શકશે.

આ રાજનિશીના મહત્ત્વ વિષે કશું લખવાની જરૂર જોતો નથી. 'નવજીવન' ના વાચકોને એમાંથી વાનગી આપતાં બાણાન્તરકારે કહ્યું છે તેમ ગાંધીજીના જેવના અનુભવ કરતાં પણ તેની કિંમત વધારે છે, કારણ ગાંધીજી પાકા ધડાઈને જોઈ ગયેલા, તેમને પોતાના આત્મમંડળ વિષે કહેવાનું થોડું હતું; રાજગોપાલાચાર્ય સાધક છે, અને ઉત્તમ સાધકના આત્મનિરીક્ષણમરેલા કોઈ

પણ આલેખનનું જોડું મહત્વ હોય તેટલું આ રોજનિશીનું મહત્વ છે. સાહિત્યની દૃષ્ટિથી તો એની અપૂર્વતા વિષે કહેવું શું ? વિલાયત જવામાં એવું લખાણ કેમ પ્રકાશકને હાથ આવ્યું હોત તો તેની મોંઘી આવૃત્તિ બહાર પાડી તે લખો રૂપીયા રજીયા હોત. સાહિત્યરસિને કેવળ પોતાના જ સ્વાર્થથી વિચાર કરે તો એમ જ કહે કે ત્રણ મહિના જેલ જવાનાં આવાં ઉત્તમ ફળ ઉપજતાં હોય તો શ્રી. રાજગોપાલાચાર્ય જેવા આપણા બધા નેતાઓને લાંબી મુદત જેલ મળે, કે જ્યો તેઓ બધાએ પોતાના શાન્ત અનુભવથી સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ કરે.

જેલ ડાયરી

૨૧ : ૧૨ : ૨૧

આજે બપોર પછી મોડો મોડો વેયાર સેન્ટ્રલ જેલમા દાખલ
મથો અમારી પ્રાન્તિક સમિતિના પ્રમુખ સુબ્રહ્મણ્ય શાસ્ત્રીયાર પણ
સાથે હતા બમને બન્નેને વેયાર માછરૂંદે સાથે સળ કરી હતી.
ચુમદો તો બપોરના એ વાગ્યાનો અપાર્છિગયો હતો પણ ત્યાર પછી
કેટનો વખત અમારા ચોખીદારો આવે ત્યાં સુધી અમારે ચોત્રક પડયું.

તે દરમિયાન મેં મહાત્માજીને એક ટુકો પત્ર લખી નાંખ્યો. તેમાં મેં લખ્યું કે ‘ત્રણ મહિનાની સાદી કેદ એ તો બદ્ધ જ ઓછું છે; પણ આપ નન્યુઆરી પહેલા તો સ્વરાજ ધેર કરી લેવાના જ છે એટલે એમાં કંઈ ફેર પડતો નથી. હું ધાર છું, હું બહાર નીકળીશ તે અગાઉ જ આપે સ્વરાજ મેળવી લીધું હશે અને આપના હમેશના હઘોગે-એટલે કે ખાઘાખાઘ શાસનની રોધખોળના હઘોગે-પાછા લાગી ગયા હશે.’

અમે મોટરમાં બેસીને નેલ ગયા. શ્રી ૦ કૃષ્ણમાચારી અમારી સાથે હતા. અમે કોઈ પણ જાતના દેખાવ ન કર્યા. દરવાજે મને તોળ્યો. મારી સાથે એક હાથ-થેલી હતી; તેમાં હંતમંજનની એક ટપ્પી, થોડાં લવિંગ, એક ધા કામળ, ટાંકબીઓનું એક પાનીયું, થોડી સીસાપેનો તથા એક ફાઉન્ટેન પેન હતાં. સ્વાન સાહીનો એક ખડીઓ, એક ફળે તથા એક નાનો પિત્તળનો ખ્યાલો પણ મારી સાથે હતો. બાઈબલ, રોકસપીયર, તથુમનવાર, તામીવ મહાભારતનો એક ગ્રંથ, પી. સી. રાયના મહાભારતના સાત ગ્રંથો તથા રૉબિન્સન ક્રુસો એટલાં પુસ્તકો પણ મારી સાથે હતાં. મારાં ચરમ્માં-ફરનાં તેમજ વાંચવાનાં-પણ સાથે હતાં. મારા બીજાનામાં એક ઓરડીકું, એક કામળ તથા એક શાલ, એટલાં વાના હતાં. મારાં કપડા બધાં બીજાનાના વીંટલામાં રાખી લીધેલાં હતાં. ઉપરાંત મારા ફેલ્ડાઓને મટિ મલમની એક ડાબડી તથા દમની દવાની એક ગ્રીશી એ પણ મારા સામાનમાં હતાં. અમને એકાન્ત કેદની ઓરડીઓમાં લઈ જવામાં આવ્યા. સુપરિન્ટેન્ડન્ટ અમારા વિભાગ તરફ આવ્યા:

‘તમે જ પેલા માંદલા કે ?’

‘મારી નોંધ માંદલા તરીકે લેવામાં આવી છે શું ? હા, તે હું જ.’

‘મને ખબર નથી. તમે દવાની શીશી લઈને આવ્યા છે તેથી હું સમજ્યો તમે બીમાર હરો.’

મેં મારા દમના આધિની તેને વાત કરી. તે પછી ફોફલાએ વિષે પણ કહ્યું.

મારી આંતે વિષે તે કહે: ‘જીજી’ બધું તમે અંદર લાવી રાક્યો, પણ મક્કમની ડાબડી નહિ લાવી રાકાય.’

રોષ રેડી, જેમને વિષે અમે ‘સાંભળ્યું’ હતું, તેને અમે અનાજ દળતા ગ્રેયા. બે બીન્ડ અસહકારી કેદીઓ (સખત મનુસીવાળા) ન્હતા ધાબળાઓને ફાડીને લનનાં દોરડાં વળી રહ્યા હતા. તેમના ચહેરા હસતા હતા. રોષ રેડી ધાર્મિક ને બહાદુર નાજવાન હતો, સારીર ૫૬ ‘બ’ ધાએલું ને મજબૂત હતું, કાળો કાળો ને ગાંઠ જેવો હતો. જેલનાં માણસોએ તેને હમણાં હમણાં જ માર મારેલો. તેની નિરાનીઓ એના સારીર પર હતી. નારાયણવરમણા રંગમ એટ્ટીયારને મેં ‘ગીતારહસ્યમ્’ વાંચતા ગ્રેયા. આ વિભાગમાં અમને દરેકને જુદી જુદી એરડીની અંદર ૧૦ દિવસ રાખવામાં આવશે જેમ અમને કહેવામાં આવ્યું. આ એરડીઓ ફાંસીના કેદીઓને તેમજ એકાન્ત કેદીઓને રાખવાની હતી.

અમને કહેવામાં આવ્યું કે હમણાં હમણાં લગી કેદીઓને પખલુ લેવા પાળી આપવામાં આવતું નહિ. તેઓને માટીથી દે એમ ને એમ ચલાવી લેવું પડતું. હવે પાળી અપાવા માંડ્યું છે. રોષ રેડીના પુરુષાર્થથી આટલો સુધારો થયો એમ કહેવાય છે. રંગમ એટ્ટીને એક માટીનું વાસણ તથા એક માટીની તાવડી મળી હતી. અમને એલ્યુમિનીયમની એક એક તાંસળી, પલાલું અને થાળી આપવામાં આવી. તે માંજને તેમાં મારે પ્રથમ જેલસોજન લીધું. બોજનમાં લાત અને કોલમ્બુ. કોલમ્બુ મૂળાનાં કંદ અને પાતરાંનું બૂનાવેલું હતું. તેમાં મરચાં, આમલી, ખીરું અને તેલ પણ હતાં. લાત મારે પોતાને મટિ તો વધારેપડતો હતો, પણ પરા આનારાઓને મટિ તેટલો લાત પડતો ન હતો.

વૃદ્ધ ડેપ્યુટી જેલર કહેતા હતા કે અસહકારીઓ બહુ તકલીફ આપે છે. ‘ તમે લોકો અહીં શા સાર આવો છો ? જેલ તો ચોર ઠાકુઓને માટે છે. ’ એટલું કહી તેમણે પૂછ્યું : ‘ અહીં આવી આવીને તમે લોકો શી કમાણી કરવા ધારો છો ? ’ મેં કહ્યું : ‘ અમે જન્યુઆરી સુધીમા સ્વરાજ પ્રાપ્ત કરી લઈશું. ત્યાં સુધીમાં દરેક જણ પ્રામાણિક થઈ જશે. ’

જનરમા માખીઓ હતી. બાકી બીજી રીતે સ્વચ્છ હતાં. તેમાં માગીની એક તમારી, માગી, પાવડો અને પાખીનું પીપ, એટલાં સાધનો રાખેલા હતા.

જેલ એ મને તો બહુ આનન્દદાયક સ્થળ લાગે છે. જેલનો ભય એ તો જેલની બહાર રહેલા લોકોને માટે જ છે.

સાંજે પોણા છઠ્ઠે મને મારી ઓરડીમા પૂરી દેવામાં આવ્યો. તે વખતની મારા મનની લાગણીઓ નવીન જ હતી, કારણ કે હું ઓરડીમા પૂરાયો હોઉં અને બહારથી તાજું મારીને ચાની કોઈકે લઈને આવ્યું ગયું હોય એવો પ્રસન્ન મારી જીંદગીમાં આ પહેલો જ હતો.

૨૨:૧૨:૨૧

ગઈ રાત્રે જે લાગણીની મેં નોંધ લીધી હતી તેનાથી કંઈક જુદી જ લાગણી આજે અનુભવું છું. શું હું ખરેખર જ એટલો બધો આગ્રહ થઈ ગયો છું કે સરકારને મને રાખવો હોય તો કેદખાનામાં જ પૂરી રાખવો પડે છે ? મારી જીંદગીમાં પહેલી જ વાર સ્વતંત્રતાનો આનન્દ મેં અનુભવ્યો; પરદેશી મુસરીનો ભાર કાંધેથી ઉતર્યાનો અનુભવ થયો. દિવસ છતાં અમને ઓરડીમાં પૂરી દેવામાં આવ્યા હતા. દીવો હતો નહિ કે વાંચવા લખવામાં સમય ગાળી શકીયે; એટલે આજે તો પધારીમાં આજોડતાં આવો આવો વિચારો

જ ન આબ્યા કર્યાં. વળી સ્થળ પણ બધું નહુંનહું હઈ, એટલે આજે મોટે મુધી ઉંધ જ આવી નહિ. મેં પ્રયત્નપૂર્વક બહારની દુનીયાની ધમાધના વિચારોને મનમાં પેસવા ન દીધા, અને મિત્રો, સગાંબંધાતાં અને પુત્રપરિવારની મૂર્તિઓ નજર સામે તરવરતી તેને પણ પ્રયત્નપૂર્વક દૂર કરી. નેહોરવાળા મારા પડોશીઓ રાષ્ટ્રીય ગીતો ગાતા હતા તેનાથી મારા થોડા કલાક તો મધુર બન્યા. પણ તો મને ઉંધ ન આવે; અને રાતની રાત્ત જલમાં કેદી દરોગાઓની આજ્ઞાએલના અવાજ નિરંતર યયાં કરે. આખરે હું કેટલીક વારે ઊંઘી ગયો. છેલ્લું અઠવાણીયું યયાં દમની પીડા અતિશય હતી. આજે પહેલી જ વાર તે કંઈક નરમ પડી હતી.

લક્ષ્મીનરસિંહરાવ અને વેન્કટ સુભાષ્યા એ બે મહાસભાના કાર્યકર્તાઓ છે. લક્ષ્મીનગીરી આપવાનો ઈનકાર કરવા માટે તેમને એક એક વરમ માટે અહીં લાવવામાં આવ્યા છે. આમાંના પહેલા આઈ ઠાકુરની બહુતા અને પાછળથી મહાસભાના કાર્યમાં ભેડાએલા તેજસ્વી નિર્દોષ યુવક અને શરીર ઉપર જેલનો બેઠ્ઠો પોશાક બીજા યુવક સ્કુલ ફાઈનલ થયેલા છે. શેષ રેડી પણ લક્ષ્મીનગીરી ન આપવા સારે અહીં આવેલા છે. એ ભૂખ્યા ઠાસ જેવા હતા. મારા આજ્ઞામાંથી તેમને મેં થોડું આપ્યું તે એ ખુશીથી ખાઈ ગયા. મારે માટે તે વધુપડતું હતું, પણ તેમને માટે તો આજ્ઞું જ હતું. મેં માત્ર એટલું જ કહ્યું કે ક્યાંકથી જાડુ મેળવી આપશો ? તે તરત દોડી ગયા, જાડુ લાવીને મારી ઓરડી, બારી, ખૂણા, બીંતો બધું વાળીચોળીને સ્વચ્છ કરી આપ્યું. ધરણી ગૃહિણી પણ એટલી સફાઈ પોતાના ઘરની નહિ કરતી હોય. લક્ષ્મીનરસિંહરાવે મારી તાંસળી અને પલાતું માંજ આપ્યું અને મારે ફૂલે ભરી આબ્યા.

દરેક અસહકારી કેદીને મારી સલાહ છે કે તેણે જેલમાં આવતાં ચોડાંધણાં ગીતો ગાતાં અવશ્ય શીખી લેવાં. મારા સરંતમમાં આ એક મોટી ખામી હતી એમ મને લાગ્યાં કરતું હતું.

૪ લક્ષ્મીનરસિંહરાવ અને વેન્કટ સુબય્યાને આજે સવારે આ વિભાગભાષી ખસેડવામા આવ્યા. હું એક દરોગા સાથે કુવા પર ગયો ને ત્યાં ઠંડા પાનીએ સ્નાન કર્યું તથા કપડાં ધોયાં. ડોવ કે કપડાં ધોવાનો સાબુ મારી પાસે ન હતો. પણ ન્હાવાનો વેજેટોલનો દુકડો મારી પાસે હતો. જીવનની આ મોજ માણવા જેટલા મારાં હાટ મજાજીત હોત તો કેવું સારું !

અમે બે જણ-રંગમ્ ચેટ્ટી તથા હું-ન્દાઈ ઘોઈને અમારી ઓરડીએ આવતા રહ્યા; સુબ્રહ્મણ્ય શાસ્ત્રીને કુલે જ રાખ્યા, કારણ કે તે હજી ન્દાઈ રહ્યા ન હતા. દરોગાએ એક 'ઓવરસીઅર'ને અમને ઓરડીએ પહોંચાડી આવવા સાંજોલાવ્યા. તપાસ કરતાં મને માત્રુમ પડ્યું કે આ ઓવરસીઅર જે કુલેથી ઓરડી સુધી જતાં રસ્તામાં અમારા ઉપર ચોકી રાખવાનો હતો તેને લૂંટના ગુન્દાસર જેલ મળી હતી ! તે બે વર્ષ ભોગવી ચુક્યો હતો અને બીજાં ત્રણ બાકી હતાં-તેણે કહ્યું કે તેને પગાર તરીકે મહિને એકરૂપીયો મળે છે, તે જેલની પેગીમાં તેને નામે સંધરી રાખવામાં આવે છે.

અગીયાર વાગે ભોજન લીધું. નારાયણસામી નામના એક જણને ચોરીનો માલ રાખવા માટે કેદ મળી હતી. તેને મારા ભાણાભાષી થોડુંક ખાવાનું આપ્યું. સાજના ભાણામાંથી કોરાવાના એક ચોરને ભાગ આપવાનું વચન આપ્યું. આ બિચારા કેદીઓ ભૂખ્યા ડાસ જેવા હોય છે. સરકારે કેદીઓને માટે છારા જેવી સસ્તી અને નિરોગી ચીજની વ્યવસ્થા કેમ નહિ કરી હોય એ હું સમજી શકતો નથી.

અમારો દરોગો પેરમલ પહેલાં મેસોપેટિમીયાના લશ્કરનો સિપાઈ હતો. તે પૂજતો હતો કે આ લડત ક્યારે પૂરી થશે ? મેં જવાબ આપ્યો : ' થોડા જ વખતમાં. જો દરેક જણ હાલ કરે છે તેનાથીયે વધારે સખત મહેનત કરે તો તેથી થોડો વખત લાગે. ' અમને દરેક રીતે સાફ ગુન્દેમારની પેઠે જ રાખવામાં આવે છે; અને સરકાર તે તરફ કાં તો તદ્દન બેપરવાઈ ધરાવે છે,

કાં તો બહુતા છતાં આવવા દે છે, મુશ્કેલી આવી જાય તો તેમ કરે છે. અમારો ખોરાક સાદો કેટલી જોઈએ. અમારું તેમની સાથે જ પડે છે ને સાથે જ બહાર ઊડે છે. તેમની પેટે જ અમારે ગંદી જમીન ઉપર ઉભા ઉભા કે ઉસડક બેસા બેસા અને બીખારાં દોઈએ તેમ હુસ હુસ ખાઈ લેવું પડે છે. પણ આવી વર્તણૂકથી અમે કંઈ અળવાના નથી. સરકાર નથી બાહુતી કે આવી બલતના વર્તનથી તો ઉલટું અમાર બલિદાન વધારે શુદ્ધ બને છે અને અમારો નિમય વધારે દૃઢ બને છે. ખાસ સમવડો મળે તો તો અમાર મનોબળ સૂકમ રીતે ખર્ચાઈ જાય.

૨૩ : ૧૨ : ૨૧

ગોઈ રાત્રે જરા દમની ઉપાધિ થઈ. સાંજનો ખોરાક બિવકુલ માફ આવતો નથી. પણ એટલી વારમાં હું તેની ફિકર કરવાનો નથી. નેહોરના પડોશીઓ દૂર થવાથી બહુ સૂવું સૂવું લાગતું હતું. સાંજના છ વાગે ઓરડીમાં પૂરાઈ ગયા પછી ઉંઘ આવે ત્યાં સુધીનો અંધારી રાતનો કેટલોક વખત તેમનાં ગાયનોથી હુલાસપર્શ ન થયો. વાગુડીયા ફોજાઓની વાતોનો કંટાળો ઉપજાવે એવો અવાજ જ સામજવાનો રહ્યો હતો. અમારી ઓરડીઓને સારી પેટે સાફ કરી સાકાય તેવી સાવરણી ન મળે. ઓરડીઓની આસપાસના બામ સાફ રાખવાના ઉચ્ચાટ એવવાળાઓ પણ વેંઢારતા ન હતા. આ કોટડીઓમાં બહુ માકટ નથી એટલો નસીબદાર; પણ મચ્છરનો પાર નથી.

ગઈ કાલે હું અંદર રહ્યો રહ્યો આંટા મારી રહ્યો હતો તે વખતે કોઈ જાણીયા પાસે આવીને ઉભું રહ્યું. તેણે અમને નમસ્કાર કર્યા. જેવું મુપરિન્ટેન્ડન્ટનો મુનશી હોય એમ લાગ્યું.

મારી કોટડીની પછવડે પેલો મુસલમાન કોણ હતો ? આખો દહાડો ધાંટા તાળીને ઉપદેશકની પેટે હિંદુસ્તાનીમાં આવ્યો કર્યા જ કરે છે.

પરોઢીયામા મારી કોઠડીની પછવાડે કોઈક રહતું સંભળાયું. કદાચ કોઈક ફાંસીના કેદીઓ હશે.

ખાદી ઘોવી એ મારા જેવા નબળા બાધાવાળાને માટે-પગમાં ગુમડા અને છાતીમા ફેફસા તો એટલા નબળા કે ધડીકમા ફમ ચડી જાય એવા માણસને માટે-અત્યંત કપર કામ છે મારા ખાતીના કપડા પાછળ હું મથી રહ્યો હતો તે જોઈ મારા ચાકીદાર દરોગાએ કહ્યું: ‘ પેવી નહતા તંગવની વાર્તા આવે છે તેવી તમારી ફગા થઇ છે ! ’ હું જરા હસ્યો અને કહ્યું: ‘તેના જેવી હુદસા મારી નથી.’

અમારા જેલ ખંડારના બાઈઓને ઈશ્વર સદ્બુદ્ધિ, હિંમત અને બળ આપશે? તેમને માથે કેવડી મોઢી જવાબદારી છે તેનું તેમને હંતુ લેશ પણ બાન નથી. જેલમા હું કેટલાયે એવા જોડકાં છું કે જેઓએ કેવળ જામીનગીરી આપવાને બદલેલાળી મુસ્તની સખત જેલ ખંડોરી લીધી છે અને જાણે જન્મથી જ ટેવાયેલા હોય તેમ શારીરિક શ્રમના કામો કરે છે. શેષ, રેડી અને આ જે નેવારના નૌજવાનો જેવાઓ સવારમાં હાથમાં ઝાડુ પકડીને મારી કોઠડી મામેનું આંગણું ત્રાળતા વાળતા દહે છે: ‘અમે બંગીથી ક્યા જુદા છીએ ?’ તેમનો એ દેખાવ મારા મનમાથી કદાપિ ખસી શકતો નથી.

જેલ ખંડારના પોતાના બાઈઓની અંદર તેમની નિર્દોષ સંસય-રહિત શ્રદ્ધા કેટલી બધી છે-જે શ્રદ્ધાને આધારે તેઓ જુદા માતા-ઓને અને બહાસાં બાળકોને છોડીને જેલમાં તપશ્ચર્યા કરવા આવ્યા છે-તેનો સંપૂર્ણ ખ્યાલ લોકોને હજી આવ્યો નથી. આવ્યો હોય તો લોકો આટલા બેપરવા અને યાંચા ન રહે. રૉબિન્સન ક્રુઝો કોઈ અજાણ્યા બેટમાં જઈ ચડ્યા પછી કેટલાક દિવસો ગયા બાદ ક્ષિતિજ તરફ કોઈક વહાણ આવી ચડવાની આશાએ જોતો નહિ. આ લોકોને પણ ક્રુઝોની પેઠે પોતાની આશાનો ત્યાગ કરવો પડશે ?

આજે સાંજના પાંચે અંબુરવાળા ફોલોઅપ જામીનગીરી આપવાનો ઈનકાર કરીને એક વરસ સાદું ભોજનવા આવી પહોંચ્યા. કેવો

એકું એક લાકડાના કહડા પર આકેયું હતું અને તેના કાણામાં દોરી
પરંપરીને તે ગળામાં ટાગવાનું હતું.

મારી તવારીખ-દીક્રીટમાં નીચે પ્રમાણે ખીનાઓ છે:

રાજદારી, ૨૭. નં. ૮૩૯૮.

દાખલ થયા તારીખ ૨૧:૧૨:૨૧

અપીલ કરવાની ના કહી તા. ૨૪:૧૨:૨૧

નામ—સી. રાજગોપાલાચાર, બ્રાહ્મણ, જનરલ સેક્રેટરી, હિંદી
રાષ્ટ્રીય મહાસભા.

કેળવણી વિષે—‘સી’ (‘સી’ એટલે અમલ. આ દીક્રીટ
આટલી બેદરકારીથી હકીકતો લેવામાં આવે છે

સળ કરનાર અફાલત—સળ ડિવિઝનલ મેજિસ્ટ્રેટ, વલો
સી. સી. ૮૨-૧૯૨૧, ૧૮૮ કલમ
ઇ. પી. કોડ.

સળ—૧૫ મહિના સાદી.

સળ થયા તારીખ—૨૧:૧૨:૨૧

ફટવાની તારીખ—૨૦:૩:૨૨

કમર—૪૨

કંચાઈ—૫ ફુટ ૪ ઇંચ

વજન—૧૦૪ રતલ

રંજમ ચેદી મને કહે છે કે જેલ આબ્યા પહેલાં બે દિવસ પર
તો! ગોતાનું વજન લીધું હતું ત્યારે ૧૪૨ રતલ થયેલું. તવારીખ-
દીક્રીટમાં ૧૩૭ રતલ લખ્યા છે. ફતેહખાન મહમદ ધાકેજ કહે છે કે
તેમને તોળવામાં આબ્યા ત્યારે દરવાજા પરના તોળનારે ૧૨૧ કહેલું
તેમણે સાંભળ્યું હતું. અને તેમની તવારીખ-દીક્રીટમાં ૧૨૦ રતલ
લખ્યા છે. દરેક જણના વજનમાં પાંચ રતલ કાપીને જ લખતા હશે ?

સવારે સાડા દસે કુવા ઉપર આધના અસહકારીઓ મારી નજરે પડ્યા. હજી સુધી ભેગા થવા દીધા નથી. અમારા વિભાગમાંથી મેં તેમને જોયેલા અને તેમણે સામા નમસ્કાર કરેલા. અમને જુદે જુદે વખતે સ્નાન સાર કુવા પર લઈ જવામાં આવે છે જેથી અમે એકબીજાને મળી રાકીએ નહિ.

આજે બપોરે સુપરિન્ટેન્ડન્ટ અને ખીત્તે કોઈ યુરોપીયન અર્ધ-લસ્કરી પોરાકમાં જોરની સાથે આવ્યા અને અમારા શરીર પરની નિરાનીઓ સરખાવી ગયા. સાંજનો ખોરાક મારા હમના વ્યાધિને માફ નથી આવતો એમ મેં તેને કહ્યું. મને દરિયાકાંઠામાં મુકવેા એવી મેં તેને સૂચના કરી. હું આશા રાખું છું કે આ ફેરફારથી હું ઉલ્લાસથી સુખમાં જઈને પડું નહિ.

આજ બપોરે કુવા ઉપર જે ટોળી પાણી ભરતી હતી તેમાં મેં ઘણા મોપલાઓ મીઠા. જ્યારે તેમણે મને ઘીટો અને મેં તેમની સાથે બે માયામર્થી વચનો કહાડ્યાં ત્યારે તેમના ચહેરા ચમકી ઉઠ્યા તેઓ બધા મનપુરમતા હતા. અમારા વિભાગમાં પાછા જતાં મેં એક જણને જાનકાંઈમાંથી નીકળતો જોયો. તેણે મને લસ્કરી પદ્ધતિથી માન આપ્યું. મેં તેની જોડે વાત કરી. તે પછી મોપલો જ હતો એમ મને માલમ પડ્યું. હડત કેમ ચાલે છે તે વિશે તેણે પછપરછ કરી. ખૂતામરકી કરવામાં આવી એ જૂવ હતી એમ તેણે કબજા કર્યું.

‘ મો લોકોએ બધા ‘સાપુઓ’ (મવા માણસો) ને જ પકડ્યા છે. તેમની કચપના કંઈકે એવી જાણાય છે કે આપણને બધાને પકડીને પૂરી દીધા એટલે પાછળ જે લડનારાઓ રહેશે તેમને તેઓ સહેવાઈથી સંભાળી શકશે. અમારે અહીં પાંચે વરસ પૂરાં કરવાનાં છે કે સ્વરાજ પહેલું આવનારું ?’ આવા આવા કેટલાક સવાલો તેણે મને પૂછ્યા. વળી તેણે કહ્યું : ‘ જ્યારે તમારા જેવા મોટા માણસો કે

માણદાર લોકોને જોડમાં આવતા જોડો છોડી દેવામાં આવ્યાં છે ને અમને આનંદ થાય છે. તમને શી ખબર પડે અમારા દિલની લાગણીઓ શી છે તે ? ’ એ છેલ્લા વાક્યની સાથે તેની મરદાની આંખોમાંથી આંસુની ધારાઓ ધ્રુવી. મેં તેના સવાલોના મારાથી આપી શક્યા તેટલા સ્પષ્ટ જવાબ આપ્યા અને તેને વિશ્વાસ અને દિ’મત રાખવાનું કહ્યું. ‘આખો દેશ જોડમાં છે. ’ તેણે કહ્યું. ‘ ખરી વાત છે. ’ ‘ અને આપણે એક નાના સરખા કેદખાનામાં છીએ ’ મેં આગળ ચલાવ્યું. ‘ બહારના લોકો ધાળીએ છતાં રાખેલા કુતરાઓ છે અને આપણે મજબૂત પીંજરામાં પૂરેલા પાથો છીએ. ’ ‘ ખરું છે ’ તેણે કહ્યું, ‘ એ લોકો કુતરા અને આપણે પાથ. ’ અમે સારી વાર વાતો કરી કરી. છેવટે એક કેદી દેડોંગા આવીને તેને તેના કામ પર ઉપાડી ગયો. તેના કહેવા પ્રમાણે તેને ડોહારમાં ફળવાનું કામ હતું.

સાંજે ચિનોડના એક મુસલમાન ભાઈ આવ્યા. ૧૬મીએ હડતાળની જાહેરાતો ગામમાં ચોડવાનો તેમના ઉપર આરોપ હતો. જામીનગીરી ન આપવા માટે તેમને ૬ માસ સજા કેદ આપવામાં આવી છે.

કપડાં ધોવાનો શ્રમ હું સહન કરી શકતો નથી. આજે બપોરે મેં કપડાં ધોયાં તો ખરાં, પણ જરાયે ઉજળાં થયાં કે કેમ તે તો કોણ જાણે ? પણ કાલે અને પરમ દિવસે કપડાં ધોવાથી મને ફક્ત થાક જ લાગ્યો હતો તેને બદલે આજે મને શ્વાસ ચડી ગયો અને તમ્મર આવ્યા. હું જરા વાર બેઠો અને એક મોપણની જોડે વાતચીત કરીને જરા દિલ બદલાવ્યું.

આજનાં તાળાંકુંચી થયા પછી હું કોટડીમાં બેઠો હતો ત્યારે એક નબળાઈ બરેલી વૃત્તિ મારી ઈચ્છા વગર જ મારામાં ધૂસી ગઈ. મારાં છાંદરાંઓ આજે મને યાદ આવવા લાગ્યાં. એ વૃત્તિ પ્રથમ તો અદમ્ય લાગી, પણ તેને જીતવાને હું ખૂબ મથ્યો. આ મુશ્કેલીમાં

મને વહેલી મદદ મળી ગઈ. 'લોકો પોતાનાં સગાંબંધાઓથી ધંધા-રોજગારને અંગે મહિના સુધી કે વર્ષો સુધી વિખૂટા નથી રહેતા ? તેઓ શું આનંદમાં નથી રહી શકતા ? શું પોતે પણ આમ વિખૂટા નથી રહ્યો ? શું આજે કેદખાનામાં છે એ વિચાર જ તને નબળો બનાવી મેલે છે.' આ સવાલો મેં મારા મનને પૂછ્યા કે તરત મારામાં બળનો સંચાર થયો.

રિત થયા પછી દરરોજ હું ૧૦૮ ગાયત્રી જપ કરું છું. પહેલાં ચિત્તને એકાગ્ર કરવું બહુ મુશ્કેલ લાગતું. પણ હવે તે સ્થેતું સ્થેતું થતું જાય છે. પરમાત્માની સાથે સમાધિ સાધવાથી આ જ્ઞેયના મજબૂત સગીયા ભેદવાનું સામર્થ્ય હું પ્રાપ્ત કરી શકીશ એવા મને વિશ્વાસ છે. પરમેશ્વરે મને શુદ્ધ અને બળવાન થઈ શેવાની આ મોટી તક આપેલી છે. નિર્ગોપ અને ન્યાયયુક્ત એવા કારણસર બહુ થોડા માણસોને જ્ઞેયવાસ મળે છે. એ થોડા શરાઓમાંથી આપણા દેગને બાળ્યે તો સાવ જ થોડા આવે. અને એ સાવ થોડામાં આજે હું પોતે જરૂર આતું. આ વિરલ માન પ્રાપ્ત થયું એ ખરેખર મારું પરમ બાળ્ય ગણાય. આ વિચારમાં સ્થેજ અવિમાન હતો, પણ પરમેશ્વરમાં જ શ્રદ્ધા રાખવા જોઈતી હૃદય કેળવવા સાર એ કાંત્ય છે.

ફનેદખાન મહમદ ઘાઝની મીલુબતીથી આજે મારી કોઠડી પ્રકાશવાન છે. મીલુબતીઓનો આટલો શાન્ત અને પવિત્ર પ્રકાશ મેં પૂર્વે કદિ જોયો નથી.

૨૫:૧૨:૨૧

આજે મારા કારાવાસનો પાંચમો દિન છે. આપણા રાજ્ય-કર્તાઓનો આજે નાતાલનો તહેવાર છે. ઈશુનો આત્મા તેમના જીવાત્માઓને પાવન કરે અને તેમને સદૃશાન આપે.

મહમદ ઘાઝનો બાધો મજબૂત છે. માટીના ઘડામાં રાત બધી પડી રહેવા પાળીથી તે ખુલામાં ન્હાય છે. દુઃખસહનને મોંઝે જે લડવા ચાહે છે તેણે એટલા ખડતલ બનવું જ જોઈએ.

કાંઈનું ફક્ત પાણી પાનું જ પીધું. તેમાના બાત પાળનારને આપી દીધા. મુખ્ય દરોગો કૃત્રિમ હાસ્ય કરતો અંદર આંખો. મેં કહ્યું: ‘સવારના પ્હોરમાં જરા કાશી પીક’ છું!’ તેના મનજમા ન કતરી શકે તેટલી કડક આ મનક નહોતી. મને લાગે છે આમ ને આમ ચલાવીરા તો તો હું બૂખથી મરી રહેવાનો. પણ એકંદરે જોતાં દમ અને શુભડા જેવા વિકારોને બૂખે મારવામાં લાભ જ છે.

ઉપ્પુટી જેલરને કોઈકે કંઈકે ખૂબ કહ્યું જણાય છે. તેને પરિણામે ધાગી તપાસ થાય છે અને ધણો વિચાર ચલાવવામાં આવે છે. ધમાલ ઝાઝી ને કામ કંઈ નહિ. છતાં મારા સ્નાન માટે તેણે ગરમ પાણી મંગાવ્યું. જેલના રસોડામાંથી એક વાસણ આપ્યું. કુશ્વરી રીતે ઢોણું જ લેઈએ તેમ એ પાણીમા પુષ્કળ કચરો હતો. તોપણ એ પાણીથી હું ન્હાયા, કારણ કે ગઈ કાલે હું ન્હાયેલો જ નહિ.

આંધ્રની ટોળી કુલે ન્હાવા આવી હતી તે વખતે તેમની સાથે ફરથી જ પ્રથમ વાતચીત થઈ.

સખત મજ્જુરીવાળા કેદીઓની એક ટોળી મારી કાઢી પામેથી નીકળી. તેઓએ વન્દેમાતરમ્ કહી મને હાથ જોડ્યા. સામા નમસ્કાર કરતાં મને ભારે ડર થયો. હું સમજતો હતો કે સ્નેહભર્યા શિષ્ટાચાર સાથે આટલા સામસામા નમસ્કારથી પણ આ બહાદુર જીવાનોતા આત્મા પ્રકાશિત રહી શકે છે કેટલાક તિરવત્રમંત્રવાળા અસહકારીઓ આ ટોળીમાં હતા. મારા દરોગા પેશમસે અલ્લો, બ્રસ અને અરીસો આંધ્ર વિભાગમાંથી લાવી આપ્યો. હળમત કરી. જરા રાઉ નીકળ્યું કારણ કે હળમતવિદ્યામાં હું પ્રવીણ નથી અને અલ્લો જરા બઠો છે. બપોરે અમને એક આંખો ને આંખો હળમ જ સોંપી દેવામાં આવ્યો. ચંદ્રી તેમજ બીજા બધા આજે સાંજ હળમતનું સુખ ભોગવી રહ્યા છે. અમારા ઉપ્પુટી જેલરના ધારવા પ્રમાણે આખા જગતમાં અસહકારી લોકોની આખરે દરેક રીતે કતરવી જ

છ. મોઈએ તેની એવી માન્યતા કરી દીધી છે કે પ્રથમ આ જેલ
ઈન્દ્રપુરી જેવી હતી તેને અસહકારી લોકોએ આવીને નરકપુરી કરી
મેલી છે ! જેમાં પૂરાયેલા અસહકારીથી કરે છે તેટલો તે કશાથી
કરતો નથી. બિચારાની તરફ આટલું ખરાબ વર્તન ચલાવવું ધટવું
ન હતું. તેણે અને ખીન્ન જેલના અમલદારોએ બદલવર્તન ચલાવ્યું
હશે, પણ તેમ છતાં તિરસ્કાર અને લચધી ભરેલું વાતાવરણ પેદા
કરવું એ અણધાર્યું હતું. આપણા સરદારે ખતાવેલા ધર્મનું ઉદ્ધારન
યથા વખત આવી સ્થિતિ ઉત્પન્ન થવી રાજ્ય નહોતી. તેઓનું વર્તન
ખરાબ લોઈએ ત્યારે તેમને મોડામોડો કહીને તેમને સુધારવાની
આપણી ફરજ હતી. તેમના ઉપરી અમલદારો પાસે તેમને મિક્ષા
કરાવવી એ આપણી ફરજ નહોતી. કેદખાનામાં તો આપણા
સિદ્ધાન્તનો પૂરેપૂરો પ્રચાર કરવાની સરસ તક છે. અજ્ઞાન અને
અત્યંત લોકોને અહીં આપણે આપણને આદરથી ભેટા કરી રાખીએ.
પ્રથમ જેઓના આપણે વિરોધ ખોલા હોય તેમને પણ અહીં
જીવી લેવાનો લાભ છે. જેમ જેમ દોષ, કુવ્યવસ્થા, અને અત્યાચારો
વધારે તેમ તેમ આપણા સરદારના સાન્નિદાયક સિદ્ધાન્તોનો અમલ
કરવાના વધારે વધારે અવસરો. આપણા સરદાર પ્રત્યે જેલની અંદર
પણ આપણે ફરજ બજાવવાની રહે છે. કેદખાનું એ એક નાની
સરખી પતિત દુનીયા જ છે. ત્યાં મશુઓ ઉપર અમલ કરવા
મશુઓને છોડવામાં આવે છે. આવા કેદખાનામાં પણ આપણા
સરદારના સિદ્ધાન્તોની શ્રેષ્ઠતા સ્થાપિત કરવી એ આપણો ધર્મ છે.

૨૬ : ૧૨ : ૨૧

મોઈ રાત્રે દમનો ખુબ ત્રાસ થયો. મારી ખાસે કંઈ દવા ન હતી.

મારી કેટલી ૧૧૫ કુટ લાખી ને ૮૫ કુટ પહોળી એવી લંબ-
ચારસ છે. તેમાં એક જ ખારી છે. પૂર્વ બજીની લાંતમા સોંચથી
૬ ફીટની ઉંચાઈએ તે છે, અને તેને સળીયા જડી દીધેલા છે. તેની
લંબાઈ ૪૫ કુટ અને પહોળાઈ ૧ કુટ હશે. છાપર અર્ધગોળ

અખતારનું છે. તેનો કુંચામા હ ચો ભાગ ૧૦ ફુટ હંચો હશે. ડોટડીનું બારાણ એ સળીયાનું બનાવેલું છે અને તે ૧૫૫ ફુટ હંચું ને ૩ ફુટ પહોળું છે. ૧૮ ડોટડીઓની એક લાંબી દાર આથમણા દારની છે તેમાની એક આ ડોટડી છે. બંદી ડોટડીઓનો એ- સળંગ ઓટલો ૫ ફુટની પહોળાઈનો છે, અને સામે હી- હી- ખુલ્લો ભાગ છે. વાયવ્ય ખૂણામાં ભજર છે અને ડોટડીઓને આથમણે છેડે એક સળંગ ખાજ છે. ડોટડીઓની દારની પછવાડે અમારી બારીઓની નીચે જ ગટર હોવી જોઈએ, કારણ કે ત્યાંથી વખનો વખત મૂત્રની બદળો આવ્યાં કરે છે. પાછળના ભાગમાં ચોક્કી કરનાર દંડોઓ-કે જે આ ગંદકી કરનાર હતા-તેમને કેટલીયે વાર ફરીયાદો કરી ત્યારે આખરે મારી મુદત પૂરી થતાં થતાં આ ફરીયાદ દૂર થઈ.

અમારી જ લાઈનમા ચારેક ડોટડીઓમાં ફાંસીના કેદીઓ છે. એ લોકોને પોતાનાં વાસણ અજવાળી તેમાં ખાવાનું લેવા સાર અમુક અમુક વખતે બહાર કઢાડવામાં આવે છે. ખુલ્લા ચોગાનના નૈઋત્ય ખૂણે એક નળ છે, પણ તેમાં ઘણી વાર પાણી આવતું જ નથી. અમારે માટે પાણીનું એક વાસણ ભરી લાવીને રાખવામાં આવે છે. ચાર ઝાડ, -જે લીમડા એક સાગ અને એક ખીતુ ઝાડ-અમારા ચોગાનની શોભાના વૃદ્ધિ કરતાં હતાં. તેમાંના એક ઝાડની નીચે ઇંટચુનાના નાના નાના ઓટલા કરવામાં આવ્યા છે. કેદી લોકો તેના ઉપર બાણું મૂકીને ખાય છે. ઝાડનો ઊંચકો સરસ છે, પણ કામડાઓની મહા ઉપાધિ છે. અમને દરેકને એક એક એલ્યુમિનીયમની, તાંસળી અને એક એક એલ્યુમિનીયમનું પવાનું આપવામાં આવ્યું છે. અમારે ખુલ્લામાં-ગમે તો કબા ઉભા નહિ તો ભોંવ પર બેસીને-ખાવાનું હોય છે. સંતરી લોખના નાના ઓટલા હોય છે તે અમે લોકો વાપરીયે છીએ. મને લાગે છે કે એ નિયમ વિરુદ્ધ છે. ભજર આ લાઈનના લોકો એકલા જ વાપરતા નથી. ખીજી લાઈનમાંથી પણ કેટલાયે લોકો અહીં ભજર જવા આવે છે.

તાજાકુંચી થઈ નય તે પહેલાં ભંજી આવીને અમારી કોટડીના ખુણામાં બે ઠામ મૂકી નય છે. રાતના મળમૂત્રવિસર્જન આમાં કરવાનું હોય છે. આ ઠામમાં પાણી પચે છે. તેમને ઢાંકણું હોતાં નથી. રાત્રે પથારીથી ૪ કુટને અંતરે આવાં ઠામ પડ્યાં હોય તે કોટડીને અળખામણી બનાવી મેલે છે. વળી એ ઠામ તમારાં જ વાપરેલાં રોજ પાછાં મળે છે એમ પણ નથી. રોજ સવારે બધી કોટડીઓનાં શીયપાત્રો એકઠાં કરવામાં આવે છે અને સાફ કરીને સંજી દરેક કોટડીમાં વહેંચી દેવામાં આવે છે. જેનું તેને મળે જ એવો નિયમ નહિ. મેં આ બે ઠામમાં એકને બીજાના ઢાંકણા તરીકે વાપરવાનો ધણો પ્રયત્ન કર્યો, પણ તે ગ્રાજ બેઠક વાળાં હોવાથી એટલાં બધાં ગબડતાં હતાં કે કપરાકપરી રાખતાં સાબન રહે તેમ નહોતું.

અહીં આઘ્યા એટલે બધી નાજુકતા તો બહાર મૂકીને જ આવવું જોઈએ. મેં જોયું છે તે ઉપરથી મારે અહીં નોંધ લેવી જોઈએ કે લાંબી લાંબી સળવાળા કેદીઓ—જે કેદીઓને ગંભીર અનીતિના ગુન્હાને કારણે સજા મળેલી હોય છે, તેઓ પણ—અહીં આઘ્યા પછી બહુ સારી રીતે વર્તે છે, અને અસભ્ય વર્તન જણાવું નથી. નાજુકાઈ પરાણે મૂકવી પડે છે એટલું જ, બાકી બીજી રીતે અસભ્યતા જેવું કંઈ નથી હોતું.

કાંસીના કેદીઓ ઉપર ચોખી રાખનારા દરોગાઓ રાત આખી ધાંટા જ તાળ્યા કરે છે. તેઓ પોતે તો બદલાઈને નવા નવા આવતા નય છે, પણ કેદીઓને માટે તો આ ધાંટા એકસરખા ચાલુ જ રહે છે. અમારા મિત્ર મહમદ ધાડજીની પ્રાર્થના ચાલતી હોય તેમો દરોગા લોહાની અશ્લીલ વાતો જ્યારે સંભળાય છે ત્યારે બહુ દાઝ ચડે છે. એ પ્રાર્થનામાં જો કંઈ અન્તરાય ન હોય તો બધા કેદીઓને ઉમદા ધાર્મિક સંગીત સાંભળવાનો લાભ મળે.

મારાં ઘાયેલાં કપડાં રાહરમાંથી આવ્યાં. જેલર પાસે કેટલીક ચીજો મેં મારે ખર્ચે મંગાવેલી—થોડા કાગળ, કપડાં, મીણબત્તીઓ,

દીવાસગી-એ બધું પણ સાંભળતા મળી ગયું, જેલમાં સારી ચાખડીઓ પુષ્કળ બને છે. હું એક નેડી લેવાનો છું. જેલરે મારી નેડીના પટ્ટા નરા હુંદા કરાવી આપવાનું કહ્યું છે.

સાંભળ્યા પ્રમાણે પાંચ નવા અસહકારીઓ આવ્યા છે ને તેમને બહાર કોરન્ટાઈનમાં રાખવામાં આવ્યા છે. જેમ અમને સીધા આ વિભાગમાં જ લાવીને ઉતાર્યા તેમ તેમને પણ કેમ નહિ ઉતાર્યા હોય ? કોને ખબર; તેમને અમારાથી અલગ પણ રાખવા હોય.

આંધ્ર દેશનો એક નવલુ બાપડો આજે મને કહેતો હતો કે સ્વરાજ મળી ગયું એમ છાપામાં આવી ગયું છે અને ૩ વર્ષ સારી ચાલચલગત રાખીએ તેના ઉપર એ કાયમ ચવાનો આધાર છે. એણે કાં તો શાહનવાના કોઈક ભાવણુ વિષે સાંભળ્યું હશે. શાહનવાએ કયાંક ' સુધારા 'ના ધ્યેય વિષે ભાવણુમાં કહ્યું હશે.

મહાસમિતિ અને વિનીત આગેવાનોની ચર્ચાઓ આજે પૂરી થવા આવી હશે. સર્વ પ્રજાઓનો પાલક આપણો માર્ગદર્શક બનો, આપણામાં હિંમત, દૃઢતા અને બળ પ્રેરે.

અમને કંઈ છાપાં આપવામાં આવતાં નથી. કોને ખબર, આચાર્યેન્ડના લોકો આખરે શા નિશ્ચય પર આવ્યા.

૨૭:૧૨:૨૧

મૈદાન સમારેલ ખતમ થયો. જેલના સુપરિન્ટેન્ડન્ટ સાહેબ આખી જેલમાં ફરીને દર સોમવારે દરેક કેદીને મળે છે; એટલે કે દરેક વિભાગ પાસે થઈને તે ચાલે છે, અને દરેક કેદીએ પોતાનો કામગીરો અને ચટાઈ મેંડાં આગળ રાખીને પોતાની કોટડીની સામે હમા રહેવાનું હોય છે. સુપરિન્ટેન્ડન્ટ મને કહ્યું: ' તમારી ખાનગી પધારી પણ બહાર કઢાડવી જોઈએ. જમીન બહુ મેલી હોય તો તમે જોટલા ઉપર ખૂબી રાકો છો.' ગઈ કાલે નાતાલનો તહેવાર હોવાથી

આ તપાસણી-સમારંભ આજે થયો. મેં તેને પૂછ્યું: ‘અમને વર્તમાનપત્રો મળી શકે ?’ તે કહે: ‘નાહિ ન.’ મને ઇસ્પીતાવ મોકલવા બાબત મેં તેને યાદ ન આપી, કેમકે જેમ યત્ન હોય તેમ ચવા દેવું એ મારી ઇચ્છા હતી. ચાંદમીયાં સાહેબ કરીને એક ચિતોડના દરજી ભાઈ હતા તે સખ્ત સનવાળા હોવાથી તેને બહાર કોરન્ટાર્દનમાં લઈ જવાનો મુપરિન્ટેન્ડન્ટે હુકમ કહાડ્યો. તે બહાદુર, ઉંચો ને મજબૂત માણસ છે; ઉમરે ૪૩ નો હશે.

ગઈ રાત્રે મને દવા મળી તૈથી દમના ઉછાળા જરા નરમ હતા. જમણો પગ બિચારો બહુ પીડાયો છે અને તેમાં જ એક નહું ‘ગુમફ’ નીકળ્યું છે.

ચિત્તવૃત્તિઓનો સંયમ કરવામાં, આ કેદનું સાચું સ્વરૂપ કેવું છે-દેરાની દરા શી છે તે મનને ગમે ઉતારવામાં હું જરાયે ક્યારા રાખતો નથી, છતાં કંઈક અણચિંતનું ક્ષદયદૌર્બલ્ય ક્યારેક ક્યારેક મને પરવશ બનાવી મેલે છે. તે વર્ણવ્યું વર્ણવાણ નથી. તર્કશાસ્ત્રના નિયમોમાં તેને બાંધી શકાયું નથી. મને લાગે છે કે કુટુંબવાત્સલ્યની એ તુષ્ણા હશે. મારી આસપાસ કેદી લોકો, દેરાજા અને મારા જેવા અસહકારીઓને હું જોઈ છું. તેમનામાં આદર છે, માયા છે, પ્રાતુલાવ છે. પણ જે પ્રેમ માટિ મન ઝંખે છે તે તેમને જોઈને ઉદ્ભવતો નથી. આ લાગણી વખતોવખત મને ચોતરફ અધિકારમય આકારાની જેમ ઘેરી વળે છે, અને તે વખતે માતાથી બાળકો જરા વિખૂટાં પડતા જેવાં લયલીલ યાય છે તેવાં લયલીલ હું થઈ જઈ છું. સર્વ સૃષ્ટિની પરમ જનની અને બળ અને હિંમત આપો. મારી પ્રત્યે પ્રેમ વરસાવનારાંઓ હજી પણ જેલની બહાર રહ્યાં રહ્યાં પ્રેમ વરસાવ્યા જ કરે છે અને આ વિધાંતને લીધે વળી વધારે વરસાવતાં હશે. જેલના જંગી દરવાજાની આરપાર થઈને તેમની પ્રેમધારાઓ મારા મુઠ્ઠા પહોંચે છે. આવી ભ્રમભૂલી મનોદશામાં પણ તેમના પ્રેમનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ સમજવાની મારામાં શક્તિ આવે અને તેના વડે મારામાં ધૈર્ય આવે.

સાંજરે ૬ વાગે હમેરાની જેમ પૂરી દેવામાં આવ્યો. ફરીથી
દેવા બે વાર પીધી છે.

ફક્ત બે જ સીત્તે આપણી અને સ્વતંત્રતાની વચમાં છે: જેલનો
ભય તથા મોતનો ભય. જેમ અમે જેલ ગયા છીએ તેમજ બે આપણા
લોકોની મોટી સંખ્યા જેલમાં દાખલ થશે તો જેલનો ભય તો
સમજીશો નાનૂદ થશે. અને જેલવાસનો કાળ આપણા મહાન
ધર્મનું અધ્યયન કરવામાં ગાળીશું તો મોતનો ભય પણ સ્થેજે
છતી રાખીશું.

ગરમ પાણી મેળવતા જરા મુશ્કેલી પડી. ગરમ પાણીની ઘૂટ
કાચદેસર આપવામાં નથી આવતી એમ મને ખબર મળી તેથી હું
ઠંડ પાણીએ જ ન્હાયા.

૨૮:૨૨:૨૧

આ આશ્રમમાં આજે આક્રમી રાત્રી છે. આ વિભાગમાં અમને
વધુ વખત રાખવાના નથી એવી ખબર મળી. આ કોટડીએ ફાંસીના
અને એકાન્તવાસના કેદીઓ સાથે છે. એકાન્ત કેદવાળાઓને કોટડીમાં
રાખે છે ત્યારે લોકોના જાણીયાવાળા કમાડની આફત એક લોકોનું
કમાડ પણ દઈ દેવામાં આવે છે કે જેથી કોટડી અધારી થઈ જાય
અને વધારે પડતી હવા અંદર પેસી ન શકે.

રાજદારી કેદીઓને રાખવાની રીતના સંબંધમાં ધણું કરવા
જેવું છે. હું જોઈ શક્યો છું તે પ્રમાણે તો સામાન્ય, સાદા કે સજા
કેદીઓને રાખવામાં આવે છે તે જ રીતે તેમને પણ રાખે છે
ખોરાકમાં, શિસ્તમાં કે મજુરીમાં કોઈ જાતનો બેદ રાખવામાં
આવતો નથી.

ખંડખોર મે.પવા કેદીઓને ધણી જ સજા મજુરી આપવામાં
આવે છે. જ્યારે આપણે જાણીએ છીએ કે તેઓ અહીં ચારી ચારી

જેવા કોઈ નૈતિક ગુન્હાસર આવેલા નથી, પણ ધર્મ અને સ્વતંત્રતાનો જેવો ખ્યાલ તેમના આગેવાનોએ તેમને આપ્યો હશે તેને ખાતર પૂલો તોડવાના, તારનાં દોરડાં કાપવાના કે પાટા ઉકેલવાના ગુન્હાસર તેઓ અહીં આવેલા છે, ત્યારે દિલમાં દર્દ થયા વગર રહેણું નથી. એ દર્દમાં સમાધાન એટલું જ છે કે જે રીતે સરકાર આજે તેમને રાખે છે તેવી જ હડાઈની રીત એ મોખલાઓ બહુતા હતા.

જેવના વાતાવરણમાં હોય છે તેટલી કુદૃષ્ટવૃત્તિ બીજે કોઈ મ્યજે નહિ હોય. દરેક કેદી કંઈક બારે બોલે ઉપાડીને જતો હોય છે અથવા બળરૂએ જતાં એકાદ મીનીટની નવરાગ પામે છે ત્યારે આતુરતાથી પૂછે છે: ‘જ્યા સુધી અમારે આમ ને આમ મજુરી કરવી પડશે? સ્વરાજ ક્યારે આવે છે? આપણે છતાશું કે નહિ? નાંધી ક્યાં છે વગેરે.’

ધોવાનું કામ મારે માટે બહુ જ અઘરું છે. આજે મને એટલો થાક જણાય છે કે મને ખાતું બાલ્યું નહિ અને ખાધા પછી એ વાળ્યા સુધી પચારીમાં પડ્યા રહેવું પડ્યું. હું કેટલો નબળો થતો નહ કે હું? મૂર્ખાઈમાં જીવાની ગુમાવી બેઠા ન હોઈયે તોપણ યડપણ અને બિમારી તો લાવ લગળ્યા વગર નથી જ રહેતી.

રંગબા ચેટ્ટી ભેડે મારે આજે જ વાત થઈ હતી કે અહીંનો ખોરાક એ એક જાતનો સંયમ જ છે. અહીં મળે છે તેનાથી થે ઝોળી વાનીઓ અને તેનાથી થે દવડો ખોરાક ધરમાં રહ્યાં પણ કેટલાયને મળે છે. સનાર સાજ બન્ને વખત કોવમ્બુ અને લાત, અને તેમાં પૂલ, કાંકરી, વાળ, ઢન અને એવી એવી અસંખ્ય ચીજો—આ ખોરાક આપણને નીરસ લાગે છે, કારણકે આપણે આજ સુધી આપણી આસપાસ જે લોકો લૂણું છવન ગુનરી રહ્યા છે તેમનો ખ્યાલ જ ક્યો નથી. સંતરીના બાટલા ઉપર બેસી અમે ત્રણ જણ—શાસ્ત્રી, ચેટ્ટી અને હું—ખાઈયે બીયે ત્યારે આવા આવા વિચારો કરતા આતંદિત રહીયે બીયે. ધાકડને લાત અને કોવમ્બુ

બીજી જાતના મળે છે. જેલમાં આપ્યા તો ત્યાં પણ નાતો ને નતો તો અમારી કેટેજ છે. જેલવાળાઓ ઘણે ભાગે નાતોના ધોરણસર ખાવાનું આપે છે.

કોઈ બાપડા મોખલા કેદીની સળીયાની બેડીઓના ખણ-ખણાટ સતત કાને પડતા રહે છે. જેલના અમલદારે યમુસામી નાઈફ અને નટશ પીલ્ડ એ બે હિન્દુગણના મિત્રો તરફની મારી મુલાકાતે આવવાની માગણી બતાવી. જવાબમાં મેં લખ્યું કે 'તમારી માયા માટે આભાર માનું છું, પણ ધારા પ્રમાણે મને મહિને એક જ મુલાકાત મળતી હોવાથી માફી માની લઉં છું. હું ખુશીઆનંદમાં છું. તમારી મુલાકાતથી કંઈ વિશેષ અર્થ સરે એમ નથી.' જલ્દયા પ્રમાણે મુલાકાતો લેતી વખતે વાળાની જાળી આડી રાખવામાં આવે છે. એવી સ્થિતિમાં મુલાકાતની છૂટનો લાભ લેવો કે કેમ એનો હું વિચાર કરી રહ્યો છું.

શુભામગીરી હજી નાજુદ થઈ નથી. જેલરાજ્યનું આખું બંધારણ શુભામી મજુરીનો ઉપયોગ કરવાની એક સંપૂર્ણ યોજના જ છે. મજબૂત શરીરવાળા હજારો માણસો પાસે મહેનતાણું આપ્યા વગર જ મજુરી કરાવવામાં આવે છે, સ્વચ્છ પશુબળ અને કૂરતાનો અમલ ચલાવવામાં આવે છે અને તે બધું જેલની દીવાલોની બીતરમાં થવું હોવાથી જાહેરની નજરે આવતું નથી અને દીકાને પાત્ર થતું નથી. જ્યાં ઠોરનો ઉપયોગ થઈ શકે, અથવા ઠોરનો જ ઉપયોગ કરવો ધટે, ત્યાં પણ—જેમકે તેલની ધાણી ફેરવવામાં કે પાણીનો કોસ ખેંચવામાં—માણસોને જ વળગાડવામાં આવે છે, કારણકે શુભામી સંખ્યાબંધ મળી શકે છે. જેલના બંધારણમાં આ ધાતકીપણાની સાથે સાથે સુધારો કરવાની રહેજ પણ ગંધ હોત તો હું તેનો આવો તોડ ન બાધત. સુધારણાનો પ્રયત્ન નથી એટલું જ નહિ, પણ જેલના સત્તાવાળાઓ તો એમ માને છે કે સજા થયેલ કેદી કોઈ પણ રીતે નીતિમાં મુઘરવો અશક્ય જ હોય છે. તેની ઉચ્ચ વૃત્તિઓને કે તેના આત્માને સ્પર્શ કરવાનો પ્રયત્ન જ કરવામાં આવતો

નથી. કેડી માનવું પણ જણાવ નથી કે કેદીને ઉચ્ચ મનોવૃત્તિઓ
આવવા આત્મા હતા હશે. તેથી હું કહું છું કે જેલ એ કેવળ
શુભાભોની મજૂરીથી ચાલતું કારખાનું જ છે. તેમાં ઓછામાં
ઓછો ખોરાક આપીને વધારેમાં વધારે કામ કઢાવવાનો જ વિચાર
હોય છે. અહીં શુભાભો કાયમી માડીકોના નથી હોતા, પણ અમુક
મુન્તને સાગ તેમને રોકેલા હોય છે. આથી તેમની તન-
દુરસ્તી કે મન-દુરસ્તીની એટલી બધી કાળજી કોઈને નથી
હોતી. માત્ર તેમની પાસેથી કઢાવી રાકાય તેટલું કામ કઢાવવાનો
ખ્યાલ રાખવામાં આવે છે. અને ઘણીનું કામ બરાબર થાય
એટલા પૂરતી તેમની ચાલચલમત સારી રાખવામાં આવે છે; પણ તેને
મનિ શિક્ષણ કે દૃષ્ટાંત બેસાડવા જેવી ધીરી ને કંઠાળો ઉપજવનારી
રીત ન લેતા કડક દેખરેખ અને ધાતકી સત્તનો જ પ્રયોગ
હરવામાં આવે છે. જેલના અમલદારો એક ખાસ પ્રકારના શુભામ-
ગોવાળ હોય છે અને કેદીઓ એ ખાસ પ્રકારના શુભાભો છે. આવા
સંજોગોમાં કોઈ જાતની નૈતિક પ્રગતિ કે પુનરુદ્ધાર ક્યાંથી જ સંભવે ?

૨૯:૧૨:૨૧

દેવા લીધા છતાં દમ ઉપડવાથી મારી રાત્રિ બગડી. હું ધારું
છું કે તે રાતના વાણને લીધે હશે. દરોગાઓ વચ્ચે મોટો કજીયો થયો.
ગઈ રાત્રે એક પંચમ દરોગાએ મારા પડોશી ધાકજની નમાજનો
થોપ સાંભળીને કંઈક મસ્કરી કરી હશે, તે સાંભળીને બીજા એક
મુસવમાન દરોગો હતો તે ખીલઈ ગયો. સવાર સુધી તો તેણે ગુસ્સો
દબાવી રાખ્યો, પણ સવારે તેનો ગુસ્સો બહુકી કહ્યો. પરિણામ
એ આવ્યું કે પેલા પંચમની ન્યાત ઉપર મુસવમાન વિશેષ જોર
દેવા લાગ્યો. પેલો બિચારો એટલો પડી જવાથી પોતાના કૃત્યનો
પસ્તાવો કરતો જણાયો, તે છતાં મુસવમાનનો કોપ તો રાત્રાંત થયો
જ નહિ. મેં વચ્ચે પડીને બંનેને તેમની બૂલ સમજાવી.

ત્યાર પછી મહમદ ધાકજની નમાજમાં સીધી કે આડકતરી
રીતે કોઈએ વિદ્ય નાખ્યું નથી.

જ્યાં સુધી જેલવાસમાં સરીરની સાથે હૃદય પણ લાગ લેતું નહિ થાય ત્યાં સુધી કેવળ જેલ ગયાથી કાર્ય સિદ્ધ થવાનું નથી. હાથ મિલાવવાથી કે ભેટવાથી હેતુ વધે છે એ ખરું, પણ પ્રેમને ક્ષીણે એકબીજા તરફ જે આઈ આવતાં હૃદયનું જે તે બાજુ ચિપ્પી હોય તે જ. પરાણે કે રૂઢીની ખાતર જ ભેટવું પડે તેની કંશી જ કિંમત નથી. તે જ પ્રમાણે જે હિન્દુસ્તાનનાં સ્ત્રીપુરુષો જેલને ભેટશે તે જેલના દરવાજામાં થઈને જરૂર સ્વતંત્રતા મળશે. દેશભક્તિ દેખાડવાની એક રૂઢી પડી ગઈ છે એટલા સારું નહિ, પણ જેલ બહાર પ્રવર્તતી પ્રબળીય શુલાભીની દુઃખદ દશામાંથી છૂટીને કોઈ મુખવાસમાં આરામ લેવા જતા હોય તેમ આ જેલ તરફ તેઓએ ખેંચાઈ જવું જોઈએ. જે સેંકડો સ્ત્રીપુરુષોને લાગી જાય કે જેલ બહાર રહીને અન્યાયનો અને રાષ્ટ્રીય બેઈજાજીનો સહકાર કરવો એ દુઃસહ છે અને એમ સમજી લેવા સહકારથી છોડવાનાર જેલવાસને સુખનું ધામ ગણીને તેઓ સારણે જાય, જે હિન્દુસ્તાનનાં સ્ત્રીપુરુષોને લાગી જાય કે જેલનાં દુઃખોને અગવડો બહાર ચાલતા પાપ સાથે સહકાર કરવો પડે તે કરતાં બહેતર છે, તે તેમનું જેલ આવવું એ આપભોગ બનશે, અને ઈશ્વરી નિયમોને અનુસરીને તેનું પરિણામ નિપજ્યા વિના નહિ જ રહે. એવા જેલવાસથી પ્રભને એકદમ કંઈ લાભ ન દેખાય તોપણ દરેક વ્યક્તિને એટલો તો સંતોષ રહેશે જ કે પ્રભને શુલાભીમાં રાખવામાં રાજપુત્રીથી મદદગાર થવાના દુઃખમય પાપથી તે પોતે તો બચી ગયો. જે અહિં સાધર્મમાં આપણી શ્રદ્ધા હોય, પ્રેમ અને પ્રેમાર્થે સહન કરવાનો કાયદો જે આપણે માનતા હોઈએ તે તો આ રીતના જેલવાસથી આપણે અવશ્ય છૂટવાના છીએ. જે પાપનો આપણે નાશ કરવા માગીએ છીએ તેની સામે બાંડ પોકારવાનું મુખ્ય સાધન આત્મસમર્પણ છે અને તેથી જ હિતરત્ન એવું સાધન જેલવાસ છે. જેલવાસનાં સંકટ જેલનાં અધિક, ત્યાંની રીતો જેલની કૂરતાબરી, બહારના જગતનો સંબંધ જેલનો ઓછો, તેટલા જ આપણે જેને શુભજાવવાને અને મારી નાખવાને કૃતસંકલ્પ છીએ

તે પાપમય પદ્ધતિ માથેની મરજ્યાત લાગીદાગીમાથી આપણે મુક્ત અને તેટલું જ એ ઉદ્દેશની સિદ્ધિ કરાવવામાં આપણું બલિદાન અસરકારક. પશ્ચિમના ઇતિહાસમા આપણે વાંચીએ છીએ કે વીર પુરુષો સ્વતંત્રતા અને ધર્મને ખાતર લેજવાળાં લેંચરાંમાં પરાઈ રહ્યા હતા અને ભયંકર વેદનાઓ સહન કરી ગયા છે; એ બધું આઈશ્વરી નિયમમાં શ્રદ્ધા હોવાથી જ. આપણી પ્રજા જે જવાબ આપી રહી છે તે આશાભર્યો તો છે જ, પણ તે વીર નરેના પ્રમાણમા આપણે તો હજી સોમા હિંમ્મતની પણ દૃઢતા દાખવી નથી, મોના હિંમ્મતની પણ કર્તવ્યપરાયણતા દાખવી નથી. આજે કેટલા જણ જેલને આલિંગન આપી રહ્યા છે તેમની સંખ્યા આપણી આરાતું માપ નથી. તે આલિંગન કેટલું હૃદયનું છે, જેલ બહાર રહી પાપને મદદગાર થવા કરતાં જેલમાં પૂરાણું પસંદ કરવામા આપણી પસંદગી કેટલી અંતરની છે એ ઉપરથી જ આપણી આગાતું માપ હઠાડી રાકાય. જેલ ગયા એટલે કંઈ યાત્રિક દબે રૂળ મળી જશે એમ માનતા હોઈએ તો તે મિથ્યા છે. જેલવૃથ્ણા એ હાર્દિક દુઃખને પોતાની આશુ રિયતિ દુઃસહ થઈ પડવાથી તેજે જગાવેલા બંટનું ચિહ્ન હોવી નેધ્યે.

૩૦ : ૧૨ : ૨૧

આંધ્રવાળાઓથી અમને છૂટા રાખવાનો અધિકારીઓએ નિશ્ચય કર્યો હોય એમ જણાય છે. ખૂનના વહોમતદારો અને તોફાની ફોજીઓ સાથે દરાયીયે વધારે સ્વિસ થયાં અમે ત્રણ જણ—હું, ચેટ્ટીયાર અને શાસ્ત્રીયાર—એકાંત કેદમા પૂરાયા છીએ. અમને બીજે ઠેકાણે લઈ જશે અથવા મને ઈસ્પીતાવમાં મૂકશે એણું કંઈ લાગતું નથી. અસીમઘનના બે જીવાન વિદ્યાર્થીઓ લક્ષ્મીનારાયણ અને બીબ્લ કેટલાંક ઈસ્પીતાવમા છે તેથી કંદાય મને ત્યાં નહિ લઈ જતા હોય.

હાકરાઓને મોકલવાને એક કાગળ લખ્યો છે. થોડું તેજ હમણાં જ આવ્યું અને જમણા પગના નવા ફોલ્લાઓ ઉપર તે

લગાડ્યું. સાણુ અને ઉના પાણીથી ડાબો પગ ઘોચો અને મલમ ચાપડ્યો. છાપા વાયવાના નથી મળતા. ખરેખર ઉંચામાં ઉંચો સંયમ કેળવાય છે. આજ નહિ જેવું વાચ્યુ.

૩૧ : ૧૨ : ૨૧

પેટ સાફ હવે. આયોડાઈડ મિશ્રણના જે ભાગ લીધા છતાં ઉંધ ન આવી. રાતના બાર વાગે ફેફસામાં દરદ થયું તે છેક પરોઢીયા સુધી રહ્યું. હવે તો દરરોજ મારા દરદના રોહણાં રડી રડીને કંઠાળ્યો-હે પ્રભુ, આ દેહ સારો હોત અને આ જીવાત્માને મુક્તપણે ખેલવાનો અવકાશ મળતો હોત તો કેવું સારું !

આજે સુપરિન્ટેન્ડન્ટ મને મળ્યા. મારો રાતનો ખોરાક ઉલટો હોવો જોઈયે એ એણે કળૂક કર્યું અને મને પાંક રોટી અપાવવાની કોશિશ કરીશ એવું વચન આપ્યું. મને નહાવાને ઉત્તું પાણી આપવાનું પણ એણે મને વચન આપ્યું. પોતાના વિચારોને સત્વર આચારમાં ઉતારવાની એને આદત નથી. એણે જાણીજોઈને મને ઈસ્પીતાલમાં ન રાખવાનું અને મારી બધી સારવાર-ગુમડાની અને ખીજ બધા વ્યાધિ-ઓની-અહીં જ થાય એવું નક્કી કર્યું છે. રસીની પીચકારી મરાવવાની એણે ખાસ બક્ષામણુ કરી. તે પ્રમાણે સાંજે મારા શરીરમાં પીચકારી મારવામાં આવી. મારા પગને કંઈક ખોરીક જેવાની વરાળની બાક પણ આપવામાં આવી. પણ ઈસ્પીતાલથી અહીં સુધી લાવતાં ગરમ પાણી કરી જાય છે. વેલોરના મિત્રોએ મને રેંટીયો અને પૂણી મોકલાવ્યાં છે. ચેટ્ટીયાર અને શાસ્ત્રીયાર કાંતતાં શીખે છે. ધાકજ સાહેબને હાથ સારો ખેડેલો છે.

છાકરાને કાગળ લખ્યો ને રજીસ્ટર કરીને મોકલાવવાને મટિ સુપરિન્ટેન્ડન્ટને પહોંચાડ્યો.

૧ : ૧ : ૨૨

રોતે ઉધ બહુ થોડી આવી હતી. પીચકારીને લીધે જરા તાવની ધખરો પણ આવી ગઈ. તેમા આસે પણ સાચ દીવો. સવારે દરરોજ

કરતાં ઓછી કાંજ લીધી. ધડીક રેંટીયે કાંત્યું. પગને રહેજ ગરમ પોટીસ અને ટીંકચર આયોડાઈન લગાડ્યું. પગના બધા વાળ તાંદન કઢાવી નાખ્યા.

ડૅબ્યુટી જેલર મદ્રાસ જઈ આવ્યા લાગે છે અને ત્યાં એના મિત્રો પાસે મારે વિષે વાત સાંભળી આવ્યા જણાય છે. હવે મારી સાથે સારી રીતે વર્તે છે. સુપરિન્ટેન્ડન્ટે મને જનું પાણી આપવાનો હુકમ કર્યો છે એમ ધારૂં છું. ડૅબ્યુટી જેલરે મને ચોકૂંકે તેજ અને સાશુ આપ્યાં. દરોગાએ ન્હાવામાં મદદ કરવા બે કેદીઓ આપ્યા અને કોઠારની એક ઓરડીમાં બેસીને આજે સ્નાનનું બાદશાહી સુખ મેળવ્યું. જો આમ જ દરરોજ ચાલતું હોય તો જેલનો વિયોગ કોને ગમે ?

હમણાં સમજ્યું કે કેટલાક આંધ્રના મિત્રોએ મારી સાથે વાતચીત કરવાની ખાસ માગણી કરી હતી. સુપરિન્ટેન્ડન્ટે અસંભવ ના પાડી. ઉલટો તેમની માગણીથી તે બહેમાયો, અને પરિણામે મને નળીજેદને છટો પાડવામાં આવ્યો. મેં સાંભળ્યું છે કે લક્ષ્મીનારાયણને ઈસ્પીતાલમાંથી પાછો લઇ ગયા છે. હવે કઢાય અને ઈસ્પીતાલમાં દાખલ કરે તો કરે. મારો પગ સારો થાય અને આ બીજા ત્રાસદાયક ફેણા મટી જાય તો હું એવો સારો કેદી થાઉં !

૨ : ૧ : ૨૨

તીવ. મેં જાત ન ખાધો પણ ચોખાનું પાણી પીધું. બપોરે મને ઈસ્પીતાલમાં લઇ ગયા. લખનીના મહમદ હુસેન અને નેલોરના યુવાનો ઈસ્પીતાલમાં છે. મને દૂધ અને સાશુઓ આપે છે. મારાથી ચોકૂં જ ખવાયું; બાકીનું બધું પડ્યું રહેવા દીધું. ઈસ્પીતાલ વિષે મહમદ હુસેન પળી ફરીયાદ કરે છે. લાહોર કાવત્રાવાળા હીરાસીંગ અહીં છે. કેટલાક મોપસા પણ છે. મોપસાઓએ મારા જેલમાં આવવાનું કારણ પૂછ્યું. એ લોકો કહે છે કે મારા ત્રણ મહિનાને બદલે તેઓ પોતાનાં ચાર વર્ષ કુરબાન કરવા રાજ છે.

કિવનાઈન અને 'હોમલ' પીએલું તેથી રાતના ત્રણ વાગે તાવ ગયો. જેલી જીંદગીનાં સંકટોમાં ઈસ્પીતાલ હમેશાં ફરે છે. માત્ર ત્રણ મોટા ઓરડા છે. અને નાના કે ખાસ ઓરડા તો મળે જ નહિ. આગળ પાછળ ઓટલા છે. મારા વૉર્ડ (ઓરડા) માં ૧૨ ખાટલા છે. ખાટલામાં માંકડનો સુમાર નથી. બધી બારીઓમાં સળીયા જડી દીધા છે અને માત્ર એક બારણું છે. જેલના ખીલ ભાગ માફક સાંજ પડ્યે અહીં પછુ તાણું મારવામાં આવે છે અને સંતરીઓ કાન ફાટી નાખે એવી આસખેલની ખમો પોકારે છે. આગળની પરસાળ ઉપર જે દરદીઓને તાજી દવાની જરૂર હોય તેઓને સુવાડે છે. સાંજના છ વાગ્યા પછી પાછલો ઓટલો શૌચને માટે વપરાય છે. અનેક રોગથી પીડાતા દરદીઓનું મળમૂત્ર વિસર્જન આખો વખત ચાલતું જ હોય છે. કમોડ કે સારા વાસણ જેવું કંઈ ન મળે. ઢાંકણા વગરનું એક ખુલ્લું વાસણ અને મોટાં ઢીબડાં આખી રાત ખુલ્લાં રાખી મૂકવામાં આવે છે. રાત બધી આ સ્થાન નર્કવાસ જ બની રહે છે. સવારનાં પાણું બધું સાફસુક કરીને ખૂણ ફનાઇલ છાંટી દેવામાં આવે છે અને સુપરિન્ટેન્ડન્ટ જે આઈ. એમ. એસ. ડોક્ટર છે તે સવારના દસ વાગે આવે છે ત્યારે એને કંઈ પણ સુધારો કરવા જેવું લાગતું નથી. ઢાંકણાવાળાં શૌચખાત્રો અને સારાં કમોડ ઈસ્પીતાલમાં કેમ નહિ રાખતા હોય તે હું સમજી શકતો નથી. એમાં કંઈ બારે ચાલુ ખર્ચ પણ નથી, અને સ્કેન્સાન્સ ખરચે ખૂણ નીરોગિતા સાચવી રાખાય છે. સવારના પ્હોરમાં ડૉયુટી જેલરની રહેમદિલીય. પંનખી દેવીઓના ૨ સોડામાંથી ધડંગી રોટલી મળી. એક નિદાનસર્ગિ નામના વૃદ્ધ શીખે આવીને મને વહેમાતરમ્ કર્યા અને રોટલી આપી. મેં કહ્યું: 'મને એ બારે પડે. મારાથી એ ન ખવાય'. પણ એમ એ પાછા જાય તેવા નહોતા. એટલે મેં રોટલી લીધી અને એમનો ઉપકાર માન્યો. બાકીને લીધે પત્ર જરા નરમ પડ્યો લાગે છે. હવે દરદ

આહું છે. તાવ અને જિનાહને મારી બધી શક્તિ હરી લીધી છે. જોમાંથી કોણ વધારે જવાબદાર અને કોણ આહું એ તો કોણ જાણે ?

ઔરડાના એક ખૂણામાં લકવાનો દરદી સૂતો છે. તેના પડોરાથી ઝવનું અમુખ જસથે આહું થવું નથી.

૪ : ૧ : ૨૨

૧. ડૉ. — (જેને માટે મારે સખેદ નોંધ લેવા પડે છે કે ઉપરી આગળ એનાથી વધારે નરમ માણસ મેં જોયો નથી તેમ આ પ્રતિમાન જમાનાની અસર ઝીલવામાં તેના જેવો જડ પણ મેં જોયો નથી.) તેમણે સુપરિન્ટેન્ડન્ટના હુકમનું પૂરેપૂરું પાલન કર્યું, મારા બધા ફોક્ષા ફોડી નાખ્યા, પર દાખી કાઢ્યું, પગ દવાના પાણીયા લોયા, પારાવાળો મલમ ચોપડ્યો અને શરીરમાં રસીની પીચ-નરી મારી.

રાતે તાવ આવ્યો નહોતો એટલે મને સારો આરામ મળત, પણ કાંઈ રાતના કરતાં આજે તો માંકડોનું કટક વધારે જોસયા મારી પથારી પર ચઢી આવ્યું. નવા શિકારના આગ્નિની જાણ થતાં એમને કંઈ વાર લાગી હશે તેથી એક રાત મોઝું થયું હશે. લગભગ આખી રાત આ ઘોર શત્રુ સાથે ઝપાઝપી કરવામાં જ વીતી ગઈ.

સુખારાવને સુપરિન્ટેન્ડન્ટ પર ઉપવાસ કરવાની ધમકીને કાગળ મોકલવા માટે અને વેંકટરાવને સુપરિન્ટેન્ડન્ટ આગળ દર અઠવાડિયે થતી જંગી 'પરેડ' વખતે અદખ વાળીને ઉભા રહેવા માટે એકાંત ઔરડીમાં પૂરવામાં આવ્યા છે એમ સાંભળ્યું છે. અદખ વાળવામાં અપમાન કરવાનો કે સામા થવાનો હેતુ નથી હોતો તે બહુ થોડા જ યુરોપીયનો જાણે છે, એ લોકો જાણતા નથી કે એ તો હિંદુઓમાં ખાસ માન દર્શાવનારા રીત છે. સુખારાવ એ કુડાપાથી આવેલો એક જીવાન અસહકારી છે. તેણે સુપરિન્ટેન્ડન્ટને ફરીયાદ કરી કે જોતરે એને અપરાધો (ગાળ) કહ્યા, અને જ્યારે સાક્ષાત્તે માગવામાં

આવ્યા ત્યારે તેણે તે વખતે ત્રણ કેદીઓ હાજર હતા તેમને સાક્ષી તરીકે રજુ કર્યા. કેદીઓએ સુબારાવની તરફેણમાં સાક્ષી પૂરી, પણ પરિણામ એ આવ્યું કે આ ત્રણમાંના મુખ્ય સાક્ષીને જેલ અધિકારી વિરુદ્ધ સાક્ષી આપવા માટે સળીયાવાળી બેરીઓ પહેરાવવામાં આવી. એ બિચારાની આ વધારાની ખીડાનું કારણ એ પોતે થઈ પડ્યો તેનું કુદરતી રીતે સુબારાવને લાગી આવ્યું. તેથી એણે સુપરિન્ટેન્ડન્ટને લખ્યું: ‘મારે લીધે એક નિર્દોષ માણસને અન્યાય વેઠવો પડ્યો તેના પ્રાયશ્ચિત્ત દાખલ હું એક હપવાસ કરવા માગું છું.’

ગઈ કાલે એક મુયારે જે વાત કરી તે આજની બધી જ્ઞેલોમાં પ્રવર્તતા વાતાવરણની સ્તબ્ધ છે. ‘આ બધાનો અન્ત ક્યારે આવશે ?’ મેં કહ્યું: ‘ચોરા ન વખતમાં. આપણે ધીરજ રાખવી જોઈએ. પણ તમે શાનો અન્ત કહેવા માગો છો ?’

‘સહુ કહે છે જો આવ્યું જો આવ્યું, તે સ્વરાજ ક્યારે આવશે ? દરરોજ ત્રણ રૂપીયાનું હામ કઢાવે છે અને બદલામાં ખોરાક આપે છે તેમાં મીઠાનું ડેકાણું ન મળે, દાળ આખી અને કાચી; અને એવો ખોરાક પણ માણસનું પેટ ચરધું ન બરાચ તેટલો. આ રીતનો અન્ત ક્યારે આવશે ?’

હિરાસીંગ વિષે મેં માહીતી મેળવી છે. એ પોતાને મોઢે એક સખ્ત પણ કહે તેમ નહોતો. એણે ધીરધારના ધંધામાં ચાર લાખ રૂપીયાની મીલકત એકઠી કરી હતી, તે બધી સરકારે ખાલસા કરી. એ વિષે પૂછીએ ત્યારે તે ચીના જેવી અંગ્રેજીમાં કહેશે ‘ડાન્ટ હૅર.’ હોંગકોંગમાં એ નાનપણથી ધધો કરતો, પણ લડાઈ નાગી ત્યારે એને બાંગકોક લઈ ગયા; ત્યાંથી એ સીંગાપોર નાહો અને પછી પંલખમાં પોતાના ગામડામાં આવી પહોંચ્યો. છેવટે ત્યાં પકડાયો અને કાયદરાના ગુન્દા માટે તેને જનમદીપની સજા મળી. હજારીબાગ જેલમાંથી તે નાસી છૂટ્યો. ફરી પાછો પકડાયો, અને આખરે હાલ તે આ જેલમાં રોગને લીધે બેસીયે ન રાકાય એવી હાલતમાં દરખીતાલમાં પડ્યો છે. એ કહે છે કે હજારીબાગ જેલમાં ૭ વરસ સુધી તે સૂર્યનું દર્શન સરખું પામ્યો ન હતો. તે હામ

કરતો, દળતો, ખાતો, સૂતો,—એ બધું જ એ એકાત ઝોરડીમાં. આખરે તેના મગજ ઉપર આતું માઠું પરિણામ થયું. એ કહે છે કે મને હરે હરવા ફરવા દે છે એ બારે ઉપકાર છે. તે આતન્દ્રી અને બહાદુર છે. તે કહે છે: ‘જેવ મારું ઘર છે. કંઈક મારે ન કરવું હોય તો ન કરું, સન ભોગવી લઉં, બસ.’

લીરાસી’ને દક્ષીણ કરી: ‘બળબળરી વગર કોઈ પ્રભને સ્વતંત્રતા મળી નથી. ચીનમાં પણ એમ જ હતું. અહિંસાની રીતે આપભોગ કરવાની શક્તિ તમે લોકોમાં આણી શકવાના નથી.’

મેં એને સમજાવવા માંડ્યો કે (૧) આપણે પશુબળ વાપરવાને લાયક નથી. (૨) અહિંસામય બેઠો બળવો કર્યા વગર આપણામાં સ્વરાજ્યનો રાજ્યકારભાર કરવાની શક્તિ નહિ આવે. (૩) થોડાક માણસના બળથી પરદેશીઓની ક્રુ’સરી ફેંકી દેવાય તોપણ હિન્દુસ્તાનનું રાજ્ય તો એ બળની સત્તાવાળા થોડાઓના જ હાથમાં આવે, પણ અહિંસાત્મક બળવાથી તો સ્વાભાવિક રીતે હિન્દુસ્તાનના જનસમાજના હાથમાં સ્વરાજ આવે. અમારા હુબાપીયાનું કામ કરનાર મદમદ હુસેન બિમાર હતા, તેથી તે આ વાતમાં ટકી શક્યા નહિ. એમને ફેર આવવા માંડ્યા તેથી અમે બધા સૂઈ ગયા. તેણેયુના રાધવયા અને ચાર કેદી દરૌગાઓને આજે આ જેવમાથી બીજે લઈ ગયા. ધણું કરીને અસહકારીઓને મદદ કરવાના શક્યો એ ચાર જણાની બદલી કરવામાં આવી છે. રાધવયા વિદિ શું છે તે કંઈ સમજાતું નથી. એની માત્ર બદલી જ થઈ હશે કે કોઈ નવા આરોપસર મુર્દમો ચલાવવા માટે એને લઈ ગયા હશે? રોષ ફેટીને પણ લઈ ગયા—ધણું કરીને નેહોરમાં બીજા આરોપસર ને મુર્દમો મુલતવી રહ્યો હતો તે માટે. મારા પગમાં એટલું દરદ થાય છે કે વાંચવું કે લખવું અશક્ય થઈ પડ્યું છે.

તમારાથી પણ અમે જરા આધા હતા. પગની પીડા હતી, છતાં રાતે સારી ડાંધ આવી ગઈ. દલાય પીયઝારીને લીધે હરો.

ગઈ રાત રાતે હીરાસાગિ અમને લાહોર કાવતરા કેસના કેઢીઓની વાત જ્ઞી. એ બધા બિહારમા હઝારીબાગ જેલમાં હતા. ખાવાનું ખરાબ, મહેનત પુષ્કળ અને શિક્ષા અસહ્ય. ફટકા, હાથકડી, ભીંત જોડે સાકળે બાંધીને આખું અઠવાડીયુ-રાત્રે પણ—હસા રાખવાની સજા, કોઈક વાર પાડળ હાથની તો કોઈક વાર આગળ હાથની હાથકડી, બધા કેઢીઓને દાખરો પાડવા સાડ ટાવરની ભીંત જોડે સાંકેતે બાંધી રાખવાની, વગેરે સજાઓનું તેલે વર્ણન આપ્યું. એક પંતળી જેલર આવ્યો ત્યારે તો દુઃખ એટલું અસહ્ય થઈ પડ્યું કે તેઓએ નાસી છૂટવાનો અને નાસી છૂટતાં પકડાય તો ગોળીએ વીંધાઈને અસહ્ય ચાતનામાંથી છૂટવાનો નિશ્ચય કર્યો. ભંગીઓએ ત્રણ લોટાના સળીયા આપી આપ્યા, અને એ જાણે છાપરા આગળ ભીંતમાં અને કેટલાકે ભીંતના નીચેના ભાગમાં રાતને વખતે બાકાં પાટયાં. તે લોકોએ મોટા ઘાટે મજનો ગાયાં ક્યોં, જેથી બહારના ઓટલા પર પહેરો ભરતો સંતરી તેમના ઓઢવાનો અવાજ સાંભળી ન શકે. કામ પૂરું થયું કે ત્રણ જણા રાતમાં બહાર નીકળીને ઓટલા પર આવ્યા, ચોખી કરનાર દરોગાને પકડીને મોંમાં દુચો દીધો અને એનો ઓવરકોટ અને દીવો ખૂંચવી લીધો. એક જણે કોટ પહેર્યો અને દીવો સાથે ઓટલાને છેડે બેઠો. બીજા બે બારણા સાથે દરોગીની જેમ ચોંટીને હસા રહ્યા. આ રિયતિમાં એ ત્રણે મુખ્ય દરોગાની રાહ જોતા રહ્યા. ચોડીવાર પડી મુખ્ય દરોગો આવ્યો. તેને લાગ્યું કે દરોગો ડાંધી ગયો છે, તેણે ઉઠાડવા ગયો. આ તરફથી લાગ જોઈને પેલા બે લપાઈને હસા હતા તેમજ પાછળથી જઈને મુખ્ય દરોગાને મ્હોંએ દુચો મારી દીધો. તે એકદમ બેહોરા થઈ ગયો. એની પાસેથી કુંચી કાઢી લઈને તેઓ બધી ઓરડીઓનાં તાળાં ખોલી નાંખવા મંડ્યા. પણ હવે પહેરો બદલાવાનો વખત થયો હતો એટલે એમને ઉતાવળ હતી. એમને કુંચી દઈ લગાડવી તે પણ ખબર નહોતી

તેથી બધી ઓરડીઓ ન ઉઘાડી રાખ્યા. માત્ર તેર જ માણસને તેઓ છોડી રાખ્યા. આ બધા જેલની દીવાલ પાસે દોડી ગયા, અને એકએકની કાંધ પર ચઢીને ઘાબળાઓની મદદ વડે દીવાલ પર ચઢ્યા; અને એ જ રીતે દીવાલ પરથી બહાર ઉતર્યા. ત્રણ જણને પેલા દરોગા અને મુખ્ય દરોગાને સાચવવાને રાખ્યા હતા, પણ એમને બહાર પહોંચી જવાની અધીરાઈ થવાથી તેઓ દરોગાઓને રેડા મુકીને પેલાઓ ચડતા હતા ત્યાં આવતા રહ્યા. દરોગાઓએ જોયું તેમ કરીને ડુબા કાઢી નાંખ્યા અને જુમે ખાડવા માંડી. જુમે સાંજળીને સિપાઈઓની એક ટુકડી દોડી આવી. હજી બધા ઉતરી રહ્યા ન હતા; કેટલાક હજી દીવાલ પર ચડતા હતા. નાસનારાઓએ જેલનાં તાળાં પોતાની પાસે રાખી લીધાં હતાં. તે તેઓ સિપાઈઓ ઉપર ફેંકવા લાગ્યા. એક જણે દાવાસળી સળગાવી રહેજ મોટીથી કહ્યું: 'એ તો આપણા જાતભાઈઓ છે; એમના ઉપર જોખમ ન ફેંકો.' રાત અંધારી હતી તેથી યુક્તિ સફળ થઈ. જોખમની બીકથી દરોગાઓ ચાલ્યા ગયા. દીવાલની ટોચ પરનો માણસ હચકચા પર ધ્યાન આપતો હતો તેટલું નીચે ઉતારવામાં આપતો ન હોવાથી નીચે ઉતરતાં છ જણને સખત વાગ્યું. એ લોકો અભર્યા મુલકમાં હતા. પાંચેક જણના પગ ભાંચ્યા હતા તેઓ એક ગરનાળાની તળે બેઠા. પણ ગામના લોકોએ એમને ઓળખી કાઢ્યા અને પાછળ પડેલા સિપાઈઓને બતાવી દીધા. દીરાસી'ગને પણ વાગ્યું હતું, પણ એના સાથીઓ એને હચકીને લઈ આવ્યા હતા. એનું વજન ભારે હતું, તેથી એણે પોતાના જેડીદારને કહ્યું કે મને મુકીને તમે પોતપોતાના જાન બચાવી લો. બીજે દિવસે તે આરા આગળ પકડાયો. કેટલાક બનારસ આગળ પકડાયા. આખરે માત્ર ત્રણ જ જણ નાસ્તી છુટ્યા. ફરી પકડાયેલા માણસોનો કેસ ચાલ્યો અને જનમદીપ ઉપરાંત કેટલીક વધુ સજા તેમને મળી. એમને પાછા એ જ કેદખાનામાં રાખ્યા. જેલની સજાઓ વળી પાછી પહેલાંની પેઠે ચલુ થઈ. બીજી વાર પાછા તેમણે જેલના સળીયા તોડી નાંખ્યા.

અને જેલના અધિકારીઓને કંઈ કે અમે ધારત તો નાસી રાહત, પણ અમારે તેમ નથી કરવું; અમને જરાક સારી રીતે રાખો એવી જ અમારી માંગણી છે. આ પછી એમની તરફની વર્તણૂક કંઈક સુધરી. જેલના અધિકારીઓને એ લોકોને સાચવવા બહુ ભારે પડતા અને એમને માટે શાકી રાખવા સાર પૂરતબધી ખાસ પકાણાને જોતાવવા પડ્યા હતા. થોડાક વખત પછી બિહારની સરકારે આ કેદીઓ મદ્રાસની સરકારને સોંપ્યા અને હાલ એ લોકો મદ્રાસ ઇલાકાની જુદી જુદી જેલોમાં છે.

હીરાસીંગ પાંચેક લાખ રૂપીયાનો આસામી હતો. બે એક લાખ રૂપીયા સરકારે લઈ લીધા હતા અને બાકીના ચીનાઓ અને બીજા લોકોને એણે ધીરેવા તેમના પગ તરે રહ્યા છે. બધી વાત પુરી થતા તેણે દુઃખથી બરેલે અવાજે કહ્યું : “જેલ એ જ માંડ પર બની ગયું છે. હવે તો હિન્દુસ્તાન સ્વતંત્ર થાય નહિ ત્યાં સુધી બહાર જવાની મને ઈચ્છા જ નથી. પણ હિન્દુસ્તાને સ્વતંત્રતા મેળવવી એ બહુ કઠણ કામ છે. ઓછામાં ઓછાં હજુ બે વર્ષ લોકોને બળવાની તૈયારીને સાર જોઈશે.”

વાત પુરી થયા પછી અમે અમારી ઢંગે પ્રભુપ્રાર્થના કરીને સુઈ ગયા. સવારનો પ્રકારા આનંદ આપે છે. ઈસ્પીતાલમાં વાસીદુ વળાય છે; અને કેદી ચાકરો હમેશા માર્ફક કામે લાગી ગયેલા જણાય છે. દરરોજના નિયમ પ્રમાણે બધો કામ ચાલુ થઈ ગયો જણાય છે. કંઈ નવીન ન મળે. હમણાં દોકતર આવશે, ને સુપરિન્ટેન્ડન્ટ આવશે અને અમારી તબીયતના સમાચાર પુછી જશે. સ્વતંત્રતાની ભૂખ અને ધગરા, હે પ્રભુ ! તું ક્યારે અમારા લોકોને આપશે ? મનુષ્યના આત્મામાં બધી સંભવિતતાનાં બીજ રહેલાં છે. પરમેશ્વરની માત્ર ઈચ્છા થઈ જાય તો નિમેષ માત્રમાં આપણા લોકોમાં એવું વિજ્ઞાનિક બળ સંચાર પામી જાય કે જેવું સ્વપ્ને પણ ન ધાર્યું હોય. કેદમાં પડ્યા પડ્યા અમારે માત્ર પ્રભુને પ્રાર્થના કરવાનું ને એ સુખ દિનનું ધ્યાન કરવાનું જ તો.

૬:૧:૨૨

રેંગમચેટ્ટી કાલે ઇસ્પીતાલમાં આવ્યા. પેલો વિલાન મેં ઠાડયા પછી જલ અધિકારીઓએ કેટલા કેટલા જુલમ કર્યા તેની લાંબી કહાણી તે લેતા આવ્યા હતા. ડેખ્યુટી જલર અને વડા દરોગાએ એને રાત્રે દીવા સાથે તેલ આપ્યું બંધ કર્યું હતું. પેઠમાં ઠીક રહેવું નહિ હોવાથી રાતમાં જનર જવા એને દીવાની જલર છે એમ અવાજ કહાવ્યા છતાં એને દીવા આપવામાં ન જ આવ્યો. રાત્રે જનર જવા કહ્યું ન પડે એટલા માટે એણે સાંજે ખાવાનું જ ઠાડી દીધું. આથી તેને ન ખાવાના ગુન્હા માટે સુપરિન્ટેન્ડન્ટ પાસે દાખલ થવાનો નુકસાન મળ્યો. પણ આખરે એને ઇસ્પીતાલમાં મોકલવામાં આવ્યો. સાંજીયાર તરફ વડા દરોગાએ અલુખટના રાખેલા વાપર્યા અને એનું અપમાન કર્યું. “હું આણં ત્યારે બારણા આગળ હતા રહેવું. હું લપરી અધિકારી છું, તમે તો કેદી છે, વગેરે.”

આપણે સ્વેચ્છાથી જલમાં આવ્યા છીએ. એટલે આપણા હાથમાં જલનો વહીવટ હોય ને જ કડકાર્થ, સખ્તાઈ-અને હું તો એટલે સગી કહું કે અપમાન-આપણે કેદીઓ તરફ ચલાવીએ તેવાં બધાં આપણે પોતે સહી લેવાં જોઈએ. આપણે કરી જ મહેરબાની ન માગીએ. કેમકે મહેરબાનીની સાથે અપમાન પણ આવવાનું જ. પંખબના જ કેદીઓ સ્વદેશ અને સ્વમાનને ખાતર જન્મકેદની શિક્ષા બહાદુરી અને આનંદની સાથે ખમી રહેલા છે. તેમની સાથે આપણે સરખા-મણી કરવી પડે છે. મોપલા કેદીઓ પણ પોતાના દીનને ખાતર ચારપાંચ વર્ષ કે તેથીયે લાંબી મુદતની સજાઓ વેઠી રહ્યા છે. સામાન્ય ચારડાકુઓ હોય એમ તેમની તરફ વર્તણૂક રાખવામાં આવે છે, છતાં એ બધું, જલે કે તેઓ સ્વભાવે જ ધીરજવાન કેમ ન હોય એ રીતે એ લોકો ખમી લે છે. આપણે વેઠવાનાં જરા નેટલાં દુઃખ આમનાં દુઃખોની આગળ શા દિસાબમાં છે? આપણે એટલું પણ બિન-તકરાર ન ખમી લેવું જોઈએ?

હુઆ, લઈ'જા અને ચોરડાઓ કરતાં ખીજ વર્ગના એવા સંખ્યાબંધ માણસો સાથે જોતના આધિકારીઓને આ પહેલી જ વાર કામ પડ્યું છે. આ વસ્તુસ્થિતિને આપણે 'ધાનમા રાખીને આપણે તેમને નિભાવી લેવા ધટે છે. આપણી નમ્રતા અને હિંમતની છાપ જો આપણે એમના દિલ પર પાડીશું તો એ લોકોને એક નવી જ દુનીયાનું દર્શન કરાવ્યાનું પુણ્ય આપણે પામીશું. ફરીયાદો કરી કરીને જોલમા સુધારો કરાવજો એવી રીત જો આપણે લઈશું તો તેથી ઠરો તાત્કાલિક હેતુ સિદ્ધ ન થતાં કેવળ પરસ્પર અવિશ્વાસ અને દ્વેષનું જ વાતાવરણ ઉભું થશે. ફરીયાદો આપજો કોની પાસે કરવી? ઉપરી અમલદારો તો અમે તેવા દોષો બતાવ્યા છતાં જોલ-અધિકારીઓનો જ પક્ષ લેવાના.

આજે એક હેવાનીયતભર્યો દેખાવ જોઈ હૃદયમાં બહુ દુઃખ થયું. કોણ જાણે શા કારણ સાર મદદનીશ દાકતરે આજે એક મોપસા ફરદીના કાન આમળ્યા. એ દેખાવના હેવાનીયતપણામાં હાસ્યાન્વિત-પણ પણ કેટલું ભરેલું હતું! પરદેશી સરકારે સોપેલી થોડી સરખી સત્તાથી સર્જી થયેલો આ વેંતીયો દેદખાનાની શુભતાનો આશ્રય લઈ, પોતાનું ક્ષુદ્ર શરીરબળ એક બહાદુર લડઝૈયાઉપર અજમાવે એ કેવી વાત! એ કદાવર યોદ્ધો તો કદાચ સરકારી લશ્કરની તોપોના મ્હોં-માથી પસાર થઈને અહીં આબો છે અને હવે માંદો પડવાને કારણે આ બાઈસાહેબના હવાલામાં આવી ચડ્યો છે.

પાછળથી મને ખબર પડી કે તે કોઈ બગવાખોર કેદી નહોતો; એ કોઈ સાધારણ મોપસા કેદી જ હતો અને બદલી થઈને આ જોલમાં આબો હતો. પણ એ બધું એક જ છે.

પારાનો મલમ તો કરતું જોઈયે તેથી વધારે કામ કરી નાંખે છે. એથી તો પગમાં જોળેખાં પડી ગયાં. આ નાનકડા દાકતર સાહેબ ગરમ પાણીનો બાફ આપી સાફ કરવાના પ્રયત્ન કરતા હતા, પણ એ પ્રયત્નમાં રહેલી વેદના બમ પડાવતી હતી. ખીડા ઓછી હતી તેમાં અધુરામાં પુરો તોજે ફાલવાઓ પર કારબોસિક ઍસિડ લગાવ્યો. પણ

હું કંઈ અહીં દરદી તરીકે નથી આવ્યો. હું પ્રથમ તો એક કેદી છું, અને મારા શરીર માટે કંઈ પણ મહેનત લે છે એ સરકારની કેવળ ભલ-મનસાઈ છે. આમ પારાનો મવમ વધારેપડતો ચોપડીને તો સરકાર મને કેવળ અનુભૂતાં જ પીડે છે; બાકી તેટલી જ પીડા જો તે ધારે અને તે માટે જરૂરી કાયદો પસાર કરી લે તો મારી ઉપર વીતાડવાનો તેને હક છે. તીરવજમતૈનો એક બહાદુર યુવક અબ્દુલ મુસાન આજે તાવને લીધે દરિયાકાંઠામાં આવ્યો છે. ચાકી કર્યા માટે બંદ કરવાના આરોપસર તેને એક વર્ષની સખત કેદ અને જામીન ન આપે તો ખીલ એક વર્ષની સખત કેદ, એમ કુલ બે વર્ષની સખત કેદની સજા થઈ છે. તેણે અને તીરવજમતૈના ખીલ બે જણ હતા તેમણે બચાવ કરવા દંનકાર કર્યો. સત્યભૂતિ ખીલ આરોપીઓના બચાવ માટે હમા રહેલા અને આ લોકોનો પણ બચાવ કરવાની પોતાની ખુશી તેમણે બતાવેલી એમ કહેવાય છે, પણ આ લોકોએ એમની સેવા ન સ્વીકારી.

બેજવાડાના શ્રીરમુલુ પણ આવ્યા. તેમને આજે શરીરે દુખે છે. નાના દાકતર સાહેબે એમની પથારી ખાસ ધ્યાન રાખીને મારાથી અને મહમ્મદ હુસેનથી દૂર ઓરડાને બીજો ઉંટે રખાવી. હમણા જ સમાચાર મળ્યા કે વિનીત પક્ષના લોકો આ ૧૩મીએ કાશી ખાતે મળવાના છે અને ૧૭મીએ મદ્રાસમાં કોઈ એક પરિષદ થવાની છે.

૭ : ૧ : ૨૨

શ્રીરમુલુ કહે છે કે રાજકીય પરિસ્થિતિ બહુ ખેદજનક છે. ગાંધીજી ‘અમદાવાદમાં બેસી રહ્યા છે;’ મદ્રાસમાં કંઈક થઈ નથી; જેલમાં પુરાવામાં કંઈ લાભ નથી; વગેરે. મેં એમને પુછ્યું, કે આપણે ચોડાપણા જેવમાં આવ્યા એટલે હવે દુનીયામાં ધરતીકંપ જેવી ઉપલપાયત થઈ જશે એવી આશા રાખવાનો તમને શો હક છે ? ઉદ્ધર્ષા બે વરસથી અગવળ આટલી જોસથી ચાલી રહી છે અને તે અધી વખત તમે પોતે છુટા દેના તમે તેમાં કેટલુંક કરી નાંખ્યું ? તિથક મદ્રાસજી ૭ વર્ષની જેલ બોનવી રવા દેના તે દરમિયાન તમે

પોતે અને ખીલઓએ કેટલુક કરી નાખેલું? મેં એમને કહ્યું કે અધીરા
 ચનામાં કંઈ સાર નથી. આપણે આપણું પોતાનું કર્તવ્ય હોય તેટલું
 કરી રાખીએ. આપણી જ જીંદગીમાં આપણે કંઈ ફજ ન મેળવી રાખીએ
 તોપણ આપણે માથે કર્તવ્ય કરવાની ફરજ છે, અને તે આપણે
 હસતે ચહેરે કરવું જોઈએ. પેઢી દર પેઢી એક પછી એક નીકળી પડે
 ને સ્વતંત્રતા દેવીના હવનમાં પોતાનો ઢોમ કરે ત્યારે સ્વતંત્રતા મળે.
 માટે તાત્કાલિક ફજ માટે વચખાં ન મારતાં આપણે જે યત્ન-
 ચિત્ત ધરાવી રાખીએ અને સહન કરી રાખીએ તેટલું તો માતૃભૂમિને
 ચરણે આપણે ધરાવી છુટવું જ જોઈએ. ગીતાજીએ ઉપદેશોલા નિષ્કામ
 કર્મના આદર્શને આપણે ન પહોંચી રાખીએ, તોયે આટલું તો આપણે
 કરવું જ જોઈએ. સ્વતંત્રતા માટે આપણા બાપદાદાઓએ મક્કમપણે
 ભોગ આપ્યા હોત તો આપણે આજે કંઈ સ્થિતિએ હોત તેનો વિચાર
 કરો. આપણે વધારે શ્રદ્ધા અને વધારે જોમની સાથે સ્વતંત્રતાની
 જીંજેરા ચનાવત નહિ? આપણા આપભોગથી આપણે આપણા વખતના
 હિન્દુસ્તાનના ઇતિહાસને કંઈકે આદરને પાત્ર બનાવ્યો છે; પરવશતા,
 બેહોશી અને બેઈજ્જતીની એકસરખી અફસોસકારક કહાણીમાં જરા
 મનોરંજક વિવિધતા આણી છે. આટલોયે ભવિષ્યની પ્રબલ સાથે
 આપણી તરફનો ચારસો થયો. એટલે આપણે શ્રદ્ધા શીદને ઊઠાડીએ ?
 અહ કાલે 'કામાગાટા માર' વાળા હરિનામસીંગને મળ્યો.
 તેમણે મને 'બજબજ પ્રકરણ'ની કહાણી સંભળાવી.

કેદી 'દરોગા' પરચુરાએ રામાયણનું પુરું કર્યું છે અને મને
 વાંચવા આપ્યું છે. એણે હવે તામીલ મહાભારતનું પુસ્તક લીધું છે.
 મહામહા હસેને ગીતાનો અભ્યાસ કરવા માંડ્યો છે. ખૂબ ખંતથી અને
 ભક્તિથી કરે છે.

શ્રીરમુલ્લના મનમાં ખાતરી છે કે સુળારાવ અને વેંકટરાવ
 મન્નેને આખો દહાડો ને આખી રાત એકત્રિત ઓરડાઓમાં પુરી
 રાખવામાં આવતા હશે.

૮ : ૧ : ૨૨

રોમમૂર્તિને માથાના દુખાવાની સાથે તાવ આવ્યો છે. ઇસ્પીતાલમાં તે હાલ પથારીવશ છે. ઇસ્પીતાલ ઑફીસમાં અલીમદ કોલેજવાળા રાફીયુક-ઝર-રહમાન અને શુન્તરના વખીલ નરસિંહાચારીને જોયા. રાફીયુકનું મુખ તેટલું જ આનંદી, તેટલું જ નિર્દોષ. નીચેના એટલા પર એક દેઠી ન્યુમોનીયાથી પીડાય છે. સારે નસીબે ઇસ્પીતાલના દેઠી કામદારો કંઈક ખંતથી એની ચાકરી કરે છે.

સાવરકરની ધરપકડની, તે નાસી છૂટેલા તેની તથા હેગના ખનાવોની વાતો મહમ્મદ હુસેન, રંગમ ચેટ્ટી અને ખીલ કેટલાક નહોતા જાણતા તેમને કહી.

મહમ્મદ હુસેન જોડે ચર્ચા થઈ. આપણે લડત ચલાવી રહ્યા છીએ તે એટલા સાર કે સ્વરાજ એ દરેક પ્રાંતનો જન્મસિદ્ધ હક છે. એક પરદેશી રાજ્ય અન્યાયો અને જુલમ શુભરે છે એટલા જ કારણસર આપણે નથી લડતા. આથી, અંગ્રેજ સરકાર કદાચ દુનીયામાં સારામાં સારી હોય કે જાની જાય, અને પાંજળ કે મલબારના અત્યાચારોનું નામ ન હોય, તોપણ સ્વરાજ માટે લડવું એ આપણી ફરજ રહેવાની જ.

આખી રાત રામમૂર્તિએ ઉલટીએ કરી. હનુમન્તરાવ અને મહમ્મદ હુસેન એની પથારી આગળ બેસીને તેને મદદથી જરા શદ્ધત આપતા હતા. ડૉક્ટર રાત્રે આવ્યો અને બિચારા હનુમન્તરાવને ઉધડો લીધો. “ ત્યાં અમાડી કાણ બેઠું છે? તમારે ત્યાં બેસવાની કંઈ જરૂર નથી. હું તમને ઇસ્પીતાલમાંથી કાઢી મુશીરા. વગેરે ” અને પછી તેણે રામમૂર્તિને કહ્યું કે તમારે કંઈ જોઈવું કરવું હોય તો ઇસ્પીતાલના ચાકરને તમારે જોવાવે. મારી કક્ષનામાં હું નીચામાં નીચું જે ચિત્ર આંખી શકું તેનાથી થ આ માણસની નિર્દયતા અને છુટતા વધારે છે. જોઈની

સત્તાના વિચારમાં તે સાવ જ્ઞાન બૂલી ગયો છે. એનામાં દાક્તરપણા કરતાં નેશરપણું વધારે છે અને એ ખીજા કરતાં કરતા વધારે ભલિમ છે. એક સુશિક્ષિત નૌજવાન આટલો હુદ્ર મનનો હોઈ શકે એ વિચાર જ હું કરી શકતો નથી. પણ આટલું બધું જોર આસપાસના સંજોગોનું છે.

નં. ૧ ના ખેડકને દિવસે પણ તાણું મારી રાખતા લાગે છે, એટલે હવે ત્યાંના કેદીઓને કોઈપણ ભતની કસરત કે ચાલવાની જગ્યા મળતી નથી. આવા સંજોગોમાં આસાન કેદ કરતાં સખત કેદ તો કયાથે સારી. પણ આપણે તો નેશ-જીવનની કોઈપણ રાતે સ્વીકારવાને આજ્ઞા છીએ. કોઈ પણ સખતાઈ માટે આપણે દુઃખ બતાવીએ એટલે સરકારની છત યઈ દુઃખ દેવું એ તો એ લોકોનો ઉદ્દેશ છે; એટલે જો આપણે દુઃખી થઈએ તો એમનો ઉદ્દેશ સફળ થાય. માટે તેઓ એકાંતવાસ આપે, આખો દિવસ બંધબારણે પુરી મેલે કે ને શિક્ષાઓ કરવાની એમનામાં સત્તા અને ધૂષ્ટતા હોય તે બધી ખુશીથી સહન કરીએ તો જ આપણે તેમનો હેતુ નિષ્ફળ કરી શકીએ માત્ર એટલું સાચવવું આપણે જોઈએ કે કંઈ લાંબનરૂપદ કામ કરીને એવી વધારાની શિક્ષા વહોરી ન લઈએ

મદમ્મદ હુસેને બહાદુરશાહ વિષે એક સરસ વાર્તા સંભળાવી, એક બ્રિટિશ અમલદારે શાહબંદાનું માથું એક શાળમાં મુકીને બાદશાહની આગળ ધર્યું. તે જોઈને બહાદુરશાહ રહેજ દસ્થા. પાછળથી તેના હજુરીયાઓએ પુછ્યું કે હજુર, શાહબંદાના માથાની ભેટ કરીને તો એ લોકોએ આપની અત્યંત દયા-હીન મસ્કરી કરી હતી, છતાં આપ દસ્થા તેનું શું કારણ ? બહાદુરશાહે જવાબ વાળ્યો કે રાત્રીનો હેતુ મને દુઃખ દેવાનો હતો. તેમની યુક્તિથી મને દુઃખ થયું છે એવું બતાવું તો તેમનો હેતુ સફળ કરવામાં હું મદદરૂપ બનું તેવું હું કેમ કરું ?

સાંજે શદ્દીયુક દવા સાર ઇસ્પીતાલમાં આવ્યા. તેમણે કહ્યું કે
જેવે એમને દિવસના પુરી મુકામાં આવતા નથી.

૬:૧:૨૨ સોમવાર

એમને જેલમાં જરાયે દુઃખ છે એમ તો જ્ઞી ન જ શકાય.
ઇસ્પીતાલમાં રાત્રે ખારણાને તાળાં વસાયા બાદ અમે છ જણાટાણું વળીને
બેઠા હોઇયે અને જવવંતે બૂતકાળની વાતો ચલાવ્યે રાખતા હોઇયે
ત્યારે તો બાન પણ રહેલું નથી કે અમે જેલમાં છીયે, અને અહીં કંઈ
રત્ન ભોગવવા સાર ભેગા નથી થયા. ધણીવાર મનમાં થઈ આવે છે
કે મારે મારાં પોતાના તેમજ મારા સદ્મત સાઈનાં બાળબચ્ચાંના
ખરણપોપણની વ્યવસ્થા કેવી રીતે કરવી ? પણ એ વિચારથી માત્ર
મનને જરા વિર્જીત કરી મુકવા સિવાય બીજે કરો અર્થ સરતો નથી.
અને અન્તે એ બધું પ્રભુના જ હાથમાં સોંપીને હું શાન્ત થાઉં
છું. હું જાણીને બહુ તાજુળ થયો કે મહમ્મદ હુસેન માત્ર ૧૯
વર્ષના છે અને શદ્દીયુક ૨૦ વર્ષના જ છે, એમની ઉમરના આપણા
છાકરાઓ કરતાં તેઓ બન્ને જાણના શરીર તથા બુદ્ધિ
વધારે પાક્યાં છે. મહમ્મદ ધણી બક્તિપૂર્વક ગીતાનો અભ્યાસ
કરે છે અને રંગીયો કાંતે છે.

કેદીબાઈએને તેમજ નેલઅધિકારીએને હેરાનગતિ કે ત્રાસરૂપ તો ન જ થઈ પડતું નેહયે. નેલઅધિકારીએને આપણે આંખના કણાતુલ્ય લાગીયે હીયે, કેમકે આપણી પાસે તેઓ મનનું ધાર્યું કરાવી શકતા નથી. પણ બિચારા શુભામી દશામાં આવી પડેલા કેદીએને પણ આપણે શા માટે અકારા થઈ પડીયે ? આપણા આવવાથી તેમનું સંકટ વધવાને બદલે તેમને આપણી સોજતથી ઉલટું સંસ્કૃતિ, પ્રેમ અને આરામનું શીતળ અંગન મળતું નેહયે.

આદિરોશૈયા કરીને એક બિનઅમલદારી ગૃહસ્થ આજે સવારે નેલ નેઈ ગયા. તે મારા ખાટલા પાસે જરાક ઉભા રહ્યા અને હું કોણ હું એ પુછી નેયું. કોલમ્બુ બાળત પુરેપુરી તપાસ કરવાનો એનો ઈરાદો હોય એમ દેખાય છે. મેં એને કહ્યું કે દસ તોલા દાળ પણ ને દરેક કેદીને પુરેપુરી મળતી હોય તો તેના પોપણ માટે તે પુરતી થઈ પડે. પણ હમણાં તો એટલો ખોરાક કેદી લગી પહોંચતો જ નથી. દાળ દાળ બધી (પછી તેમાં દાળ હોય કે કચરો ફસ્તર પણ હોય) નીચે જમી જઈને અલગ રહેતી અને કેદીએને માત્ર ઉપરું પાણી જ પહોંચતું. એઓ દસ વાગે આવ્યા હતા, એટલે આજે કોલમ્બુ સાથે હવું (આહું રંગમ એટીનું કહેવું છે. હું તો દાનસીંગની દાળમાંથી ચોરી લઉં છું; કોલમ્બુ તો લેતો નથી.) સાંજે પાછું કોલમ્બુ હમેશના જેવું જ ખરાળ થઈ ગયું. બીજા બિન-સરકારી નિરીક્ષક રા. પદ્મનાભ નાઇટ્ઝ અકવાડીયા પહેલાં આવ્યા હતા. મેં સાંભળ્યું છે કે આવા ૬ બિનસરકારી નિરીક્ષકો છે. સાધારણ રીતે એમને ઇસ્પીતાલમાં આવવાની નવરાસ મળતી નથી અને આવી ચડે તો તપાસ કરવાની કુરસદ દોતી નથી.

ગઈકાલે રાતે હીરાસીંગ ચીનના એક ધાડપાડુને દેહાન્ત દંડ કેવી રીતે કરવામાં આવેલો તેની પોતાની નજરે નેચેલી વાત કહી. એનું માથું ઠાપી નાંખવામાં આવ્યું, અને ધડમાં ત્રણ માણસોએ બંદૂકની ગોળા મારી. પછી છાતી ચીરીને ફદયને બહાર કાઢ્યું. એનું માથું અને

હૃદય એના ગુન્હાઓની એક યાદી સહીત બાજર વચ્ચે ટાંગવાનાં હતાં. આ સળ ભેલા આવેલા મોટા અધિકારીઓ અને ખીલ ગૃહસ્થોએ મરનાર ધાડપાડુના માંસમાંથી કકડો કકડો લીધો. મુખ્ય અધિકારી જે હીરાસીંગના મિત્ર થતો હતો તેણે તો આખું હૃદય લઈ લીધું. તેથી આ ગુન્હેમારનું માત્ર માથું જ બાજરમાં ટાંગવામાં આવ્યું. જ્યારે કોઈ બહાદુર માણસનું માંસ હાથમાં આવે ત્યારે ચીના લોકો આમ તેનું માંસ વહેંચી લે છે. પાછળથી તે હૃદય એ અમલદારને ઘેર રંધાયું હતું અને બધાએ તે ખાધું, એ હીરાસીંગે જાતે જોયું હતું. એને પણ ખાવાનું કહેવામાં આવ્યું હતું પણ એણે ના કહી.

ચીનમાં ઉંદર, ગધેડાં અને બિલાડી સિવાય બધું ખાઈ ગણાઈ દોય એમ લાગે છે. એ લોકો કુતરાંને પણ ખાય છે અને માંસની ટુકાનોમાં કુતરાનું માંસ પણ વેચાય છે.

મને રામાયણમાં આપનાર દરોગો પરશુરામનું ચીનમાં અને પૂર્વ આફ્રિકામાં લશ્કરી નોકરી કરી આવેલો હતો. તેણે બારે દયાજનક રીતે પોતાની કહાણી સંભળાવી. આખી લડાઈ દરમિયાન જેને એક ગોળી પણ ચડી નહિ તેને ઘેર આવતાં ખૂનના ખોટા આરોપની ગોળી લાગી. થોડા મંદિરામાં છુટનાર છે. અત્યંત સારો માણસ છે !

૧૧:૧:૨૨ પ્રધવાર

મૈત્રુભટ્ટ હુસેનને ઈસ્પીતાલમાંથી રજા મળી છે. તે હવે પોતાના બેઠાકમાં ગયા છે. તેમણે ગીતા પોતાની સાથે જ રાખી છે. બેરિસ્ટર હક્મીનારાયણ ગઈ કાલે ઈસ્પીતાલમાં આવ્યા. અસહકારીઓએ આખી ઈસ્પીતાલનો ઈન્કરો લીધો હોય એમ લાગે છે. તેમણે અને તેમના મિત્રોએ જેલઅધિકારીઓના ગુન્હા કેવી રીતે પકડી પાડયા અને સુધારા દાખલ કરાવ્યા તેની લાંબી વાત તેમણે કહી. એમણે કથું કે પહેલાંબદ્ધ જ નિર્દયપણે કેદીઓને મારતા તે તેમના આવ્યા પછી બંધ થયું છે.

ખીલે સખ ઍસિસ્ટન્ટ સર્જન આવ્યો છે. એના ભાઈના કરતાં તે ઐહો વાતુડીયા લાગે છે.

‘ગોલ્ડન ટ્રેઝરી’ માળામાથી સોફેટીસનો કેસ અને મૃત્યુનો ઉપોદ્ધાત વાંચ્યો.

મળવા વગેરેના નિયમો નળુવા માટે કૃષ્ણસ્વામીએ સુપરિન્ટેન્ડન્ટને પોસ્ટકાર્ડ લખ્યું છે. તેણે તા. ૩ ૭ નવ્યુઆરીએ-એટલે કે મારે કાગળ પહોંચ્યા તે કરતાં રહેજ પહેલા-કાગળ લખ્યો છે.

૧૨ : ૧ : ૨૨ ગુરુવાર

આવતી કાલે યુવરાજ મદ્રાસમા આવે છે તે માટે ઉપવાસ કરવા એવી લક્ષ્મીનારાયણની દરખાસ્ત ઉપર તેની નેડે ચર્ચા થઈ. આખરે આજે સવારે એણે ઉપવાસનો વિચાર છોડી દેવાનું કબુલ કર્યું. એને ગળે હતું નથી, પણ મારા મતને માન આપીને નમી દીધું છે. આ મુલાકાતથી અને તે સંબંધમાં થતી ઉત્તરવણીથી દેશ સુખી ને સંતોષી છે એમ જ સરકાર સિદ્ધ કરવા માગે છે. તેથી યુવરાજના સત્કારમાં ભાગ ન લેવાનો અને હડતાળ પાડવાનો હેતુ, દેશ સુખી અને સંતોષી નથી તે બતાવવાનો છે આપણે જ્ઞેષ્ઠમાં આવ્યા એટલાથી જ આપણા મનની દિયતિ જોઈએ તેટલી વ્યક્ત થઈ નય છે. આપણા ઈલાકામા યુવરાજ આવે તે દિવસે તે મોટા દુઃખનો દિવસ હોય તેમ જ આપણે જ્ઞેષ્ઠમાં રહ્યા રહ્યા પણ ઉપવાસ કરીએ તો યુવરાજ પ્રત્યે આપણને અંગત દ્વેષ છે એવો અર્થ તેમાંથી નહીં અનુભવે નીકળશે. દેશ હડતાળ પાડે છે; જ્ઞેષ્ઠમાં હોવાથી આપણે હડતાળ પાડી શકીએ નહિ. પણ તેથી આપણો અણુગમે નહોર કરવાની નથી સ્ત્રીત શોધવાનું કંઈ કારણ નથી. મને તો એમ લાગ્યા જ કરે છે કે ઉપવાસનો પ્રયોગ મોટાં કારણો માટે, બારે દુઃખ અને આત્મશુદ્ધિ માટે જ રહેવા દેવા જોઈએ. યુવરાજના આગમનનો અવસર દુઃખ નહોર કરવાનો નથી પણ અણુગમે નહોર કરવાનો છે. રાષ્ટ્રીય

પ્રાયશ્ચિત્તું આ આખરી સાધન તો આપણે કંઈ ભારે પાપ કર્યું હોય, અથવા આપણામાંના કોઈએ કંઈ ભારે અત્યાચાર કર્યો હોય, તેના રોધન માટે છે. યુવરાજને બેમાંથી એક સાથે અંગત સંબંધ નથી.

કાલ રાતે દમ પાછો ઉબળ્યો હતો. ઇસ્પીતાવમાં આવ્યો તે દહાડાની કંઈક શાન્તિ હતી. કાલ રાતે હીરાસીંગે ખરું જ કહ્યું કે હિન્દુસ્તાન બીજા દેશો કરતાં ત્રણ વાતમાં ચડીયાતો છે: ભક્તિ, પરોણાગત અને સતીત્વ.

ડૉ. રાજન વગેરે મને મળવા માગે છે. એમણે સુપરિન્ટેન્ડન્ટને તે માટે લખ્યું છે. મેં એમને કહેવડાવ્યું છે કે તા ૨૦મીએ મારો પહેલો મહિનો પુરો થાય છે; તે પહેલાં સાલેમમાં મારા કુટુંબનાં માણસો સાથે દિવસ નક્કી કરીને તેમની સાથે જ આવે. હું ધારું છું કે દર મહિને એક મેળાપ તેમજ એક કાગળ લખવાની ને આવેલો કાગળ વાંચવાની છુટ છે.

મહમ્મદ હુસેન અને નરસિંહાચારીની ફરીયાદ છે કે આખો દિવસ અને રાત એમને ગોઠી રાખતા હોવાથી તેમને ખુશી હવા કે કસરતનું નામ મળતું નથી. સવારના એક વાર જનર જવા માટે તેમને બહાર કાઢે છે; અને આને જ ખુશી હવા અને કસરત તરીકે ગણવામા આવે છે.

૧૩ : ૧ : ૨૨ શુક્રવાર

આખો દિવસ કાંત્યું તથા સેક્રેટિસનું જીવનચરિત્ર વાંચ્યું. આજે ઇસ્પીતાલમાંથી મને પાછા પેલી મારી જુની એકાન્ત ચોરડીમા લઇ ગયા.

અહીયા પણ રાતદહાડો કોટડીનાં બારણાં બંધ રાખવાના નવા હુકમોનો અમલ થાય છે. એકાન્ત ચોરડીમાં આમ પુરી રાખે

એ તો બારે જુલમ છે. અમારા કરતા તો સખ્ત મજૂરી વાળા કેદીઓ સુખી. એમને ખુલ્લી હવામાં યામ તો કરવાનું. પણ આપણે દુઃખસહનની રામબાણ અસરમાં માનનારા છીએ, તેથી બારેમાં બારે જુલમ ભોગવવાની તક મળે છે તે માટે આપણે તો પોતાને નસીબદાર માનવા જોઈએ.

પણ કોઈ એક માણસને હાથે નીતિનો કંઈ ભંગ થઈ ગયો એટલા ખાતર (નીતિભંગના ગુન્હેગારની વાત જ આપ્યારે તો કરીયે) તેને ૧૦૦ ચારસ ફુટની નાની ઓરડીમાં રાત દિવસ ગોંધી રાખવો અને ઈશ્વરનાં આપેલા પ્રદાર, હવા, અને ખુલ્લા આકાશથી તેને નાહક વંચિત કરવો એ કેટલું કૂં છે? અજ્ઞાની માણસ પોતાના અજ્ઞાનજન્ય સિદ્ધાન્તને ખાતર ગુન્હેગારને સમાજથી અલગ પાડે એ સમજી શકાય; પણ જ્ઞાનીનો કે અજ્ઞાનીનો એવો તે શો સિદ્ધાન્ત હોઈ શકે કે જેને ખાતર એ સિદ્ધાન્ત તોડનારને જીવનની આ જરૂરી ચીજોથી વંચિત રાખવાનો તેને હક હોય? અહીં કોટડીઓની સામે જ ખુલ્લું વિશાળ ફળાણું છે. એ ફળાણું ખીલ કંઈ ઉપયોગમાં આવે છે એમ પણ નથી. પણ કેમ જાણે અમારા ઉપર વેર જ વાળવું હોય તેમ અમારી ઓરડીઓને મજબુત તાળાં વાસી દઈને અમારી ઉપર સખ્ત પહેરા રાખીને તેનો ઉપભોગ લેતા અમને અટકાવવામાં આવે છે. દુષ્ટમાં દુષ્ટ ગુન્હેગારોને યે આ રીતે રાખવા એને પણ હું હલકટ અને વેરખુદ્ધિ-ભરેલી હેવાનીયત જ ગણું. આણું વર્તન રાજકીય કાર્યને અર્થે રાજ-ખુશીથી જેવમાં ગયેલા સદ્ગૃહસ્થો તરફ અણાવવામાં આવે છે માટે તે હેવાનીયત છે એવી દલીલ હું ન જ કરું. એ તો રાજકીય કેદીઓને એકલાને સારું સ્વચ્છ પાણી માગવા જેવું થાય; કેમ જાણે સાધારણ કેદીઓને તરસે મારવામાં કે રોગિષ્ટ પાણી આપવામાં હરકત જેવું જ ન હોય.

૧૧:૧:૨૨ શનિવાર

કીલે રાત્રે વળી પાછી દમની પીડા થઈ.

મારા પાડોશીઓ બી. વેંકટપ્પા અને અલૈકટ્ટી નામનો મોપલો કેલી છે તે બન્ને એકાન્તવાસની શિક્ષા ભોગવે છે. વેંકટપ્પાને કોર્ટ ન શિક્ષા કરી છે, પણ મોપલોને તો ખૂન માટે ૧૦ વર્ષની સખ્ત કેદ ઉપરાંત આ જેલ તરફની વધારાની શિક્ષા છે. પણ મજૂરી તરીકે એમને દોરડું વણવાનું કામ કરવું પડે છે, તે સિવાય હું સાદી કેદ ભોગવું છું તેમાં અને એમનામાં હું કંઈ બારે દેર નેતો નથી. કોટડીમાં પુરાર્થ રહેવું એ તેમને ને મારે માટે સમાન છે.

હું નથી માનતો કે આમાં કંઈ હેતુ હોય. સુપરિન્ટેન્ડન્ટને પુછી ખાત્રી કરવી એ ન ઠીક છે. અલબત્ત ધરાદાપૂર્વક કરેલી ગમે તેટલી શિક્ષાઓ ખમવાને આપણે આત્મા છીએ, પણ ભૂવથી અમુક સબ થઈ ગઈ એવો બચાવ કરવાનો પ્રસંગ એ લોકોને ન મળવા દેવો જોઈએ. સવારના ૬ પછી ચોડીક વાર ફરવા દઈ સાત વાગ્યાથી મને પુરી દીધો. અલૈકટ્ટી સરકાર માટે દોરડાં વણે છે, ત્યારે ચાલો હવે હું પણ મારે ચોતાને માટે નરા કાંવું.

બહારની દુનીયામાંની વાતો ક્યારેક ક્યારેક અહીં આવે છે વાતો કહેવા કરતાં વાતોના પડછાયા કહેવા વધારે યોગ્ય છે, કેમકે પડછાયા પરથી વસ્તુનો આકાર નેટલો કદખી રાકાય તેટલી ન આ અફવાઓ ઉપરથી ખરી દરીકત કળી રાકાય. અહીં સાચામાં સાચી વાત આવે તોપણ તે ખૂણ અતિશયોક્તિ થઈને ભરેલી ન. મદ્રાસની શહેરી ચોલીરો છેલ્લા દસ દિવસથી હડતાળ પાડી છે; બહિષ્કાર બહુ સફળ થયો છે અને યુવરાજ આબ્યા ત્યારે આખું મદ્રાસ અંધકાર અને શાન્તિ મય હતું; રસ્તાઓમાં ઠેકાણે ઠેકાણે બાપલો થયાં હતાં; સરકાર પક્ષના કોઈ એક્ટીવ સ્વરાજની નિન્દા કરી તેથી

એક ઠેકાણે સ્ટેજ તોડાન થયું છે; આખરે લશ્કરી સિપાઇઓ આવી પહોંચ્યા, ગોળી ચલાવી, ૬ મરણ થયા; ઉત્તર તરફની સરહદમાં લડાઇ નગી છે અને સરકારે પુષ્કળ હાર ખાધી છે; હજી મલબારમાં તોડાન શમ્યું નથી; વગેરે કંઈકંઈ ખરંખોટું જેલમાં સાંભળીયે હોયે. લક્ષ્મીનારાયણની પત્ની કેટલાક સગાંબંધાઓ સાથે આજ સવારે આવીને ઈસ્પીતાલમાં એના પતિને મળી ગઈ એ પણ ખબર પડી છે.

બપોરના ૩-૪૫ કલાકે મને ખબર મળી કે ડૉ. રાજન વગેરે કેટલાક બાઈઓ મને મળવાને આવ્યા છે અને મારી વાટ જુએ છે. મારે તેમની જોડે વાત થઈ. બાઈ અને છોકરાંઓ પણ આવ્યાં હતા. બધાં ખુશ છે અને સૌને હિંમત છે. અને મારે પણ એટલું જ નોંધ્યે છે. સાંત્રેમમાં ચોખીનું કામ ચાલુ છે એ નહીં મને આનંદ થયો; ને કે કેટલીક દુકાનો બાળી નાખ્યાનું સાંભળી મને અફસોસ થયો. વાસુદેવેશ્યા જેવા સીધા માણસને છ મહિનાની સખત કેદ મળી છે. અનંતાચારી કાચી જેલમાં છે અને રામકૃષ્ણેશ્યા અને બીજા એક મુસલમાનને નીરપુરમાં કાયદાના અનાદર માટે ૬ મહિનાની સાદી કેદ મળી છે. આનું નામ કંઈક થયું કહેવાય. મને ખુબ ઇચ્છા છે કે આવા અનેક જણ લડતને ખેંચીને જેલના દરવાજામાં પેસાડી દે. આ તામીવ પ્રદેશમાં આપણે એટલું જ કરી રાખીયે તેમ હોયે. કહે છે કે નેહરુને અને મને જનરલ સેક્રેટરી નીમ્યા છે, અને વી. જી. પટેલ નેહરુની અવેજીમાં તથા ડૉ. રાજન મારી અવેજીમાં સેક્રેટરીનું કામ કરે છે. ગાંધીજી ' સરમુખત્યાર ' નીમાયા છે, એટલે કે સમિતિઓ બોલાવ્યા વગર પણ મહાસભાને નામે કામ કરવાની તેમને મુખ્યચારી આપવામાં આવી છે. ઠીક થયું; પણ એમને એ સ્થાન સાચવનાર પોતાની પાછળ કોઈ મળવો ફર્લસ છે. મુંબઈમાં બધા મતના માણસોનું એક સંમેલન થયું છે અને સર સંકરન નાયર તેના પ્રમુખ છે. ગાંધીજી તેમાં હાજરી આપે છે. મને ફીકર થાય છે અથવા મને એવી આશા

છે, કે એનું પરિણામ કંઈ જ ન આવે; કેમકે આવી સમાધી કંઈ ફાયદો
 થાય એવું મારે માનવું નથી. આવી સમાધી બહુ બહુ પરિણામ આવે
 તો તે એટલું જ કે આપણે આપણી માગણીઓ ઓછી કરીએ, અથવા
 મહાસભાનો કાર્યક્રમ મુવતવી રાખીએ. એનાથી ખીજું કશું જ તેમાંથી
 નીકળે તેમ નથી—અને હમણાં જીત પાસે આવતી જાય છે તે પ્રસંગે,
 તેવા પગલાનો વિચાર જ કેમ આવે ?

ડૉ૦ રાજને યુવરાજ આઁચા ત્યારે મદ્રાસમાં થયેલા બનાવોના
 દુઃખદ સમાચાર કહ્યા. ડરામણ ખૂબ થયું. હડતાળ સંજ્ઞા થઈ હતી
 ખરી, પણ કંઈક અશે તો તે ડરામણની મદદથી જ. મને આ જાણી
 નવાઈ લાગી, કેમકે અગાડની બધી હડતાળો વ્યવસ્થિત રીતે પાર
 પડી હતી. ડરામણ કે તોફાન કોઈ વાર થયાં ન હતાં. કહે છે કે આ
 વખતે હડતાળ ન પડે તે માટે સામા પક્ષ તરફથી બારે ચળવળ થઈ હતી.
 અને તે વિરોધી ચળવળને તોડી પાડવાની લાજ થઈ જ લોકો આ
 અવળે રસ્તે ચડ્યા એમ જણાય છે. વેલિંગ્ટન સીનેમા ઉપર
 સરકારી વાવટા ચડાવવામાં આઁચા તે જોઈ એક મોટું ટોણું તેના
 ઉપર ધસી ગયું ડૉ૦ રાજને કહે છે કે પોલીસ અને લશ્કરી સિપા-
 હીઓ બહુ સારી રીતે વર્ત્યા હતા; પણ સીનેમા કમ્પનીના કોઈ
 માણસે બંદુક ફોડીને ટ્રિપ્લિકેનના એક મુસલમાનને મારી નાંખ્યો.

મને જાણીને આનંદ થયો કે રામનાથને મદ્રાસમાં સ્વયંસેવકોનું
 કાર્ય પોતાના હાથમાં લીધું છે. રાજગોપાલન મહાસભામાં નથી ગયા-
 મેં ડૉ૦ રાજને ગામડાંમાં ફરી કામ આગળ ધપાવવાનું કહ્યું.

‘સ્વરાજ્ય’ ઠીક ચાલે છે અને એના માહકો વધ્યા છે એ પણ
 જાણ્યું. ‘ઈન્ડિપેન્ડન્ટ’ બંધ થયું. મહાદેવભાઈને ૧૮ મહિના મળ્યા-
 દેવદાસ હસ્તવિખિત અઠવાડિક કાઢે છે અને નક્ક કરનાર ૧૦૦
 સ્વયંસેવકો તેને મળ્યા છે.

મિં બેન્ડુ મલખાર જઈ આળ્યા અને ત્યાંથી ગાંધીજી પાસે ગયા છે અને વારીકુન્નેય મહમ્મદ હાજી ગિરફતાર થયા છે એવું સાબજીયુ-એની ગિરફતારી સાથે બળવાનો અંત આવ્યો. માની રાકાય

આ મેળાપ પછી દરવાજેથી પાછો આવતો હતો ત્યાં જિનસરકારી નિરીક્ષક મિં દુરાઈસમૈયા મળ્યા. તેમના પોષાકની ટાપટીપમા એક પછુ ખામી જડે તેમ ન હતું. તેમણે મારી તબીયત તથા ખોરાક વિષે પૂછપરછ કરી. કોટડીમા માણસને એકાતમા પુરી રાખે છે તેની વાત કરી. આમ અમને કંઈ બૂલથી પુરવામા આવે છે કે જાણી જોઈને, તેની તપાસ કરવાનું કહ્યું. તેમણે આ બાબતની નોંધ લઈ છુ કહીને જવાબ આપ્યો, પછુ એની મને ધાસ્તી છે કે એ કંઈ જ નહિ કરે.

ડૉં રાજને બહારની દુનીયાનું જે દૃશ્ય મારી આગળ ખડું કર્યું તે એકંદરે જોતા મનને ખુશી કરનાર નહોતો વિનય કેટલો સમીપ આવી પહોંચ્યો છે તેનું લોકોને હજી બાન થયુ નથી એક પ્રયત્ન પ્રયત્ન કરી લેવો એવો નિશ્ચય તેમણે હજી કર્યો નથી. સર્વસ્વનો ભોગ આપીને લડત ચલાવવાની સદ્વૃત્તિ પ્રજા તેમને આપે. આમવાસીઓ વિષેના સમાચાર ઉત્સાહપ્રેરક છે. કેટલાક તાલુકામા કર ન ભરવાની હીલચાલ એમણે આદરી છે.

૧૫ : ૨ : ૨૨-રવિવાર

ગોઈ કાલે એક દુઃખદાયક સમાચાર સાબજ્યા. એન એસ. શામસ્વામી આયંગરની સામે મંડાવેલા રાજદ્રોહના કેસમા તેમણે દીન-ભાવે માફી માગી છે. એક વરસ સુધી રાજકારણમા ન પડવાની કબુલત આપી તેઓ છુટી ગયા છે. આટલી સારી કારકીર્દી અને મોખમાવાળો માણસ આમ સ્વમાનને બૂંધીને ખુશ્કી રીતે ચરણ કેમ સ્વીકારી શકતો હશે તેની કલ્પના જ મારાથી થઈ શકતી નથી. આ બનાવ જોતા દુનીયામાં શાને 'અચક્ય' ગણવું ? હે પ્રજા,

નિર્બળતાથી અમારી રક્ષા કરજે અને હિંમત અને દેશાભિમાનના પન્થમાં અમને દૃઢ રાખજે.

હમેશના ઉપયોગમાં આવતી ઝીણી ઝીણી સાદી ચીજોમાં પણ કેટલી ખૂબી રહેલી છે તેનું બાત થવાને માટે તે તે ચીજોનો અમુક વખત માટે ત્યાગ કરવો જરૂરનો છે. આજઠાવના સામાન્ય જીવનની નિરંકુશ, સ્વચ્છંદ મોજમજાને લીધે સાદી વસ્તુઓમાંથી આનંદ ભોગવવાની શક્તિ આપણે ખોઈ બેઠા છીએ, અને વધારે ને વધારે જનજની વૃષ્ટિમાં તપ્તાતા જઈએ છીએ; છતાં પણ ખરી વૃત્તિ તો નથી જ મળતી. કોઈ કોઈ વાર જરૂરી વસ્તુઓના થોડા સમયના ત્યાગથી તે વસ્તુની ખરી ખૂબ હથડે છે, અને શરીર અને મનમાં ઉત્થાસ પ્રેરે છે. સાદો પ્રકાર, તાજી હવા અને તેમાં ટહેલવામાં કેટલું સુખ રહેલું છે તેનો અનુભવ મને ગઈ કાલે પહેલી જ વાર સવારમાં મારી કાઢીનું બારણું હથડ્યું તે વેળાએ થયો.

સાદા ખોરાકમાં કેવો સાન્નિધ્ય સ્વાદ રહેલો હોય છે તે જ્ઞેષમાં આવ્યા પછી મને જેવું સમજવા લાગ્યું છે તેવું તે પહેલાં હું સમજી શકતો નહોતો. પ્રવૃત્તિમય જીવનમાંથી પ્રાસંગિક નિવૃત્તિને અને ઉપવાસને બારે વિપત્તિ માનવામાં જેટલી મૂર્ખાઈ છે તેટલી જ જ્ઞેષથી દેખકાઈ જવામાં છે. રવિવાર અને તેવા રત્નના દિવસો અમારે બંદી-વાનોને માટે તો ક્ષણ આપદાના જ છે. દરરોજ કરતાં દરોગાઓ અને બીજા અધિકારીઓ ધણા વહેલા ઘેર આવ્યા જાય છે. તેથી જલદી જલદી અમને ખવડાવી વાસણો મંજૂલી લઈ પરવારી લેવાની તેઓ હતાવળ કરે છે. જરાક વિચાર રાખીએ તો તેમની હતાવળને તાજે થઈને બારણું વહેલાં વાસવાની તેમને સગવડ કરી આપવી જોઈએ, કે જેથી તે બિચારાઓ વહેલા વહેલા પોતાને ઘેર જઈને ખેરાંછોટરાંને મળે. દરોગાનું જીવન એના સાથી ઠેરી કરતાં બારે ચડીયાતું નથી હોતું. કેવીને ખાવાનું મફત મળે છે ખરું, પણ દરોગાને દલાલ પગાર તરીકે એથી જરાયે વધુ મળતું નહિ હોય.

ઉપરી અમલદારોની જોડકમીની જોટલી ધાસ્તી કેદીને હોય છે તેનાથી દરોગાને જરાયે ઓછી હોતી નથી; અથવા કદાચ દરોગાની ચિંતા વધારે જ હશે એકંદરે જોતા એ ગિચારાનું જીવન અત્યંત કંગાળ છે. અવગત બાપડા કેરી લોકો ઉપર ધાતકીપણું વાપરીને પોતાના બધા દુઃખોનું તે તેમના ઉપર અનુભૂતા વેર વાળે છે. “અમને ૩૦ રૂપિયા આપો, એટલે બસ; અમારો નિર્વાહ સુખરૂપ ચાલે. ગાંધી આપે કે સરકાર આપે તેની અમને દરકાર નથી. સરકાર કરતાં ગાંધી પાસેથી બે રૂપિયા ઓછા મળતા હશે તોયે અમે ખુશીથી લઈશું.” આ એમની મનોદશા છે.

ઇસ્પીતાલ એ તો માકડનો ભરેલો નરકવાસ જ છે. મેં સાબજ્યું છે કે બધા વોર્ડમાં આવું જ છે. બ્લૉકમાં તો વધારામાં માખી અને જીનોયે ઉપદ્રવ છે.

કેદીઓની કામળી અને છુગડાં અઠવાડિયામાં માત્ર એક જ વાર ધોવાય છે. પણ ધોનારા હરીફોનું ધાડું મોડું થઈ હોવાથી તેમને થોડાક પાણીમાં કપડા બોળ્યાં ન બોળ્યાં, ને કાઢી મુકવામાં આવે છે. જો ન જોઈ હોય તેવાને આશ્ચર્ય જ થાય કે આટલા પાણીમાં આખું શરીર અને છુગડા બન્ને શી રીતે ધોવાતાં હશે. ઉચે જુઓ તો નળની અને ન્હાવાના કુવારાઓની સુંદર સગવડો રાખેલી છે ખરી, પણ એ તો માત્ર કોઈ નિરીક્ષકને ખુશ કરવા પુરતી જ છે. કુવારા તો જોટવાઈ ગયેલા જ હોય છે. આ એકાન્ત કેદીઓના બ્લૉકમાં મારી પોતાની અને ખીજ કેટલીક કોટડીઓમાં તો પ્રમાણમાં ઓછાં જી અને માકડ છે. કોટડીમાં સરસામાન કંઈ જ ન મળે. માત્ર પથારી રાખના સાર ઇટાની એક એટલી છે. ઉપર ચુનાથી ચણેલું કમાનના આકારનું છાપર છે; લોઢાના સળીયાથી જડેલું બારણું છે. અહીં ગરદી નહિ હોવાથી જી માકડનો ત્રાસ નથી. ઇસ્પીતાલમાં મારો રોજનો કાર્યક્રમ હમેશાં માકડ વીણવાનો જ રહેતો. આ વાતે આ એકાન્ત કોટડીમાં ભારે સુખ છે. પણ અહીં વળી માખીઓનો ત્રાસ છે. સિટિશ જેલના આ

સહ-વાસીઓ ને ચોતાની કેટલીક કુટેવો મુકી દે તો મારે પર તેમને માટે ખુલ્લુ છે મારા બાણમાં તેમનો ભાગ છે ને મારી પેટે માત્ર ભાત અને કોલમ્બુ કે દુધ અને સાબુચોખા પર જ ગુજરે ચલા-વવાનું તેઓ વચન આપતા હોય તો ખુશીથી એ બિચારા ભૂખ્યા પડોશીઓને હું મારા બાણમાં ભાગ આપું પણ એમને તો ને આવે તે ખર્ચે છે વળી તેમની સ્વાદૃષ્ટિ હલકા પ્રકારની પણ ખરી આથી મને પસંદ ન હોવા છતાં મારે એમની ઉપર સખત ચોક્કી રાખવી પડે છે

શહેરના મિત્રોના સહવાસમાં જ રહેતો હોય તેમ રોજ દારી સાફ રાખુ છું પહેલા પૂર્વોક્તમાં આપ્રના મિત્રો રહે છે ત્યાંથી અન્ના મગાવુ છું અન્ના ખુફા હોય છે અને બળનરા કરે છે, છતાં દારી સાફ તો રાખુ જ છું જેવના હળમોથી તો તોબા હું ધાર છું કે ચોડા વખત પહેલા આ લોકોની નેડનો એજ હળમ મને સાલેમમાં મળેલો સારા હળમો કા તો બહુ બવા હોય છે અથવા દોશીયાર હોય છે તેથી તેઓ જેલમાં પકડાતા નથી

જેવની અદરનો બ્રાહ્મણ રસોઇયો બહારના નગતમાં તેના બાઇઓ હોય છે તેટલો જ ખરાબ છે મેલ, વાળ, ઉન, રેતી, અને નાકરીના મિશ્રણથી બનેલા અહીંના ચીતરી ચડે એવા સ્વાદવાળા ભાત અને કોલમ્બુની નેડ મને તેમ નથી ચોખા વગેરે ઝાડકવા માટે રસોઇયો જવાબદાર નથી, અને સ્વાદ માટે તો કોઈ જ જવાબદાર નથી શીખ લોકોને માટે એમનો જ એજ માણસ નિધનસ્થિત રાધે એવી વ્યવસ્થા થઈ છે એને કોઈ મદદ કરતું નથી, પણ એ કાળજીથી સીધું બરાબર માપસર મેળવે છે, ચોતે ચોરતો નથી અને બીજને યે ચોરવા દેતો નથી તથા મન દઇને ચોખ્ખી રસોઇ કરે છે પણ એક સાધારણ બ્રાહ્મણ કેદી કયા અને સરકાર સામે કાવત્રુ કરવાના

ગુન્ડા માટે પોતાની મનપ્રીત ગરદન પર નનમટીપનો ભાર વહન કરનાર અને આનંદામાન નાથ આવનાર એક સદ્ગૃહસ્થ ક્યાં ? બેનો મુકાબલો કરવો એ જ અનુચિત છે દરરોજ સવારે પોતાના ‘વન્દે-માતરમ્’ ની સાથે તેઓ મને જે પાતળી ચપાટી બનાવીને મારે સાર મોકલે છે. જમવા વખતે પણ તેઓ મારે માટે દાળ લઈને મને ‘વન્દેમાતરમ્’ કરતા હાજર જ હોય છે. હું કોઈક વાર સામે ‘રામ રામ’ કરે છું અને કોઈક વાર ‘વન્દેમાતરમ્’ કરું છું. એ વાત કરે છે તેમા ‘મે’ અને ‘કેન’ એ જે જ અંગ્રેજી રાખે છે હું સમજી શકું છું બાકીનું બધું એ વીર હૃદયમાંથી પ્રગટે છે ને તે જ સમજે છે; મારે માટે તે અગ્રાણ છે. એક અપવાદ હતો તે મારે કહેવો જોઈએ ઘણા ખંતથી અનુમાન કરીને મેં શોધી કાઢ્યું કે નિધન-સિંગની ભાષામાં ‘પે’ એટલે આપવું તે દાળ ચપાટી ‘પે’ કરે છે; ડાબુટી જોતર શાક વગેરે સીધાની વસ્તુઓ ‘પે’ કરે છે. કદાચ બ્રિટિશ જોશમાં છુટ રાખી હોય તો કાગળ કે ચિટ્ટી પણ ‘પે’ કરી કહેવાય. જો આપણે બધા નિધનસિંગની પેઠે આટલું જ અંગ્રેજી બોલતા છતાં તેના જોડણા પ્રામાણિક અને બહાદુર હોત તો આપણી જાંદગી ભારે સુખમય હોત અને હિન્દુસ્તાન સ્વતંત્ર હોત.

ચાલો હવે કાંતવા બેસું. ગાંધીજીને ક્યા ખબર છે કે આ જોશની કોટડીમા આ નાનકડો રેંટીયો તો મારા નાના ભાઈ જોડેલો મને નહોલો થઈ પડ્યો છે. આ તેઓ જુઓ તો તેમનું હૃદય આનંદથી કેવું ધબકે ! તેમની આજો કેવી હોશે !

૧૬ : ૧૦ : ૨૨ સોમવાર

આજ સવારે જોશના રાજ પોતાની અઠવાડિક તપાસ ખતમ કરી આ ખજોંક છોડી ગયા કે તરત જ જે શીખ કેદીઓ સામા થઈ-

જવાથી ધમાલ થઈ રહી. ફરોગાઓએ દોડધામ કરી મુકી અને હાથ-કડીઓનો ખડખડાટ સંભળાવા લાગ્યો. એ બે જણને હાથકડી કરીને અંધારી કોટડીમાં લઈ જવામાં આવ્યા છે.

કાલની રાત તો દમને લીધે ભારે આકરી ગઈ. મને લાગે છે કે મારે બપોરના ખાણામાથી પણ દાળનો ત્યાગ કરવો પડશે. તેથી આજ સવારે સુપરિન્ટેન્ડન્ટ આવ્યો ત્યારે મેં એને પૂછ્યું કે ભાત અને દાળને બદલે એક વાટખી દુધ અને પાંઉ મને મળશે? તેણે કહ્યું, મળી શકશે.

લાલાજીને સરકારે છોડી મૂક્યા એમ સાંભળ્યું છે. આ સાથે એ હોય કે ખરાબે હોય. પંબળના લોકોના મન ઉપર એની શી અસર થશે તે અહીં રહ્યા રહ્યા કહેવું શક્ય નથી.

મદ્રાસની હડતાળનો ઉત્તર અંક બજવાવો શરૂ થઈ ગયો છે. કહે છે કે લગભગ ત્રીસ માણસની ધરપકડ થઈ છે. પણ તેમાં કોઈ પ્રતિષ્ઠિત માણસ નથી. તાગગાંગ ચેટ્ટીના ઘરની આસપાસ લોકોએ ઘેરો ઘાડ્યો હતો એ વાત ખરી લાગે છે.

મેં સાંભળ્યું છે—સાચું ખોટું તો રામ જાણે—કે મારા વિષે મદ્રાસની ધારાસભામાં કેટલાક સવાલ પૂછાયા હતા. મને વધારે અગવડ મળે એવા પ્રયત્ન ન થયા હોય તો સાથે મુદત પહેલા જ જઈ રે! મારે આટલું સહન કર્યું બધું પાણીમાં જાય

૧૭ : ૧ : ૨૨ મંગળવાર

ગોંધ કાલે રાતે ૧૧ વાગે અમારા જેલાધીશના છુટના અવાજ-થી મારી ઉંઘ ઢી ઝડી ગઈ. અમથી આંખ જ મળી હોવી જોઈએ. નહિ તો આટલા સ્થેન સ્થેન અવાજથી જગી ન જવાત રાસત્રીયાર વાંચતા હતા, તેમને કહેવામાં આવ્યું: ‘સુઈ જાઓ; આટલી મોડી રાત સુધી ન વાંચવું.’ સવારના હું વહેલો ઉઠ્યો અને પ્રાર્થના કરી.

કયાંયે સુધી કોટડી ઉપડવાની વાટ જોતાં બેસવું પડ્યું. મુખ્ય દરોગાને પૂછ્યું કે આજ કેમ આટલી મોટી કોટડી ઉધડી ? ‘આજ તો રજા છે.’ ‘કેમ રાત્રી ?’ ‘યુવરાજ’ એટલું કહી તે હસ્યો.

બપોરના પાક ખાનો અને સાંજના દુધ-સાણુચોખાની ખીર લેતો. તેને સાર છરી અને ચમચો આણી આપવાનું ડેપ્યુટી જેલરે કબુલ કર્યું છે.

સ્નાનાદિક આટોખ્યા પછી અડધો કલાક આમતેમ ખુલ્લી હવામાં ફર્યો અને પછી કલાક કાંત્યું. એન. કે. વિજયરાધવને બે રેંટીયા મોકલ્યા હતા. તેમાંનો બારે હતો તે મેં મહમ્મદ ઘાઘસને આપ્યો હતો અને મારે માટે હલકો રાખ્યો. ઇસ્પીતાલમાંથી આવ્યા પછી બારે રેંટીયા જ હું વાપરું છું. પેલા હલકા રેંટીયા કરતાં તો આ રેંટીયા ધણી જ સુંદર છે. તેલની ધાર નેવો ફરે છે. આ રેંટીયા ન હોત તો જેલના દિવસો કેમ જાત ?

કુરળ અને બાઈબલ કાવ રાતે વાંચ્યાં. ગલ્લેરી મારા પર પોલ રિશાર ફૂત “ઈશુના ચાળખા” (સ્કર્ન ઓફ ક્રાઈસ્ટ)નામનું પુસ્તક મોકલવાની મહેરબાની કરી છે. તેના ઉપર નજર ફેરવી ગયો. ઈશુના જીવન અને ઉપદેશથી હાલના ખ્રિસ્તીઓનું વર્તન કેવું ઉધું છે એ વિષે સાંપત ખ્રિસ્તી ધર્મ પર ઘણા હુમલા થયેલા છે. આ પુસ્તકમાં તેનું જ પુનરાવર્તન છે. આખી ચોપડી સૂત્ર રૂપે લખાઈ છે. કોઈક વાર આ નાનાં સૂત્રો અર્થનો મર્મ બરાબર વહેન કરનારાં હોય છે, તો કોઈક વાર ભાષા મોળી પડે છે. ગલ્લેરી પોતાની ચોપડીઓનો દેખાવ એવો સુંદર કરે છે કે ધણીવાર પુસ્તકની વસ્તુમાં હોય છે તેના કરતાં દેખાવમાં જ વધારે માલ હોય છે. સુપરિન્ટેન્ડન્ટ પાછો મને ઇસ્પીતાલમાં મોકલવાનો હુકમ કર્યો લાગે છે. મેં સબ ઍસિસ્ટન્ટ સર્જનને કહ્યું કે મને પુછવામાં આવે તો હું તો કોટડીમાં જ રહેવાનું પસંદ કરૂં ઇસ્પીતાલના માકડથી હું હારી ગયો છું. રાત્રે વારંવાર વપ-રાતાં તગારાને લીધે એમ જ લાગે છે કે જાણે કોઈ મોટા જાનરના

ઝોટલા ઉપર સુતા હોઈયે. અધુરામાં પુરું કેટલાક દરદીઓની 'વેદનાના ઉદ્ધાર અને કેટલાકનો સનેપાત ચાલતો હોય. અહીં કોટડીમાં જો કે એકાંત કેદ છે, છતાં ઇસ્પીતાલ કરતાં કોટડી સારી છે. સોફેટિસનું ચોક્કસ તામિલ ભાષાંતર ચલાવ્યું. જાપોરે ત્રણેક વાગે રામાયણ બહુ અસહિત જણાઈ. સુવરાજને ખાતર સાંજના ચાર વાગે વાળુ કરી સેવું પડ્યું અને પાંચ વાગે કોટડીમાં પુરાઈ જવું પડ્યું. અંધારૂં થયું ત્યાં સુધી કાંત્યું. આ રેંદીયાની સુંદરતા અને સરળતા—ખરેખર એ એક કાવ્ય જ છે. રાત્રે કુરળ

મુંબઈમાં ૨૦૦૦ માણસોને પકડવામાં આવ્યા છે અને તે બધાને મદ્રાસ લઈ આવ્યા છે, એવી એક અજળ વાત સાંભળી ! આવું ખરેખર બનવું હોય તો આ દેશ કેટલો નસીબદાર !

હેલી ગપ એ આવી છે કે સાલેમમાં કોઈ 'ફલેક્ટર'નું ખૂન થયું છે. આવી વાતોમાંથી સાર એટલો જ સમન્વય છે કે લોકોમાં ગમે તે રીતે કંઈક તોફાન સળગાવવાની આતુરતા રહેલી છે.

૧૮ : ૧ : ૨૨-પ્રુધવાર

અવિરત પ્રાર્થના કર્યા છતાં પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર દલ કરી શક્યો નથી. ભટકતા મનને સ્થિર રાખવું બહુ મુશ્કેલ છે. અને સ્થિર કર્યા પછી પણ ખરા લક્ષ્ય પર ચોંટવાને બદલે દેહ પર, સગાંબંધાઓ પર અને દેશ પર જ તે ચોંટી છે, અને પવિત્ર ન થતાં નવીન મનકામનાઓ સર્જે છે. આ અવસ્થાએ મારે પોતાને એક જ ઉદ્દેશને અર્થે પ્રાર્થના કરવાની હોય. પરમાત્માના સાક્ષાત્કારનો ઉદ્ધોગ કરવાનો જ તે ઉદ્દેશ છે. એક વાર તેનાં દર્શન થયાં એટલે બાકીનું બધું એની એળે થઈ રહેશે. પ્રભુને 'પ્રત્યક્ષ' કરવાને જુના વખતના ઋષિઓ જે તપશ્ચર્યા કરતા તેનો શો અર્થ તે હવે હું સમજું છું.

અસહકાર કંઈ રાજકીય હેતુ સાધવાનું એક સાધન જ નથી-
 એ તો ધર્મ જ છે. પાપ સાથેનો સહકાર તજી દેવો એ સાર્વભૌમ
 ધર્મ છે. આપણે એમ કરવાથી અંગેજીને કાઢી મુખી રાષ્ટ્રીયે હીયે,
 એટલા માટે જ એ ધર્મ છે એમ નથી. આપણે જે પાપના પાસમાં
 બંધાયેલા હીયે તેવા બંધનને છેદવાં એ સાર્વભૌમ ધર્મ છે. આ
 કંઈ અમુક મર્યાદિત વખત માટેનો અથવા અમુક રાજદ્વારી દાવ
 ખાતર કાઢેલો કાર્યક્રમ નથી. પોતાના દેશબંધુઓનો અધઃપાત કર-
 વામાં શારીરિક ન થવું એ ત્રિકાલાબાધિત ધર્મ છે. મહાસભાએ
 મુકરર કરેલી મુદતમાં જ આખી પ્રવ્રનને તે કબ્જ કરાવી રાષ્ટ્રીયે કે ન
 રાષ્ટ્રીયે તે મહત્વનો સવાલ નથી. બીજા ઉપાયો નિષ્ફળ થયા છે માટે
 કેસરીયાં તરીકે અખત્યાર કરેલો ઉપાય આ નથી, પણ સત્ય અને
 દયાના જોવો જ આ ત્રિકાલ વડે અબાધિત ધર્મ છે. તેમાં પરિણામ
 જોવાનું ન હોય કે તક આવે ત્યારે પાળીયે એમ કહીને રાહ જોવાની
 પણ ન હોય. આપણને પરવશ બનાવી દે તેવા પરદેશી રાજ્યની સાથે
 તેવા રાજ્યને કાયમ કરે તેવા કોઈ પણ કૃત્યમાં સહકાર કરવાનો
 ધનકાર કરવો એ દુરરતી કાયદો છે, એ મનુષ્યસ્વભાવ છે.

રાષ્ટ્રજીવનનો આ સ્વાભાવિક નિયમ આપણે બૂલી ગયા અને
 તેથી એવી જડતામાં આપણે આવી ગયા કે શુભામીનું જ્ઞાન પણ
 ન રહે. હવે જીવનનો આ નિયમ આપણે પાછો શોધી કાઢવો છે.
 તેનું પાલન કરવું એ આપણો ત્રિકાલાબાધિત સાર્વભૌમ ધર્મ છે.

બહારથી કંઈક ખખડાટ થતો લાગે છે. સુપરિન્ટેન્ડન્ટ કોર્ટની-
 એ આવીને મારી તબીયત વિષે પૂછપરછ કરી. એણે કહ્યું કે
 પાંડે સાથે મને માખણ આપવામાં આવશે. તેણે મને સલાહ આપી
 કે પાંડે કરી ગયા પછી ખાવો. ગરમ ખાવાથી અપચો થાય.

જે નવી ગપ એક વેનીયમ્બગીના પોલીસ સબ ઇન્સ્પેક્ટરના
 ખૂનની અને બીજી અમારા વડા દરોગાનો છોકરો મદ્રાસ સીટી

પોલીસમાં કૉન્ટેન્ટલ હતો તેણે અસહકારી થઈને રાજીનામું આપ્યાની-
આ ખીજ વાતથી દરોગાઓ ખુશ ખુશ થઈ ગયા છે, કારણકે તેમને
પોતાના ઉપરી ઉપર અપ્રીતિ છે.

આજે જ ખબર પડી કે શાસ્ત્રીયારને મધુમૂત્રનો રોગ છે. એ
જરા નબળા દેખાય છે, અને હોવા જોઈએ તેટલા આનંદી લાગતા નથી.

બિચારો થીવન, ઈસ્પીતાલમાં દરદીની સેવા કરે છે તે
કેટલો માયાળુ ને બરો ? નિયમસર અને પ્રામાણિકપણે તે માદાની
માવજત કરે છે.

આ કહેવાતા ગુન્હેગારોની નજીક હું જેમ જેમ આવતો જઈ-
ધુ તેમ તેમ મને ખાત્રી થતી જાય છે કે આપણા કાયદાઓ, મુદ્દ-
દમાંઓ અને શિક્ષાઓ એ બધાની પદ્ધતિ ધરમૂળથી ખોટી છે.

૧૯:૧:૨૨-ગુરુવાર

હું જાનકર જતો હતો તે વખતે ભોંતની પેલી બાજુએથી મદદ-
નીરા દાંતરે મહેરબાનીની રાહે મારી તળીયતના સમાચાર પૂછ્યા
હવે નવા ફોલ્લા નીકળતા નથી એ જાણીને, આ રોગ સાર મને
મુકેથી રસી તેણે પોતે જ શોધી કેમ ન હોય એવી રીતે તે વાત
કરવા લાગ્યા રસીનો મૂળ શોધક પાશ્વર પોતે પણ આટલો ખુશ
ન થાત. થોડા વગર રાધેલા ટમાટાં ખાવાની મેં રજા માગી ત્યારે
તેમણે કહ્યું કે કબજિયાતને માટે પાક દવા જેવું કામ કરે છે હમણા
મારે ટમાટાને માટે બહુ આગ્રહ ન રાખવો એવી તેમણે સલાહ
આપી. ટમાટાથી વખતે દમ વધી જાય! ખર કારણ તો તે સુપરિ-
ન્ટેન્ડન્ટથી ગભરાય છે એ જ જણાય છે

વેલોર જેવના અપ્રસિદ્ધ ગેજેટમાં નીચેના સમાચાર આવ્યા
છે: (તેના ઉપરની ટીકા મારી પોતાની છે.) ડિ વેવેરા હજી તહનામાને
અસ્વીકાર કરવાની પોતાના લોકોને સલાહ આપે છે. ભરતપુરના,

મેંજિસ્ટ્રેટ કેટલાક રાજદારી કેદીઓને બીજા કેદીઓના દેખતાં ફટકા માર્યા તેથી ભારે ખળભળાટ થયો છે. આવા મેંજિસ્ટ્રેટ ખરે જ આપણા હિતેથી જ છે. કુરતુજમાં ભારે પકડાપકડી સંભળાય છે. સાલેમ પણ પાછળ રહ્યું નથી. અતુર ખાતે સવિનયમંગ કરવા માટે પાંચ જણ ઉપર સમન્સ નીકળ્યાં છે. સી. અનન્તાચારી ઉપર કામ ચાલે છે. વાસુદેવેશ્યાને છ મહિનાની સખત જેલ મળી છે. તિરુપથુર વાળા વડાળ સાહેબને છ મહિના સખત અને રામસ્વામી આચરને છ મહિના સાદી મળી છે. કોઇ શ્રીનિવાસન નામના માણસે પોલીસમાંથી રાજનામું આપ્યાનું સંભળાય છે. તે વળી કોણ હશે? ટેનકાશી અને તિરુવેલોરમાંથી ઓનરરી મેંજિસ્ટ્રેટોનાં રાજનામાંની ખબર આવી છે. આવા છુટાછવાયા પ્રસંગો જો કે બહુ મહત્વના નથી, છતાં તે નવી નવૃત્તિનાં ચિહ્ન રૂપ છે. જન્યુઆરીની અધ-વચમાં કલકત્તાની જેલમાં ૩૫૦૦ સ્વયંસેવકો હતા. હાલ અજમલ-ખાને પોતાના પ્રમુખ તરીકેના લાપણમાં કહ્યું છે કે ઇજપ્તે હિન્દુ-સ્તાનની અસહકારની પદ્ધતિ અખત્યાર કરી છે. ૫૦ માલતીયાજીના પુત્ર ગોવિંદને અને તેના કાકાના દીકરા કૃષ્ણકાન્તને ૧૮ મહિનાની સખત કેદની શિક્ષા થઇ છે. પાછળથી સજામાં ધગડો થઇને છ મહિનાની સાદી કેદ રાખવામાં આવી છે. કલકત્તામાં ક્યામસુંદર ચક્રવર્તી પણ પકડાયા છે.

કોઇ પોલીસ અમલદારની ગાડી ઉપર પથરા હડયા, અને લીધે મદ્રાસમાં ગોળીબાર થયો અને છ જણ મરાયા.

મારા ખોરાક અને તબીયત વિષે બહારથી કોઇ ખરપટ કરવું હોયું જોઈએ એવો મને વહેમ હતો તે ખરી વાત છે એમ જણાયું. લોકોમાં પોતાના કર્તવ્યને વિષે કેટલું બધું અજ્ઞાન! મને અહીં રોટ-તાની ભૂખ નથી; બહાર મહા મન્યન ચાલે છે એટલું જાણવાની જ એક ભૂખ છે. અમારી ભૂખ ને તરસ બધી એક જ વાતની છે કે જેલમાં વધારે ને વધારે માણસો કેમ આવે. લોકોની કલ્પના કંઈક

એવી જ લાગે છે કે અમારા જેવા થોડાએક કમનસીબીયાને જ સ્વરાજ ખાતર જોગવવી પડવાની છે, એટલે અમારી સજ્જતો અને તેમ ઢળતી ને દુઃખરહિત બને તે માટે બનવું કરી છુટવાની તેઓ પોતાની ફરજ સમજે છે. આવી સમજણથી તેઓ અમારા જેવી જીવનની ખબર રાખતા રહે છે, અને અમારી તબીયત, ખોરાક વગેરે વિષે બહાર રહ્યા રહ્યા ચળવળ કરી અમારા જોડના દહાડા જેમ બને તેમ સહ યાય તેવી ચળવળ કરે છે. અમે અહીં એક ધ્યેયને સાર આવેલા છીએ; અને અમને જેલમાં ચાહે તેટલું દુઃખ હોય, અમને ખોરાક ચાહે તેવો મળતો હોય, તેમ છતાં એ ધ્યેય પ્રત્યેજ તેમણે પોતાનું અધુરું ધ્યાન રોકવું જોઈએ તે કેટલું અગત્યનું છે એ વાત તેઓ સમજી જાય તો કેવું સારું ! તો તેઓ એવા વિચારો ઓછા કરે કે આ હમનનીતિનું બૂરું મોઝું આખું છે તે રાકેન્ડ ટેબલ કોન્ફરન્સથી ખાણી શકાશે તો તેઓ સરકારે માટેલી લડતને ઉપાડી લેવાને પ્રવૃત્ત થશે.

ખીચારા સાશ્વતીયારને વધતાં વધતાં મરડો થયો છે. તે ઇસ્પી-તાવમા જશે તો ત્યાં તેને ચોખાના ઓસામણ ઉપર રાખવામાં આવશે, કારણ કે મદદનીશ દાકતરના મંથમા હવેકા ખોરાકના પ્રકરણમાં એ એક જ વસ્તુ છે. દુધના કોઈ પાત્ર પદાર્થને માટે જોવા-ધીસને પરવાનો નેહયે.

બજારે ગયા ત્યાં કોઈ કેહીના આવા ઉદ્ગાર સંભળાયા. “શું કરવું આ કોલમ્બુને! મીઠું નહિ, મરચું નહિ; નકર, મોણું મોણું” ખાણી આ લોકો સરકારનો પગાર ખાય છે ને સાથે અમારા ખોરાકમાંથી પણ ખાઈ જાય છે. પ્રભુ આ બધા શુંહા તરફ નજર નહિ કરે ?” પણ હું ધાર છું કે આવી અનીતિ તો સ્વરાજમાં પણ હોવાની જ. અત્યારે જેઓ બગડેલા છે તેઓ આપણા બાઈઓ વગર ખીજ કોણ છે ? આપણા લોકોનાં દિવ ક્યારે પલટાશે ને તેઓ ક્યારે નીતિને માર્ગે વળશે ? ઈશ્વર જાણે !

જેલ પાસે થઈને પસાર થતી રેલ્વે ટ્રેનની સીંગ વાગે ત્યારે ત્યારે હું સાવધાન થઈ જઈ છું અને મનમાં ઘોળાતા વિચારોને

ઘોરની પેઠે તમડી મુકું છું. પણ આજે સાંજે હું પ્રાર્થના કરતો હતો તે વખતે નાગસરમ ગામડાના કોઈ સુખી ઘરમાથી જે મધુર અવાજ આવ્યો તેની સાથે સુખના દિવસોનાં સ્મરણોનું પૂર મનમાં ધસી આવ્યું. તેનું જોર એટલું બધું પ્રબળ હતું કે કેટલાયે વખત સુધી એ પૂરને હું ખાળી ન શક્યો. આ મીઠા સરણાઈના સૂર જોમ મને તેમ આ દેશના હરેક સ્ત્રીપુરુષને તેની યુવાવસ્થાના મધુર દિવસોનું-આશા ને આનંદભર્યા તે દિવસોનું-સ્મરણ આપે છે. આ આનંદ-લોકમાં ધડી એક વિહરતાં મારી આંખો આંસુબીની બની. હું આંસુને આંખમાં દાખી ન શક્યો. પરમેશ્વરે તેનાં સરજેલાં સુખો મને આપતાં જરાયે કંજુસાઈ કરી નથી. સ્ત્રી, કુટુંબ, મિત્ર, સૌની તરફના અમાપ પ્રેમનો હું બાળન થયેલો છું. પણ પ્રેમની ધરપત કોને થઈ છે ? કોણ કહી શક્યું છે કે આટલો પ્રેમ બસ છે ?

આવા વિચારો મને નિર્બળ કરી નાંખે છે. મારી અંદર જેટલું બળ છે તે બધું લડતના ખપનું છે. જે આંસુ પાકીને કેવળ આંસુ જ થવાનાં છે તેવાં મનમોહન પુષ્પોના ઉદ્યાનમાં મનને શ્રમણ કરવા દેતું એ મારે માટે ખોટો વેપાર છે. પરમેશ્વરને મારે એટલી જ પ્રાર્થના કરવી રહી છે કે તે જ્યાં હોય ત્યાં જો તે સુખદુઃખના અનુભવ કરી શકતી હોય તો હે પ્રભુ, તેને દુઃખદર્દી દૂર રાખજે અને મને સહન કરવાની અને મારો ધર્મ બળવવાની તાકાત આપજે.

૨૦ : ૧ : ૨૨-શુક્રવાર

આવી વિચિત્ર સોબતમાં યે સલામત રહેતાં આવડ્યું એ એક ચિરલ સદ્ગુણ છે. એક તરફ મહામહા ધાવજની ઘોરડી મુખીને હમેશાં એ ત્રણ એવા પડોશીઓ હોય જ, જેઓ કંઈક નિયમભંગને સાર કીનાબાજ કોરટની સળની કે જેલ સુપરિન્ટેન્ડન્ટના જેલનિયમોની રૂએ અંધારી કોટડીની કે એકાન્તની કેદ ભોગવવા આવેલા હોય. કોટડીના સાધારણ સળીયાવાળા બારણાની આડું લાકડાનું બહું કમાડ વાસીને

જ્ઞવા અજવાણું બંધ કરી નાખવામાં આવે છે. સામેની ભીંતમાં નાતું કાણું હોય છે તે અને છાપરા ઉપર બે વાંકા વાળેલા નળ હવા આવે તેવી સદિચ્છાથી રાખેલા હોય છે તેટલું ફક્ત રાખવામાં આવે છે. જોતના નિયમોના કરતા દરેગાઓ ધાગીવાર ઓછા નિર્દય હોય છે. સુપરિન્ટેન્ડન્ટ આવવાની વજી ન હોય ત્યારે તેઓ લાકડાનું કમાડ ધણીવાર ખુલ્લું જ રહેવા દે છે અને પોતાને એક આવી જતની કોટડીમાં પુરવામાં આવ્યો છે. માત્ર મારી કોટડીનું લાકડાનું કમાડ વાસવામાં આવતું નથી. હમણાં જ અંબુરના એક મુસલમાન નીજવાનને આવી એકાન્ત કેદ મળી છે. ઈશ્વરે તો તેને પહાડ જેવો તેજસ્વી ને રૂપાળો ધડયો છે, પણ માણસે તેને આવી કોટડીમાં પુરી રાખવાની સજા કરી છે. તેના વાંકાએ કે તેણે પોતાની કોઈક પાસાવી વસ્તિ પર સંયમ નહિ રાખ્યો હોય મિત્રોની ટોળામાં બળાને, તે કહે છે તેમ, કંઈક તોફાન થયું હતો, કે તેથીયે કંઈક વિશેષ ભારે કાયદાનો ભંગ કર્યો હોય. તેને એકાન્ત કોટડીમાં પુરી દંડ સળીયાના ખારણા ઉપર લાકડાનું કમાડ વાસી દે છે કે જેથી ઈશ્વરનું આપેલું હવા અજવાણું તેના સુધી પહોંચે નહિ. સદ્ભાવ્યે સામેની ભીંતમાં ૯ ઇંચ લંબુ ને એક વાર લાંબું બાંકોર છે ને તેને કંઈ લાકડાની ખારીથી જડી લેવામાં નથી આવ્યું. તેમાં ફક્ત સળીયા જ જડવામાં આવ્યા છે. ત્યાર પછીની ઓરડીમાં એક ચોપડા કેદી એક મહિનાની એકાન્ત જોડા સેવી રહ્યો છે. માણસના ખૂનના ગુન્હાસર તેને ૧૦ વર્ષની સખ્ત મજૂરીની સજા મળી છે તે પૈકી આ એક ભાગ જ છે

બીજી તરફ શાસ્ત્રીયારની કોટડીની પડોશમાં ચાર યુવકો ફાંસીની રાહ જોતા પડેલા છે. દિવસ ને રાત તેમની ઉપર અત્યંત સખ્ત પહેરો રાખવામાં આવતો હોવા છતાં આ પડછંદ જીવાનીયાઓ છાવણીમાં યોદ્ધા હોય તેવા ખુરાશદે છે. તેઓ આખો દહાડો કોટડીના ખારણા પાસે બેઠા રહે છે, કારણકે તેતેમને મનિ સ્વતંત્રતા અને પ્રકાશની નજીકમાં નજીકનું ઠેકાણું છે. કંઈ કામકાજ વગર નવરા બેઠા દિવસો ગર્યા કરે છે અને રાખેલા મુજબ સરકારને કરેલી અરજના

ચારની જેઠે તગડી મુકું છું. પણ આજે સાજે હું પ્રાર્થના કરતો હતો તે વખતે નાગસરમ ગામડાના કાઈ સુખી ધરમાથી જે મધુર અવાજ આવ્યો તેની સાથે સુખના દિવસોનાં સ્મરણોનું પૂર મનમાં ધસી આવ્યું. તેનું જોર એટલું બધું પ્રબળ હતું કે કેટલાયે વખત સુધી એ પૂરને હું ખાળી ન શક્યો. આ મીઠા સરણાઈના સૂર જોમ મને તેમ આ દેશના હરેક સ્ત્રીપુરુષને તેની યુવાવસ્થાના મધુર દિવસોનું-આશા ને આનંદમય તો દિવસોનું-સ્મરણ આપે છે. આ આનંદ-લોકમાં ધડી એક વિદરતાં મારી આંખો આંસુબીની બની. હું આંસુને આશ્રમમાં દાખી ન શક્યો. પરમેશ્વરે તેનાં સરજેલાં સુખો મને આપતાં જરાયે કંજુસાઈ કરી નથી. સ્ત્રી, કુટુંબ, મિત્ર, સૌની તરફના અમાપ પ્રેમનો હું બાજન થયેલો છું. પણ પ્રેમની ધરપત કોને થઈ છે ? કોણ કહી શક્યું છે કે આટલો પ્રેમ બસ છે ?

આવા વિચારો મને નિર્બંજ કરી નાખે છે. મારી અંદર જેટલું બળ છે તે બધું લડતના ખપતું છે. જે આંસુ પાકીને કેવળ આંસુ જ થવાનાં છે તેવાં મનમોહન પુષ્પોના ઉદ્યાનમાં મનને ભ્રમણ કરવા દેતું એ મારે માટે ખોટો વેપાર છે. પરમેશ્વરને મારે એટલી જ પ્રાર્થના કરવી રહી છે કે તે જ્યાં હોય ત્યાં જો તે સુખદુઃખના અનુભવ કરી શકી હોય તો હે પ્રભુ, તેને દુઃખદર્દથી દૂર રાખજે અને મને સહન કરવાની અને મારો ધર્મ બળવવાની તાકાત આપજે.

૨૦ : ૧ : ૨૨-શુક્રવાર

આવી વિચિત્ર સોબતમાં યે સલામત રહેતાં આવડતું એ એક વિરલ સદ્ગુણ છે. એક તરફ મહામહા ધાકડની ઓરડી મુકીને હમેશાં એ ત્રણ એવા ખડોશીઓ હોય જ, જેઓ કંઈક નિયમભંગને સાર કીનાબાજ કોરટની સજની કે જેલ સુપરિન્ટેન્ડન્ટના જેલનિયમોની રૂએ અંધારી કોટડીની કે એકાન્તની કેદ ભોગવવા આવેલા હોય. કોટડીના સાધારણ સળીયાવાળા બારણાની આડું લાકડાનું બહું કમાડ વાસીને

હવા અજવાળું બંધ કરી નાંખવામાં આવે છે. સામેની ભીંતમાં નાતું કાણું હોય છે તે અને છાપરા ઉપર બે વાંકા વાળેલા નળ હવા આવે તેવી સદિગ્ધાથી રાખેલા હોય છે તેટલું ફક્ત રાખવામાં આવે છે. જેલના નિયમોના કરતાં દરોગાઓ ધણીવાર ઝાંછા નિર્દય હોય છે. સુપરિન્ટેન્ડન્ટ આવવાની વડી ન હોય ત્યારે તેઓ લાકડાનું કમાડ ધણીવાર ખુલ્લું જ રહેવા દે છે અને પોતાને એક આવી ભતની કોટડીમાં પુરવામાં આવ્યો છે. માત્ર મારી કોટડીનું લાકડાનું કમાડ વાસવામાં આવતું નથી. હમણું જ અંધુરના એક મુસલમાન નૌજવાનને આવી એકાન્ત કેદ મળી છે. ઇશ્વરે તો તેને પહાડ જેવો તેજસ્વી ને રૂપાળો ધડયો છે, પણ માણસે તેને આવી કોટડીમાં પુરી રાખવાની સભ કરી છે. તેનો વાંક એ કે તેણે પોતાની કોઠક પારાવી વૃત્તિ પર સંયમ નહિ રાખ્યો હોય. મિત્રોની ટોળીમાં ભગીને, તે કહે છે તેમ, કંઈક તોફાન કર્યું હતો, કે તેથીયે કંઈક વિરોધ બારે કાયદાનો ભંગ કર્યો હોય તેને એકાન્ત કોટડીમાં પુરી દંધ સળીયાના બારણા ઉપર લાકડાનું કમાડ વાસી દે છે કે જ્યાં ઈશ્વરનું આપેલું હવા અજવાળું તેના સુધી પહોંચે નહિ. સદ્બાગ્યે સામેની ભીંતમાં ૯ ઇંચ લંબુ ને એક વાર લાંબું બાંકોર છે ને તેને કંઈ લાકડાની બારીથી જડી લેવામાં નથી આવ્યું. તેમાં ફક્ત સળીયા જ જડવામાં આવ્યા છે. ત્યાર પછીની ઓરડીમાં એક મોપવા કેદી એક મહિનાની એકાન્ત જેલ સેવી રહ્યો છે. માણસના જૂતના ગુન્હાસર તેને ૧૦ વર્ષની સખ્ત મજૂરીની સભ મળી છે તે પૈકી આ એક ભાગ જ છે.

ખીજી તરફ સાચીયારની કોટડીની પડોરામાં ચાર મુવકો ફાંસીની રાહ ભેતા પડેલા છે. દિવસ ને રાત તેમની ઉપર અત્યંત સખ્ત પહેરો રાખવામાં આવતો હોવા છતાં આ પડછંદ જુવાનીયાઓ છાવણીમાં ચોદા હોય તેવા ખુશ રહે છે. તેઓ આખો દંહોડો કોટડીના બારણા પાસે ખેડા રહે છે, કારણકે તે તેમને મનિ સ્વતંત્રતા અને પ્રકાશની નજીકમાં નજીકનું ઠંકાણું છે. કંઈ કામકાજ વખર નવરા બેઠા દિવસો ગણ્યા કરે છે અને રાખેલા મુજબ સરકારને કરેલી અરજના

જવાબની રાહ જુએ છે. તેઓ મને જોઈ મારી સામે તાકી રહે છે ને ધણું કરીને મારા ઉપર ખીનય છે પણ ખરા. તેમને મારી ઇર્ષ્યા આવે એ કુદરતી છે. હું દરોગા વગર દરીદ્રી રાકું, મુકાબલે તેમના કરતાં વધારે ઘટ બોગવું, તેમની નજર આગળ થઈને પાણીને નળે નહાવા ઘોવા સારે ભકત્યાવું, ઘોળાં શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરીને રોજ બ્રાહ્મણ બનીને તેમની નજીકથી આવુંનહીં. બહુ તેમની દુર્દશાની હું ઠેકડી કરતો હોઉં એમ તેમને લાગવું હોય તો તે કુદરતી છે. મારી કોટડીની પછવાડે વળી ખીન અભાગી કેદીઓની ટાળી છે. તેઓ પણ ફાંસીની રાહ જુએ છે. તેમનાં ગપ્પાંનો અવાજ દિવસરાત મારી કોટડીમાં સંભળાયાં કરે છે. મેં તેમનાં મ્હોડાં જ્યાં નથી, કેમકે અમારી ઓરડીની પછવાડે જવાની મને બાંધી છે; જો કે ફળીયુ તો બધું એક જ છે. પણ તેમના સાદ, તેમની ગંદી ગાળો, વિનોદ કરવાના તેમના પ્રયત્નો, વખતોવખત નિસાસાપૂર્વક તેઓ જે પ્રાર્થના કરતા ને ભગવાનનું નામ લેતા તે બધું મને પૂરેપૂરું પરિચિત છે. સાખ પાડોશીઓ એકબીજાની વાતો બહુ તેટલું હું તેમને વિષે બહુતો. સૌથી અજબામણું કંઈ હોય તો તે પેલા ફાંસીના કેદીઓની ચોખી કરનાર દરોગાઓનો સતત લવારો ચાલે છે તે છે; અને રાતને વખતે તો તે લવારો પૂરે રંગમાં આવે છે. વડા દરોગાને હું કહી દઉં તો વખતે તે તેમને કંઈક સળ કરે કે ઓઘામાં ઓઘું અવાજ કરવાની બંધી તો કરે જ. મારી ઉધને બચાવવા ખાતર નહિ, પણ સન્ત્રીઓએ વાતોના તટાકા મારવા નહિ એવો જોલનો નિયમ છે તેથી મારી ફરીયાદ સંભળાવાનો સંભવ. તેને મન જોલના નિયમો એ ધર્મશાસ્ત્ર છે. કાર્યકારણના સંબંધનું બંધન તે ધર્મમાં તેણે આવશ્યક માનેલું નથી. પણ આમ ફરીયાદ કરવા જતાં પરિણામ એટલું જ થાય કે હું પોતે એ બિચારા અધકેદીઓને મન આપના કહ્યા જેવો બનું. એમની દશા ફયામણી છે તેઓ ધારે છે કે તેઓ છૂટા છે, પણ ખરું જોતાં તો જે કેદીઓ ઉપર તેઓ પહેરો બરે છે તેમના જેવી જ લગભગ તેમની જીંદગી હોય છે.

ત્યાર પછી મધરાતની વળાએ રાતનો કેદી ચોખીદાર તેના મોઢા ને પગમાં ખસડકસડ ચતા ભેડાનો અવાજ કરતો આવે છે. ઘણીવાર આ ચોખીદારો પોતે ખૂત કે તેવા કોઈ બારે ગુનહા માટે લાંબી મુદતની દીપ ખાઈને આવેલા હોય છે. એક જય ને બીજો આવે. દરેક જણ મારી ઓરડીના બારણામાં હોનો રહે ને પોતાના ફાનસનું અજવાળું ઓરડીમાં પાડીને ખાત્રી કરી લે કે હું નાસી ગયો છું કે સહીસલામત પુરાયેલો છું. આ કેદી દરોગા, કેદી મુકાદમો ને રાતના કેદી પહેરેગારો-એમની વિચિત્ર વંશાવળી બારીકીથી અવલોકન કરવા લાયક છે. તેમને સફેદ કપડાં મળે છે ને બીજા કેદીઓનાં કપડાંની જમ તે બાંડીયાં ન હોતાં હાથ પગ છેક સુધી ઢંકાય તેવાં હોય છે. તેમને કમરે ચામડાનો પટ્ટો ને માથે સફેદ ટોપી પણ મળે છે. કેદીના નંબરનું ચગડું, બીજા કેદીઓની પેઠે જેવાતેવા પતરાનું ગળે બરાવવાનું નથી હોતું, પણ નાના સરખા પિત્તળના ચક્રદા-માં નંબર ફાતરેલા હોય છે. તે જમણી છાતીએ ટાંકણી વડે વળગાડવાનું હોય છે, ને જાણે કંઈક ચાંદ મળ્યો હોય તેમ ચક્રચક્ર રાખવાનું હોય છે. એ જાતમાં જોઈને વધારે જોઈ ચડેલા હોય છે તેમને સત્તાના નિશાન તરીકે ડંડુકો પણ રાખવા દેવામાં આવે છે. કેદી ચોખીદારને ભાત ખાવા મળે છે તથા દર મહિને એક રૂપીયો તેને નામે વગર બ્યાજે જમે કરવામાં આવે છે અને તે રકમ તે છૂટે ત્યારે તેને મળે છે. એ તેના કામ દાખવ તેનો પગાર થયો. ઉપરાંત તેમની દીપમાંથી દર મહિને ૪ થી ૮ દિવસ કપાય છે. લગભગ દરેક અધરું કામ-કેદીઓના કામ ઉપર મુકાદમી કરવાનું, રાતના પહેરાનું, વગેરે-આવા કેદી અમલદારોની મારફત લેવામાં આવે છે. આ લોકો કેદખાનાના સાંજ પ્રમાણે પુરતા કાબેલ હોય છે; કારણકે જરા દુકમ પાગવા-માં ભૂલ થઈ, ઉપદ્રવો બતાવી, જરા અજુગમો કે અનાદર બતાવ્યો કે તરત આ ઉચ્ચ પદેથી તેને નીચે હડસેલી દેવામાં આવે છે, અને ધડી પદેલાં જે કેદીઓની ઉપર તેણે જુલમભરી હડકાઈ

વાપરેલી હોય તેમની હારના તેને થઈ જવું પડે છે. અને આવી સંજ્ઞાને તેમને એટલો બધો ડર હોય છે કે તેનાથી બચવા ખાતર ગમે તે કરવાને તેઓ તૈયાર થાય છે. એ ડરમાંથી જ તેમની કાબેલીયત આવે છે. આ એક એવી રીતે ગોઠવેલી શુભામીની પદ્ધતિ છે કે જે ચોતાનો ખર્ચ, ચોતાની મુકાદમીનો ખર્ચ પણ ચોતે જ નિભાવી શકે છે.

સાક્ષીયારનો મરડો હતું મટ્યો નથી તે હમણાં જ ઇસ્પીતાલ-માં ગયા.

માખણ મળવાનું હતું તે મળ્યું. કોઈક ચીજ સાવ સમ ખાવા જેટલી જ મળતી હોય ત્યારે ખરેખર તેની કિંમત બહુ વધે છે. માખણ કેવી રીતે લેવું ને કેવી રીતે ખાવું એ અહીં હું બરાબર શીખી ગયો. રાઈના દાણા જેટલું પણ નકામું જવા ન દેતો, કારણ કે બધા માખણનો તેટલોયે ભાગ કંઈ નાંખી દીધા જેવો નહોતો જ.

શુમડા માટે આજે પાંચમી પીચકારી લીધી. હું ધારૂં છું કે વધુમાં વધુ દવા આજે તો શરીરમાં પેસાડી દેવામાં આવી છે.

કાંત્યું સૉફ્ટિસ અને રામાયણ થોડાં થોડાં કર્યાં: સીતાશુદ્ધિ અને તેની પરીક્ષાના પ્રસંગો.

ઘેરથી કાગળની રાહ જોતો હતો તે સાંજે જોડનો કારકુન આવીને આપી ગયો. રંગુનથી છાકરીઓનો કાગળ અંદર નથી. કૃષ્ણસ્વામી, નરસિંહમ અને મારા ભાઈના કાગળો છે. જેવું સાકર કે માખણ જેવા પદાર્થોનું, તેવું જ આ કાગળોનું પત્રવ્યવહારઉપર અંકુશ આવતાં, પત્રોની ભૂખ નજૂત થઈ આથી આવેલ કાગળની લીટીએ લીટી, અક્ષરે અક્ષર બરાબર આવીને હું હજી મ કરી ગયો.

આજનો દિવસ પુરો થાય એટલે જોડમાં આવ્યાને મારો એક માસ પુરો થયો. જોડમાં વખતની કિંમતનું માપ પણ બહારના માપ બરાબર નથી.

૨૧ : ૧ : ૨૨-શનિવાર

ઈન્નેકશનને લીધે ગઈ કાલે માયાનો સખત દુખાવો જણાયો હતો, પણ તેની મુખ્ય અસર તો આજે સાંજે વરતાઈ બહુ જ અસહિત જણાય છે. કંઈજ કામ કરી શકાય તેમ નથી.

૨૨ : ૧ : ૨૨-રવિવાર

સાંજની જાણ વેળાએ માખીઓની જોડે રીતસર લડાઈ જ કરી પડે છે. આ માખીઓ અને મુગના પાદડા ને આખી દાળનું કોવચ્ચુ, એ રોજના થઈ પડવાથી જેવમાથી મરડો ને હોજરીનાં દર્દ ખસતા ન હોય તો તેમા જરાયે નવાઈ જેવું નથી. માખીઓ રોગનો ચેપ લાવી આપે છે અને કોવચ્ચુથી આતરડા આળાં રહ્યા કરે છે. આ માખીઓ એવી છે કે એક વાર તમારા બાણાનો સ્વાદ તેમણે ચાખ્યા એટલે તમે ગમે તેટલું કરો તેપણુ ગાડી તૂટ થઈને વજગવાની આ જન્તુઓ વિષે વેયોર જેવમા રહીને ધણુ અવયોક્ત થઈ શકે ને તેની ઉપયોગી નોંધ રાખી શકાય તેઓ ક્યે વખતે કામ કરે છે, તેઓ કેમ સ્થાનાન્તર કરે છે, જુદી જુદી પરિસ્થિતિમા તેમનો સ્વભાવ કેવો રહે છે, તેમની ભૂખ તરસ કેવી હોય છે વગેરે બાબતો અધ્યાસ કરવા લાયક છે.

ગઈ કાલે સુંદરકાડમાથી કેટલાક સુંદર ભાગ વાગ્યા. શર, શક્ત, નિઃસ્વાર્થ લક્ષમણુ કપરનો સીતાનો પ્રેમ બહુ જ સુંદર કંઈપેલો ને વર્ણવેલો છે તેમા પ્રેમ, આદર અને માતૃવાત્સલ્યનુ સુકોમળ મિશ્રણ છે.

હિન્દુ કવિ સિવાય બીજા કોઈ આ મિશ્રણ કંઈપનામા લાવી વર્ણવી શકે નહિ, અને હિન્દુ ગૃહસ્થ સિવાય કોઈ તેને સ પૂર્ણ-પણે સમજ પણ શકે નહિ.

આજે બ્રાહ્મણને લાયક સાદું હનમત કરાવી હનમ કોઈ ટોસો હતો. અને એ જાણવા જેવું જ પાત્ર છે. તે તિરુપુરનો વતની

છે. સાલેમ સેરાન્સ કોર્ટના પંચ (જ્યુરીએ) તેને કંઈક ખોટા આરોપસર પાંચ વરસની કેદ ફરમાવી હતી. ત્યાર પછી વળી ચીતુરની સેરાન્સ કોર્ટ ખીલ ખોટા આરોપ ઉપર તેને ખીલ પાંચ વરસ આપ્યાં

“ અરેરે, આ મહારાજે (આદાલત ફોર્મદારો) આટલા બધા દુન્ટ અને નાસ્તિક કેમ થઈ ગયા હશે ? આ પોલીસનાં માણસોનો પગ ક્યારે ટળશે ? ” મેં કહ્યું, “ તમારા પરના બધા મુકદ્દમા ખોટા હતા, પણ કોઈક તો સાચા ચોર હુંદારા છે એ તો ચાકસ વાત છે. અને તેમનાથી પ્રજનનું રક્ષણ કરવા માટે પોલીસ જરૂરી છે. ”

“ હા હા, દુનીયામાં ચોર છે તો ખરા. આપના નેવાના પુણ્યપ્રતાપે ને પ્રભુની કૃપાથી મારે ઘેર જમીન ને જનાવર ઘણાં છે. એક વાર મારાં બળાં કોઈ ચોર ચોરી ગયા હતા. પોલીસનાં માણસો તો જોઈયે, પણ એ લોભા પ્રામાણિક હોવા જોઈયે. ”

મેં પૂછ્યું, “ પોલીસના ફોર્મદારે તમારે માથે ખોટા આરોપ શા વાસ્તે મુક્યા ? ”

“ તેણે મારી દુઝણી ગાય મારી પાસે મંગી. મેં કહ્યું, કહો તો હું પોતે કે મારો પેટનો દાકરો તમારે ઘેર ગુલામ થઈને રહીયે, પણ આ ગાય તો મારા ઘરમાં જ નાની વાછરી હતી ત્યારથી ઉછરીને મોટી થઈ છે. જીવ જીવ પણ એ ગાય મારાથી નહિ જ અપાય. આનું વેર તેણે મનમાં રાખ્યું ને ક્યાંક ભૂંટ થઈ તેમાં મને સંડોવી દીધા. ”

“ તમારે હજી કેટલી સભા ભોગવવી બાકી છે ? ”

“ આઠ મહિનાની કેદ બાકી છે; અને ત્યાર પછી ત્રણ વરસ સુધી પોલીસની દેખરેખ નીચે રહેવાનું. ”

“ એટલે કે ત્રણ વરસ સુધી તમારે જોશ બદાર રહેવા માટે પોલીસને સાંચરેશવત આપ્યા કરવાની ! ”

“ ના રૈ બાઈ મારે શું કામ લાંચ આપવી પડે ? હું તો કાંઈ નહિ આપું. મહેને એ બીજારા મારા ઉપર ચોકી રાખતા. હું કોઈનાં મેંઠાં ચોરવાનો નથી કે લૂંટફાટ કરવાનો નથી. ઉશ્વર-કૃપાથી મારે ત્યાં ધર છે, ખેતર છે, બધું છે. મેં એક ચામના મનમાં ધડી રાખી છે. કલેક્ટર સાહેબ પાસેથી હું એક ચાપડી માગી લેવાનો, ને તેમાં પાક્કીસનાં માણસોની સહી કરાવી લેવાનો પછી તેઓ મને કેવી રીતે છેતરી શકશે ? ”

હબમના હુન્નરમાં એ જોવાતેવો નહોતો, અને મનમા તેને તેટલું અભિમાન પણ હતું.

“ આવા આપના જેવા મહાત્માઓ અહીં જેલમાં તપ કરવા શું કામ આપતા હશે ? આ તો ચોર હુંડારાઓને પૂરવાનું સ્થાન છે. ભગવાન આપણને સહાય નહિ કરે ? મેં પોતે તો આજ્ઞાસ કરતાં આ કેદખાનામાં ૧૦ વરસ કાઢ્યાં, ને હવે આઠ મહિનામાં છટી જઈશ. ”

“ રસોડામાં હજી ઘણાની હબમત કરવી છે. ” એમ કહીને ડોસાએ માથું મુંડવામાં જરા ઉતાવળ કરી. રસોડાનાં માણસોની સંભાળ રાખવી તેને માટે બહુ જરૂરની, હતી, કારણકે પેટનો ખાડો પૂરવા માટે તે લોકોની પાસેથી તે જરા વધારે ખોરાક માગીશીખીને મેળવી શકતો.

આજે સવારે માફે વજન લેવામાં આવ્યું. ૯૮ રતલ હતું. દાખલ થતી વખતે ૧૦૪ રતલ હતું. એક મહિનામાં ૬ રતલનો ઘટાડો એ ચેતવા જેવું છે. મદદનીશ દાકતર જરા મુંઝાયા જેવો લાગ્યો, અને મરજી ન હોવાં છતાં મારી ટિકિટમાં તેને નોંધ કરવી પડી.

મુખ્ય દરોગા રોખ મદાર સાહેબનો રૂઆબ વારે છે. જેલનો દરેક દરોગો અને દરેક કેદી તેના ઉપર ગમે તેટલો નારાજ હોય છતાં

તેનાથી ડરતો ચાલે છે. ખરું જોતાં આખી જીવમાં કાબેલ માણસ તે એક જ જણાય છે. એક દિવસ હું મારી ઝોરડી વાળતો હતો તે તેણે જોયું.

તેણે કહ્યું, “તમે શું કામ વાળો છો ? નારણુસ્વામી ક્યાં ગયો ? (તે કેલી હતો ને તેને આ પ્લૉકનું પાણી બરવા વગેરેનું બધું કામકાજ સોંપેલું હતું.) તે વાળી આપશે.” મેં મહેનતમાં રહેલા માનની અને પોતાનાં કામ પોતે કરી લેવામાં રહેલી ભારે સગવડની હમેશાની વાત તેને કહી. તેણે કહ્યું, “તમારી વાત ખરી છે. હું પોતે ધરતું બધું કામ કરું છું. રાંધવું, વાળવું, બધું.” આથી તો હવે મારી ખાત્રી થઈ ગઈ કે મોટાં માણસોએ પણ આનાં કામ કરવાં જોઈએ. તેને ૩૦. ૪૫ નો પગાર મળે છે અને બહુ શિક્ષણ લીધું હોય તેવાં કંઈ ચિર્ષ્ન ન દેખાતાં છતાં તેનો રૂઆળ તો કોઈ દેશી રાજ્યનો મોટો અમલદાર હોય તેવો છે.

૨૩ : ૧ : ૨૨-સોમવાર

જેલાધીરાની પધરામણીનો દિવસ. પરોડીયામાં પાંચ વાગે મને ઉઠાડ્યો. તમારી જીટલી ચીજો હોય તે બધી ઠીકઠાક કરીને બહાર ઝોટલા પર મુકીને અને નીચે ઉભા રહેજો. નામદાર સરકાર પધારવાનું છે અને તેની બધી રૈયતના સરસામાનની તપાસણી કરવાના છે આ પ્રસંગને લીધે મને પોતાને તો એટલો લાજ થાય છે કે તે મરે મારી કોટડી ઝાડીબુડીને સાફ થાય છે. નાં જેલાધીરાની સાં નાના દાકતર, જેલર અને મદદનીશ જેલર હોય છે. જેલર મહિનાની રજા ઉપર ગયો હોવાથી તેની જગા મદદનીશ જેલર સાચવવાના છે અને મદદનીશનું કામ એક નવા ઠીંગણા બ્રાહ્મણ ઉપર આવી પડ્યું છે. તે સરકારી નોકરનો એક નમૂનો છે ને કોઈ ખીછ જીવમાંથી આવેલ છે. બાદશાહી સવારીમાં તે પણ હતો.

“ તખીયત ઠીક છે ? ”

“ ઠીક છે; આભાર માનું છું. ”

“ નવા ફેશ્લા તો નથી થતા ને ? ”

“ ના. ”

“ તમારો ખીન્ને રોગ કેમ છે ? ” તાતા દાકતર નાં સરકારની મદદે આવ્યા અને ખીલ રોગનું નામ સંભારી આપ્યું. “ તમારો દમ. ”

“ દમ છે તો ખરો, પણ નરમ છે. ”

“ તેની દવા લો છો કે એમ ને એમ ચલાવો છો ? ”

“ દવા નથી લેતો. ખોરાકમાં સંભાળ રાખવાથી મટી જશે, એમ હું ધારું છું. ”

“ ઠીક છે; દમ પર દવા ન લેવી એ જ ઠીક. ”

“ કોઇ કેદીને ખાસ સજા થઈ હોય તેની જેમ મને રાતદહાડો કોઠડીમાં પૂરી રાખવામાં આવે છે, તે તમારા હુકમથી છે શું ? ” મેં પૂછ્યું.

તેણે કલાકની પૂછપરછ કરીને કહ્યું: “ તમને લોકોને દિવસમાં પાંચ કલાક બહાર રાખવામાં આવે એવી મારી ઇચ્છા છે. સવારના ભાગમાં ૬ થી ૮ સુધી અને ૧૦ા થી ૧૨ સુધી; અને સાંજે પાછા ૪ા થી ૬ સુધી. એટલે કે સવારસાંજ જમવાનો દોઢ દોઢ કલાક, જોડેજોડ જમવાનો અને વાસણુ માંગ્યાનો વખત, કપડાં ધોવા-સુકવવાનો, પથારી તડકે નાખવાનો, પાણી ભરી લાવવાનો અને કોઠડી વાળવાનો વખત. ”

મેં કહ્યું, “ ત્યારે એ તો ખાસ સજાવાળા કેદીઓના જેવું જ લગમગ થયું. ”

“ નહિ, તેમને તો દિવસનો મોટો ભાગ પૂરી રાખવાના હોય છે. ”
—એનો અર્થ તો તેને ચોતાને ખખર.

ફાસીની સજાના કેદીઓને આમ એકાન્ત કોટડીમાં પૂરી રાખવા, —કંઈ કામ નહિ, મનને રમાડનાર કંઈ સાધન નહિ, નીતિધર્મનું શ્રવણ પણ નહિ, એ દશામાં આખો દિવસ એકાન્તમાં પૂરી રાખવા— એ દુષ્ટ પદ્ધતિ છે. આવી દશામાં તેમને કેટલાક મદિના સુધી રહેવું પડે છે અને ઈલાકાની તેમ જ વડી સરકારને રીતસરની અરજ કરેલી હોય છે તેની રાહ જોતાં ટીંગાઈ રહેવું પડે છે. ન્યાયાધીશને! ચુકાદો સામળીને જે વૈરાગ આબ્ચો હોય તે બધું આ સ્થિતિમાં જુલસાઈ જાય છે, અને પાછા તેઓ હવથી વૃત્તિઓને આધીન થઈ જાય છે. દરોગાઓ તેમની કાળજી એટલા જ પુરતી રાખે છે કે તેઓ નાસી ન જાય. તેમની સ્થિતિ નજરે જોઈને હું ધારું છું કે આવા કેદીઓમાંથી ઘણા અત્યંત પવિત્ર હાલત ભોગવતા થઈ જાય છે. અમારી પાળના બેલોકમાં એક જણ છાત્રીનો ભારે કઠણ હોય એમ લાગે છે પડોશની કોટડીના સમાન દુઃખી ખીજા કેદીઓ સાથે આખો દહાડો વાતો ચાલતી જ હોય. એની વાતો સાંભળું છું ત્યારે મારું ધારવું સાચું હોવા વિશે લેશ પણ શક રહેતો નથી.

અપીલ ને અરજીઓના જવાબ આવે તે દરમિયાન આવા લોકોને ખુલ્લી હવામાં કંઈક કામ કેમ આપતા નહિ હોય તે સમજાવું નથી. દેહાન્ત દંડના કેદીને સખ્ત મજૂરી આપતાં સંકેત થતો હોય તો કંઈજ હળવું કામ આપવું. કામ કરવા માટે કેદીને છૂટો રાખવો પડે તેમાં કંઈ જોખમ છે કે તેને સાચવવો બહુ કઠણ છે એમ કહી નહિ ગકાય, કારણકે તે જ માણસને ફાસી મારી કરીને જીવન દેશનિકાય અથવા ૨૦ વરસની કેદ ફરમાવવામાં આવે તો એટલું જોખમ તો સ્વીકારવું જ પડે છે.

ઘેર મોકલવાના થોડાએક કાગળો લખ્યા. આ ભમતા ભૂત જેવી રહેલે ગાડી ન્યારે નીકળે છે ત્યારે સીટી વગાડે છે. જાણે મારી કેદના સળીયા જોઈને મારી મજાક કરતી હોય! મને લાગે છે કે નજીકમાં ક્યાંક રસ્તાનો ઝાંપો હોવો જોઈએ.

ચાર નવા અસહકારીઓ આવ્યા છે. એકની બેઠારી જેઠાથી અહીં બદલી થઈ છે. તેને સાદી કેદ છે છતાં હાથકડી છે. બીજા ત્રણમાંના એક મહારાજગઢ રામકૃષ્ણેલ્યા છે. તેમને 'પેકા ગંજ ઝાંડીસ' એવા નામથી ઓળખાતા નાની નાની એકલીયા ઝોરડી વાળા બ્લૉકમાં રાખવામાં આવ્યા છે. આ લોકોએ મને બધાથી અલગ રાખવો એવો જ નિશ્ચય કર્યો જણાય છે.

તિરૂપુરવાળા અબ્દુલ વાહાબ અહીં જ છે, એ આજે એક અરજીલેતાં ખબર પડી. કોઈક અરજી કરીને તેમની સાથે સુલાકાતની પરવાનગી માગી છે. પૂછપરછ માટે ભૂલથી તે અરજી આ બ્લૉકમાં આવી ગઈ.

૨૪ : ૧ : ૨૨-મંગળવાર

ગુન્ટુર જલ્લામાં કરખંધીની ચળવળ ચાલુ થઈ છે. દક્ષિણ કાનડામાં પણ ચાવતી સંભળાય છે. તામીલ નાડુમાં સવિનય ભંજ ધીમે ધીમે ચાલે છે. નરમ દળના લોકોએ પરિષદ્ કરીને પોતાની માગણીઓ કંઈક વધારી છે એવું સામંજ્યુ. આ નરમ લોકો રસ્તા ઉપર ફેટવા કીડીના વેગે ચાલે છે ! આપભોગ અને મનુષ્ય-આહુતિનો પ્રવાહ વહે છે તેમાં તણાયા વિના કેમ રહી શકે ?

મુપરિન્ટેન્ડન્ટે મને વળી પાછો ઈસ્પીતાલમાં લઈ જવાનો વિચાર કર્યો દેખાય છે. કેમ, તે તો કાણ જાણે. હું તો તેને ચાખ્ખું સમજાવીને કહેવાનો છું કે સજા તરીકે મને ત્યાં માફડ અને સૌચ-પાત્રોના દેશમાં મોકલવો હોય તો હું જવા ખુશી છું. મારે વજન ઘટ્યાની તેને એટલી બધી કાજી હોય તો દરરોજ સાંજે શરીરની ગરમી માપવાનું કામ તો ઈસ્પીતાલના કેદી નોકર કરતાં કે કમ્પાઉન્ડર કરતાં હું સાચું કરી જ શકું, અને મદદનીશ દાકતરથી સાચું નહિ તો તેના જેવું તો મને આપડે જ.

સવારના ૮ નો કાયદેસર છૂટા રહેવાનો વખત હોય છે ત્યાં સુધી આંટા માર્યા પછી ૮-૪૫ સુધી કાંત્યું.

મારો માસિક પત્ર પૂરો કર્યો. અમને દર મહિને એક ૪ કાગળ લખવાની છૂટ છે. એટલે અમે લોકો એક મોટા લાંબો કાગળ લખીએ છીએ, ને જેટલાને લખવાનું હોય તે બધાના કાગળનું એક ટીપણું ૪ કરીને ઝાડીસમા મોકલી દઈએ છીએ. સુંદરકાંડ પૂરો કર્યો. ખરેખર સુંદર ૪ છે! મને મારા પિતા કહેતા તેનું સ્મરણ થાય છે કે લોકો ન્યારે કંઈક નવું સાહસ ઉપાડે છે ત્યારે ફલલાભને સાર સુંદર-કાંડનું પારાયણ કરે છે. આપણાં સીતાજી પણ અરોહવાડીમાંથી મળશે ?

ડૉ. રાજનને હમણાં ૪ પત્ર લખ્યો કે જીલ્લામંત્રીઓને સ્વદેશી કાર્ય માટે મોટી રકમો સોંપવામાં આવેલી છે ને તેઓ જો આજે કેદમાં નથી તો બધું કામ ગોઠાવે ચડે—એવા વિચાર બારે જોખમકારક છે. પૈસો સારો ખરો, પણ ધણીવાર તે પૈડામાં આડાની ગરજ સારે છે. પૈસો રાખીએ પણ આપણું કાર્ય ફૂબાડીએ ? નહિ ૪. પાસો નંખાઈ ચુક્યો છે. હવે તો કૂચ કર્યું ૪ છુટકો.

સ્વરાજ્ય એ આજે ૪ કે લાંબા વખત સુધી પણ ચાલુ રાખ્ય કરતાં બહુ સારું હોવાનું નથી. સ્વરાજ્ય થયું એટલે લોકો એકદમ સુખી બની જવાના નથી એટલું આપણે સીએ જાણી રાખવું જોઈએ. સ્વતંત્ર થઈશું તેની સાથે ૪ સુંદરમાં રહેલા બધા દોષો, અન્યાય, શ્રીમંતોની સત્તા ને જીલ્લમ તેમજ વહીવટની બિનઆવડત એ બધું આપણી ઉપર ચડી બેસવાનું અને આ જનજન ક્યાંથી આવી પડી એમ પણ લાગવાનું. લોકો અકસોસની સાથે ગયા દહાડા યાદ કરશે કે આ કરતાં તો પહેલાં વધારે ન્યાય હતો, આ કરતાં વહીવટ સારો હતો, શાન્તિ હતી અને અમલદારોમાં ઝાઝાવત્તા પ્રમાણમાં પ્રમાણિકતા પણ હતી લાભ એટલો ૪ થયો હશે કે એક નતિ તરીકે આપણે માથેથી શુભામી અને શુભામીનું કલંક ઉતરશે. આખા દેશ-

બર કેળવણીનો પ્રચાર કરીયે તો જ આશા છે. તેનાથી લોકોમાં બચપણથી જ શુદ્ધ આચરણ, ઈશ્વરનો ડર અને પ્રેમભાવના ખીવરો સ્વરાજ્ય એ સુખ આપનારું ત્યારે જ થશે, જ્યારે આપણે આ કાર્ય કરશું. નહિ તો સ્વરાજ્ય એ ઘોર અન્યાયો અને ધનસત્તાના જુલમનો બરેલો એક નરક-આવાસ જ હશે. ઓહો, જો હરેક માણસ સત્યનિષ્ઠ હોય, ઈશ્વરથી ડરીને આવનારો હોય, ખીજ ઉપર પ્રેમ રાખવાનું સુખ અનુભવી શકતો હોય તો સંસાર કેટલો સારવાળો થઈ પડે ! તેવું નથી તેમ છતાં આ આદર્શ સ્થિતિને ધારણ કરવાની પાત્રતા કોઈ દેશમાં હશે તેના કરતાં હિન્દુસ્તાનમાં અધિક છે.

આજે એક કાગળે ઠીક ગમ્મત કરાવી. સેન્ટ્રલ ઈલેજ ડે કમિટિનો આમંત્રણપત્ર આવ્યો છે. આમંત્રણ ૨૮ મી જાન્યુઆરીના દિવસ મળેલું છે ! કોઈક બધા માણસે મારા ઉપર કૃપાદષ્ટિ કરીને મને યાદ કર્યો ને રીતસર પોષ્ટકાર્ડ ઉપર વેલોર જેલનું સરનામું કરીને, હું કેદી છું, સજા ભોગવી રહ્યો છું, એ બધું જણાવતાં છતાં પત્ર લખ્યો છે !

૨૫ : ૧ : ૨૨-પ્રુધવાર

નિધનસીંગ, જેણે બધા શીખ કેદીઓ માટે ચપાટી બનાવવાનું કામ માથે લીધું તે, તથા કુકાપાના સ્વયંસેવક રોષ મહમ્મદ, જે મુસલમાનો માટે ચપાટી બનાવવાનું કામ કરે છે તે બન્નેને આ ખર્સાકમાં લાવવામાં આવ્યા. તેમના વિભાગોમાં ઓરી અને રીતજાના વા છે તેથી તેમની બદલી કરવામાં આવી છે. નિધનસીંગને સખત ખાંસી થઈ છે, પણ ઈસ્પીતાલની દવા લેવાની ના પાડે છે. બન્નેને સવારના ચાર વાગે જગાડીને રસોડામાં મોકલી દે છે. મારી આખી જીંદગી બતલતના રસોડયાઓ સાથે માયાજાક કરવામાં ગઈ છે, પણ આવા આનંદી રસોડયા જોવા નથી. આજણો જન્મસંસ્કારથી

૪ રસોડની કળા જાણે છે એ ખરું, પણ બીજા કારીગરો પોતાના જન્મસંસ્કારને લઇને પોતાનો ધંધો સુધારે છે, તેને ઠેકાણે આ લોકો ધંધો બગાડવાની કળા લઇને આવતરે છે !

પેશમતને ઘોડા દિવસ માટે રસોડામાં રોકવામાં આવ્યો છે ને તેની જગ્યાએ આ બેઠાકની ચોખી માટે કોઇ નવો દરેગો આવ્યો છે. આવો નકામો ને બેવકૂફ માણસ જોયો નહોતો. જીભ ધડીયે નવરી જ પડે નહિ, ને એકે વાતમાં ઢંગધડો કંઈ જ ન મળે. પેશમતને રસોડાની ચોખી કરવી પસંદ છે, અને હોય જ. રસોડું એ તો જેલની સ્વર્ગપુરી.

રેંટીયો. ત્યાર પછી સ્ટ્રાટેજિસના બચાવનું બાપાન્તર. આવક વેરાનો કલેક્ટર બારે ઉઘોગી માણસ લાગે છે. જેલમાં પણ મને છાંડ્યો નહિ. મારી આવકનાં સાધનો ભરી મોકલવાની નોટીસ તેની તરફથી આવી છે !

કેદીઓની ટાળીઓ પાસે હાથ કરાવી કરાવીને જેલની વાડીમાં સરસ શાકભાજી નીપજવવાં, અને મહેનત કરનારાઓને ઉજીર વરસ એકલું આંબલીનું પાણી અને તેમાં ઘોડાંક મુજાનાં પાંદડાં ને ડાંખળાં ઉકાળીને આપવાં, એ ખરેખર કૂરતાની એક નાનુક કળા જ છે ! બાકીની બધી શાકભાજીનું શું થઈ ડરો, અમલદારો બધી ભૂંટી ખાતા ડરો કે બધી મોટા કંટ્રાક્ટરોને અને અમલદારોને વહેંચી દેવામાં આવતી ડરો તે તો પ્રજા જાણે. કેદીઓના બાણામાં જે ભાત આવે છે તેમાં આખી ડાંગરના દાણા, ઠંસ્ટર, બેન, વાળ, કાંકરી એ બધાનો કંઈ શુમાર હોતો નથી. દાળ કે કોલરનું બનાવે છે તેમાં છોડેલી સાફ દાળ લેવાને બદલે આખા ને આખા દાણા નાંખવાનો જેલમાં ચાલ છે. એ લોકો કહે છે કે કેદીઓના આરોગ્યને માટે આખી દાળ જ સારી; પણ ખાનારા તો કહે છે કે આનાથી ઘોડાની ચંદી સારી. શરીર અને શાસ્ત્રને બદલે ઠરકસરના અર્થશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ જ આ ચાલ મૂળ સાર થયો હોવો જોઈએ.

અમને રોજ કોટડી બહાર પાંચ કલાક રહેવાનું મળે છે એવી સુપરિન્ટેન્ડન્ટની ગણતરી સાવ ખોટી છે. ત્રણ કલકે બહાર કાઢવામાં આવે છે. તેમાનો મોટો ભાગ તો ખાવામાં ને વાસણ માજવામાં ખપી જાય છે. કોટડીના બારણાને તાણું મારવામાં ન આવે એટલાથી જીવને સંતોષ શી રીતે વળી શકે? તાણું ન માર્યું ને બારણું ઠાવું બાંધ કર્યું તેથી કંઈ ફેફસામાં ખુરશી હવા પહોંચી શકતી નથી, કે હાથ પગને લેઈતી કસરત મળતી નથી. તેને માટે તો માણસને હરવાફરવાની છૂટ આપવી જોઈએ. આજે રોટલી ને દુધની પાછળ અને માખી સાથેના જંગમાં લગભગ આખો કલાક ગયો. અને યાજ્ઞ માંજવાની હજી બાકી છે. કોટડીનું બારણું પણ વાળી નાખવું પડશે, નહીં તો વળી વધારે જીવજન્ટુઓના સહવાસનો લાભ મળવાનો.

૨૬ : ૧ : ૨૨-ગુરુવાર

પેટનું એક દરદ મટ્યું તો ખીલું તેની વિરુદ્ધનું દરદ હાજર. બાંધકાશ હતો તેને ડેકાણે હવે ઝાડો થયો છે ને રાતમાં ઉઠવું પડે છે. દાકતરને કહેવા જઈ તો કદાચ ખોરાકમાં કંઈક હેરફેર થાય અને મને ઈસ્પીતાવમાં મોકલી આપે. તેના કરતાં કુદરતને જ થોડો વખત કામ કરવા દઉં.

પહેલાં કરતાં વધારે કાત્યુ.

સુપરિન્ટેન્ડન્ટ બે મદદનીશ દાકતરોની સાથે મારી કોટડીએ આવ્યા અને તખીયતના સમાચાર પૂછ્યા. ઝાડાની વાત સાંભળીને તેણે કંઈક ચિન્તા બતાવી, અને મને દવા આપવાની દાકતરને સૂચના કરી. બે કાચાં ટમાટાં મને મળે એવો પણ તેણે હુકમ કાઢ્યો. મારે મન તેણે સૂચવ્યું કે રોટી અને માખણની સાથે ટમાટાને બેળવીને ખાવું. તેની બોલવાની ઢળ પરથી લાગ્યું કે તેમનામાં તે તો વળી

કંઈક રાજ વસત ગણાતી હશે. સુપરિન્ટેન્ડન્ટની સાથે વાત કરતાં મદદનીશ દાકતરે એક અનુમાન ચલાવ્યું, કે તેને સાધારણ રીતે બાંધકોશ રહે છે, પણ પાછા ઝાડા થઈ કોઠો સાફ થઈ જાય છે ! આ અનુમાન સાચું પડે એમ હું ઇન્કુ હું, પણ અત્યારે તો મારે તેના અનુમાનની વિરુદ્ધની જ સાક્ષી આપવી પડી. નાના દાકતરને પોતાના ઉપરીની મહેરબાની મેળવવાની બારે ઉત્કંઠા છે. સુપરિન્ટેન્ડન્ટ બહુ સારો માણસ બન્યો છે; પહેલાં તેનો જે બાદશાહી રૂઆબ હતો તેની જગાએ હવે જરાક પરોપકારવૃત્તિ તેણે ધારણ કરી જણાય છે. અલબત્ત નોકરશાહીની પદ્ધતિ અધઃપતન પામીને સાધારણ માણસાઈ સુધી પહોંચી ન જાય તેટલી નોકરશાહીની હવા તો તેણે સાચવી રાખી છે જ.

આખા પ્રસંગમાં ગમ્મત પડે તેવું એ હવું કે નાનો દાકતર તેના બડા દાકતર સાહેબ જે અંગ્રેજીમાં બોલતા તેવું તામીલ બાધ્ય મને સમજાવ્યા કરતો હતો. મને અંગ્રેજી આવડે છે એ વાત તે ભૂલી ગયો લાગ્યો.

આ માખીઓની બવા મારી નજીકથી દૂર કરી શકાતી નથી. શરીરને કે મનને તેમનાથી હું બચાવી શકતો નથી. માણસના જ્ઞાનામાં જ્ઞાતા બાવમિત્રો કોઈ હોય તો તે માખીઓ અને કીડીઓ એ જ છે. આ જ જ્ઞાતા દોસ્તોને જ્યારે જ્યારે જોડે છુ ત્યારે મને માફે બચપણ અને તે વખતનું માનું મુખ યાદ આવ્યા વગર રહેણ નથી. બાળપણના આ દોસ્તોની હીલચાલ અને રીતભાતોનું અવલોકન કરવામાં મને કેવો રસ પડતો તે મને યાદ આવે છે. તે દિવસોની બીજી કોઈ વાત યાદ રહી નથી, ને આટલી જ સાંભરે છે. ત્યાર પછી કીડીઓ ધીમેધીમે અજબામણી થઈ પડી, અને કોઈ વાર ચટકો ભરે ત્યારે તો તેમની ઉપર દાઝ પણ ચડતી. કેટલીકવાર ખાવાની મીઠાઈ ઉપર ચડે અને પકડાઈ જાય તોપણ, ઉતારવાની ઘણી મહેનત કરીયે તોપણ જ્યારે ઉતરે નહિ ને જાણે પોતાનો માલ હોય એમ હડપૂર્વક ચાંદી રહે ત્યારેયે તેના ઉપર બહુ રીસ ચડતી. માખીઓની

દોસ્તી કીડીઓની જેમ લૂટી નહોતી બહુ મોટી હમર સુધી તે મારા શુદ્ધ પ્રેમનું પાન રહી હતી પાછળથી જ્યારે વિજ્ઞાનશાસ્ત્રી આવ્યો અને તે બિચારીની વિરુદ્ધ બધાના મગજ જામેરી મુમ્તા ત્યાં સુધી તેની સાથેની દોસ્તી ટકી રહી હતી આવા પ્રાણીઓને સહોદર સમા ગણવાનું શિક્ષણ મને માતા પાસેથી મળ્યું હતું વિશ્વપ્રેમ અને પુનર્જન્મના સિદ્ધાન્તોનો સાક્ષાત્કાર કરાવી આપી શકે એવો આ સુદર સિદ્ધાન્ત છે. માતાનો આ બોલ ત્રિવાળાધિત સત્ય છે એક લગભગ તેના મૃત્યુના સમય સુધી હું શ્રદ્ધાપૂર્વક માનતો હતો. માતાની સાથે સાથે તેણે આપેલો સત્ય બોધ પણ મૃત્યુ પામ્યો તેની સાથે શકા, નાસ્તિકતા અને અરાજકતાનો વિચારોએ મગજનો અધિકાર મેળવ્યો જે નૌજવાનોની આ સિદ્ધાન્ત ઉપરની શ્રદ્ધા દંડ કરી શકાય, આની વાદવિષદ કરવાના એક સિદ્ધાન્ત તરીકે નહિ પણ અન્તરની શ્રદ્ધા તેમનામાં દંડ કરી શકાય તો સસારમાં આજે જેવા દેવ ને દિસા આપણે જોઈએ છીએ તે જેવા બધા ધર્મી જાય.

કોણ જાણે શા વારણથી, પણ આજે મારા બહાના માતૃશ્રી મનશ્ચક્ષુ સામે તરવરે છે અને તેનાથી મારા વિચારોનું વાતાવરણ આજે મધુર બની ગયું છે. તેને કોઈ દહાડો કલ્પના થે આવી નહિ હોય કે તેનો લાડકો દીપ્તો, તેનું મોઢું રત્ન ને તેની આશાનો આધાર એ સામાન્ય કેદખાનામાં પૂરાશે કે કુટની ઉચાઈની નાની સગળી મારીમાં તેને ગોઠી રાખવામાં આવશે સમાજજીવનમાંથી આ રીતે થોડા સમયની રત્ન લેવામાં શી છુપી રહેલી છે, આ લાડતનું રહસ્ય શું છે તે તેને સમજાવવામાં કેટલો આનંદ આવે તે હું કંઈપણ શકું છું એ જ બીજો જીવ હતો તેને પણ હું કોઈ દિવસ કેદમાં પડું એ વિચાર સો ગાંઠમાં પણ આવ્યો નહિ હોય જેને લીધે અને જ અસીનોને માથેથી કેદ ટોળી જોઈને તે અનન્દ અને અભિમાનથી ઝલકાતી તે જ કેદમાં જાય એ યત્નના જ કેમ સમય ?

સાજે સનાતન પછી દમની ધમણ આજકાલ મને બહુ પીડે છે. તે પીડા એક તરફથી ચાલતી અને એક તરફથી આ નવરાના તરંગો મારા મગજમા ચાલતા હતા રાત્રે શાન્તિ રહે છે, છતાં શરીરમા નળબાઈ એટલી બધી વધી પડી છે કે દમની પીડા હકતી નથી. જગ તકલીફ પડે કે ધમણ ચાલુ થાય છે.

૨૭ : ૧ : ૨૨-શુક્રવાર

એન કે. વિજયરાઘવન અમારા બધા નેત્રજાળુઓના પ્રતિનિધિ બનીને બારે ઉત્સાહથી સેવા બતાવી રહ્યા છે. તેમણે આજે જ એક ડબ્બામા હલમતનો બધો સામાન મોકલ્યો છે. કાપરાનું તેલ પણ તે મોકલનાર છે.

જેસર રત્ન પર ગયો છે. મેં તેમને એક તાર અને ફેટલીક ખરીદવાની ચીજોની યાદી આપી હતી તે તેણે ક્યાંક આડીઅવળી મુઠી દીધી લાગે છે.

પટ્ટનાથુ પિસ્તૈયરના માતાના રાબડપર ગાયેલા ગીતો કેટલાં સુંદર છે! આ મહાત્માની કડક તપશ્ચર્યાની વચ્ચેથી પ્રેમનો આવો અચાનક ઉભરો નીકળે તેમા બારે વિચિત્ર સુંદરતા છે, અને તેના વિલાપની સાદી શૈલી ડેઠ મનુષ્યસમાજના તળીયાને સ્પર્શ કરે છે પટ્ટનાથુ પિસ્તૈયરની કવિતાની ખુબી તેની સરળ શૈલી અને રાખ્દમંડારમા છે. તેણે પોતાની કવિતા શેરીએ જતા લોકોની ભાષામાં શુંથી છે. તેનું 'આખું' જીવન એક જ વિષય પાછળ અર્પાયેલું હતું—જગત, મિથ્યા છે, બ્રહ્મ સત્ય છે અને તેની સાથે એકરૂપ થવાની કામના. તેની કવિતામા પણ એ એક જ વિષય બાપી રહેલો છે. એ સુંદર કવિતા ખીન્ન ક્ષેત્રોમાં પણ મહાક્ષી હોત તો કેતું સારું, એમ મનમાં થઈ આવે છે.

૨૮ : ૧ : ૨૨-શનિવાર

કૈંસે રાત્રે આઠ વાગ્યા પછી ફાંસીના કેદીઓની ઝોરડીઓ તરફ કંઈક ધાંધવ થઈ હતી. પચાસ ગટદાપાટ્ટના અવાજ મેં સાંભળ્યા. હું તો કોટડીમાં હતો ને કોટડીને તાજું દીધેલું, એટલે માગથી કંઈ જોઈ ન શકાયું; ફક્ત મારના ધડાધડ અવાજ અને માર ખાનારની ગીસો સાંભળવામાં આવતી હતી. મેં દરોગાઓને જોતાવચાને ધણી જૂઓ પાડી, પણ કાણુ સાંભળે ? એ ઉત્સવ છોડીને મને વાત કરવા આવવાને તેઓ રાજી નહોતા. ઢોરની માફક એક જાંઘુને માર મારીને તેઓએ તેને એક કોટડીમાં પૂરી દીધો અને તાજું મારી દીધું. એટલું અનુમાન થઈ શકે તેમ છે કે કોઈ તાજા-કુંવીમાંથી છટકી ગયો હશે ને તે પકડાવાથી તેને તેઓએ આમ સન કરી હશે. અમે તો કોઈ જાતની મદદ કે કંઈ જ કરી શક્યા નહિ, કેમકે અમે કોટડીઓની અંદર પૂરાયેલા હતા.

સવારે પહેરા પરનો દરોગો મહમ્મદ ધાડજને રાતની બધી વાત રસપૂર્વક કહેતો હતો. એ જુઓ સાંજના કેવી રીતે તાજાકુંવીમાંથી છટકી ગયો, બધા તેને માટે તપાસ કરી વળ્યા, આખરે તેના બ્લૉકના જાંઘની ગટરમાં લપાઈ રહેલો તે પકડાયો. જ્યારે તેને પૂછ્યું કે તેને જિયારાને એટલો જાણે ઢોરની માફક માર્યો કેમ, ત્યારે તેણે તો ચાખ્ખો ઈન્કાર જ કર્યો. એ તો એટલા બધા અને મોટા જોડા પડેરેલા દરોગાઓ મળીને તેને ઝોરડીની અંદર હડસેલી હતા હતા તેનો તેનો અવાજ થતો હશે એમ તેણે ઉઠાં બખાવવા માંડ્યાં તેણે મને પણ બધી કથા કહી સંભળાવી, પણ જ્યારે મેં તિરસ્કાર બતાવ્યો અને તેને કપકો આપ્યો ત્યારે તેણે બચાવ કર્યો કે હું પોતે તો ચાલીજો દેવા ગયો હતો, પાછળથી બીજા લોકોએ તેને માર્યો લોય તો કાણુ જાણે. હવે આ લોકોની આવી બદચાલ વિષે સુપરિન્ટેન્ડન્ટને ફરીયાદ કરી કે નહિ એ સવ લ છે. ન જ કરવી એમ મેં નહીં કહ્યું. સુપરિન્ટેન્ડન્ટ પોતે જ આવી ઢોર જેવી ગળા કાઢે

(કાયદાનો આશરો લઇને) કરત તોહું શું કરત ? કંઈ જ નહિ. ત્યારે આ બાબતમાં હું શા સાર તેની પાસે ફરીયાદ કરવા જઈ ? તેના કરતાં આ દરોગાઓને જ જો હું સમજાવી શકું કે તે લોકોનું વર્તન ખોટું હશે તો કંઈક સાર્થક છે. સુપરિન્ટેન્ડન્ટનું વર્તન સાફ જ રહેવાનું છે એવું ધારી લઇને તેની પાસે ફરીયાદ ન લઈ જવાનું મને ઠીક લાગ્યું. અને પાછળથી જન્યું પણ તેમજ, એ દેહીને કે મદિના સુધી સળીયાની બેઠીઓની સભ મળી છે—અને એમાં જે પશુતા છે તે જેલા ઓડાયેલા દરોગાઓના મારની પશુતાથી જરાયે જતરતી નથી.

વેંકટ સુબશ્યા મારી કોટડીએ આવીને કહેતા હતા કે તેમને કોઠારમાં ઉપ્યુટી નેલરની મદદમાં મુકવામાં આવ્યા છે. સારે પ્રમેરાન કહેવાય

રાસ્ટ્રીયાર ઈસ્પીતાલથી પાછા ફર્યા છે. તે બહુ નબળા પડી ગયા છે. મધુમેહથી તેમની તબીયત વૂટી ગઈ છે. સાંભળ્યું છે કે મહારાજગઢ રામકૃષ્ણસ્વા બંધ કોટડીમાં મળમાં છે.

જેલના છાંડ પરથી ઉતરેલો કપાસ કાંતવાને બહુ માફકસર છે. નારાયણસ્વામી (ચોરીનો માલ રાખવા માટે સભ પામેલો કેદી) જે આ ખેંદાકમાં બિસ્તીરું કામ કરે છે, તેણે જેલના કપાસની એક પુણી મને લાવી આપી એ પુણી મેં બહુ જ આતુરતાની સાથે એકદમ કાંતી નાંખી

ખબર મળી કે એક કાગળમાં અનેક કાગળો લખીયે છીએ તે સામે સુપરિન્ટેન્ડન્ટ વાઘો કાંદે છે. એક કાગળ એટલે એક જ જણના ઉપર કાગળ લખાયેલો હોવો જોઈએ એવો જે અર્થ તે કરે છે તે મને બ્યાજખી લાગતું નથી. પણ મને બ્યાજખી ન લાગે તેમાં શું ? તે પોતે નિયમ કરે છે ને પોતે તેના ફાલે તેવા અર્થ કરે છે. છતાં મેં છેલ્લો કાગળ લખ્યો તેની અંદર ડૉ. રાજન અને મહાત્માજીના

કાગળો તેમજ રંથુન પપા અને લક્ષ્મીના કાગળો ખીડયા હતા તેની સામે તેણે કંઈ વાંધો લીધો નથી.

મને ચેટનું દરદ ન હોત તો સવારનો નાસ્તો મને મળે છે તેવા નાસ્તાનો હપસોગ રાત્રના કુંવરો પણ પામી શકતા નહિ હોય.—અરધા રોરની રોટી, અને તેની મારે હાથે કાપેલી અને શેફેલી ચીરીઓ, અઘોળ તાજું સોજું માખણ, ચોડાં તાજાં ટમારો, રોર સવારોર દૂધ અને મારી મીઠુજતી હપર તપાવી લીધેલું પ્યાલો ખાણી. ખાણું તો બાદશાહી છે. શરીરને તો તેનાથી પૂરતો સંતોષ રહેવો નોંધયે અને ચોડા વખતમાં મારે આવા ખાણાથી નહું પણ થકું નોંધયે. આ તાજાં ટમારો તો જેલમાંથી છૂટયા પછી પણ મને યાદ આવશે અને તેને ખાતર પણ વેલોર જેલમાં આવી જવાનું મને મન થયાં કરશે.

ચોડા દહાડા પછી રોટી રોકાવામાં આમી રહેવા લાગી, તેથી મેં વચરશેફેલી રોટી જ ખાવા માંડી. માખણમાં ભેળ પવા લાગ્યા અને તે થે ચારાવા લાગ્યું.

નથી રાગી, માખણ અને ટમાટા એ હવે ધણા સાર્થકોને મળવા લાગ્યા જણાય છે. હવે ખામી એક ચીજની છે, તે દહીં અથવા છાસ આખી છદ્દગીનો આ ચીજોનો અભ્યાસ રહ્યો, એટલે તે નથી મળતા તેથી પેટ તકરાર કરે છે, અને ધીન જોગથી આજીવનાવ વરી મેલે છે.

ભોજન (રાગી, માખણ, ટમાટા ને દૂધ) લેવામા—દાન ખાનામા જ પૂરો એક કલાક ચાલ્યો જાય છે, ૧૨ થી ૧ દાનભાત હોય તો ૫૩૫ કરતા ગળે ઉતરી જાય પણ આ રાગી—અને તેય પાછી વગરશેષેની લેવાની અને સવાહ મળી છે—૩૩૫ એ ભારે થાપું ને કંટાળાખર્ચું જામ છે જાણી વખતની માગમારી માખણને ન હોય તો ભોજનમા નહ અધુરાપણુ લાગે એમ તો નથી જ.

કુળમા ઇન્ધારા'યય પૂરુ થયું જાણે સંકેટિસત્ત કામ આગળ ચલાવ્યું

ઝાઝા હજી મટયા નથી મદદનીશ દાનતર પેટને માટે કંઈ ભૂખી મોકનાર હોયો તે કાલે અને આજે પણ ભૂખી થયા છે

૩૦ : ૧ : ૨૨-એમનાર

કીલની રાત વસમી ગઈ મદદનીશ દાનતર રાતના દરોક વાગે મળીજો લઈને આવ્યો અને એમલીયે ખબર નથી આરાદ-તવજીરની માછ પેટ છુગી ગયું હોય તેને માટે ઠીક બધકાય કનારો ખોરાક છે

એક પડોશીનો જાણે વહેલી સવારના દેહાન્ત કરવામા-જાસી દેવામા આવ્યો. એવો અવગરત નીજવાન હતો !

જાણે સવારને વખતે હું જવરની કચેરીએ મારે સાર આજીવી કેટલીક ચીજોની સારી કરવા સાર જઈ ચડ્યો હતો હું એવા ત્યારે તેવો તો રૂદ્ર રવરપ ધારણ કરેલું હતું એક કેટી દરોગાએ કોઈ જુદા કેદીને (અસહજરી નહોતો) ધક્કો મારીને વગાડ્યું હશે તે જોઈ માર્છ એ અસહકારી પેદીઓએ તેનું ઉપરાણુ લીધું જવર તેમના ઉપર સતોપીનો યદને તાફકતો હતો

“ આવી બાબતમાં વચ્ચે પડનાર તમે કોણ ? ” “ લઈ જાઓ દરમખોરને પેલી ખુણીની કોટડીમાં અને જરા પાંસરા કરો ” “ થોડા દિવસ આ લોક મૂંગા રહ્યા, પણ હવે હપરો લેવા માંડ્યો છે. ” આણું આણું ખુરસી પરથી જેલર તાડુકતો હતો. જે બે અસહકારીઓને તે આ બધું સંભળાવતો હતો તેઓ ઓટલા ઉપર હતા. સન્તોષ ન થવાથી વળી જેલર હકચો, અને બહાર જઈને એ બે જાણમાંથી એક સુખારાવને મારા પોતાના અને બીજા કેટલાયે માણસોના દેખતાં મોઢા પર ને ગાંઠ પર ટોરની પેઠે તમાચા ચાડવા લાગ્યો. (સુખારાવના જેવા નિર્દોષ અને ઉત્સાહી સત્યામહીઓ મેં બહુ ઓછા લેયા છે.) મારતો જય તેમ તેમ મિલજળ વધારે વધારે જતો જાય; ને ધરાયો ત્યાં સુધી મારી લીધું. મારી લીધા પછી પાછો ઓફીસમાં આવીને તે ખુરસીમા બેઠો. હું ત્યાં પાસે જ બેઠેલો હતો. જેટલા હાજર હતા તે બધા તેના આ દુઃખ વર્તનથી દિગ્ધ થઈ ગયા હતા.

ત્યાર પછી જેલરને જાન આવવા લાગ્યું. તેણે વર્તન કેટલું મૂખાંધમરેહું હતું એ તેને સમજાયું હોય એમ જણાયું. તેને પશ્ચાત્તાપ એલો બધા ન હતો; જેણે ન લેણું લેધયે તેના એક જણ દેખી ગયો છે એનો ડર જ તેને હતો તે મને સમજાવવા લાગ્યો, કે બીજાનાં કામમાં દખલ કરવાની પેલાને શી જરૂર ? અને અમારે જેલનો બંદોબસ્ત તો જાળવવો જ લેધયે; કેદીઓની સાથે જરા સખ્તાર્થ રાખવાની જરૂર છે વગેરે. મેં કહ્યું, “ તમે કહો છો તે બધું દરો, પણ આ યુવકને તમે માર્યો એ તમે ખોટું કહ્યું છે. તમારે માફી માગવી લેધયે. ” તે જરા ઉતર્યો જણાયો. તેણે કહ્યું, “ તમે બધું લેધું છે, પણ આ વાત આગળ જાય એવી મારી ઈચ્છા નથી. ” મેં સુખારાવને અંદર બોલાવ્યો તે ડુસકાં બરતો આવ્યો. તેની આંખોમાંથી આંસુ ચાલ્યાં જતાં હતાં. “હું ખરેખર કહું છું, તમે મને ઘપ્પડો કે પાટુ મારી તેની મને જરાયે પરવા નથી. ઈશ્વર તમારું બધું કરો. એક કેદી સાથે ભેડે દરોનો ટોરની

ગેઠે વર્તે એ મારાથી જોયું ન ગયું તેને ખાતર માફે માથે માર પડ્યો એથી મને ઘણો જ આનંદ થયો છે મને એટલું જ દુઃખ છે કે તમે મને વધારે ન માર્યો ” એ જીવવાનીયો દરોગો હતો તેને આશીર્વાદો દારકુનને મદદ કરવા બેસાડેલા હતા આ બધું સામળીને તે બિચારો દુઃખે ને દુઃખે રડવા લાગ્યો પણ જોર પાડ્યો, “ મારા વર્તન માટે હું દિલગીર છું ” જોડનો અમલદાર એટલે શું એ જે જાતે છે, ૨૦૦૦ કેદીઓની જોડનો બધો દારમાર જોના હાથમાં દોય છે, જેને પાપપુણ્યના બિચારો સતાવી શકતા નથી એના અમલદારોમાં પશુતા કેટલી દહે જાહેરી દોય છે તે જ જાતે છે તે જ સમજી શકે કે જોરના આ નાના વાક્યમાં—અને તે પણ ઘણા અમલદારો અને ખીજાઓના દેખતા બોલાયું દોય ત્યારે તેમાં—નેતિ— લાજ કેવડો મોટો છે સુબારાવ તો પહેલાની જેમ બાપણ ચલાવ્યે જ રાખતો હતો તેને અટકવવાની કોઈની દિનિતિ આજની ન હતી છેવટે દરોગાએ કહ્યું, “ તેમણે માફી માગી, હવે જવા દો મહેરબાની કરીને ચોડો ” હું મારી કોટગએ ગયો ત્યારે મારા મનમાં એમ જ હતું કે હવે આ વાતનો અન્ત આવી ગયો છે

બોનન લીધા પણ હું કોટડીમાં ચોડો કરતો હતો તે વખતે જોરે અચાનક દેખા દીધો તેણે આવીને મને ખબર આપી કે બધે કોટડીનો એકએક કેદી અન્ન લેવાની ના પાડે છે, ત્યાં જઈ તે લોકોને સમજાવવાની તેણે મને વિનંતિ કરી બિનઅધિકારી નાણુસની દરમીયાનગીરીની માગણી થઈ દોય એવો આ પહેલો જ પ્રસંગ હતો મેં પૂછ્યું, “ મારા જવાની ખાસ જરૂર ન છે ? ” તેણે હા પાડી ત્યાં જઈને મેં જોયું તો એક મોટું મંડળ દંડ નિશ્ચય કરીને બેઠું હતું તેઓ કહેતા હતા કે અમે ઈશ્વરના દરબારમાં આમારી ફરીયાદ નોંધાવી છે, અને બપોરના ખાણાનો ત્યાગ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો છે એ શીખ કેદી તેમનામાં સામેલ થયો હતો તે

કહેતો હતો કે વેર એ તો કુદરતનો કાનૂન છે. મેં તેમને કહ્યું કે તમે જુદા જ પન્થના માણસ છો. તમારી સાથે વેર અવેરની વાત પાછળથી જ કરીશ. લાંબી ચર્ચા પછી ધણાખરા બાઇબોને ગળે આટલી વાત ઉતારી રાક્યો કે ગમે તેવી તેમની હાલત હોય તેમ છતાં પોતાનો અસન્તોષ તેમણે વાણીમાં અથવા અત્રત્યાગ જેવી કૃતિમાં બતાવવો ન જોઈયે. કેટલાક કહેતા હતા કે તમારું કહેવું ગળે ઉતરતું નથી, પણ તમે સલાહ આપો છો તો તમારી સલાહ પ્રમાણે ચાલવાને અમે તૈયાર છીએ. પેલા શીખ કેદીએ જ સૌથી પહેલી એ દરખાસ્ત મુકી કે મારો બોલ સૌએ સ્વીકારેલો જોઈએ એક મુસલમાન ભાઈ નમવું આપવાના બધા વિચારોના કદર વિરોધી હતા, પણ પાછળથી તેઓ મારું કહેવું બરાબર સમજી ગયા અને મારા જબરા મદદગાર થઈ પડ્યા. વેલોરના અબદુલ બાદશાહે પણ મને ઘણી મદદ કરી. આખરે તેઓ બધા અઢી વાળે જમવા બેઠા આ પરિણામથી સૌ પ્રસન્ન થયાં સૌનો આભાર માન્યો હું આવતો રહ્યો. જેલર બહાર હતો આ પરિણામથી તેના મન ઉપરથીયે મોટો ભાર હતો.

સુબારાવને જાહેરમાં માર મારવાના એ પોતાના અવિચારી કૃત્યનું પરિણામ શું આવશે તેનાથી જેલર બહુ ગભરાતો હતો, એ વિષે શક નથી. આ વાત સુપરિન્ટેન્ડન્ટને કાને ન પહોંચે એવી તેની ઇચ્છા હતી મારી દરમીયાનગીરી માગતો તે આવ્યો, તે આમ તેના સ્વાર્થને સાર જ હતું; પણ જેલના મોટા અમલદારનો મોભો તો આથી જમીનદોસ્ત થઈ જ ગયો મારું બંધ કોટ્ટીમાં જવું અને ત્યાંથી પાછું આવવું એ આખી જેલમાં 'સ્વદેશી' નો જબરો વિજય મનાયો અહીંના બધા સામાન્ય કેદીઓ અસહકારી કેદીઓને માટે 'સ્વદેશી' એવા શબ્દનો નામ તેમજ વિશેષણ બને રૂપે પ્રયોગ કરે છે.

કેદી છવન ભારે કઠણાઇભરેલું છે એવો દુનીયાને જોનાથી ખ્યાલ આવે એ પ્રકારનું કંઈ પણ પગલું આપણે ભરીયે તો તેથી

આ લટતને આપણે ભારે હાનિ પહોંચાડીયે હીયે અને આપણી પ્રગતિમા વિપ્લ નાખીયે હીયે. આપણે એક મહાન ધ્યેયને વરેલા હીયે તેની ઉપર જ આપણા વિચારોને તેમજ આચારોને એકાગ્ર કરીયે; જેલના વહીવટમાં સુધારો કરાવવામાં કે જેલના અમલદારોને પાવન કરવાનાં કામમાં તે વેરી ન નાંખીયે. આપણી લટતનો અત્યારે કંટાળીનો ખેલ ચાલે છે. તેવે વખતે આપણા આવા વર્તનથી આપણે લટનારાઓનાં ચિત્ત મુખ્ય લડત પરથી ચ્યુત કરીને આવી ઝીણી ઝીણી વાતો તરફ ખેંચી લાવીયે હીયે. વળી આપણને દુઃખ થાય છે એમ દેખાડીને આપણે દુઃખ દેનારાઓને રાજ કરીયે હીયે. આપણને જે દુઃખો વેઠવાં પડે છે તેથી બૂંડાં નહિ તો તેવાં જ દુઃખો વેઠનારા કેટલા બધા સામાન્ય કેદીઓ પડેલા છે ? તેઓ તો ધીરજથી બહુ સહન કર્યે જાય છે. આપણે તેમના કરતાં કંઈક ઉચ્ચ હોવાનો દાવો કરનારા હીયે. મુકાબલામાં તેમનાથી આપણે નબળા દેખાવું ? આપણે તો એમ સિદ્ધ કરી બતાવવું જોઈયે કે તેમના કરતાં સહન કરવાનું બળ આપણે અધિક ધરાવીયે હીયે. મને બંધ કોટડીમાં જવાની તક મળી તે મને બહુ ગમ્યું. ત્યાં મને કેટલાક સાદી ટીપવાળા ભાઈઓ—એક ભાઈ બરેલીના પછુ હતા—એડીની સબ ભોગવતા લેવા મળ્યા. પાછળથી એમની અને ખીલઓની ખેડીઓ કાઢી નાંખવામાં આવી. તે જ ભાઈ પાછળથી જેલમાં એક ભારે ખંતીલા અને ઉત્તમ કાંતનાર નીવડયા. તે અસહકારી મયા તે પહેલાં પોતે જ જેલમાં દરોજાનું કામ કરતા. સાંભળ્યું છે કે બંધ કોટડીમાં રહેતા સખત કેદવાળા સખળા કેદીઓને પોતાનાં શતનાં સૌચપાત્રો ઉપાડીને રોજ સવારના પેશ-પોતાની કોટડીથી એકાદ ફરલાંબને ઉઠે લઈ જવાની ફરજ પાડવામાં આવતી હતી. આ પાત્રો ઢાંકણું વગરનાં હોય છે. આ કામ તેમને રોડાદોડીમાં કરવું પડતું હોવાથી અંદરનો ખેલ શરીર ઉપર ન છંટકાવા રૂંતા પાત્ર સહીસલામત પહોંચાડવું એ ભારે કઠણ કામ છે. વળી

આટલું કામ કર્યા પછી નહાવાની કોઈ જાતની સમવડ ન મળે. આ રીતે શૌચપાત્રો ઉચકવાં એ કાંઈક હલકું કામ ગણવામા આવે છે. આ કામ કેદીઓ પાસે પરાણે કરાવવામા આવે તે એક જાતની કૂંચતા લેખવામા આવે છે. આ જ કામ જો વિચારપૂર્વક કરવામા આવતું હોય તો તે જ કેટલું પાવનકારી કામ બની જાય ? આટલા બધા રાજકીય કેદીઓને આ એક બધ કોટડીમા શા માટે ગોઠવામા આવતા હશે, અને આ કામ તેમને માટે જ ખાસ શા સાર થાજાયુ હશે તે તો કોણ જાણે બધ કોટડી વધારેમા વધારે બચાંકર અને તોફાની કેદીઓ માટે જ ખાસ રાખવામા આવ્યુ હોય છે પણ જેવના અમલદારો તો રાજદારી કેદીઓને જ આવા કેદખાનામાં હવે પૂરે છે. એ લોકો સરકારને બારે બચરૂપ છે એટલા માટે તેઓ તેમ નહિ કરતા હોય, પણ તેઓ જેલ-વહીવટના ઝિંદો બહાર પાડવાનો પ્રયત્ન કરે છે તે માટે.

નહિ હોય, પણ દુરમન ન્યારે બધી વાતે પાછો પડેલો હોય છે ત્યારે તેનો એ સ્વભાવ જ યઈ પડે છે. એટલે આપણે એમાં ઓરતો કંવા જેવું કશું જ નથી. હકીકત એવી છે કે રાજદારી કેદી અને નીતિમંગ કરનાર કેદી એ એમાં શો ભેદ છે તે હિન્દુસ્તાનની નોકરસાહી નથી સમજી શકતી; તે પછી જેલના અમલદારો તો શાના જ સમજી શકે? જેલના ધારાઓમાં એવા ભેદને સ્થાન નથી. રાજદારી કેદીઓ વિશે ખાસ હુકમો નીકળે છે, પણ તે એવા રખર જેવા હોય છે કે હુકમ કાઢનાર અને તેનો અમલ કરનાર તેને જેવું રૂપ આપવા માગે તેવું રૂપ તે ધારણ કરે છે. સાદી કેદવાળાઓને માટે જરાક ભેદ પાડવામાં આવે છે ખરો, પણ અમે જે બધા મોટામાં મોટા બીચે તે તો ધણાખરા સખ્ત કેદવાળા જ બીચે. કોને સખ્ત ટીપ મારવી ને કોને સાદી મારવી તેનો કંઈ નિયમ હોતો નથી; મેનિસ્ટ્રેટના તરંગ ઉપર જ તેનો આધાર છે. પણ સખ્ત કેદવાળાઓની અહીં રાજદારીમાં ગણતરી કરવામાં આવતી નથી. કેદી રાજદારી હોય તે ઉલટો વધારે ગુન્હો ગણવામાં આવે છે. રાજદારીનો અહીં એવો અર્થ લેવામાં આવતો નથી કે તે કેદી નીતિનો રાખૂત છે

સખ્ત મહેનત કરનાર મનુરોને સાંજના થોડો નીરો જરૂરનો હોય છે એવી જે દલીલ કરવામાં આવે છે તે કેટલીબધી ખોટી છે ! જેલોમાં દારૂની બંધી હોય છે અને તેમ છતાં સખ્ત મનુરોના બધા નિયમો કેદીઓ પાસે કડક રીતે પળાવવામાં આવે છે. છતાં તેથી કેદીઓની તબીયત બગડી જતી નથી, કે કામ પણ હલકું બની જતુ નથી આ વસ્તુસ્થિતિ એતાં દારૂની તરફેણમાં સરકારી અમલદારો અને ખાતાં તરફથી જે કારણો ને બચાવો રજૂ કરવામાં આવે છે તે કેટલા મિથ્યા છે એ પૂરવાર થાય છે. ગને યાદ છે કે એકવાર ડોઈ મિશનરી એવી વાત કરતો હતો કે બંબી લોકોને આખો દિવસ ગંદકીમાં કામ કરવું પડતુ હોવાથી થોડો દારૂ પીયે તો બધી

હુંને ધ મગજમાંથી નીકળી જાય. આ બધું ઘટી ગયું. અહીંના લોકોએ કોઈ દિવસ દારૂનું નામે લેતા નથી, અને તેમ છતાં તેઓ પોતાનો ધંધો સુંદર રીતે કરે છે ને તેમનાં શરીર ને મન બેઠયે તેવાં છે. દારૂનો સાવ નિષેધ કરવાની વિરુદ્ધ અને માફકસર પાનની તરફેણમાં જે લોકો દલીલો કરે છે તેમનો આખો કિસ્સો તેમને સરકારી જોડોની સ્થિતિ બતાવીએ તો વૂઠી પડે છે.

સરકારી જોડો જેમ દારૂનિષેધની તરફેણની મોટી સાબીતી રૂપ છે તેમ તે શાકાહારની તરફેણમાં પણ છે.

સુખારાવ આજ સવારે મારી કોટડીએ મને એક વાત કહેવા સાર આંખો. તેમણે કહ્યું કે જેલરને ખરેખરો પસ્તાવો થયો છે; હવે તેણે મને મારેલો તે વાત છાપાંમાં ન જાય એટલી આપને તેની વિનંતિ છે. પોતાને જે માણસે જાહેરમાં માર માર્યો હતો તેને બચાવી લેવાને ખરા મનથી પ્રયત્ન કરનાર માણસનું દરજ્જો અદ્ભુત હતું ! સુખારાવ કહેતો હતો અને હું તે માનું છું કે ભગવાને જ જેલરના દૃઢ્યમાં પરિવર્તન કરાવવા સાર એ પ્રસંગ પેદા કર્યો હતો. દયા અને પ્રેમનો માર્ગ કેટલો સુંદર છે ! એકવાર આપણે ક્રોધના માર્ગને અને મર્દાનગી કે કડકાઈને નામે સાધારણ રીતે ઓળખાય છે તેને ત્યાગીને હઠાપણુપૂર્વક પ્રેમને માર્ગે ચાલવાનું બળધારણુ કરીએ તો આની સુંદરતા બરાબર સમજી શકીએ.

૧ : ૨ : ૨૨-બુધવાર

આજે પહેલાનું બરના ખેંઠવાળા બીજા ત્રણ માઈએને મળ-મૂત્રનાં કામ ઉપાડી જવાનો વારો આવ્યો. ખમા ઉપર ઠીબડાં મુકીને તેઓ મારી ઓરડી પાસેથી બહારીથી પસાર થતા હતા તે મેં જોયું. આ લોકોનાં વાસણુ મોટાં છે, કારણકે તેમને સર્વ-સાધારણ ઓરડાઓમાં રખાય છે તેવાં સર્વસાધારણ મોટાં વાસણુ મળેલાં છે, એકલીયા કોટડીઓમાં રાખે છે તેવાં નાનાં નથી.

આ પહેલાં નંબરના બ્લોકના કેદીઓ સાદી કેદવાળા હોવા છતાં તેઓ મરજયાત આ કામ કરી રહ્યા છે એ વાત, સાંભળ્યા પ્રમાણે જેલ-રાજને ઠાને પહોંચી છે. તેણે કહ્યું, “છા કરતા, રોકશો નહિ તેમને.” અર્થાત્ આ લોકોને તે કામ કરતા ન રહે એવી તેની મરજ લાગે છે; બાંધ કાટકીમાં જે સખ્ત કેદવાળાઓને પૂરેલા છે તેમની સ્થિતિ સુધારવાની તેની બિલકુલ વૃત્તિ નથી.

મેં ઘણીવાર સુધી વિચાર કર્યો છે. શ્રી૦ લક્ષ્મીનારાયણ વગેરે બાઈઓના સત્યાગ્રહે આમાં પદ્મમાં ઉલટાં ગુસ્સો અને હક ન કેમ પેદા કર્યાં? સત્યાગ્રહનાં પરિણામ તો સામાન્ય રીતે આવી ઉલટાં આવવાં જોઈએ. દેખીતી રીતે આ પરથી પ્રેમધર્મ મિથ્યા હોય એમ ભાસે છે, છતાં ઘોડીવાર પછી આના ઉપરથી ન મારા મનની સંપૂર્ણ ખાતરી થઈ ગઈ કે પ્રેમ અને ક્ષમાનો ધર્મ મિથ્યા હોઈ શકે ન નહિ. આપણા પ્રયોગોમાં આપણે ઘણીવાર ભૂલો કરીએ છીએ. નહિ તો બલ્લનને આકાશમાં ઉડતું જોઈને કોઈ એમ પણ કહે કે ગુરુત્વા-કર્ષણનો કાયદો આનાથી નૂઠો કરે છે. શ્રી૦ લક્ષ્મીનારાયણ અને તેમના મિત્રોનું કૃત્ય ખીજ બધી રીતે વીરોધિત છે, પણ તેની અંદર ક્રોધ અને મલિનતાનો ભેગ હોવો ન જોઈએ. તેથી ન જોને સહાનુભૂતિ પેદા કરવા સાર પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો તેની અંદર ઉલટાં ક્રોધ અને ક્રૂરતા ન પેદા થયાં. પ્રેમ અને ક્ષમાધર્મનાં સુંદર ફળ જોવાં હોય તો આપણી અંદર વિશુદ્ધ મનોબળ અને દ્વેષરહિતતા પૂરાં હોવાં જોઈએ. મનુષ્યનો આત્મા એ અત્યંત નાનુક યંત્ર છે. તેની ગતિમાં નાનુક વિજળીનાં યંત્રોની જેડે લેશ પણ આમતું તેમ થતું નથી. તેમ છતાં, શરૂઆત ભલે ક્રોધથી સજાગી ઉઠીને કરવામાં આવી હોય, પણ હવે જો એ ન ભાઈઓ ક્રોધનો કચરો ઉઠાડી યુકે અને જીલમ અને ક્રૂરતાનો ભોગ થઈ પડેલા પોતાના ભાઈઓ તરફની શુદ્ધ સહાનુભૂતિની ખાતર ન ઉપાડતું કામ ચાલુ રાખે તો મારી પૂરી ખાતરી છે કે

કેદખાનાના અમલદારોની હેવાનીયતને પણ તેઓ બરા કરી શકે. જો આ કૃત્યનો હેતુ એટલો જ હોય કે જેખાવ કે વિરોધ કરીને લોકોનાં ચિત્ત આકર્ષવાં અને વેલોરનો જેલ સુપરિન્ટેન્ડન્ટ કેવા જીલ્લમ જીલ્લે છે એ પ્રશ્નને કે સરકારના ઉપરી અમલદારોને કાને પહોંચાડવું, તો તેવું નામ સત્યાગ્રહ નથી. તે તો ચળવળ કરવાની બૂની ઢળવું જ એક સ્વરૂપ છે. ધારેલો રોગ તેનાથી મટવો કે ન મટવો એના આધાર પશુબળવું જોર કોનામાં વધારે છે તે ઉપર જ રહેવાનો; સંજ્ઞાનતા કોનામાં છે ને દુર્જનતા કોનામાં એના ઉપર નહિ રહે. આ મારા મનન ઉપરથી કોઈ એમ નહિ સમજે એવી મને આશા છે કે લક્ષ્મીનારાયણ આદિ બાઈઓએ હઠાવી લીધેલા આ મરજીયાત સહનમાં રહેલી વીરતા હું પારખી શકેના નથી. ઉલટો હું તો દિવસો જ કરું છું કે આ બાઈઓને અન્યાય ને દુષ્ટતા ઉપર નેટલી ચીતરી છે તેટલી સૌને હોય, આમનામાં સહન કરવાની નેટલી હિંમત છે તેટલી સૌમાં હોય. આપણા નસીબ તેજ હોત ને સૌ જો એવા હોત તો આપણા જ બળના પ્રભાવથી કે'દખાનાના આપણે છીને જેસી ગયા હોત.

જેલના બિનસત્તાવાર ગેઝેટમાં ખબર આવી છે કે ગુન્ટુર જિલ્લામાં ક્યાંક એક સમાને ગોળીને મોંએ વીંચેરી નાંખવામાં આવી છે, ૭ મરાયા છે ને ત્રીસ ધાયલ ગયા છે.

તાળાખુંથી શબ ગયા પગી રાતના ગગી પસાર થાય છે તેની સીધી કેટલી મીઠી લાગે છે! કદાચ બદારની દુનીયામાંથી મારી કોટડીમાં આવનારો એ એક જ અવાજ છે તેથી તે આટલી મીઠી લાગે છે.

આજે શરણુજીઓનો મધુર હૃદયરાગ સાંભળેનો સાંભળેનો હું નિશ્ચય થયો. જેલરને ઘેર કંઈક વિતાલપ્રગંથ છે મેંજ માનશે નહિ, પણ બદારની પેઠે જેલમાં પણ મારો આજો વખત બરાબરો જ રહે છે. બદાર જેલું જ કામ અને બદાર નેટલી જ વખતની મારામારી

હું જોઈશું કે જોઈશું. ખીનજો કરતાં ઉધ અને આરામ મારે વધારે જોઈએ છે અને આથી મારા કામનો નિકાસ બહુ જોઈએ હોય છે. બે દિવસના મારા કાર્યક્રમના નમૂના અહીં આપું છું.

સવારના પાઠ વાગે હકથો. પ્રાર્થના. પયારી સંકેલી. દાંત સાફ કર્યાં. ખુલ્લામાં આંટા માર્યાં. સવારનો નાસ્તો. યુંકદાની ઘોઈનાંખી. જાડું કાઢ્યું. પાણી ભર્યું. ૭-૨૦ વાગે કાંતવા બેઠો. ૮-૪૦ સુધી કાંત્યું પટ્ટનાથ પિલૈથરને એક કલાક વાંચ્યા. ૪૦ મિનિટ સૌકેટિસના ભાષાન્તરમાં આજી. હાથપગ ઘોઈને જમવાબેઠો. ૧૧-૩૦ થી ૧૨-૪૫ સુધી કાંતવા બેઠો. શૌચ જઈ આવી બપોરના ૧ સુધી આરામ. ૨-૩૦ સુધી રૉબિન્સન કુઝો. ૩-૪૫ સુધી રેંટીયો. સ્નાન. કપડાં સુકવ્યાં. હળમત. સાંજે ૫-૧૦ વાગે વાળુ. જમવાનાં ને શૌચનાં મામ સાફ કર્યાં. સુકવેલાં કપડાં લઈ લીધાં. પાણી ભર્યું. ૮-૩૦ વાગે પયારી કરી. ૭ સુધી પ્રાર્થના. કુરજ અને બાઈબલનો પાઠ. ૮-૧૫ વાગે સુતો.

ખીન દિવસ:—પ્રાર્થના, દાંતધુ. સવારનો નાસ્તો. વાધુરોવન. યુંકદાની ઘોઈ. પાણી ભર્યું. ૭-૧૦ થી ૮-૩૦ સુધી રેંટીયો. ૧૦ સુધી એક ફાંસીના કેદીને અરજી લખી આપી. ૧૧ સુધી પટ્ટનાથ પિલૈથર. ભોજન અને સુગ્રીકર્મ. ૧૨-૪૫ સુધી આરામ. ૨-૧૦ સુધી સૌકેટિસ. ૩-૪૫ સુધી રૉબિન્સન તેમજ રેંટીયો. પછી ન્હાવા હકથો. ૪-૨૦ વાગે રૉબિન્સન કુઝો લીધો. ૪-૪૫ વાગે વાળુ. વાસણ માંજ્યાં. જાડું કાઢ્યું. ૬ વાગ્યા સુધી બહાર ખુલ્લામાં બેઠો. પ્રાર્થના, કુરજ, બાઈબલ અને પટ્ટનાથ પિલૈથર. ૮-૪૫ વાગે સુતો.

ઉપર નોંધ્યું છે તે કરતાં વધારે મારાથી કંતાલું કે વંચાતું નથી. જોઈશું કે જોઈશું તે જ યક્ષીને લોચ કરી નાંખે તેટલું છે. મારું બધું વાચન સક્રિયપ્રધાન જ છે, એ જોઈ શકારો. જોઈશું આજો તેવાતેવામાં રૉબિન્સન કુઝો વધારે વાંચતો, પણ પછી તેને જ

કેટલાયે દિવસ યયાં મુકી દીધો હતો. કાલે જ પાછો તેને હાથમાં લીધો છે. જે બીજા પુસ્તક હું વાંચું છું તેનાથી લક્ષિરસમા આ જરાયે ઉતરે તેવું નથી.

૨ : ૨ : ૨૨-ગુરુવાર

જેલરે વાત કરી કે close prisonનાં મૂત્રનાં કામની બાબતમાં સુપરિન્ટેન્ડન્ટ હડે ચડ્યો છે. આજ સવારે મહમ્મદ હુસેન અને બીજા ત્રણ બાઇઓએ પહેલા નંબરના બ્લોકમાંથી પોતાનાં કામ ઉપાડવાની રાજઆત કરી છે. આમ આ લોકોએ કામ ઠીક આગળ ચલાવ્યું છે.

સેન્ટ્રલ કૉલેજ ડે કમિટીની મારફત ઇન્ડિયન બેન્કના ડિરેક્ટર સાહેબે પણ મને એક આમંત્રણ મોકલવાનો વિચેક કર્યો છે. (એ વિચેકમાં વિમોહનું મિત્રણુ તો ખરું સ્તો.) તેમણે જેલસુપરિન્ટેન્ડન્ટની મારફત મને મળે એવું સરનામું કરીને એક કાર્ડ લખ્યું છે ને ૪ થી ફેબ્રુઆરીને દિવસે બેન્કનો એક મેળાવડો થવાનો છે તેમા મને નોતર્યો છે. બેન્કના એક સંસ્થાપક એમ. આદિનારાયણીયાની છબી ખુલ્લી મુકવાની તેમજ અથરાજી પુસ્તકાલય ખુલ્લું મુકવાની ક્રિયા સર પી. તેમરાજને હાથે થનાર છે.

લાંબા વખત પછી પાછો રૉબિન્સન કુબો લીધો આજે જરોક નવા રાજદારીઓ આવ્યા લાગે છે.

૩ : ૨ : ૨૨-શુક્રવાર

એક ફાસીના કેદીની અરજીનો મસુદો ઘડી આપ્યો. શ્રી ૦ કે. નરસિંહ આયંગર કરીને બારિસ્ટરે કોર્ટમાં તેનો બચાવ કરેલો, પણ તે હારેલો. આ અરજીનો મસુદો ઘડવાનું કામ જેલની ઓફીસનું છે, પણ મેં કહ્યું કે આ કામમાં આજે ચિત્તને જરા રમાડીયે

રેંટીયો કાંતતાં કાંતતાં આજે મનમાં એક કલ્પના ઉઠી. મને આમ રેંટીયો ફેરવતો જોઈને ઘણા મિત્રોને એમ લાગતું હતું કે આવા કામમાં મારા જેવા લાગ્યો રહે એ કેવળ સમયનો દુરુપયોગ જ

છે છાકરીઓ અને અમલુ લોકો આ કામ કરે એ ઠીક, પણ જે માણસોને મગજ છે, જેઓએ ઉચ્ચ કેળવણી લીધેલી છે તેમનું તો આ કામ નથી જ. એવા કેટલાંયે પુસ્તકો છે, જે મેં હજુ વાંચ્યાં નથી. તેવાં પુસ્તકો વાંચવામાં હું મારો વખત ગાળું તો તેને વખતનો દુરુપયોગ કોઈ નહિ કહે. પરંતુ આ બાબત ઉપર કોઈ ગંભીર બનીને વિચાર કરે તો તે આવા નિર્ણય ઉપર જ આવે: માણસની અવસ્થા પાત્રી થઈ છે. તે ખાત્રીપૂર્વક નહિ છે કે જેટલું વધારે જ્ઞાન તે હવે મેળવશે તે બધું તેની સાથે ઉડી જવાનું છે. માણસજાતને કશી વિશેષ સેવા કરવાની શક્તિ એ જ્ઞાન આપી શકે તેમ નથી. અથવા તે માણસ પોતાના આરિઘ્નમાં બીજી રીતે સુધારો કરી ન શક્યો હોય તે આ નવા જ્ઞાનથી કરી વળશે એવા એ સંભવ નથી. આમ નહિતો છતો માણસ પોતાના જાત-બાઈની સેવામાં પોતાનો કાળ ન ગાળતાં પોતાં વાંચનો જ પરચો રહે તો તે કેવળ તેનો મોજશોખ છે, તેનો દોષ છે. આમ હોવાથી જે જ્ઞાન વાંચીયું છે, જે જ્ઞાન તમે તમારાં જીવંતીનાં ખાતાં ખતમ કરો એટલે કૂ કરીને અધિકારમાં ઉડી જવાનું છે તેવું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવામાં કંઈ સાર રહેતો નથી. તેના કરતાં એક વાર દષ્ટું કે મુઠી ધાન્ય ઉત્પન્ન કરવામાં મદદરૂપ થવું એમાં વિશેષ પુણ્ય છે. એવા કામની પાંડિતો વાહવા નહિ કરે, પણ ઈશ્વરને ઘેર તેનો મહિમા મોટો છે જેમના વાચનથી, વાર્તાવાપથી કે ધ્યાનથી કંઈક નવું નીપજતું હોય અને તેનો માણસજાતને તેની યોગ્યતા પ્રમાણે લાભ થતો હોય તેઓ એવા વ્યવસાયોમાં પોતાનું આયુધ્ય ગાળે એ ઠીક. પણ મારો જેવાને એ ચાલ ચાલવાનો શો અધિકાર? મારામાં નથી ગીત કે કાવ્ય રચવાની કળા કે નથી પુસ્તક લખવાની આવડત. મારાનાં એવો માલ નથી કે હું જમતના મનસિક કે નૈતિક પ્રદેશમાં કંઈયે મદદરૂપ થઈ શકું. બધા સુરિસિત લોકોને પુસ્તકો વાંચ્યા કરવાની આદત છે એટલે મારે પણ તેમનું અધ અનુકરણ કરવું એ ક્યાંનો કાપટો? તેટલા વખતમાં હું થોડું સૂતર કાંતીને

દેશનાં વજ્રમાં ચોડા પણ ઉમેરો કરી શકતો હોઈ તે બહેતર છે કે મારે મારો વખત તે કામમાં જ ગાળવો. આત્માને આપણે અવિનાશી માનીએ છીએ અને તેને પરમાત્મસ્વરૂપ કરવાને તપશ્ચર્યા કરવી એ આપણો ધર્મ છે. માટે મનના ખેડાણનો એક હેતુ આત્માનો વિકાસ છે. મનને ખેડવાનો ખીલે હેતુ જગતના જ્ઞાનનિધિમાં પોતાનો ફાળો ઉમેરવાનો છે. ત્રીજો ઉદ્દેશ રાખીએ તો તે ખાવા-પીવામાં જેવું અકરાંતીયાપણું હોય છે તેવું માનસિક અકરાંતીયાપણું જ છે.

સાંજ પડી ગઈ છે, કોટડીને તાણું દેવાઈ ગયું છે ને હું પધારીમાં પ્રાર્થના કરતો બેઠો છું. જેલરના ધરમાં વિવાહનાં વાજિત્રોનો મેઘાડંબર ગાળે છે. ચિત્ત પ્રસન્ન થાય છે. કલ્પનામાં માણસો અને બૈરાંછાકરાં હરડફરડ કરતાં તથા વિવાહના સમારંભમાંને કાલાહલમાં વૃદ્ધિ કરતાં દેખું છું. સુખ-સ્નેહભર્યા સંસાર કેવો મીઠો છે ! આપણે બધા ભગવાનની જ રાહ પર ચાલતા હોત તો બધાનો સંસાર કેવો સુખી રહ્યો હોત ! દરેક પુરુષને, દરેક સ્ત્રીને, દરેક બાળકને પ્રભુ પાસે આટલી ચાચના કરતાં ન શીખવી શકાય ?

“હે ગોપીવંશસ, આ સંસારમાં તારો પ્રેમ વરસાવ, વધારે ને વધારે પ્રેમ વરસાવ ને અમારાં જીવતરમાં અમી રેડ.”

૪ : ૨ : ૨૨-શનિવાર

સાંસજીય કે બંધ કોટડીના કેદીઓએ મૂત્રપાત્ર ઉપાડવા બંધ કર્યો છે ને તેમને ટાવરમાં બોલાવવામાં આવ્યા છે. (જેલ-રાજના મહેલનું એ નામ છે. જેલની જમીનની વચ્ચેવચ્ચ એ ત્રણ માળનું મકાન છે.) આ હોકોને ન કોઈ આગેવાન મળે, કે ન અમુક નિશ્ચિત નીતિ મળે. ફાવે તેમ વર્ને છે. અફસોસની વાત છે. એક તરફ પહેલા નંબરના બ્લૉક્કવાળા બાઈઓ તેમને કોઈએ કહ્યું નથી છતાં સત્યાગ્રહ તરીકે પોતાનાં કામ ઉપાડે છે; ત્યારે બીજી તરફ બંધ કોટડી

વાળાઓ, કે જેમને ખાતર પેલાઓનો સત્યાગ્રહ છે, તેઓ ઈંધી જ દિશામાં ચાલ્યા જાય છે.

ખાંસી હઠે બરાઈ છે. રાત બધી ઈંધવા દેતી નથી. મને લાગે છે કે મારે પેટની દવા જતી કરીને ટમાટાં છોડી દેવાં પડશે. પેટનું થયું હોય તે યાય, પણ ફેફસાંને ને નિદ્રાદેવીને તો રાજ રાખવાં જ નેહરો.

સહો બિચારો નિધનસીંગ પણ સપડાયો છે. જેને ચાક કે કંટાળાનું જ્ઞાન નહોતું, જે પોતાના બધા સાધ્યોને માટે અપાઠીઓ બનાવી આપતો તે બહાદુર પંજાબી દેશભક્તને બહુ જ ખાંસી થઈ છે, અને આખરે તેને ઇસ્પીતાલનો આશરો લેવો પડ્યો છે.

આ હપ્માને ચોડી મિનિટ થઈ ન થઈ ને નેહર મારી કોટડીને બારણે ઝબક્યો. ધરમાં વિવાહપ્રસંગ છે, છતાં તે તો આખો ડ્રેસ પહેરીને નેલના દામકાનમાં લાગેલો જ છે. તેણે આવીને મારી પાસે ફરીયાદ કરી કે બંધ કોટડીના કેદીઓ મૂત્રનાં વાસણો ઉપાડવાના સંબંધમાં હડતાલ પાડી બેઠા છે. તેણે મને અનેક વાતો સંભળાવી, પણ તેમાં સત્યથી ભિન્ન વસ્તુનું મિશ્રણ હોવાથી હું તે પૂરીપાઘરી સમજી શક્યો નહિ. તેણે કહ્યું કે તોફાનની આગેવાની કરનારને કેટલાકને ફટકા મારવામાં આવનાર છે અને કેટલાકને દગવાનું, પંપ ચલાવવાનું, તેલની ઘાણી ચલાવવાનું, એવા સખ્ત મજૂરીનાં કામ આપવામાં આવનાર છે. જવાબમાં મેં કહ્યું 'ઠીક છે.' તેણે તો એમ જ ધાયું હોતું નેહરે કે ઉપરની હપ્પીક જલદેર કરવાથી હું ગભરાઈ જઈશ. પણ તે કહે, તમને તે દહાં બંધ કોટડીમાં મોકલેલા તેની, તથા તે દહાડે સુબારાવને મેં મારેલે અને તમે હાજર હતા તે બધી વાતો મેં સુપરિન્ટેન્ડન્ટને કરી છે તેણે કહી હશે તોપણ મીઠુંમરચું બરાબર બહરાવ્યું હશે. માણસ આવી અમલદારીમાં પછાં વરસ કાઢે તો સત્યધર્મથી તે તદ્દન પ જતો રહે એમાં શક નથી, કારણકે અમલદારીમાં તેને અનેક પ્રસંગ

અચાવ કરવાના આવે છે, અને તેવે પ્રસંગે સત્યનો ત્યાગ એ આત્મરક્ષણના ભારે હથીયારરૂપે તેની જાહેર કરે છે. હું જાણતો પાછો એ લોકોને સમજાવું અને આવાં તોફાન ન કરવાનો ઉપદેશ આપું એવી તેણે સૂચના કરી. મારી પોતાની ઇચ્છા પણ હતી જ કે આ વિષય પર એ લોકોની સાથે વાતચીત કરવી, એટલે મેં જોલરની સૂચનાને તરત સ્વીકારી લીધી. જોલરની ઑફિસમાં એમને મળવું મને પસંદ નહોતું, કારણ ત્યાં હું જોલર વતીનો મધ્યસ્થી કરનારો હોઉં એવો દેખાવ થઈ જાય. જોલરને મેં કહ્યું, “એ લોકોને મારી કાટડીએ મોકલો તો હું ખુશીથી તેમને બે વચન કહીશ.” એવી મોકલણ કરી આપવાની તેણે હા તો કહી છે, પણ સુપરિન્ટેન્ડન્ટ આગળ એવી ફરિયાદ મુકવાની તેની હિંમત ચાલશે કે કેમ એ વિષે મને શક છે.

એ લોકો જે રસ્તે હતર્યા છે તે જાણી મને અફસોસ થાય છે. કેદી તરીકે આપણને જે કંઈ કામ સોંપવામાં આવે તે અનીતિમય અને ધર્મવિરુદ્ધ ન હોય તો તેવું કામ કરવાની ના આપણાથી કેમ પડાય ? એવા ખ્યાલો રાખવા હોય તો આપણે જોલમાં આવવું જ ન જોઈએ. સરકાર આપણને કચરો કે મળમૂત ઉપાડવાનું કહે તો તેવા કામની આપણે ફરીયાદ કરી શકીએ ? કદાચ સાધારણ ભંગીનું કામ સોંપે તો તે પણ આપણે કરવું જોઈએ. સરકાર પોતે જ સારાસારનો વિવેક રાખે અને રાજદારી કેદીઓ એ ચોરડાકું નથી એમ સમજીને તેમની તરફ માનથી પર્તે એ જુદી વાત છે, અને આપણે પોતે જોડીને પોતાને માટે સારી રીતભાતની માગણી કરીએ કે તેને સાદે અનાદર ઉપાડીએ એ જુદી વાત છે. સારી રીતે રાખવા એ સુધરેલી સરકારની ફરજ છે એ ખરું, પણ તે માટે લડત ચલાવવી—અરે, એવી માગણી કરવાનો વિચાર સરખો કરવો—એ આપણે માટે તો નળનાશની જ નિશાની છે, આપણા હૃદય પ્યથથી પતન છે. એ તો દાનધર્મ જેવું છે. દાન દેવું એ ધર્મ છે,

પણ તેની સાથે બીજા માગવી એ કંઈ ધર્મ નથી. તે તો ઉલટા અધર્મ મનાય છે. બંધ કોટડીમાં રહેતા સખ્ત કેદવાળા બધા જ કેદીઓ પોતપોતાનાં ઠીબડાં ઉપાડે છે, તો આપણે તેમના જેવી જ કેદ ભોગવતાં છતાં શા માટે ન ઉપાડવાં ? આપણને કરવામાં આવતી સજા ગેરવ્યાજબી હોય એ બનવાનું છે, પણ આપણે ગેરવ્યાજબી સજાઓ ખમવાને, જયાવ ક્યાં વિના કે દયા માગ્યા વિના ખમી છુટવાને તો નીકળેલા જ છીએ; એટલે સજા વ્યાજબી છે કે ગેરવ્યાજબી એની જોડે આપણને નિરખત હોય નહિ. સરદાર આહે તો આપણને કેદમાં પૂરે, આહે તો બધે તે આપણને અંધારીયા ભોંયરાંમાં પૂરે, બેઠાઓ જઈને, ફાવે તેવું મંજૂરીનું કે ગંડું કામ કરાવે, છતાં આપણે તો બધી સજાને સ્વીકારી લેવી જ રહી. મૂવનાં કામ ઉપાડવાં એ તો કાંઈક હલકી કોમોર્તું કામ છે, આપણા જેવા ઉચ્ચ કોમના લોકોનું એ કામ નથી એવા કારણસર આપણે તે કામ કરવામાં વાંધો ઉઠાવીએ છીએ, તે સામે લડત ઉપાડીએ છીએ એવું જો દુનીયામાં જાહેર થશે તો આપણી કિંમત કોટીની થઈ જવાની છે. જગતમાં સત્યાગ્રહની ખ્યાતિ છે કે તેના બક્તો પોતપોતાનાં બંધીકામ પોતે કરી લેનારા હોય છે. એ જ કામથી બચવાને જો આપણે લડીએ તો આપણા સરદારના વાવટા નીચે ઉભા રહેવાને આપણ અપાત્ર છીએ.

૫ : ૨ : ૨૨-રવિવાર

જેલરે આજ સવારમાં આવીને અસહકારી કેદીઓની હાલત કહી સંભળાવી. કેટલાકને તેમના ગળ ઉપરવટનું કામ આપવામાં આવ્યું છે, અને તેવું કામ કરવાની કેટલાકે ના પાડવાથી તેમને સજીયાવાળી બેઠી પડેરાવવામાં આવી છે. જેઓ રાતનાં ઠીબડાં સવારે ઉપાડવાનું કબજા કરતા નથી તેમને રાત્રે તે આપવામાં આવતાં નથી. પરિણામે ધણીઓએ રાતમાં કોટડીઓ ભરી મુકી છે. તેણે પછયુ: “તમે જાહેને એ લોકોને કંઈક કહેશો ?” હું ગયો અને તેમની

જોડે લાંબી ચર્ચા થઈ. ઉપર મેં જે વિચારો નમુદ કરેલા છે તેવી
 મતલબની મેં તેમની સાથે વાત કરી અને સમજાવ્યું કે આપણે
 જે જે જીવન અને ધાર્મિકપણું આપણે માથે જીવવામા આવે તે
 બધાં સહન કરી લેવાં જોઈએ. મોટા ભાગે કષ્ટ થયું, પણ કેટલાકનો
 મિલન તેમની તરફ ચલાવવામાં આવેલી કઠોરતા અને અત્યાચારને
 લીધે એટલે બધા મગડી ગયેલો હતો કે કોઈ પણ રીતનો—જેલના
 ધારા ને હુકમો પાળવા જોઈએ પણ—સહકાર કરવાનો તેઓ
 ઇન્કાર કરતા હતા. તેઓ કહેતા હતા કે આવાં જીવન ને અપ-
 માનોને વશ થવું તે કરતા તો અમે ખૂબ ખૂબી સજા વહોરી
 લેવાને તૈયાર છીએ; અમે જેલમાં પણ અસહકારનો સિદ્ધાન્ત લાગુ
 પાડવા માગીએ છીએ. બંધ કોટડીથી પાછા વળતાં મેં અને જેલરે
 પહેલા નંબરના બ્લોકમાં શ્રી. લક્ષ્મીનારાયણ હતા તેમને બહારથી
 બોલાવ્યા. ત્યાંના બીજા કેદીઓ પણ થોડી વારમા ભેગા થઈ ગયા.
 અસહકારી કેદીઓ ઉપર થતા અત્યાચાર સામે સત્યાગ્રહ કરવો જ
 જોઈએ એ વિષે લક્ષ્મીનારાયણને જરાયે શંકા નહોતી. તેમણે
 નિશ્ચય જ કરેલો હતો. તેમને લાગતું હતું કે મને આ બાબતની
 અંબીરતા સમજાઈ નથી, તેથી જ હું આમ અણુબધ રહી રાકું છું
 મારા આવા વર્તન માટે તેમણે મને સારી પેઠે ઉધડા લીધો. હું
 મારી સમજણ તેમના મનમાં ઉતારીને ઠસાવી શક્યો નહિ. કેટલાક—
 અથવા એકલા શ્રીનિવાસન જ—મારા પક્ષમાં હતા બાકીના બધા
 લક્ષ્મીનારાયણની તરફ ઢળતા હતા. મદમ્મદહુસેન તો મારી તરફ જ
 આવશે એમ હું ધારતો હતો, પણ તેણે પેલી તરફ ઢળ્યા. જેલની
 અંદર અન્યાય અને અત્યાચાર સામે મુજેશ ચલાવવાને તૈયાર થનાર
 આ લાઇઓના ક્ષત્ર્યની વિરાજતા તરફ મને આકર્ષ છે, અને હું
 તેમની જોડે દલીલો કરતો હતો તે બધી મારી ચોતાની ચિત્તવૃત્તિઓ
 સાથે લડીલડીને કરતો હતો, પણ તેઓના આ વર્તનથી તેઓ ચોતે
 વિચાર અને વર્તનની સુવ્યવસ્થામાં મદા ગોટાળો કરી મુકે છે અને
 ખીલને પણ ખોટો દાખલો આપે છે એ વિષે મારા મનમાં શંકા

નથી. કેટલાક વિચારો બહુ સ્તુતિપાત્ર હોય, પણ આપણી લડતના મુખ્ય સિદ્ધાન્તોને ડોલાવી નાંખે એવી એ વિચારોને છુટ આપવી ન જોઈયે.

કોટડીએ પાછો આવ્યો. આજે આ બધી ધમાલમાં મોડો જમ્યો. આજે જીવ બહુ બગ્યા કરે છે. પરમેશ્વરે મારી પ્રાર્થના કબુલ ન રાખી. આવી માનસિક મુંઝવણ રૂપી હથીયાર વડે અમને સંભર કરવાનું તેને ગમ્યું છે.

આજે વજન લેવાયું. ગયા રવિવાર કરતાં એક રતલ વધ્યો. પણ મને અત્યંત આનંદ આપનારી વાત તો એ હતી કે વજન લેવાની જગ્યાએ મહામહદુસેન, રાફીફ, શ્રીનિવાસ આચર અને નરસિંહાચારીયર આવેલા હતા; તેઓએ મને કહ્યું કે અમે પાછળથી ખૂબ વિચાર કરી જોયો છે અને તમારી સાથે ફરીથી વાત કરવા ઈચ્છીએ છીએ. સાંસજવા પ્રમાણે ચોક્કસ વાર પછી સુપરિન્ટેન્ડન્ટે શ્રી. નરસિંહાચારીયરને બોલાવ્યા હતા. જેલરે જે બન્યું હતું તે બધું સુપરિન્ટેન્ડન્ટને વર્ણવી બતાવ્યું હતું, અને તે ઉપરથી સુપરિન્ટેન્ડન્ટે નરસિંહાચારીયરને કહ્યું કે, હું કહું છું કે નિર્ણય સપ્તાહ કે ધાતકીપણ તમારા લોકો ઉપર ગુજરવાની મારી જરાયે મરજી નથી. તમે કંઈ ચોક્કસ નિર્ણય ઉપર આવી શકો તેમ નથી? નરસિંહાચારીયરે કહ્યું: “મારી ઈચ્છા આ બાબતમાં શ્રી. રાજગોપાલાચારીયર સાથે, તેમજ બંધ કેદવાળા કેટલાક મિત્રોની સાથે વાતચીત કરવાની છે. ત્યાર પછી હું જજાણ આપી શકું.” સુપરિન્ટેન્ડન્ટની ઈચ્છા આ બાબતમાં આવતી હોયે મારી જોડે વાતચીત કરવાની છે એવું તેણે જેલરને કહ્યું જણાય છે. તે પહેલાં, પહેલા નંબરના પ્લોઠવાળા મિત્રોને મળવાની મેં જેલર પાસે રજા માગી. રજા મળી. મારી કોટડીમાં જ અમારી સભા થઈ. સભામાં અમે એકલા જ; જેલનો કોઈ અમલદાર ન મળે. ક્યો રસ્તો લેવો તે વિષે માત્ર શ્રી. લક્ષ્મીનારાયણ સિવાય અમે બધા

એકમત થયા—તે એ કે બંધ કેદખાનાવાળા મિત્રોને સલાહ આપવી કે જો તમને ઠીબડાં ઉપાડવાનું એ લોકો કહે તો તમારે ઉપાડવાં; બીજી તરફથી અમારે સુપરિન્ટેન્ડન્ટને પણ ભલામણ કરવી કે તે અસહકારી કેદીઓ તરફ માણસાઈભર્યું વર્તન ચલાવે.

૭ : ૨ : ૨૨—મંગળવાર

ગોઈ કાલના દિવસે કામમાંથી માયું થઈ કરવા મળ્યું નથી. સુપરિન્ટેન્ડન્ટે મને કહ્યું કે તમે અસહકારી લોકોને મળો અને તેમનું શું કહેવું છે તે નક્કી કરી આપો, કે નેથી બન્ને બાજુનો બનાવ થઈ શકે. તેણે કહ્યું કે “અમુક બાબતોમાં મારો પોતાનો પણ વાંક છે, અને અમુકમાં અસહકારીઓનો પણ વાંક છે; પરંતુ એક પક્ષે ખોટું કંઈ” એટલા માટે બીજા પક્ષે પણ ખોટું કરવું જોઈએ એવું ન હોય. હું પોતે તો જો બની શકે તો બધું નહીં બૂંસી નાંખીને નવેસરથી શરૂ કરવાને રાજી છું.” તે બાબતો હતી તે જ તેના મનમાં પણ હોય એમ લાગતું હતું. તેણે કહ્યું કે મને આજે જ સરકારી હુકમ મળ્યો છે અને તેમાં જણાવ્યું છે કે અસહકારી કેદીઓને સાધારણ કેદીઓના કરતાં જુદી ઢબે રાખવા. હવે મને સત્તા મળી છે એટલે હું કાલે સપ્તાહ કરવા માગતો નથી. આ વાતચીત અનુસારે બપોરના મારી કોટડી સામે અમારી પરિષદ મળી. પ્રથમ પ્રથમ તો કામ ચલાવતા બહુ મુશ્કેલી પડી. જોલવાળાઓના ખરાબ વર્તનને પરિણામે બધાના મગજ રોષથી તપી ગયેલા હતાં. લડતના સિદ્ધાન્તો પૂરા નહિ સમજવાને લીધે તેમનાં મગજમાં અણુપણેલી કફપનાઓ ભરેલી હતી એકબીજા ઉપર ન્દેમ કે અણુવિશ્વાસ પણ ખરા. આ બધાં કારણો ભેગાં થવાથી મુશ્કેલી બારે ચઈ પડી હતી. શ્રી. લક્ષ્મીનારાયણે પહેલા જ વાક્યમાં કહ્યું કે બંધ કેદખાનાવાળા મિત્રો જે સવિનયભંગ કરી રહ્યા છે તેને મારો પોતાનો સંપૂર્ણ ટેકો છે. આથી અમાર કામ જરાયે હળવું ન બન્યું. તેમ છતાં થોડી વાર પછી અમે સર્વાનુમતે

નિર્ણય લાવી રાખ્યા. પેરાળનાં વાસણ ઉપાડવા સામે ધાર્મિક વાઘો તો માત્ર એક જ લાઇનો હતો, અને આખર સુધીમાં એ પક્ષમાં છ જણ થયા. તેથી અમે નિર્ણય કર્યો કે આ કામ પરાણે ન કરાવવું નેહથે એમ સુપરિન્ટેન્ડન્ટને કહેવું. વળી સુપરિન્ટેન્ડન્ટને એવું કહેવાનો પણ અમે કરાવ કર્યો કે આ વાસણ ન ઉપાડવા માટે જે ભારે મજૂરીની સભ કરવામાં આવી છે તેમજ તેટલી બધી મજૂરી ન આપી શકનારને બેઝો. વગેરેની જે આકરી સભઓ કરવામાં આવી છે તે પાછી મેંચી લેવી. ખીજી પણ કેટલીક બાબતો સુપરિન્ટેન્ડન્ટને કહેવાની અમે નક્કી કરી રાખી. મુસવમાનોને નમાજ વેળાએ ધુંટણ નીચે આવે એવાં કપડાં આપવાં; સાદા કેદીઓ જેટલી જ મુલાકાત અને કાગળોની ફટ સખ્ત કેદીઓને પણ આપવી; સખ્ત કેદીઓ માટે રોજ ન્હાવા-ઘોવાની સગવડ કરી આપવી; આંધ્રવાળા કેદીઓમાંથી એક ભાઈ બધાની રસોઈ કરી આપવાને ખુશી છે તો તેમને જુદું રાંધવાની વ્યવસ્થા કરી આપવી; વગેરે. પછી મેં જણાવ્યું કે હવે સુપરિન્ટેન્ડન્ટે પોતાનું વસણ બદલેલું જણાય છે, એટલે આપણે પણ આપણું વસણ સુધારી લેવાની જરૂર છે. રાજઆતમાં સમાનો જે રંગ હતો તે ઉપરથી ભારી સૂચનાને આટલી બધી તેઓ વધાવી લેશે એમ મેં ધાર્યું નહોતું. મેં તેમને કહ્યું કે આપણે બેસમાં એવી રીતે રહેવું નેહથે કે જેથી સરકારને અસહકારીઓને પોતાની જેલોમાં રાખવામાં બિલકુલ મુશ્કેલી પડે નહિ. આપણને અત્ર, ખાણી અને આરામ એટલું પૂરું પાડવા ઉપરાંત તેને આપણા કોઈ વાતના ઉચાટ હોવા ન નેહથે. તિરપથુરવાળા અખંડલ વાહન તથા મદારાજગદવાળા રામકૃષ્ણેયા એ જે જણ તો આપણાં માણસો ઉપર જે જુલમ ગુલશવામાં આવ્યો હતો તે નેહને બહુ જ તપી ગયા હતા બન્ને કેવા સુંદર અસહકારીઓ છે। તેથી જ્યારે તેઓ ગુરસે થઈ જતા હતા અને તેઓના બોલવા ચાલવામાં આપણી લડતની યોજનાઓ અને મર્યાદાઓ જળવાની નહોતી

ત્યારે મને બહુ દયા આવતી હતી. છતાં પરિણામ શુભ આવ્યું. મેં સુપરિન્ટેન્ડન્ટને મળીને અમારી પરિવર્દના કામકાજનો હેવાલ તેમને આપ્યો. તેણે તરત એકેએક માગણી કબુલ કરી લીધી. જે સબ્જો સખ્ત મજુરીની આપવામાં આવી હતી તે તાબડતોબ રદ કરી. અને સૌથી મોટી વાત તો આ છે કે બધા અસહકારી કેદીઓને બંધ કેદમાંથી કાઢીને બધાને—સખ્ત કે સાદા બધાને જ—પહેલાં નંબરના બ્લૉકમાં એકઠા રાખવાનો બંદોબસ્ત કર્યો. એ બ્લૉકવાળા શ્રી ૦ લક્ષ્મીનારાયણ અને બીજા મિત્રોની મોઢામાં મોટી ઇચ્છા આ કરતાં તો મોટી નહિ જ હોય.

આ નાનું સરખું તોફાન આવી સરસ રીતે સમા ગયું અને તેમાં કંઈક અંશે પરમેશ્વરે મને નિમિત્ત રૂપ બનાવ્યો તે માટે મારે તેનો પાડ માનવો જ લેઈયે. મેં નમ્ર ભાવે પ્રાર્થના કરી.

આ બનાવોનો અન્ત ભારે ઝુખી થવા જેવો આવ્યો. એ ખરું, છતાં તેમાંથી એક વાત સ્પષ્ટ સમજાય છે કે આપણામાંના ધણાઓને હજી પોતાની નબળાઈ ક્યાં છે તે સમજાયું નથી. આ મિત્રોના આચારણનું નિષ્પક્ષપાતપણે અને ઢંઢા હતરીને નિરીક્ષણ કરીયે તો લેઈ શકાય કે એ લોકો અમુક હદ આવી રહે છે એટલે પછી સરકારનાં નાંખેલાં દુઃખો સહી નથી શકતા, અને પછી તેમાંથી જરા આસાથેરા મેળવવા ખાતર તેઓ અપાઝખીના કે નવી સબ્જોના પ્રસંગો હબા કરે છે, અને એ કેડમાં પેલું દુઃખ હુબાડી દેવાનો પ્રયત્ન કરે છે. સ્વમાન, અપમાન અને એવા એવા મોટા શબ્દોથી પોતે જ પોતાને હતરીયે એમાં કંઈ ન વળે. જે માણસનું મન તેને પોતાનાં જ મળમૂત્રનાં વાસણો ઉપાડવાની ના કહે તે તેનામાં અસહકારશક્તિનું દેવાળું નીકળ્યું છે એનું જ ચિહ્ન છે; એ સિવાય બીજી રીતે આનો અર્થ કાઢવો મને તો મુશ્કેલ લાગે છે. વળી સખ્ત મજુરીની સજા થતાં તે કામ ન કરવું અને બીજું સબ્જો બહારી લેવા નીકળવું, એમાં રહેલી નબળાઈ સોધી કાઢવી એ તો એનાથી યે અધરું કામ છે. બેડીઓ

નાખે તે સામે વાધો ઉઠાવવો એને સાચો સત્યાગ્રહ ગણવો એ તો અશક્ય છે. જેના પર પડે તે ઉઠાવી લે અને બહાદુરીનાં વચનો ઉચ્ચારે એમાં શી મોટી વાત છે? પણ જે બીજાઓને બેડીઓ પહેરાવવામાં નથી આવી હોતી તેઓને પોતાના મિત્રોની બેડીઓ ભેંધને ગભરામણ થાય, અને પોતાના ઉપર સભાઓ નોતરી લેવા માટે જે આવે તે કરવા તેઓ પ્રવૃત્ત થાય એ, કૃતિમાં તો અહિંસાત્મક અને સત્યાગ્રહની રાહમાં છે એમાં શક નથી, પણ એ કૃતિની અંદર જે આશય રહેલો છે તે તો પોતાના મિત્રોની બેડીઓ ઉતારાવવાનો છે; અને આપણી મૂળ યોજના અને નિશ્ચય કે જે વગર તકરારે દુઃખો ઉઠાવવાં એ છે તેની સાથે આ આશયનો મેળ બેસતો નથી. આ સભાઓ તદ્દન અન્યાયી છે એટલા માટે સ્વત્ત્વસહન વડે તેનો અન્ત આણવાનો આપણો દ્વક છે એમ કદીને આત્મવચના કરવી બ્યર્થ છે. આપણે અહીં આબ્યા છીએ તે અન્યાયી સભાઓને બિનવિરોધ, બિનતકરાર ઉઠાવવા સાર જ આબ્યા છીએ જેલમાં આવીને આપણે માથે નાખવામાં આવતી મુસીબતો સામે ચળવળ કરશું, વિરોધ કરશું કે સત્યાગ્રહ કરશું તો આપણે આપણે જ હાથે આપણી ધમારતના પાયા દીલા કરી નાખવાના છીએ. નિરાશ્ર પ્રતિકાર અને અહિંસાત્મક અસહકારનો સિદ્ધાન્ત જ એવો છે કે એક વાર આપણા પ્રતિકારની—આપણા સામે થવા માટેની સભા ભોગવી છુટવાને દરજ્જે આપણે પહોંચ્યા એટલે પછી સામું થવાનું છોડી દેવું અને જે દુઃખ માથે પડે તે બહાદુરીથી સહન કરવાં.

ધાર્મિક બાધાને નામે પણ સેતાન પોતાનું ફક્ત કૃત્ય અહીં કરી રહ્યો છે એ ભેંધને મારા દુઃખનો પાર રહ્યો નથી. સુબારાવ પ્રથમ મારી સાથે પૂરેપૂરા સહમત હતા; ઠીબડાં ઉપાડવાં એમાં કંઈ ખોટું નથી—ઉલટું એ કામ કરવું એ તો સાર એમ તે કહેતા. હવે તે જ કહે છે કે તેમને ધાર્મિક વાધો છે. તેમના એકલાનો દાખલો હોત તો તો હું તેમનો મત બદલાયો છે તે પ્રમાણિત

હોરો એમ માનતા. પરંતુ એકેએકે જ નહીં આ ધાર્મિક વાંધામાં દાખલ થયા તે જોઈને પણ તો હું એક જ અભિપ્રાય બાધું એમ રહ્યું છે. એ લોકો એવા જમમાં પડેલા છે કે માનમરતબાના ખ્યાલ અને તેની સાથે લડત કયની નથી એ બધાને ખાતર ધર્મના વાધાનું નામ વાપરવાને કંઈ હરકત નહિ. આવા જમમાં તેઓ સત્યની સાથે ખેલ કરતા હતા. સત્ય-અસત્યની, પુણ્ય-પાપની લડત ચાલતી હોય, જે લડતમાં આપણે બધાં રાજીના ત્યાગ કરીને આધ્યાત્મિક રાજી ઉપર જ બધા આધાર રાખતા હોઈએ તેવી લડતમાં રોતાને ઠેક આપણા કિશોની અંદર પેસી જવા દેવા એ જળરી બૂલ છે અને વિનાશનું કારણ છે. જે અસત્યનું ઝેર આપણા આત્મા ઉપર આપવા દઈએ તો તો આપણું બધું જ બળ પાણીમાં જવાનું. સત્યને મચડવા જઈશું તો આપણે પોતે જ મચડાઈ જઈશું.

કામચલાઉ જોઈને મારી પાસે આવીને આજે પોતાની ખાતરી અને અમલદાર તરીકેની છંદગીની સાંખી કયની કહી સંભળાવી. એ આખીની અહીં નોંધ લેવી અસાધ્ય છે કટલીકવાર આ દુનિયામાં બહુ જ વિચિત્ર શુભોનાં મિશ્રણ જોવા મળે છે. કદ્યની સરજતાની સાથે ચતુરાઈ અને પકાઈ જોડી દેવાં અને પ્રામાણિકતાની સાથે બાહ્ય વર્તનમાં કઠોરતા અને કૂરતાને જોડવાં એટલે માણસ પાકો કહેવાય છે. પણ જેમ લોકોની ખીજ અનેક માન્યતાઓ જમમૂલક હોય છે તેવી આ પણ છે.

હીરાસીંગે ધત્રીવાર મારે મોઢે રામરાણનાં વખાણ કરેલાં. કાલે તેને પદ્મેલીવાર જ જોયો. મેં ધાર્યું હતું તેમ જ બાઈ પડ્યું પાણી ટાંજનાર માણસ લાગે છે. ધણી જણ જે વર્ગના હોય છે તે જ વર્ગના એ છે. આવા લોકોના મનમાં આદંશ કે સત્યાગ્રહ વિષે શ્રદ્ધા બધાઈ હોતી નથી, પણ ધ્યેય તેમને પસંદ હોવાથી તેઓ અસહકારમાં સળવાનો પ્રયત્ન કરે છે.

ધણા વખત પછી ગઈ કાલે હીરાસીંજને મળ્યો. ઇસ્પીતાલ છાત્રીને આવ્યા પછી હું તેને મળ્યો નહોતો તેનું દર્દ હજી મટ્યું નથી. કંઈક ભગંદર જેવું થયું જણાય છે. તેની મુદ્રા ઉપરથી લાગે છે કે હવે લાંબા દિવસ નહિ કાટે. ખરો છે બહાદર. એને ખાદિખીધે જરા સાચવે તો સારું

સુખારાવે આજે પોતાના 'દિલનો એકરાર' મોકલ્યો છે. તે લખે છે કે મેં પોતાનાં મળમૂત્ર ઉપાડવામાં ધાર્મિક વાધો ઉઠાવેલો, પણ હવે મારી બધી જોડ હું. મને હવે મારા વર્તન માટે પશ્ચાત્તાપ થાય છે. પ્રાયશ્ચિત્ત તરીકે તેણે કોટડીમાં રહેતાં સર્વસાધારણ વાસતોના કચડીને બહાર મુકવાનો નિશ્ચય કર્યો છે. આ કામને માટિ બાંગી તો છે જ. આ યુવકને પોતાની ભૂલ માફમ પડી તે જણી મને બહુ આનન્દ થયો. જવાબમાં મેં તેને ઉપરની મારી નોંધનો ઉતારો કરીને મોકલ્યો. તેનો જીવ બહુ ઉદાસ રહે છે એની મને બહુ દિઠર રહે છે. તેના સાથીઓ કાળજી રાખીને તેને આનન્દમાં રાખે તો બહુ સારું. ખરેખર બહુ ઝુંદર યુવક છે. સાબરમતીના આશ્રમમાં હોય તો પહેલી પંક્તિનો આશ્રમી થઈ શકે. કાલે રાત્રે કુરળમાંથી અરણ્યપલ પૂરું કર્યું.

૮ : ૨ : ૨૨-પ્રુધવાર

ગઈ રાત્રે દમતા વ્યાધિએ બહુ જોર કર્યું. ચક્રીને લોથ કરી નાંખ્યો. આજે કાંત્યુ નથી. સોફ્ટેટિસનું ભાષાન્તર ઠીક ચલાવ્યું. કિટ્સ તો આખો જ કરી કાંદ્યો કહેવાય. હવે ફીટો લેવાનો છે, પણ એ સ્ટેહું કામ નથી. પણ તેમાંથી મોટો ભાગ ગાળી શકાય એવો છે, કારણકે તેની ફિલસુફી હિન્દી વાચકોને માટે તો બાજમૂળા જેવી જ છે. હું તો ફક્ત હિન્દી લોકોને મીસના આ રાહીદનું ચરિત્ર અને તેની મહત્તા જ જણાવવા ઇચ્છું છું. આરા છે કે આ કામ પૂરું કરીને તેની સાથે ઈશુના બલિદાનની કથા પણ જોડવાનો વખત

મજરો. ઓછામાં ઓછું 'આટલું ને કરી શકું' તો મને આ કેદના દિવસો નકામા ગયા એમ નહિ લાગે.

[આ ઈશુની કથા લખવાની યોજના હું પાર પાડી નથી શક્યો.]

૬ : ૨ : ૨૨-ગુરુવાર

તીવની ધમડી આવી ગઈ. તાવનું કારણ કળાવું નથી. કદાચ મચ્છર અને મેલેરીયા હોય. હોજરી તો હમણાં સીધું કામ આવે છે.

આજ પછુ કંતાયું નહિ. ધણોખરે આરામમાં જ દિવસ ગાળ્યો. ફીડોનો થોડો ભાગ કર્યો.

૧૦ : ૨ : ૨૨-શુક્રવાર

મેં ઑફિસમાં એક તાર મોકલાવેલો તે ગયો નથી; તેમજ ઘેરથી કાગળ આવ્યો છે તે પણ મને મળ્યો નથી. સુપરિન્ટેન્ડન્ટ મદ્રાસ ગયો લાગે છે, એટલે તે આવે ત્યાં સુધી બધું કામ અટકી રહ્યું હશે. ને ડૉ. રાજન, કોટડરામન અને રાક્ષી એ બધા જ ગિરફતાર થયા હોય તો હવે સમિતિના કાર્યાલયનું કામ આદિનારાયણુ ચેટ્ટીયારે જ સંભાળવું રહ્યું. રામનાથનની મદદથી કામ સરળતાથી ચાલી શકે. રાજગોપાલનની મદદ બહુ ઉપયોગી થઈ પડે, પણ એમનો સ્વભાવ એમને આપણી સેવામાં આવવા દે એની ખાત્રી નથી. મારા સિવાય બીજા કોઈની સાથે એ કામ કરી શકે એમ હું ધારતો નથી. મારી સાથે તો એણે ધણું સખ્ત કામ કરેલું છે. સરીર લથડે ત્યાં સુધી ખેંચ્યું છે; પણ એવા ભૂંડા છે કે બીજાઓની સાથે તેમનો મેળ બેસતો બહુ કઠણ કામ છે.

રાતને વખતે મચ્છરીયાં આ કોટડીને ઉંચે જ ઉપાડે છે. દિવસના માખીઓનો ત્રાસ તોખા છે.

કેલીઓને સામટા રાખવાના જે મોટા ખેલોડો છે ત્યાં અતીં કરતાં હવાનું સાધન સારું છે, અને રસોડું નજીકમાં નહિ હોવાથી ત્યાં માખી-મચ્છરનો ત્રાસ પણ કમી છે; પણ ત્યાંના હેવાલ

સાંભળવામાં આવ્યો છે તે પ્રમાણે ત્યાં વળી ન્હૂ-માકડની મોટી
 હપાધિ છે; કારણ કે ત્યાં દરેક ઝોરડીમાં કેટલાયે કેદીઓને રાખવામાં
 આવે છે, અને એમને નહાવાની કે કપડાં ધોવાની સગવડ નથી.
 એટલે આ ઝોલામાંથી નીકળવાનો પ્રયત્ન નથી જ કરવો. યુન્ટરના
 વક્રીલ શ્રી. નરસિંહાચારીયર પહેલા બહુ માદા માંદા રહેતા અને
 દુખળા પડી ગયા હતા; હવે તેમની તબીયત સુધરતી જતી જોઇને
 મને આનન્દ થયો છે. તે જ રીતે મહમ્મદહુસેનના મ્હોં પરથી
 પણ તાવની છાયા જતી રહી છે અને તે વજનમાં વધતા
 આવ્યા છે. ભાઈ રાફીકની તબીયત હજી ઠેકાણે આવી નથી.
 લક્ષ્મીનારાયણનું ઠીક ચાલે છે. બિચારા શ્રીનિવાસ આયંગર તો
 બહુ જ સુકાઈ ગયા છે સલામતનો સિદ્ધાન્ત દિલમાં વસી ગયો
 હોય એવા બહુ યોગ હોય છે; શ્રીનિવાસ તેવા છે. તેમના શરીરનો
 બાંધો જરા સરાવદાર હોવાથી તેમનું વજન આટલું બધું ઘટી ગયું
 તેમાં દાક્તરને કંઈ ચિન્તાનું કારણ લાગતું નથી. પણ ચરખીથી
 ભરેલું શરીર કંઈક અસ્વાભાવિક કારણને લીધે જ્યારે ગળી જાય છે
 ત્યારે તેનું પરિણામ ધણી વાર બહુ માફ આવે છે.

મહમ્મદઅલી અને શૌકતઅલી લાંધણ કરે છે એવી જે
 અફવા આવી હતી તે ખોટી નીવળે છે, એથી હું બહુ રાજ થયો.
 બંધ કેદવાળા ભાઈઓને ઉત્તેજન આપનાર મૂળ આ જ અફવા
 હતી. ખીજ એક એવી અફવા લાલા લજપતરાય વિષે પણ ઉડી છે,
 અને તેનું સાચાખોટાપણું હજી બહાર થયું નથી. રામશરણ
 ઉરકેરણીની જે સલાહ આપે છે તે એ અફવાથી ચીટાઈને. જેલમાં
 અમને વર્તમાનપત્રો આપતા નથી એ અનેક રીતે જોતાં દિલગીર
 થવા જેવું છે. ખીજાં છાપાં નહિ તો 'થંગ ઇન્ડીયા' તો આવવા
 જેવું જોઈતું હતું. બિચારા લક્ષ્મીનારાયણ એક દિવસ કહેતા હતા—
 અલબત્ત તે તો મસ્કરીમાં જ કહેતા હતા— કે મને એક છાપું
 આપે તો મારી અરધી ખોરાકી જતી કરું. દૈનિક ચિતારોની કેટલી
 તલબ આપણા લોકોએ કેળવી છે !

જેલરે આજે ગાળો ગળડાળો કે હાતરમાં ક્યાંક સ્વયંસેવકોનું મોઢું તોડાન થયું છે, સરકારી લશ્કરે ગાળીબાર ક્યાં છે અને ફેટલાયે હોડો ધવાયા અને મરાયા છે. જેલરે ધાર્યું હતો કે મને આમ ભડકાવવાથી અસહકારની અપરોવા ઠીક થશે. અમારા જેલર સાહેબને બાપડાજીવને છાપાં વાંચવા જોટલી કે નહોર બનાવોતું તથ્ય સમજવા જોટલી આવડત નથી. પણ પોતાનું જે જીવનચરિત્ર તેમણે મને સંભળાવ્યું હતું તે ઉપરથી આવડત ન હોય એમાં મને ભારે નવાઈ લાગતી નથી.

સૉક્રેટિસ પૂરો કર્યો. ફરીથી જોઈ જવો પડશે. ઈશુના બલિદાન પર હાથ અજમાવી જોવો જોઈયે. બિચારા રંગમ ચેટ્ટીત્યાર બહુ દહાડા ઈસ્પીતાલમાં પડ્યા રહ્યા. એણે મને મળવાની પરવાનગી માગી જણાવ્યે છે.

૧૧: ૨: ૨૨-શનિવાર

રોત્તો વખત અસલ છે. આખી કોટડી મચ્છર મચ્છર ચઢ રહે છે. કોટડીની બહાર ઝાડનાં પાંદડાંઓમાં પવન સૂસવાટા મારતો રમે છે, પણ અહીં કોટડીની અંદરની હવા હાલતી થે નથી ને ચાસતી થે નથી. રોકડી એક બારી છે, અને છે તેથે બહુ જ ઉંચે છે. અને દુથેલી જેવડી કોટડીનું બારણું પણ બહાર પડતી ઢીવાલો વચ્ચે એવું આવેલું છે કે હવાને જરા થે ચાસવા જ ન દે. અહીંના મચ્છર કંઈ બારે હિંસાત્મક જણાય છે. તેમનો ચટકો સોય જેવો છે અને નડી ખાદીની સોંસરો ડંખ મારે છે. શ્વાસ સાથે જોડવાનું જરા જોટલું હવાઈું રાખ્યું હોય તેમાંથી થે માળાં અંદર પેસી જાય છે. જેમાં હવાને ધરવાફરવા સાથે સાચી બારીઓ કે જોડવાવાળી ખુલ્લી જમાને બદલે જમીનથી ૬ ફુટની ઉંચાઈએ એક નાનું સરખું બાકોઈ જ હોય એવી કોટડીમાં મને પૂરવો એવું જ નામ, હું ધારું છું કે રાજદ્વારી કેદીઓને “ખાસ વર્ગ” મળે છે તે હશે. હું બહુ તીખું લખતો લાગું છું, પણ એક આખી રાત ઉંધ વગરની કાઢ્યા પછી એટલી તીખાશ ક્ષમ્ય ગણાય.

એક પત્ર ગાધીજી તરફથી અને એક ઘેરથી આવ્યો. ગાધીજીએ ચોતાના પત્રમાં કાળજીપૂર્વક રાજદારી બાબત આવવા દીધી નથી તેના ઉપર સ્થળ બારડોની અને તારીખ ૩ જુલાઈ આરી છે —

“તમારી ચિઠ્ઠી મને મળી છે ખુશી થયો છું, તેમજ આભારી પણ થયો છું. છાપા નહિ મળવાથી તમને બારે ખોટ લાગતી નહિ ન હોય અને તમારા રેડીયા તથા રામાયણની તો મને ઇર્ષ્યા આવે છે. રામાયણ વાંઠીકિતુ ધૂન જેવું બાપાન્તર નહિ હોય, પણ કમ્પનનું મૂળ ન હશે એમ માનું છું. ચોપની તામીવ હૈન્ડલુકમાં એ રામાયણ વિષે મેં ઘણું વાચ્યું છે તમે વજન ઘટાડ્યું નહોતો તે નહિ ચાલે હું ધારતો હતો કે આપણા મડળમાં હજી બધાથી વજનમાં ઉતરતો હોઈશ પણ તમે તો હવે મને ૧૦ રતલથી હરાવી દીધો. તમને પુષ્કળ દૂધ મળતું હશે એવી આશા રાખું છું. તમારે માટે દાક્તરચિઠ્ઠી લખી આપું છું. તમને દૂધ અને સતરા કે દ્રાક્ષ જેવા રસાળ મીઠા ફળ ભેઠયે તેટલા મળી શકે તો તમારો દમ પણ હઠશે અને વજનમાં પણ તમે વધવા લાગશો. દેવદાસ અક્ષાહાબાદમાં છે. કૃષ્ણદાસ અને રામદાસ મારી સેવામાં છે. એકાન્તસેવનનો લાભ તમે એના જ ભોગવો છો. એમ ન ધારતા આશ્રમમાં સુંદરમ્ પણ મૌનમત પામે છે. તેણે વાચ્યું છે બહુ, પણ વિચાર્યું મુદલ નથી મૌનથી એને લાભ થવા સંભવ છે.

-સ્નેહાધીન મોહનદાસ”

ઘરનો ઝગમગ નરો નિરાશાજનક હતો, તરણ કે લક્ષ્મી કે નરસિંહમ્ બેમાથી એકેએ તેમાં કંઈ જ લખ્યું નથી પણ પપાએ લખ્યું છે તેની નીચે લક્ષ્મીએ તેની નાનકડી રાટી કરેલી છે સાનેમથી નરસિંહમ્ કે રામુએ કંઈ લખ્યું નથી.

દરેગા કેશવ પિલ્લૈ કામમાં બેઠેલા રાખતો જણાયો. તેથી તેને કંઈક ખીલ કામ પર મોકલી દેવામાં આવ્યો છે. એ રાત્રે ફળીયાના દરવાજાને તાળુ બરાબર વાસ્યા વગર તે ગયેલા અને

સવારે વડા દરોગાએ તે જોયું; એટલે તેને ટાવરમાં બોલાવ્યા અને કેદીઓની ટોળાઓ બહાર કાઢ કરવા જાય તેમની દેખરેખનું કામ તેને સોંપ્યું. તેનું પટ્ટનાથુ ચિસ્તૈયર મારી પાસે હવું તે આજ આવીને એ લઈ ગયા.

પટ્ટનાથ નાહકું કરીને બિનસરકારી નિરીક્ષક પાછા આજ આવીને હતા જેલમાં જે કંઈક ખામીઓ દેખાય તે દૂર થાય એવી આરાએ તે ડેપુટી જેલર વગેરેની જોડે ખાનગી ભાષણથી કરતા હોય તેવી વાતચીત કરી જાય છે. પણ તેવી વાતચીતથી શું વળે ? એમ તો સારી સારી વાતો કરવાની અને લોકોને પટાવવાની કળામાં જેલ-અમલદારો નિપુણ થઈ ગયા હોય છે. જ્યાં સુધી ઉપરી અમલદારનું દળાણ થાય નહિ ત્યાં સુધી ગમે તેટલું ખાણી દોળવા છતાં એ પત્થર પથળતા નથી.

મને ટમાટાં મળે છે તે એટલાં અનિયમિત કે વાત જ ન પૂછો.

૧૨ : ૨ : ૨૨-રવિવાર

એટીયાર, રામનાથન અને રામસ્વામી નાહકર મને મળવા આવી જાય એવા તાર મેં લખેલા, પણ સુપરિન્ટેન્ડન્ટ મદ્રાસ ગયા હતા એટલે તાર મોકલાયા નહોતા. એ તાર મને પાછા આપવામાં આવ્યા ત્યારે, ધરનો કાગળ આવ્યો છે તેમાં શું લખ્યું છે તે વાચીને પત્રી જ તાર મોકલીશ એમ કહીને મેં તાર રાખી લીધા. ધરનો કાગળ પણ જે દિવસથી આવીને રાહ જોતો પડ્યો હતો. અહ કાલે સવારે એ તાર મેં પાછા મોકલ્યા. પણ કમનસીબ બધે સાથે ને સાથે હોય છે; એટલે બન્ધું એકું કે એ તાર કાઢ બાઈરીકલવાળો સિપાઈ ટપાલ લેવા જતો હશે તેની જોડે મોકલાવ્યા. એક તાર ઉપર મેં 'નર્સરી' એકું ખાસ લખેલું છતાં તેના ઉપરનું લાંબું 'સરનામું' કંઈ તાર મારતરની અકલમાં ઉતર્યું નહિ, એટલે તાર પાછો આવ્યો. પત્રવાળા સિપાઈ સાથે ફરીવાર સુખારીને તે મોકલ્યો. જેલથી વેલોરની

ટપાલ ઓફિસ ત્રણ માઇલ દૂર છે; એટલે હું ધારું છું કે આ તાર સાલેમમાં સાંજે છ વાગે પહોંચ્યો હશે. આથી જે કામ માટે તાર ક્યો તે માટે તે નકામો થઇ પડ્યો છેકરાઓ આજ સવારમાં આવી ન જાય તો તારનો ઉપયોગ થાય ખરે.

ગઇ કાલે હું રંગમ ચેટ્ટીને જોઇ આવ્યો. અરેરે, મને ખબર નહિ કે બિચારા આટલા બધા બિમાર હશે. એમાં હાટ અને ચામ રહ્યાં છે તેમણે કહ્યું: “મૃત્યુનાં સાક્ષાત્ દર્શન કરી ચુક્યો. ચમના દૂતો મને જોલાવતા હતા એ મારી નજરે મેં જોયું છે. મેં તેમની જોડે તકરાર કરીને તેમને જગાડી મુક્યા અને માંડમાંડ બચ્યો.” વળી તેમણે કહ્યું: “આ માંડ સ્વપ્નું પૂરે થયા પછી થોડી જ નિનિદમાં એક બીજા દરદીના પ્રાણ છુટ્યા. હવે મારા ઉપરથી તો આજયોજ ગઇ છે.” તેની બધી વાત સાંભળવામાં રમુજ પડતી હતી. તેમણે કહ્યું: “મને ફિકર એક જ વાતની રહી જતી હતી. આ ઇસ્પીતાલમાં જ જો દેહ પડે તો મારી કાયા કંઈ અન્તકાળના સંસ્કાર ન પામે અને એ લોકો વાઢકાપ કરીને બધું ચૂંથી મારે. તમને એટલા માટે જ જોલાવ્યા હતા કે મને તેમ કરીને આમ ન થાય તેવું તમે કરી આપો.”

૧૭:૨:૨૨-સોમવાર

દૈર સોમવારની જેમ તપાસનો દિવસ.

“કેમ, ઠીક છે ?”

“હા છ, ઠીક છે. આપનો આભાર થયો.”

ધણી વાતો કહેવાનો અને પૂછવાનો વિચાર હતો, પણ વધારે વિચાર કરીને એ વિચાર માંડી વાળ્યો; એટલે પરિણામ આટલા સવાલજવાબમાં જ પડી ગયું.

મારા બાઇના લખવા પ્રમાણે છેકરાઓ કાલે મળવા નથી આવ્યાં. કદાચ મારો તાર તેમને મેડિશી સાંજના મળ્યો હશે ને

તેથી તેમની બધી ગોઠવણ ફેરવાઈ ગઈ હતો. એ લોકો આજ ન આંચા.

સરકાર વળી ખાજી લોકોને પોતાના પક્ષમાં વાળવાની કોશિશ કરતી જણાય છે. સવિનયભંગથી પ્રજાના જીવનમાંથી શાન્તિ અને સુખ ઢોળાઈ જશે એવા એ વિસ્તાર કરે છે, અને પોતાનાં એ આંસુમાં આખી પ્રજાને ડુબારી દેવા માગે છે. ખરી રીતે જોતાં ઉપાય તો તેમના જ હાથમાં છે. અમે સવિનયભંગ પસંદ કર્યો છે અને સુખશાન્તિ જતાં કરીને કહ્યાં ન જાય એવા મંકટો ખમવાનું પસંદ કર્યું છે, તે ખાલી તેમાં અમને ગમ્મત પડે છે કે સરકારની ઠીક કંજેલી થાય છે એવા ખ્યાલથી નહિ, પણ આમ ગુલામી અને અપમાનમાં સળડવું તેના કરતાં એ બધું વધારે ગમે છે તેથી. સરકારને તે પ્રજાની એટલી બધી લાગણી થતી હોય, એ બહાર બતાવે છે તેવું જ તેના મનમાં ખરેખર હોય, નો તેણે આ પ્રવૃત્તિમાં રહેવાં દુઃખો ગણાવીને લોકોને પ્રવૃત્તિ અટકાવવાનું કહેવા કરતાં લોકો જે માગે છે તે આપીને જ તેમને સંતોષીને તેમના દુઃખ ટાળવા જોઈએ. હંભ, અભિમાન અને સ્વાર્થનું કેવું અજળ મિશ્રણ સરકાર કરી જાણે છે ! ઘોરાધણા તો ઢાલુ થે દેતરાવાના.

અવ્યંગેવક સેનાઓ આમે કાળા કાયદાનો પ્રયોગ તો અમે હમણાં જ કર્યો છે, ગાંધીજીએ કાયદાભંગની હીલચાલ તો તે પહેલાંની ઉપરેલી છે; એમ દલીલ કરીને તેઓ પોતાના બચાવનો બહાદુરીકર્યો પ્રયત્ન કરે છે. અમારા ઉપર થતા જીવનો મટાડવા અમે સવિનયભંગનો દરિયા કર્યો એ કબુલ છે; પણ અમારી મતા-સભાની બધી જ પ્રવૃત્તિઓને ગેરકાયદે દરિયાવાનો જે ગુંદો છે, તેમાં જે ગાંડપણ રહેલું છે તે કંઈ એથી ઓછું થઈ જતું નથી. એનાથી અમારી ગતિમાં અણધાર્યો વેગ આવ્યો છે, પણ એનું બહાનું બતાવીને આખો પ્રશ્ન હલકાવી શકાય તેમ નથી. અંધીજના જાહેરનામોને

હિન્દી સરકારે જે જવાબ વાળ્યો છે તે તેમજ લૉર્ડ રેનાલ્ડ્સનું
ભાષણ એ બન્નેમા સરકારે પોતાની હાર ક્ષમાવવાનો જ પ્રયત્ન
કર્યો છે.

૧૪ : ૨ : ૨૨-મંગળવાર

કૃષ્ણસ્વામી અને રામસ્વામી નાઇકર ગઇ કાલે સાંજે
આવીને એકલા જ મારી મુલાકાત લઇ ગયા. સાંજેમળી ખીજ આવનાર
છે તે કોઈ આવી પહોંચ્યા નહોતા. આ મુલાકાતને અધુરી ગણીને
ખીજએને આજે મળવા દેવાની મેં જોરને વિનંતિ કરી. આવી ગોઠવણ
કરાવતા રાત્રીઆતમાં જરા મુશ્કેલી પડી, પણ ઉલ્ટે મુશ્કેલી ટળી અને
આજે બધાની સાથે મુલાકાત થઈ રાજી છે. પુત્ર પત્ન્યમ જમીનદાર
અને કૃષ્ણસ્વામી ઐદીયાર પણ આવ્યા હતા. તે સિવાય આદિનારાયણ
ઐદીયાર અને નરસિંહ આયંગર હતા. રામુ અને નરસિંહ પણ
ગાળ્યા હતા. દુરારવામી પણ એટલે મંડળ પૂરું જમ્યું હતું.

મદારામની પ્રવૃત્તિમાં કારે ભંગાણ પડ્યું છે. ગોરખપુરમાં
તેનાં યથું તેનાથી બધી બાજુ ઠંધી વળી ગઇ છે. મને વિગતવાર
હકીકતો મળી નથી. બહારના વાતાવરણ જોડે કોઈ જાતનો સંબંધ
નાંદ એટલે અહીં બેડાં આજનાવ ઉપર કંઈ નિર્ણય બાંધી રાકું નહિ,
પણ મનમાં લાગે છે કે આટલે પહોંચ્યા પછી બધું ઠંડું પાડી દેવાના
કરાવ પર આવવું એ ખોટું છે. જે વખતે દમનનીતિ પૂર દોરમાં
ચાલી રહી છે તે વખતે પ્રભ પાસે નીરસ કાર્યક્રમ મુકવો એ બધી
કરી કમાણી મૂળમાં મેળવી દેવા જેવું મને લાગે છે. પણ અત્યારે
મારું હૃદય દતારા થઈને ચીમજાઇ ગયું છે. આગળ ઉપર વધારે
ચાન્તિથી વિચાર કરીશ ત્યારે વસ્તુસ્થિતિ પર સાચો પ્રકાશ કદાચ
પડ. અત્યારે તો પ્રભુપ્રાર્થના જ કર. સારા સારા વિશ્વાસુ સાથીઓ
હતા તે ધણાખરા જોડ ગયા છે. હવે હું બહાર જઈશ ત્યારે બધું
અહીં કરતાંયે યત્ન યત્ન લાગવાનું. બાંધીજને અત્યારે કેવું લાગતું હશે?

તેમના બધા સાથીઓને પત્ની ખઠગીને પૂરી દીધા છે અને તેઓ
એકવા છુટા રહ્યા છે.

૧૫ : ૬ નર-બુધવાર

ધેણા પ્રાન્તોના મોટા મોટા આગેવાનો અને ખાસ કરીને
અક્ષીભાઈઓ આજે જેઠમાં નરા દોવાથી ગાંધીજીની પાંચે હાલત
નથી, આ પ્રજા એટલી બધી બિહાલ થઈ ગઈ છે કે તેની એક
બાજુ સાચી નથી. આવે વખતે ગાંધીજીના નિર્ણયોમા આ આગે-
વાનોની ગેરહાજરીથી બધી બાજુઓનો વિચાર આવતો ~~જો~~ દોષ
એમ લાગ્યા કરે છે. એ દોષો બહાર હતા ત્યારે કેટલા લોકોનાં
પૂતળાં જેવા લાગતા, પણ હવે તેમની ગેરહાજરીમાં તેમની કિંમત
પિછાણી શકાય છે. સવિનયબંધના બધા વિચારો મરતા મુઠીને
એકદમ સમાસરો નોંધવાના કામમાં લાગી જવાનો-બુદ્ધ હોડીને
શાન્તિતું કાર્ય કરવાનો નિર્ણય થયો છે તે બંગાળ, આંધ્ર અને
સંયુક્ત પ્રાન્તને ભારે જબરો આપાત પહોંચાડશે. લામીલ મદ્રાસે તો
ફરેક અંજમાં હજુ એટલી પ્રગતિ કરેલી નથી, છતાં તેને પણ બીજા
પ્રાન્તો કરતાં પ્રમાણમાં સખ્ત પ્રહાર ચલાવે છે. મુંબઈએ જેલ
જવાની પ્રવૃત્તિ રાંજમાં આવીને નથી આદરી એ કમનસીબ છે.

સવારે છ વાગે કોટડીનું બારણું ઉઘડ્યું ત્યાં સુધી આજે લધી
રહ્યો. એટલે આજે પહેલી જ વાર મારી પ્રાતઃકાળની પ્રાર્થના પડી.
બારણું ખોલવા આવનાર અનુદાદરો આ બે ત્રણ કોટડીમાં અમારા
માનની ખાતર 'હો હો' એવા પોકાર નથી કરતા જેલરે આજે
સવારે આનંદથી ઉભરાતાં ઉભરાતાં મને કહ્યું કે અસહકાર હંધી
ગયો; ગાંધીએ સવિનયબંધ થઈ જોવી દીધો છે. આ બાબતમાં હું
તેની સાથે કાલી ચર્ચામાં ન હતરો. મેં ફરીયાદ કરી કે રાજકારો
કેહીએ વિષે સુપરિન્ટેન્ડન્ટની જોડે જે સમાધાન થયું છે તે બરાબર
પાળવામાં નથી આવતું. નવા આવનારાઓને સખ્તમાં સખ્ત મલ્લુરી

સોંપવામા આવે છે. ખીજી સરતોને પણ માન આપવામાં આવતું નથી. જેલર દલીલ કરે છે કે સરતો પાળી રાકાય તેવી નથી. આ બધામાં અણુવિશ્વાસ જણાય છે. મને હમણાં જ ખબર મળે છે કે ત્રેક યુવકને પાળીનો પંપ ચલાવવાનું કામ સોંપ્યું હતું તેને હમણાં દસ્તીતાલમાં લઈ ગયા છે; તેને લોહીની કલટી થઈ છે. એ છાતીના દર્દીવાળો છે.

જેલર ખબર આપે છે કે આખા પ્રાન્તના રાજદારી કેદીઓને અક જોશમાં એકઠા રાખવામા આવે એવો સંભવ છે. જેલના અમલદારોને માટે આ ગોઠવણ બહુ અનુકૂળ પડતી છે. તેઓને માત્ર એટલું જ જોગ્યું છે કે તેમના સરેલા અને હેવાનીયતભરેલા તંત્રમાં બધું છતું કરે એવો પ્રકાર બહારથી આવીને દાખલ ન થાય, સુધારા કરવાનો બરો પવન બહારથી અંદર દાખલ ન થાય. રાજદારી કેદીઓ સામે એ સિવાય તેમને બીજું કશું વેર નથી.

મારા પટ્ટોળીનું 'લા ઇલ્લા' અને મારી મૂંઝી પ્રાર્થના એ બેનો સંયોગ કેટલો સુંદર બને છે ! અને તેમ છતાં બે કોમોએ સામસામાં કેટલાં વેર બાંધ્યાં, કેટલાં ખૂન લીધાં, કેટલા જંગ કર્યા; અને હજી ને બે કોમ વચ્ચે કેટલી ગેરસમજાતી ચાલુ છે !

૧૬ : ૨ : ૨૨-ગુરુવાર

હવે છુટવાના દિવસ નજીક આવતા જાય છે તેમ તેમ એ મુઠાપણું મારે માટે કેટલું બધું અકારં થવાનું છે તે મને ટેખાવા લાગ્યું છે. છુટીને હું આસપાસ નજર કરીશ ત્યાં શું જોઈશ ? બધું ઉજ્જવળ વેશન. એક પણ પ્રેમી સાથી કયાંયે જોવા મળશે નહિ એક મહિનો હજી બાકી રહ્યો છે તેટલામાં જો કાર્યક્રમમાં કે પરિસ્થિતિમાં કંઈ ફેરફાર નહિ થાય, તો બહાર બધું ખાવા પાઈવરો તેમાં મારાથી શી રીતે રહેવાશે એની જ મને તો ચિન્તા થાય છે.

આને સાંજના ૭ વાગે ગાંધીજીના ઉપવાસની વાત સાંભળી. અસહકારની લડતમાં ભારે જખરો હલ્લો ચડાવવાની તૈયારી ચાલી રહી છે એમ લોકો જાણે છે, લડતના હેતુઓ તેમને માન્ય છે, અહિંસાનો ઉપદેશ અનેક વાર તેમના કાન ઉપર પડ્યો છે, એમ જાણે લોકો હિંસા કરશે જ એ ગાંધીજીએ ફરી એક વાર જોયું છે. એ હિંસામાં રહેલી કાયરતા અને પશુતાથી તેમનો આખો આત્મા યટકી હોય છે.

ગાંધીજીએ ઠાં તે આ ખુનામરજીમાં મહાસભાના સ્વયંસેવકોનો હાથ નહોતો એટલી ખાતરી થાય તો સતોષ માનવો જોઈએ; અથવા તો લડતના હેતુઓ પ્રત્યે સહાનુભૂતિ ધરાવનારો લોકગણ પણ લડત લડનારાઓના જેટલો જ અહિંસા પાળનારો હોય એવી જે અસંભવિત શરત છે તેને હમેશાંને માટે કાઠી નાંખવી જોઈએ. અસહકાર પ્રત્યે સહાનુભૂતિ હિન્દુસ્તાનમાં એકેએકની છે, એટલે આ શરતનો અર્થ તો આ જ થાય, કે જ્યારે હિન્દુસ્તાનમાં અસહકારની લડત ચાલતી હોય ત્યારે દેશમાં કોઈ ઠેકાણે હિંસાના ગંભીર ગુન્હાઓ થવા ન જોઈએ. મહાસભાના સ્વયંસેવકોએ ખૂન કર્યા હોય કે કરવામાં હત્તેજન આપ્યું હોય અને ગાંધીજીએ લડત ચલાવી દીધી હોય અને પાંચ દિવસના ઉપવાસ આરંભ્યા હોય તો તે ખરાબર છે, પણ તેમ ન હોય ને ગાંધીજીએ આવું પગલું લીધું હોય તો તેનો અર્થ તો એ જ થયો કે આ કાર્યક્રમ નૈતિક દ્રષ્ટિએ અગત્ય છે એમ ગાંધીજી કબુલ કરે છે.

ગોરખપુરનાં ટાળાંએ કરેલો ગુન્હો કેટલો ગંભીર છે તે હું પૂરેપૂરું સમજી શકું છું. મારા ગુરૂને વિષે મને સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા છે, મારું હૃદય તેમની સાથે પ્રેમથી સંકળાયેલું છે, પણ આવા બનાવ બની જાય તેમાં જનમસિદ્ધ હકોની જે લડત આપણે લડી રહ્યા છીએ તે સા માટે ખંધ રહેવી જોઈએ તે હું સમજી શકતો નથી. ગોરખપુરના બનાવોથી લડત ચંભાવવી પડે તો મલખારના અત્યાચારો

તેથી થે ચડતુ કારણુ હતુ. ના ના, મને તો આ પગલુ બરાબરુ છે તેની ચુસ્તતા કે નંબીરતા દેખાતાં નથી. હું ચાલી જમતથી જુદો પડેલો છુ અને મારી પાસે ખાસ વિચાર બાંધવાને કરાં આધનો નથી એ ખરૂ છે.

પણુ જ્યાં બુદ્ધિ સત્ય માર્ગ નથી દેખાતી સક્તી ત્યાં બગવાન માર્ગદર્શક બને છે. મને સાચ્યાં કરે છે કે પ્રજામાં હજુ પૂરતું બળ નથી આબુ કે ગાંધીજી વગર નભાવી શકે. ગાંધીજીની ગિરફતારી આજકાલમાં જ થવાની હતી. તે પ્રસંગ અટકાવવા સાડા છત્તરને આવા બનાવની યોજના જ કર્યે છુટકો હતો. વળી મને એમ પણ ચહે છે કે પ્રજા પાસે જે બલિદાન માગવામાં આવે છે તે આપવાની શક્તિ હજુ તેનામાં આવી નથી; એટલે હમણાં સંઘક સમાધાની કરાવી દેવી એ છત્તરની યોજના દોય. સમાધાની થવાની દોય તો હમણાં તેનો વધારેમાં વધારે સંભવ છે.

એ બધું ઠીક, પણ ગાંધીજીની દાવની પ્રકૃતિ અને તેમનું વય જોતાં પાંચ દિવસનો ઉપવાસ તેમને બહુ આકરો પડે એમ લાગે છે.

૧૭: ૨ : ૨૨-શુક્રવાર

ગેઈ રાતે તોખાઉ થોકરાવી. રાત વરસ પહેલાં આવી જ દાલત ધણી વાર અનુભવતો. આખી રાત દર્દને લીધે આખ જ મગા નહિ. મનને રમાડવા સાડ પાસે મીણબત્તી હતી તે સળગાવી અને મીણબત્તી ઉપર થોડું પાણી પીવા મટિ તપાવતો બેઠો. આવા આકરા દમવાળાને મટિ એકાન્ત કોટડી સારી નહિ. છતાં હમણાં હમણાં ધ્યાનનો મદાવરો ઠીક ઠીક પડ્યો છે (સન્તોષકારક થવાને તો હજુ બહુ વાર છે.) એટલે દુઃખ બૂલી જવામાં સરળતા પડે છે.

એવી ખબર આવી છે કે હજીમ અજમલખાને અને મૌલાના આઝાદ સોબાનીએ તોફાનવાળો પ્રદેશ જોઈને ત્યાંથી ગાંધીજીને જણાવ્યું છે કે આ રમખાણોને લીધે સામુદાયિક સચિનયમજ અશક્ય થઈ પડ્યો છે; બારડોલીના હુમલાનો ચેપ આ બાગમાં

પણ પહોંચશે, માટે બારડોલીનો દુમલો રાખી દેવો. એવા સમાચાર પણ આવ્યા છે કે સ્વયંસેવકોની કેટલીક ટુકડીઓ ત્યાંની મહાસભાસમિતિએ વીખેરી નાંખી છે. આ સ્વયંસેવકોને વીખેરવામાં આવ્યા એ લે સરકારના દમનના દરથી ન યથું હોય તો તેમાંથી રહેજે અનુમાન કાઢી શકાય છે કે તોફાનમાં મહાસભાના સ્વયંસેવકો સંડોવાયેલા હોવા બેઠ્યે. ગમે તેમ હો, પણ પ્રથમ દૃષ્ટિએ દેખાયું હતું તેના કરતાં હવે કારોબારી સમિતિએ લડત મોકુફ રાખી તેમાં વધારે ટહાપણુ દેખાતું નય છે.

આમ છતાં, સતત પ્રચાર કરતા રહેવાથી લોકમનને અહિંસામય કરી શકાય એમ ને ગાંધીજી કહે છે તેના ઉપર મારી શ્રદ્ધા ચોંટી નથી. અહિંસાનો સિદ્ધાન્ત એટલી બધી વખત ઉપદેશાયો છે કે તેનો પાર નથી. છતાં કંઈક કારણ મળે છે કે તરત લોક રોષમાં આવી જાય છે.

ગમે તેટલો વખત યોજાશું, ગમે તેટલાં બાધણો કરીશું, પણ ધાર્મિક ફળ, આજ છે તેના કરતાં જરા પણ વધારે મળે એમ મને નથી લાગતું. હવે તો લોકોને દાખલા જોવા મળે, તેઓ પોતે તવાઈને શીખે તો કંઈક દહાડો વળે. કોઈ દૂરને ઠેકાણે કંઈ તોફાન ચાય, આપણી સાથે તેને કરો સંબંધ પણ ન હોય, તે છતાં લડત અટકાવી દેવાની નીતિ રાખીયે તો દાખલો બતાવવાની તક જ કદિ ન મળે. આજે જરૂર જ્ઞાનની નથી, તાલીમની છે. પ્રચારથી માત્ર જ્ઞાન આપી શકાય. તાલીમ તો જતે કસોટીએ ચડીયે, પાછા પડીયે, દાખલો જોઈયે તેનાથી જ આવે.

આપણા પ્રથમના કાર્યક્રમમાં આપણે વજરવિચાર્યે ગત ઉપરવટનો વેગ એક અગત્યના ભાગ તરીકે દાખલ કર્યો હતો. તેને કારણે આપણે ઓછી મુસીબતો વેઠી નથી, ઓછા પાછા પડ્યા નથી. આજે હવે 'પીછેહઠ'નું કલંક અને ગેરલાભ આપણે સહન કરવાં પડે છે. લોકચિત્ત ઉપર પીછેહઠનું પરિણામ એવું બૂર આવે છે કે તેઓ પાસેથી પછી કંઈ જ કામ લઈ શકાતું નથી.

૧૮ : ૨ : ૨૨-શનિવાર

ઉપવાસ પછીના ગાંધીજીના કંઈ સમાચાર સાંભળવામાં આળ્યા નથી. કેદમાંથી છુટ્યા પછી બધું કેવું સૂનકાર લાગ્યો તેના ખ્યાલથી ડરી રહ્યો તો હતો જ, તેમાં હવે વળી નિષ્ફળતાને પરિણામે બધું વાતાવરણ હઠાસીભર્યું યદ્ય રહ્યું હતો. શું કામ કરવું એની શ્રદ્ધ જ નહિ પડે એ દશાથી હૃદય ચીમળાઈ જાય છે. જે અધિકાર આપણી આસપાસ બ્યાપી વચ્ચે છે તેમાંથી કેવી રીતે હવે ઉગરવું, ક્યાંથી પ્રકાશ પામવો એ જ મને સમજતું નથી. આપણે અસહકારીઓએ જે જળસી કુરબાનીઓ કરી છે તેનું ફળ ‘સુધારા’ના એક બે વધુ તબક્કામાં જ સમાપ્ત થવાનું છે શું? એટલું જ તેનું હોત તો આ હજારો કુટુંબોએ સ્વરાજ્યની મોટી આશામાં ઘોર સંકટો સહ્યાં તેની કશી જરૂર નહોતી. જીવનમાં ધીરપ અને સન્તોષ રાખીને હળવે હળવે નૂની ઘોરણસરની ચળવળ કરતા બેઠા હોત તોયે એટલું તો મેળવી શક્યા હોત. આત્મશુદ્ધિ થઈ છે, બલશક્તિ થઈ છે એમાં શક નથી, પણ આપણે આ આધિભૌતિક જીવ સંતોષાચ એવું કંઈ જ આપણે નથી બાળ્યું; અને જે ઘોડુંપણ મળ્યું છે તેમાં સેના કરતાં ઘડામણ પાર વિનાનું મોણું છે. ના ના, વડી સરકારનાં કે પ્રાન્તિક સરકારનાં તંત્રોમાં થોડાક ફેરફારો થાય એટલાથી સન્તોષ માનીને આ મહાન ધર્મશુદ્ધને રોષી દેવાનું મારાથી તો નથી બનવાનું. પ્રભુ બહુ જ નિર્જળ યદ્યર્થ છે, કંગાલ દશામાં આવી પડી છે. એક જ હુમલે જીત મેળવી લે એવી તેનામાં તાકાત નથી. આ ધર્મશુદ્ધનો અન્ત આવે તે પહેલાં તો આપણે અનેક લડાઈઓ કરવી પડવાની છે, અને દરેક લડાઈ પછી થાક ખાવા માટે થોડી-શાન્તિની પણ જરૂર છે.

મધરાતે થોડીક દવા લીધી ત્યારે દમ શાન્ત પડ્યો ને આંખ મળી વચ્ચે એક બે વાર તકલીફ પડી, પણ તોયે ઠીક આરામ મળ્યો.

આદ્રવાળા મિત્રો પાછા પોતાની બધી તકરારો મને કહેવડાવે છે. સમાધાની વખતે આપેલાં વચન સુપરિન્ટેન્ડન્ટ પાઠ્યાં નથી એ એમની ફીયાદ છે. સખ દીપવાળાઓને રોજ ન્હાનાં ધોવોની સનવડ હતુ મળી નથી, જુદા રંગોડાની ગોઠવણુ પણ કરી આપવામાં આવી નથી એ તેમની મુખ્ય ફીયાદો છે તેઓ માત્ર કઢી જ પોતે બનાવી લેવા માંગે છે. પણ જોલવાળાઓ કહે છે કે બધી રસોઈ તમારી મેળે કરી લો તો જુદું રસોડું મળે. બધી રસોઈ કરવી એ તો ભારે નામ કહેવાય. એ લોકોને જભરાવીને તેમની હક છાડાવવી એ હેતુ હોવો જોઈએ રસોડામાં કે સીધાસામાનમાં કંઈ ફેરફાર થાય એ જેવવાળાઓને પસંદ નથી. શ્રી ચૌધરીનુ એ વચન છે અને મને તો ખર લાગે છે. હવે આદ્રવાળાઓને મારે શી રીતે મદદ કરવી એ મને કંઈ સુઝતુ નથી. જુદું રસોડું જોઈએ તે બધી જ રસોઈ પોતે કરી લે નહિ તો જુદી સઝવડ ન જ મળે એમ જેવવાળાઓ કહે છે, તેમા તેમના અન્તરમાં ગમે તે હેતુ હશે, પણ બહારથી તો તે દ્વીપ સુકિતયુત હોય એવી લાગે છે.

ઈન્સ્પેક્ટર જનરલની પધરામણી થવાની વજી છે તેથી જોલને આગમદમથી ધોળવામાં આવે છે. ('ધોળવા'નો શબ્દાર્થ જ લેવો.) અમારા ભારતી નારણુવામીને બિચારાને ઠીક લેવા મળે છે. બિચારા જીવની મૂળ દીપ તો પૂરી થઈ ગઈ છે. હવે દંડની દીપ માત્ર બાકી રહી છે.

એ જ જીવાન કઢી અહીં છે તે કેદ-કેદીના સવાયની બહુ મુન્દર રજીઆત કરે છે. તેને છુટવા આદે ૬ દિવસ રવા છે. પહેલી વારનો જ તેનો શુન્હો હતો તેણે કોઈકની પાસેથી કંઈ મહેનું કપડું જોલને તે બે રૂપીયામાં ખરીદ્યું હતો. પેસો ચાર નીકળ્યો ચાર તો પડાયો નહિ, પણ આ છોકરો પકડાયો ને તેને દીપ ચાગી. તેણે દયામતો 'ચેરે પૂછ્યુ: " અહીંથી જીવવા બચ છે તેમને તરત પકડીને 'પાછા' અદર લઈ આવે છે. આતું શું કરવું?" તેને

પોતાને તો તે કંઠે એટલી બધી મુશ્કેલી હતી નથી. “મારે તો બાપ છે, મા છે, અમારે કુટુંબ બહોળું છે. ભાગે જમીન ખેડાયે છે. મારે તો મોટા કુટુંબની જાણ રહી, એટલે મારા ઉપર બીજા આરોપ કોઈ મુઠ્ઠી સકનાર નથી. પણ કોઈ એકલકલ હોય, મનુરી કરીને પેટ ભરી ખાતો હોય તેની શી દશા? એના બાળ્યમાં બહાર જવાનું ને પાછું અંદર આવ્યાં કરવાનું. પછી જૂના તેની તરીકે કાળી ટોપીનો શયુગાર માથે ધારણ કરવાનો. જેલી અંદનીમાં ચે જેટલું સુખ મેળવી શકાય તેટલું મેળવવું એ જ એની એક આસા.” યજ્ઞાખરા કેઢીઓ તો મનરમસ્ત જેવા એકી જ હોય છે અને કામ ટાળતા ફરે છે તેમને પાંસરા કરવા સાથે જેલની આત્યારની દેખરેખ કરતાં કેટલીયે વધારે ચોકસાઈભરી દેખરેખ રહેણે. પણ કેટલાક કેઢીઓ ખરેખર જેવા મહેનતુ હોય છે, કામ કરવામાં જેવા દોશીયાર અને સાચુલા પણ હોય છે, બળાતકારને લીધે દાડ નહિ, બીડી નહિ-કોઈ લતના વ્યસન કે પાપ વગરની એવી સંયમી અંદગી ગાળે છે, કે જ્યારે એ બધો ટસરેલો તેઓ તદ્દન વગર-અર્થનો જ કરે છે એમ જેઈયે હીચે ત્યારે મનમાં બહુ જ દુઃખ પાય છે. આ જ લોકો આવી શુદ્ધ અને આવી સંયમી અંદગીને પોતાને ઘર રહ્યા રહ્યા ગાળતા હોય તો તેઓ સહકુટુંબ સહપરિવાર કેવા સુખીયા અને આબાદ બની જાય! આ જ મહેનતુ કેઢીઓમાંનો કોઈક છુટીને બહાર જતો હશે કે પહેલો દિવસ તો આનંદઓન્નવમાં ને દારમાં તર ચવામાં જ ગાળતો હશે. પછી જેલનો બધો સંયમ પાછીમાં અને તે પોતે પાછો ‘એ રામ એના એ.’

આજે વજન લેવાયું. ૧૦૧ રતલ કાયમ છે.

૨૦ : ૨ : ૨૨-સોમવાર

આજ સવારમાં ઉઠતાંવેંત પહેલી વધાઈ એ છે કે જલા-ધિરાજની સવારી આવતી કાલે પર મુલતવી રહી છે. આવતી કાલે

સવારના એક કેદીને દેહાન્ત કંડ કરવાનો છે એટલે તે પણ બેવાય અને તે જ સવારે જેલની પણ તપાસણી ભેગાભેગી કરી લેવાય એટલા માટે આવી ગોઠવણ કરી છે. ફાંસી આપવાનું કામ સવારના છ પહેલાં પતાવી દેવાનું હોય છે એટલે એ માટે તેને બેઠકું બેઠવાનું. પાંચ તપાસણી માટે ચે બેઠકું બેઠવું પડે. એટલે અઠવાડિયામાં જે દિવસ પડેડીયાની મીઠી ઉંધ ખાતી એ કાણે કહ્યું ?

આપ્પાદુરાઈ નામના બટરને આવની કાણે ફાંસીએ ચડાવવાનો છે. ફાંસીવાળા જે બેડીદારોની વાતો રોજ રાત્રે મને સંભળાતી. સીપાઈઓ દાંકે મારતા: “આપ્પાવુ આપ્પાવુ,” “નાગ’યા નાગ’યા.” તેઓ પોતપોતાની કોટડીમાં પડયા પડયા ધોંટા તાણીને વાતો કરતા જ હોય. મને ઉંધ આવી જાય ત્યાં સુધી તેમના મપાટા ચાલતા જ હોય દરેગાઓ આવા ફાંસવાળાઓને વધારે છૂટ આપે છે, કારણકે જે લોકોને કાયદાની પોથીમાં લખેલી ભારેમાં ભારે સજા મળી હોય તેમને માટે તેના કરતાં આકરી ખીજ સજા તેમને સોંપી જડી નથી. “નાગ’યા” એ જૂમ થોડા મહિના પહેલાંની રમી જઈ છે, કારણકે એક રણીયામણા પ્રભાતે એ ગિચારાને ફાંસીને લાકડે લટકાવી દેવામાં આવ્યો હતો. હવે વાતો કરવામાં આવેવાની સીપાઈની છે. તે થોડા દિવસપર કહેતો હતો કે નાગ’યા સ્વર્ગમાં રહે છે અને ભગવાનની પાસે બેસીને ધરાઈને બોલત કરે છે.—જેલમાં ખાવું એ એક ઉત્સવ જ છે. જે અમારી જેલમાં આવશે તે આ બેરો. જે તણુ દહાડા વીની ગયા એટલે નાગ’યાનું નામ સંભળાવું બંધ થઈ ગયું. આવતી કાલથી આપ્પાવુ પણ એમ જ હતો નહતો થઈ જવાનો. હું ભૂલતો ન હોતો તો આપ્પાવુ પોતાની પાછળ દસ બાળકોનો પરિવાર મુકતો જાય છે.

જેલના અત્યાચારોમાં એક એ છે કે જેને ફાંસીએ ચડાવે છે તેને આવજયથી ખબર આપી રાખતા નથી. આ હોય સુધારી લેવાની જરૂર છે. પોતાને ક્યારે ફોરી જવાના છે એની ગિચારાને કમી

ખજાર ટોની નથી. હાઇકોર્ટને અપીલ કરી દોય છે, સ્થાનિક અને વડી સરકારોને અરજીઓ કરેલી દોય છે તેના જવાબ આવતા સુધી અઠવાડિયાં કે મહિનાઓ તેને આ દસામાં પડ્યા રહેવું પડે છે. ગોતને નજીક આવવું કેળીને શરશરમાં તેના મનમાં જે પવિત્રતા આવી ગઈ હોય એ આ દીલથી ધોવાઈ જાય છે, અને પછી કોઈ નવતની ધાર્મિક વિધિ કર્યા વગર, પ્રાર્થના કે નામસ્મરણ કરવાની તક આપ્યા વગર એક સવારે અણચિન્ત્યો તેને ઉપાડવામાં આવે છે, હાથ બાંધીને લઈ જાય છે, ફાંસી પાસે લેણા રાખીને તેના પગ સાંકળથી બાંધે છે, માથા ઉપર ટોપી ઓઢાડી દે છે અને થોડી મિનિટમાં પાટીયું 'પટ' કરવું નીચેથી સરકી જાય છે તેની જીવનસીલા સમાપ્ત. ધણુખંડે તેનાં સગાબહાણાઓને પણ ખજાર ટોની નથી, એટલે પ્રેત લેવા સાઝ તેઓ પણ આવ્યા હોતા નથી. પ્રેતનો કોઈ માણીક નથી એવી નોંધ દાખલ કરીને જલ્દર દિતને અર્થે એ રાખનો જે થઈ શકે તે ઉપયોગ કરવામાં આવે છે—ધણે લાગે વૈદ્યકીય કોલેજમાં લઈ જઈને તેની વાઢકાપ થાય છે. ધર્મની કંઈ વિધિ થાય છે કે નથી થતી તેની નોંધરચાલીના આડનીયાને શી પડી છે ? હા, તે માટે સરકારનો ચોખ્ખો દુકમ આવેલો હોય તો તે નોંધરચાલીની તાલીમ તરીકે તેનો અક્ષરશઃ અમલ કરે.

આપ્પાદુરાઈ ખિરતી હતો. પણ તેમાં શું થઈ ગયું ? ખિરતી ધર્મ એ સરકારનો માનેલો ધર્મ છે ખરો, પણ નોંધરચાલીના નોંધરને તેનું શું મહત્ત્વ ? તેના રાખેલા મુજબના વહેવારમાં ખિરતી ધર્મ દખલ ન કરી શકે. તેનો ધર્મ છે 'સરકારી દુકમ.' અને આ 'સરકારી દુકમો' વખતોવખત ઠાઠવામાં આવે છે તે એવી સાવચેતીથી ઠાઠવામાં આવે છે કે તેનો અમલ કરતાં ગોરા અમલદારોને બિલકુલ જોખમ કે તકલીફ ન પડે, અને ખીન્દ અમલદારો--જેઓ ૨૦૦ રૂપિયાથી ઉપર મારિક પગાર ખાનારા હોય--તેમને પણ ન આવે તેટલી જ તકલીફ પડે. વસ્તુસ્થિતિ જોઈએ

તો નોકરસાહીતંત્રમાં જવાબદારીનો મહાન સિદ્ધાન્ત એવો છે -
 છે કે કંઈ પણ ગેરબતાવ બને તેને માટે નીચામાં નીચા દરજ્જાના
 નોકરો હોય તેમને માથે બધી કુલ જવાબદારી; બાકીના અમલદારો
 બની શકે તેટલા નિરાળા ને નિર્દોષ. જેમ મોટો તેમ વધારે
 બેજવાબદાર—આ નોકરસાહીનો મૂળ મંત્ર.

આખાદુરાર્થ દેહત્યાગ કરે તે પહેલાં ઇશ્વરનું સ્મરણ કરીને
 શાન્તિ મેળવે કે ન મેળવે એનો સ્ફેજ પણ વિચાર કરવાનું જોશ-
 વાળાઓનું કામ નહિ. તેમની ફરજની બહારની એ વાત છે. નક્કી
 કરેલે વખતે બરાબર ફાંસીના હુકમનો અમલ કરવો, તેમાં કંઈ
 મીનમેજ થવા દેવું નહિ, એટલી તેમની ફરજ.

ગરીબ બિચારા નૈનામલાઈ કોણનની અરજ સ્થાનિક સરકારે
 નામંજુર કરી છે. સરકારનું આ ખાલ કોણ જાણે કોના હાથમાં છે,
 પણ તે માણસ અત્યંત કાળજી વગરનો અને હૃદય વગરનો હોય
 એમ જણાય છે. મનુષ્યજીવન અમૂલ્ય છે, પણ નોકરસાહી તેની
 જુદી કિંમત આંકે છે. આ માણસ ફક્ત ૨૦ વરસનો ઠાણો આદમી
 છે. તેની સામેનો પુરાવો એ કેવળ અનુમાનજન્ય જ છે. તેની
 ખાસેથી ધરેણું પકડાયાં તે મરનાર પહેરતી તે હોય પણ, છતાં આ
 માણસ ખરો ખૂની છે કે ફક્ત ધરેણું ચોરવામાં ખરા ખૂનીનો
 મદદગાર માત્ર જ છે એ કોઈ જાણતું નથી. આ દુર્ભાગીની અગાઉની
 આશયલગત સારી હતી. આવા સંજોગમાં ઓળામાં ઓઠું આટલું તો
 કરવું જ જોઈતું હતું કે તેને ૨૦ વરસની લાંબી કેદ આપવી અને તે
 પૂરી કર્યા પછી ૪૦ વરસની ઉંમરે તેને સ્વતંત્ર જીવવાની
 તક આપવી.

૨૧:૨: ૨૨-મંગળવાર

આજ સવારના બહુ વહેલો જગી અથા. કદાચ પેલાને ફાંસીએ
 ચડાવવાના છે તેના વિચારથી જંપ લડી ગયે હશે. હું મારી પથારી-

માં પ્રાર્થના કરતો બેઠો હતો. બાહ્યની કોટડીમાં મદમ્મદ ધાડે
પણ અત્યંત ચોકારતા હતા. સીપાઈ વારે વારે પૂછતો હતો “એ
લોકો આભ્યા કે નહિ; આભ્યા કે નહિ ?” આખરે થોડી મિનિટ રહીને
તેઓ આભ્યા. એ થોડી મિનિટ બહુ લાંબી લાગતી હતી. બિચારને
દાઢકડી કરીને ઉપાડી જવામાં આવ્યો. હું દેખી શકતો નહોતો, પણ
એ લોકોનાં પગલાં અને સંભળાતાં હતાં થોડી વાર પછી મુખ્ય દરોજા
દેખતી પેઠે ફરતો ફરતો મારી કોટડી પાસેથી પસાર થયો. હું સમજ
થયો કે આપેપાદરાઈની દોરી કાચકાની રહે તોડાઈ ચુકી. ઇશ્વરનું
આધેડું તે માણસે લલ્લીલુકીને દરી લીધું. તે હતું છે તે ન્યાય
છે, સત્ય છે એ ખાલી તેની માન્યતા. પણ આ એક છવ ગયો તેના
ઉપર આટલી બધી ફિલસુફી હું ક્યાં ડોળવા બેસું ? માણસો દર-
દમિય લાખો છવનો નાશ કરે છે અને તેનો તેમને વિચાર સરખો
આવતો નથી, ત્યાં આ એક દાખલો શી વિસાતમાં ? જનાવરોના
છવ પણ માણસના જેવા જ છે. દરદોળ દરોડોળી કતવ ચાકી
રહી છે, તે બધાના અર્થનાં પરમેશ્વરના દરબારમાં આજે છે કે
ત્રાંદ મામ.

૨. જસ. શ્રીનિવાસ આયંજર આજે જેલની મુલાકાતે આવ્યા
હતા મારી સાથે લાંબી વાર વાતચીત કરી, બીજા અસહકારી
ફેલીઓને પણ મળ્યા અને પછી સુપરિન્ટેન્ડન્ટ સાથે થોડી મિનિટ
વાત કરીને વેલોરની સબ-કોર્ટમાં તેમનો કંઈ કેસ દરો તે માટે
ચાલ્યા ગયા ત્રાધીછએ સહત અટકાવી લીધી તે તેમને પસંદ નથી,
પણ તેમને શું પસંદ છે તે કંઈ મને સમજ્યું નહિ. આમુદાયિક
સંવિનયમજની તે વિશદ છે, વ્યક્તિગત ભંજ કરીને લોકો નેલો
પૂર્ણ દે એ પણ તેમને પસંદ નથી; છતાં તેમને અંદરથી કંઈક એવું
લાગતુ જણાય છે કે હરવનો કાર્યક્રમ તો કંઈક લેલેજ દોલો
જેઈયે. તેમની આ લાગણીનું પ્રયત્ન કરકું કરજુ છે, પણ આવી
મિત્ર લાગણી તેમના મનમાં છે એમાં શક નથી. પોતાના મનને

તર્કયુક્ત ભાષામાં વ્યક્ત કરવાનો તેમણે ધણો પ્રયત્ન કર્યો, પણ મને કંઈ એ બધું ન સમજાયું હું મદદથી કરી શક્યો તે કંઈક આર્થ લોકોએ જલ જલુ જોઈએ અને લડત નરી રાખવી જોઈએ, પણ બધાએ જલ જલુ ન જોઈએ જલ દોણે જલુ તેની બહુ ઝીણવટથી ને ડહાપણપૂર્વક ચુંટણી કરવી જોઈએ કે જેથી બહારનું પ્રચારકાર્ય ધીમું પડે નહિ તેમણે ભારપૂર્વક જણાવ્યું કે હમણા મને વધારે વધારે આશા બધાની નય છે. તેમણે મને નૈરાશ કલ્પની વાત કરી મને લાગે છે કે આ કલ્પ પાસે કંઈ રચનાત્મક કાર્યક્રમ નથી ત્યાં સુધી નનો પક્ષ તો તે જોતો નહિ જ કરી શકે, એટલે મક્કખનો ઉદ્દેશ મહાસભાના કાર્યમાં કખવ નાખવાનો જ હોવો જોઈએ

૨૨ ૨-૨૨-શુધવાર

આ જલ બહાર જઈશુ તે પહેલાં અમે સાવ બગડી જવાના છીએ એવી મને ધારણી લાગે છે અમારામાંથી કેટલાકનું વચ્ચન બહુ જ ધડી ગયું છે તેમને હવેથી માણસ દીક અરધા આનાની છાશ રોજ મળનાર છે, પાછળથી ઘટાડીને પા આનાની મળશે છાશ એકનું પાણી જ હશે, પણ તેવીતેવીએ તે ધરના જીવનની ગધ ને ધરનું વાતાવરણ બહુ જરશે

આન્ધવાસીઓને છેવટે જુદા રસોડાની સગવડ મળી છે શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ કહે છે કે સવારની કાજ રિવાયનું બધું રાધવાની—અને તે બધા અસહકારી કેદીઓનું નહિ, પણ માત્ર આધવાળાઓનું જ રાધવાની—સગવડ કરી આપવાનું સુપરિન્ટેન્ડન્ટે તેને વચન આપેલું મે સૂચવ્યું છે કે રક્ત કોલમ્બુ જ જુદું કરી લેશુ અને તેમાં તિરુવત્તમવાઇ લોકોને પણ જોળવવા, પણ એ કહે છે કે ઉપર પ્રમાણેનું સુપરિન્ટેન્ડન્ટનું વચન મળેલું હોવાથી મારી સૂચના પ્રમાણે તેઓ ન કરી શકે જેવરે મને કશું છે કે એકલું કોલમ્બુ તે લોકો બને કરે, અને તેમાં તિરુવત્તમલાઈ લોકોને

સેજને. આ બાબતમાં હું વચ્ચે પડવા નથી માગતો. શ્રી હરમીનારાયણ આન્નવાસીઓની મરજીઅનુસાર જે કરવું હોય તે બધું કરતા.

૪૪ : ૨ : ૪૨-શુક્રવાર

ઉપર કહેલા રસોઇનો ખમરો હું સન્તોષકારક રીતે પતાવી શક્યો છું તિરુવલમલાઈ લોકો સુધી બધા જ અસહકારી કેદીઓને જુદું રાંધી લેવાનો લાભ મળશે. આ રીતે રથિહું કોલમ્બુ મેં ચાખી જોયું છે. સાધારણ કેદીઓને માટે તૈયાર થાય છે તેનો ને આ કોલમ્બુનો સામાન તો બધો સરખો જ લેવામાં આવે છે, છતાં આમાં આટલી બધી મીઠાસ કેમ? આ બાબતની તપાસ કરવાનું અને રસોડામાં ચાલતી ઝારી અને ફવતનો અન્ત આણી કેદીઓનું આ મોટામાં મોટું સંકટ નિવારવાનું કાળે નહિં મુઝે? અસહકારીઓ કેદખાનામાં આવ્યા છે તે જુદા અને ઘણા મોટા કારણે આવેલા છે. એટલે જ્યાં જ્યાં વહીવટની શુદ્ધિ કરવાના આવા સવાલ તેઓ આગળ પડીને ન ઉપાડી શકે. તેઓ સહકારને રસ્તે ચાલનાર રાજદારી લોકોને સુધારણાનું કામ માત્ર ચીંધી જ શકે.

હિરોડ ઍલેક્ષી નેરાન (પ્રબંધીય મહાપુરુષો) એ પુસ્તકમાળાનું મારગદર્શકનું મહત્ત્વચરિત્ર પૂર કર્યું. કૃષ્ણ છેલ્લા અઢી આવેલા ત્યારે મારે માટે આ પુસ્તક મુક્તા ગયેલા. લેખકે પયગમ્બરને સંતોષકારક ન્યાય આપ્યો નથી. પુસ્તકમાં પયગમ્બરને મહા બુદ્ધિશાળી અને મહત્વાકાંક્ષી તરીકે ચીતર્યા છે. રાજદારી મહાલેખના કેન્દ્ર ઉપર જ બધું પયગમ્બરનું આખું જીવન રચાયું હોય એ રીતે તેમના જીવનરહસ્યનો અર્થ બેસાડવામાં આવ્યો છે. ચરિત્રલેખક માને છે કે પયગમ્બર તેના પોતાના જેટલો જ નાસ્તિક હતા, જેટલો પોતાની સમજ પ્રમાણે તેણે અર્થ કાઢ્યો છે કે પયગમ્બરનું આખું જીવન-તેમનું જીવનરહસ્ય એ પોતાના સ્વાર્થની સિદ્ધિને માટે કોઈ મહત્વાકાંક્ષી પુરુષ ઉપર પ્રયાન કરે તેવો એક પ્રયાન માત્ર છે, અને સેખકની દૃષ્ટિએ પયગમ્બરનો સ્વાર્થ ખુદાનો સફરો ફનીયાને

પહેંચાડવાનો નથી, પણ એક જાણના રાજ્યના માલિક બનવાનો છે. ચરિત્રકરનો સિદ્ધાન્ત એ છે કે મહમ્મદના પ્રયત્નનો બધો ધોધ દુનીયામાં નામના અને સત્તા પ્રાપ્ત થઈ જાય તે દિશામાં જ વહેતો હતો. લેખકે રજૂ કરેલા આખા ચરિત્રના આણુએ આણુની અંદર વક્રોક્તિ જેવો કંઈક ભાવ બરેલો છે. લેખકમાં પોતામાં ધાર્મિકતાનો અભાવ હોવાથી સાંસારિક જનતિ સિવાય બીજો કોઈ પણ ખ્યાલ મનુષ્યને મહાન કૃત્યો આદરવાને પ્રેરી શકે છે એ વાત તેની છુદ્ધિને અગમ્ય છે. મહમ્મદની જીવનકથા બિનમુસલમાન ધાર્મિક માણસે જાણવા એસે તોયે ગાથાં ખાય, તો પછી એક નાર્સિક નર તો તેના રહસ્યને કથાથી જ ઉઠેલી શકે ?

ઈસ્લામના આશ્વકાળનું વર્ણન ચરિત્રકારે કરેલું છે તેમાં તેનું મગજ એક હાંધી જ કલ્પનાના રોગથી પીડાઈ હોય એમ જણાય છે. તે માને છે કે ઈસ્લામના પહેલાના દિવસોમાં આરબ લોકોની પૂજાસેવાની અંદર અલ્લાહ એક હોવાનો વિચાર બિલકુલ હતો નહિ. ખરી તવારીખ જણનારાઓ તો જાણે છે કે અલ્લાહની કલ્પના આરબોમાં હતી જ, પણ આ લેખક અનુમાન દોડાવે છે કે એ કલ્પના ચઢીઓ અને ખ્રિસ્તીઓના સંસર્ગથી ઇસ્લામમાં ઉતરી આવી છે. હિન્દુઓ જેવા બહુદેવપૂજકોના પણ ખ્યાલમાં ઉતરી શકે એવી વાત છે કે એક અને અદ્વિતીય બ્રહ્મની કલ્પનાનો અનેક દેવદેવીઓની મૂર્તિપૂજા સાથે કેવો અવિરોધ છે; પણ આપણા ચરિત્રકારે ધારી લીધું છે કે આરબોના ધર્મમાં અર્થ-વગરના નહેમો સિવાય બીજો કશો સાર હતો નહિ, અને એક-અલ્લાહનું તત્ત્વજ્ઞાન મહમ્મદે દાખલ કર્યું તે ચઢીઓ તથા ખ્રિસ્તીઓની નકલ છે. પોતાનું માનેલું લોકોને મનાવવા વાસ્તે ફાવે તેવા ઈલાજ મહમ્મદ લેતા એવું તેમનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. લેખક વારંવાર નૈસર્ગિક સ્મિયની જોડે પયગમ્બરની સરખામણી કરે છે, અને બારે સમજાડ સરખામણી મળી ગઈ હોય તેમ હરખાય છે. સ્મિય મોરમોનિઝમ નામના પંથનો સરેયાપક હતો. મહમ્મદ તેના જેવો જ

પક્ષો અને દાવપેચનો ખેવાડુ હતો-તેનાથી થે ચડી જાય એવા હતો એમ લેખક જુએ છે. મહમ્મદ પર જ્યારે જુલુમ શુભરવા લાગ્યો ત્યારે તેણે નાસીને ખડોરાના એકાદ ખ્રિસ્તી રાજ્યમાં આશ્રય કેમ ન લીધો ? તેણે એ જ કારણ કે સવામતીને ખાતર કોઇની તાબેદારી કબુલ કરવાને તે તૈયાર નહોતો. તેનો હેતુ સહતનત સ્થાપવાનો હતો. ચોપડીમાં આવી આવી ફેટલીયે નીતિવિરુદ્ધની વાતો ભરેલી છે. મહમ્મદ પોતાના મતનો એટલો બધો પ્રચાર કેમ કરી શક્યો તેના આવાં અનુમાનોથી અર્થના અનર્થ કરેલા છે. મહમ્મદનો ગળતાવડો સ્વભાવ એ ચરિત્રકારની નજરે બડી પકાઈ અને ચતુરાઈને રૂપે દેખાય છે; મહમ્મદની સાન્ત વૃત્તિનો તે એવો અર્થ કરે છે કે એ તો લાગ આવવાની રાહ જુએ છે.

ચરિત્રમાં મહીનાની ટીજરતનો પ્રસંગ આવે છે ત્યાં ચરિત્ર-કારની નારિતકતા અને તેનો વિરોધ બહુ જ પ્રુક્ષા પડી જાય છે. લેખક નિસાસો નાખીને કહે છે કે મક્કામાં એક પણ માણસ એવો ન નીકળ્યો કે જે તેનું કાસળ કાઢી નાખે અને તેની જવાબદારી માથે ઉઠાવે મહમ્મદનું ખૂર ઇચ્છનારા તો ધણા હતા, પણ આટલી હિંમત કોઈમાં ન હતી. મક્કામાં તે વખતે કોઈ એવી અદામત પણ ન હતી કે જેની પાસે મહમ્મદને જોઈ કરી શકાય (જેમ ઈશુને કરવામાં આવ્યો હતો લેખકનો હોશ તો એ પણ હશે કે તેને ઈશુની જેમ ડૂરો ચડાવ્યો હોત તોયે ઠીક) મારાઓના હાથથી બચવાનો જે પ્રયત્ન થયેલો તેના વર્ણનમાં પણ લેખક પોતે ફેટલો નિરાશ બન્યો છે તે ભાવ દેખાઈ આવે છે. મહમ્મદની જગાએ તેનો કામજો એાદીને અપી સુઈ રહ્યા હતા. મારાઓ આવ્યા ને અપી પકડાયા તો તેમણે તેને બહાના તરીકે જ પડડી રાખવો જોઈતો હતો પણ લેખક હતાશ યદને કહે છે કે એ લોકો બારે વઢાર બની ગયા જે હાથમાં આવ્યો તેનેયે છોડી દીધો. અપીની હિંમતની ને વફાદારીની સ્તુતિનો એક શબ્દ ન મળે! જ્યારે જ્યારે મહમ્મદનું ખૂન કરવાનું કાવતરું ફુટી જાય છે ત્યારે ત્યારે ચરિત્રકાર ફેટલો

હેરાન હેરાન થઈ જાય છે તેનો એક બીજો દાખલો અજરૂદ ને અમીરની કથા વખતે મળે છે. મક્કામાંથી નાસીફ્ટીને એક ગુફાનો આશ્રય તેમણે લીધેલો, અને આમ તેઓ પાછળ પડનારાઓની નજર સુકવી શક્યા હતા. તે પ્રસંગમાં રહેલી અદ્ભુતતા જોવાને ચરિત્રલેખક તૈયાર નથી. તે પ્રસંગનું વર્ણન કરવાને તે તો 'કેદખાનામાંથી નાસી ગયેલા ગુન્હેગારો' એવી જ ભાષા શોધી કાઢે છે. મહમ્મદની ક્તેહ પર ફતેહ જોતો જાય છે તેમ તેમ લેખકની નિરાશા પણ વધતી જાય છે, અને તે ચંદુદીઓના ભોળપણ માટે વધારે ને વધારે ચીડાતો જાય છે. તે કહે છે, 'આ ચંદુદી લોકોમાં જે કંઈકે નિશ્ચિત યોજના હોત, કંઈકે હિંમત હોત, દહતા હોત તો જે વખતે મહમ્મદ લોકોમાં અગ્રિય થઈ પડ્યો હતો, નિન્દાતો હતો તે વખતનો તેમણે લાભ લઈ લીધો હોત અને તેઓ તેનું કાસળ કાઢી શક્યા હોત.'

રાષ્ટ્રોના મહાપુરુષોનાં જીવનો પ્રગટ કરવાની યોજના ધડનારાઓએ પોતાના ચરિત્રનાયક પ્રત્યે ઊંચી હમરાતા આપી માણસને કેમ પ્રસંદ કર્યો હશે એ સમજાતું નથી. આખી ચોપડીમાં જે એકતાર રહેલો છે તે એ છે કે મહમ્મદને એક રાજદ્વારી સાહસ ખેડનાર તરીકે ચીતરવો, તેને નીતિઅનીતિથી જોડેલો વેગજો બતાવી શકાય તેટલો બતાવવો, - મનમાં પોતાનાં સાહસોના ધાટ ધડતો અને તે ધાટને ફાવે તેવા દલાળે વડે પાર પાડતો તેને ચીતરવો. શ્રદ્ધાબળ, અક્ષાહનું ધ્યાન, ધાર્મિક ઝંનૂત અને હંથા ગુણુવાળું વ્યક્તિત્વ એમાંનું કંઈ આ જીવનચરિત્રમાં સ્થાન પામી શક્યું નથી. મહમ્મદને વખતો-વખત મળતી ફતેહનાં કારણ લેખક પોતાને રચતાં જ શોધી કાઢે છે. દગોફટકો, લાંચરશવત, સ્વાર્થ, ભેદનીતિ, પ્રપંચ આનાથી જ મહમ્મદને ફતેહ મળતી હોય એમ લેખકની આંખ દેખે છે. મહીનાનાં લોકોએ જે બારે વફાદારી બતાવી તે લેખકને માટે એક મશ્કરીમાં ઉડાવવાની વાત છે. પયગમ્બરના વ્યક્તિત્વનો અને ચારિત્ર્યનો એ અમલકાર હતો એ લેખક જોઈ શકતો નથી. કુરાનની મુરાહોને માટે

‘મુખ્ય શરતો’ એવા શબ્દો આખી ચોપડીમાં વાપરવા એમાં ચરિત્રલેખકનો મોભો વધતો નથી. જ્યાં ‘જીલ્લો પયગમ્માર’ એવા શબ્દો વાપરવામાં આવ્યા છે ત્યાં તેની સાથે તિરસ્કાર બોલેલો જોવામાં આવે છે, આમ છતાં પ્રસ્તાવનામાં લેખકે એનો સંકલ્પ ઉઠાવ્યો છે કે પયગમ્મારના સંજ્ઞામાં એ લખીરા તે સંપૂર્ણ આદરપૂર્વક લખીરા.

ચોપડી આખી ઉપવાંચ્યા પછી છેડે છેડે જતાં મદીનામાં ચઢીઓની ઘયેલી કંઠક વિષે એ લખાણ છે તે વાંચતાં બળી રહેલા મનમાં કંઈક યાદક પડે છે; પણ આમાંયે લેખકની નાસ્તિકતા મૂખી રહેલી નથી. ઇસ્લામ સ્વીકારીને ચઢી લોકો બચી રાક્ષા હતા, પણ તે તકનો લાભ બહુ જ થોડો જણાવે લીધો એનું લેખકને અચરજ થાય છે. આટલા બધા લોકો મરધમ સ્વીકારવાના કરતાં મરજીને કેમ પસંદ કરતા હશે એ તે બિચારાની જીલ્લિમાં ઉતરતું નથી.

આ જમાનાના નાસ્તિક લોકો મોટા ધર્મનો ને તેના પ્રવર્તકનો ઇતિહાસ વપાસવા બેસે છે તેમાંયે તેમના પરિચિત વાંકથોંક જ તેઓ દેખે છે. આનો ખરો દાખલો જોવા હોય તો આ લેખકનો છે. ઇસ્લામના આરંભકાળમાં ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ એ જ ઇસ્લામનું પ્રધાન કાર્યક્ષેત્ર હતું. પાછળથી મુસલમાનોની રાજદારી ઉત્પત્તિ થઈ તે એ ધાર્મિક પ્રવૃત્તિના અનિવાર્ય પરિણામરૂપ જ હતી. પણ મહમ્મદના ચરિત્રકારના મગજમાં આ વાત ઉતરી રાક્ષી નથી. માણસ જેવા માણસ ધર્મ જેવી એક કંપનાને માટે એટલો બધો ઉત્સાહ કેમ રાખી શકે એ જ તેની સમજમાં આવતું નથી. માણસ રાજ્યસત્તા સારૂ ઉત્સાહથી કામ કરે એ તેને શુક્તિયુક્ત લાગે છે. આથી તે મહમ્મદના છવનનો સાર એ કાઢે છે કે મહમ્મદને એક જાણી રાજ્યસત્તા જમાવવાનો લોભ હતો. તેની હિંસ્યાલુનું સ્વરૂપ તેણે જાણીતે ધાર્મિક રાખ્યું હતું, કારણકે બીજી રીતે તેનું ધારણ તે મેળવી શકે તેમ નહોતું. તે તો એમ પણ કહેવા માગે છે કે

મહમ્મદનો આ દાખલો જોઈને જ ખીલ ધણી કાવતરાખોરો ઉપર
પણ અસ્થિ થઈ હતી.

મહમ્મદે પોતાની સ્ત્રીઓને જોડેલા માથે તોડેલા ધરમાનો
સરસામાન આણી આપવાની ના પાડી હતી અને તેથી ધરમાં કલદ
થયો હતો, તે વાત કેવળ મનકના હેતુથી જ ચરિત્રલેખકે વર્ણવેલી
છે. અનેક નતિઓને છૂતવાથી પુષ્કળ ખંડણી અને ધન મહમ્મદની
પાસે ઢગલા થઈ તેમ છતાં તેણે પોતે તો ગરીબાઈનું જ સેવન કર્યું,
એ આ સાદી કહાણીનું રહસ્ય છે, પણ લેખકને તે શાનું દેખાય ?

લીટીલીટીમાં લેખકનો એક જ ભાવ પ્રત્યક્ષ થાય છે. સદૃશ્ય
જોડેલા જણાતા હોય તેને પોંખવા અને જે જે સારાં કામ હતાં તે
બધાંમાં કંઈક ને કંઈક દુષ્ટ આશય હતો એ જોણી કહાડવું. તેનો
આ ભાવ સંહોદિત નમ્રત હોવા છતાં મક્કા સર થયું તે વખતની
પયગમ્બરની હદારતા અને દિલદારતાની વિરુદ્ધ તો આ લેખક પણ
કંઈ જોલી શક્યો નથી. મન્દિરના ખૂલનાને સ્પર્શ કરવામાં
આવ્યો નહોતો; સહેરીઓને કોઈ નતની મનાઈ કરવામાં આવી
નહોતી; એ ફતેહના મદમાં આવી નહોતે પાછળના જુલમોનું વેર
વાળવાનો વિચાર સરખો મહમ્મદને આવ્યો નહોતો; હીજરત
કરી ગયેલા લોકોનાં ઘરબાર મક્કાની પ્રત્યે વેચી માર્યા હતાં તેને
પણ હાથ લગાડવામાં આવ્યો નહોતો; જેઓ મન્દિરના વંશ-
પરંપરાથી પૂનરીઓ હતા તેમની પાસેથી મન્દિરની ચાવીઓ પણ
કાબિજ કરવામાં આવી નહોતી; કોઈ મક્કાવાસીનો કોઈએ વગર-
સત્તાએ ધાત કર્યો હશે તો તેને મહમ્મદે ઈનસાફ આપ્યો હતો.

ચરિત્રકારે મહમ્મદના ચરિત્ર ઉપર આટલો બધો અવલો-
રંગ ચડાવ્યો છે, છતાં મહમ્મદનું ચરિત્ર તો અગાધ સરોવર
જેવું નિર્મળ જ રહેલું છે. ભૂતમાત્ર માટે એમનો પ્રેમ
હલકાય છે, અવિચાર કે ધોરીલાપણું તેમનામાં નથી, માણસ-
નતનો વિશાળ ખ્યાલ રાખીને વત્તમ નીતિના બંધનમાં રહીને તે

વર્તે છે, તેમના હૃદયમાં આરિય અને વફાદારી માટે તેઓ લોકોમાં પૂજ્ય છે સત્તા અને રાજ્ય સાપડ્યા પછી પણ ‘તેમણે એક પણ દિવસનો આરામ લીધો નથી’ તેમના જેવા ઉદ્યમી રાજેનરાહ કોઈ બાળ્યે જ થયો હશે તેમણે સ્થાપેલો સઘ વિશાળ હતો અને દહાડે દહાડે વધતો જતો હતો, પણ એ સઘના બાલ્ય અને આતરિક સવારો ઉપર તેઓ ભતિદેખરેણ રાખતા જ્યારે જુઓ ત્યારે તેમનું મુખ હસણ ને હસણ જ જે મહાન પદની જવાબદારી તેમની ઉપર આવી પડી હતી તેને જો બારે જણીરતા આવશ્યક હતી, છતાં તેમના આનંદી સ્વભાવને લીધે ઘણીયે વાર તેઓ જણીરતાને બાજુએ મુખી દેતા તેમના સમાજનાનું મહત્ત્વ મોટું હતું, છતાં તેમણે રાજકાલ્પારમાં તે લોકોને બરી દીધા નહોતા ઇન્સાફના કામમાં તેમણે જે લોકોને વચ્ચે પડ્યા દીધા નહોતા પોતાની સાદી જોરડીમાં મોઢો ઉપર ઘુમ્મો અને હાથમાં તાડતું પાત્ર હોય એવી માતલમાં તેઓ બાદશાહોના શિર પર મુગટો સ્થાપતા ? ઉધાપતા ઝીણામાં ઝીણા આચારની બાબત પણ પયગમ્બરના ઈયાન બહાર રહેવા પામતી નહિ એનાપદિ, વારસાજી, ન્યાયાધીશ મુસ્લી એ બધાના મમો જરતા, છતાં પયગમ્બર ઉપદેશક અને શિક્ષકના કાર્યને ધ્યાન બહાર થવા દેતા નહિ તેઓ જે શિક્ષાઓ જરતા તેમાં દયા દેખતી સારીરિક સખ અને મારપીટની મનાઈ હતી સાતમી સદી જેટલા પ્રાચીન કાળમાં તે તેમણે મુન્હેગારને જીવતા બાળવાની પ્રથા બધે જી જ્યારે ખ્રિસ્તી પ્રજાએ છેક ૧૫મી સદી સુધી એ પ્રથા ચલાવે રાખી હતી તેમની જીવન્યામાં માત્ર માણ્યોને જ નહિ, પણ જનાવરો અને જન્તુઓને પણ સ્થાન હતું જીવતા પક્ષીઓને નિરાન કરીને વીધવાની તેમણે બધી કરી, ઊટના ઉપર માણસ બહુ નાસ વરતાવતો તે સામે પણ તેમણે અવાજ ઉઠાવ્યો એક વાર તેમના મોઢ શિબોએ કીડીનું દર સળગાવી મુક્યું હશે, તેમને તેમણે તે ફોલથી નાજવાની ફરજ પાડેલી જહેમોને લીધે જે ફરવાબરેલા કૃત્યો મૂખ

લોકો કરતા તે તેમણે નાબૂદ કર્યો. ઘોડાનાં પૂંછડાં કાપવાની તેમણે મનાઈ કરી.

સ્ત્રીવર્ગને માટે મહત્ત્વ દેવાનું હતું છે. શુભામો અને કેદીઓની દશા તેમણે ધણી દયાપૂર્ણ નિયમો વડે સુધારી. દાખલા તરીકે માને અને બાળકને કે ભાંડુઓને વિયોગ પડાવવામાં આવતો તે તેમણે અટકાવી દીધું. ફટકા મારવાની મનાઈ હતી, અને ખૂનનો બદલો ગંભીર સજાથી લેવામાં આવતો. શુભામો પોતાનું કૃત્યપૂર્ણ પોતાની મેળે પ્રાપ્ત કરી શકે એવા તેમને રસ્તા કરી આપવામાં આવ્યા હતા. બિનવારસી મિલકતના માલિક શુભામો ગણાવા લાગ્યા. મુસલમાનો પર ફરજ મુકવામાં આવી કે પોતાના શુભામોને ખાવાપીવાનું ને પહેરવાઓડવાનું પોતાના જેટું જ આપવું તેમણે વારસા સંબંધી વિસ્તારપૂર્વક ધારાધોરણ કરાવ્યાં હતાં. આજના કાયદેપંડિતો પણ એમાં રહેલી ન્યાયશુદ્ધિને કબુલ કરે છે. ખૂબી એ છે કે આ બધું કામ તેમણે યોડાં જ વર્ષોની મુદતમાં સાધી લીધું, અને આ દુનીયા છોડી જતાં પહેલાં પોતાના આખા કાર્યનો પાયો એટલો કુરાળતા-પૂર્વક રચતા ગયા કે બીજાઓનાં કામોની પેઠે તેમનું કામ તેમની પાછળ વેરણઠેરણ ન થઈ ગયું, પણ ઉલટું દિનપ્રતિદિન પ્રગતિને પામવું ગયું.

૨૫ : ૨ : ૨૨—શનિવાર

નેલોરના બાઈઓની બીજી દુનિયા આવી છે. હવે બીજાઓને ટ્રિબિનૉપોલીની જેલમાંથી ગાદી આલુનાર છે એમ સાંભળ્યું છે.

આ અમારી કોટડીઓનો વિભાગ બધો અમારે માટે જ આવવો રાખેલો હતો. હવે તે સારીપેઠે ભરાયો છે. મારી કોટડીની દક્ષિણ બાજુની ૯ કોટડીઓમાં ગોપલા કેદીઓને લાવીને રાખ્યા છે. કેનેનોરના કેદખાનામાં રમખાણ કરેલું તેમાંના આ કેદીઓ છે. સગીયાવાળી બેડીઓ એ ખદેખર સંપૂર્ણ પથ્થર છે—એમાં માણસાળો

છાંટા સરખો નથી. આ બધાય મોપલાઓને સળીયાવાળી બેડીઓ નાંખેલી છે. થોડા દિવસ પછી બેડીઓ કાઢી લીધી એ બહુ ઠૂંકા થયો.

સુપરિન્ટેન્ડન્ટ અને તેના બે મદદનીસ દાક્ટર આજ સવારે મારી કોટડીએ આવી ચડયા. મેજર સાહેબે સમાચાર આપ્યા કે “તમે મિ. ગાંધીને કાગળ લખેલો તેનાથી એ ખબરાધ ગયા છે. તેમણે ‘યંગ ઈન્ડિયા’માં એક નોંધ લખી છે. તેમણે કાઠ બિચારો ખોલે કદી હશે તેની સાથે તમારી સરખામણી કરી છે ને લખે છે કે ફાણાને છાપાં મળે છે ને આમને જ નથી મળતાં. એવું એવું કંઈ નોંધમાં છે.” મે’ પૂછ્યું, “મને એ છાપું બતાવશો?” તો તે કહે “મારી પાસે નથી.” તેની પાસે છાપું નથી તો તેણે આ વાત ક્યાંથી સાંભળી એ આશ્ચર્ય છે. જમે તેમ હોય, પણ તેણે મારી સાથે મારી તબીયત સંબંધી લાંબી વાર વાતચીત કરી, અને પછી બધી હકીકતની એક લાંબી ચાટી ઉતારીને લઈ ગયો. કોણ નહિ શા મઠિ ઉતારી ગયો હશે.

કાલની રાત બહુ ખરાબ ગઈ. દમના ઉછાળા અને થાક આજ દહાડે પણ ચાલુ છે; પણ આમાં જેલવાળાઓ કંઈ કરી શકે એમ મને લાગતું નથી. મે’તો સુપરિન્ટેન્ડન્ટને પણ સવારે એમ જ હજી હવું.

મારી કોટડીની પાછળ ચેલો ફાંસીનો ઢેરી રહે છે તેનામાં બારે પરિવર્તન થવા માંડ્યું છે. પરમ દહાડે મોડી રાત સુધી તે ભગવાનનાં બજન ગાતો હતો. ‘મારો રામ દયાળુ છે, પાપીયાનાં પાપની એ કષ્ટણાણુ માફી આપે છે, તેને જ સારણું જઈ, તે જ એક નોંધારાનો આધાર છે.’ આવા ભાવવાળાં બજનમાં તે રાતની રાત ગુલતાન રહે છે. રામા રેડી કરીને તેનો પટોરણી છે તેને તે મોટા ક્ષત્રિયને જાણે તેવો યુરાતનનો ઉપદેશ કરે છે. “હિંમત રાખ, હિંમત રાખ, હોસ્ત! ક્યા પરવા હૈ? મોતને પડકાર કે આવી જ બચ્યા ઈ પણ. સામી છાતીએ ભેટ તેને. આમ બાયલાપણું કરીશ તો વારી જોડે વાત નહિ કર્વ. અમે તો મરેના સાથી.” આજ તે કહે છે કે “હું ખાવાનો નથી. આપવો હોય તો ભાત આપો, નહિ તો

ફાંસીએ ચડાવી દો. મેં ક્યાં સરકારને દયા બીજવાને અપીલ કરી છે ? મને શું કામ ઠાલો છવાડો છો, અને આ જુવારના રોટલા ખવડાવીને હેરાન કરો છો ? ” કોઈ ફાંસીનો કેદી દયા માટે અપીલ પણ કરતો ન હોય તેનો આ લોકો ભાત જેવો નાનો મનોરથ પણ સા સાર નહિ પૂરતા હોય એ સમજાતું નથી. મેં જીવરને વાત કરી છે ને તેણે કશુંવ ક્યું છે. મને હમેદ છે કે તે પોતાનું વચન પાળશે ને બિચારાને જે પાંચ સાત દિવસ તેના બાઝમાં હતું છવવાનું હોય તેટલા દિવસ તેને ભાત આપશે.

મારા મિત્ર અદ્વાદી આજે અહીં આગ્યા હતા. અમે બહુવાર વાતચીત કરી. ત્યાર પછી તે અસહકારી કેદીઓના મુખ્ય મથકે (પહેલા નંબરના બ્લોકમાં) ગયા અને સૌને મળ્યા. સૌ બાઈઓ પોતપોતાની કોટડીમાથી નીકળીને એકઠા થયા તે દેખાવ ભારે આંખ કારનારો હતો. તેમનાં મલકાતા મુખ અને શરણી મુદ્રા !

હવે મને ખબર પડી કે બારડોલીની સંધિથી સરકાર સંતોષ થામી નથી. તેને તો કુલજપટ મદાસભાના કાર્યક્રમનું જ નામ કાઢી નાંખીયે તો જ સંતોષ વળે. એથી રહેજ પણ ઠગીથી ચલાવી સેવાને તે તૈયાર નથી. તે મેળવવાની તો તેમણે આશા જ મુજી દેવી. તેમનું પોતાનું આજે સમાધાની વગર કંઈ અટકી પડતું નથી. સરકાર આણું બોલે છે એમા એ જ નેહ રાકાય છે કે તે માનવ-સ્વભાવથી કેવળ અજ્ઞાન છે. સરકાર આવી હક પકડી બેઠી છે તે ઢોંગ પણ હોય, પણ જે તે સત્ય જ હોયતો તે આપણા લાભમા જ છે. હંથર તેને નિમિત્તરૂપ બનાવીને આપણને આપણા ધ્યેય પર જલદીથી પહોચાડી દેવાની ધટના રચતો હોય એમ જણાય છે બારડોલીકાર્યક્રમનો જે અર્થ સરકારે કરેલો છે તે ગાંધીજીએ લોકોને સમજાવ્યું છે તેનાથી થે સ્પષ્ટ છે. આપણા દુસ્મનો જ આપણા મતને ખરા સમજનારા ને આપણો ન્યાય તોળનારા હોય છે એ એક નૂનું સત્ય છે, અને આ દાખલામાં તે તદ્દન સાચું દેર છે.

સેવામાં પહેલા દરોગાએ આવીને ખબર આપ્યા કે રાખી-યારને, પાછાં અને મને પહેલા નંબરના બ્લૉકમાં લઈ જવાના છે. હતાવળા હતાવળા તેણે અમને હપાડ્યા ને સુપરિન્ટેન્ડન્ટ આવારિક તપાસણીએ આવે તે પહેલાં અમને ત્યાં પહોંચાડી દીધા. એટલે હવે પહેલા નંબરના બ્લૉકમાં ઉપટે આવી ગયા.

જેલીછવનની અગવડો અમારી એકાન્ત કોટીઓ કરતાં અહીં પહેલા નંબરના બ્લૉકમાં વધારે છે. એકાન્ત કોટીમાં લાગે વખત એકલા જ રહેલા એટલે અહીં ટાળામાં રહેવાથી અમને ગરદી ગરદી લાગતી હતી. મુવાના આટલા છે તો માંડ એકએક કુટને અન્તરે છે. કેટલાક તેથી જરાક વધારે દરો. દરેક કોટીમાં સોળ સોળ કેલીએને પૂરવામાં આવે છે. ભજરે તો એવાં ગંદાં છે કે વાત જ ન પૂછે. એકાન્ત રૂઢમાં સગવડો પણ હતી, અને કેટલીક અગવડો પણ હતી. તે હવે ભોગવી છૂટ્યા. અહીં આવ્યો છું તે નાતો બહારની દુનીયાને પન્થે ચાલતાં વાટમાં મુસાફરખાનામાં હતર્યો હોજ એવું લાગે છે.

મહાસમિતિએ ઠરાવ કર્યો છે તેમાં તેણે બારડોલી પહેલાંની રીત જરી કરી છે; એટલેકે સામુદાયિક સિવાયના સવિનયભંગના બધા પ્રકાર તેણે બહાલ રાખ્યા છે. સામુદાયિક ભંગ તો અલગજાત પ્રભમાં વધારે યોજનાસકિત આવે ત્યાં સુધી મુલતવી રાખ્યે જ છુટકો. મહાસમિતિએ બારડોલીના નિર્ણયને સુધારી લઈ આવેા ઠરાવ કર્યો એ મને બહુ અગ્ર્યું.

બધું પરિણામ તપાસીયે તો તેનો અર્થ એ જ યથો કે બન્ને પક્ષો—સરકાર અને મહાસભા એકબીજાને ટક્કર દેવાનો નિશય કરીને તૈયાર થઈ ગયા છે. આવતા ત્રણ મહિના ભાગે તીવ્ર લડતના જવાના છે.

૧ : ૩ : ૨૨-પ્રુધવાર

દિલ્હીમાં ડૉ. મુંજેએ ગાંધીજીના પગલા સંબંધી નાપસંદગી બતાવનારી અને અસહકારની લડતના મૂળ સિદ્ધાન્તોને છોડી દેવાનું કહેનારી દરખાસ્ત મુકેલી તે બહુ મોટી બહુમતીથી થઈ ગઈ. ગાંધીવિરોધી પક્ષે એક ચોક્કસ કરાવને રૂપે પોતાના મનની વાત ખુલ્લી કરવાની દિશાત કરી હોય તો આ પહેલી જ વાર છે. કારણકારી સમિતિએ તૈયાર કરેલા મસૂદા પ્રમાણેનો કરાવ કંઈ મહત્વના ફેરફારો વગર પસાર થઈ જશે. હવેનો પ્રશ્ન છે તે એ કે આપણી યોજનાના જે જે ભાગ છે—એક રચનાત્મક કાર્યથી બળવાન થવાનો અને બીજો જેલ વરવાનો—એને પ્રભુ કેવોકે જવાબ આપી શકે છે. કરાવી શકે નહિ એવા કાર્યકર્તાઓ હોવા જોઈએ. આ પિછેહટથી—દેખાતી હારથી—લોકોનો ઉત્સાહ મરી નહિ જાય તો જ જવાબની આશા રાખી શકારો. શાન્તિપૂર્વક પોતાનું બળ જમાવ્યે જવું અને પછી તક આવે તેને ઝીલી લેવી એમાં કંટાળા લાભ છે એ પ્રભુ સમજી પણ જાય. સરકાર પણ હવે દમનથી તેમજ મોટા પાયા ઉપર સામી ચળવળ ચલાવીને પોતાનો કિલ્લો મક્કમ કરશે જ.

નવા ઉત્તારામાં કાલની રાત ટીક ચાન્ત ગઈ. મારા મુસલમાન મિત્રો-અલીગઢવાળા મદમ્મદ હુસેન અને રાફીઝક રહમાનની સાથે ઈસ્લામ અને મદમ્મદ સંબંધી લાંબી વાર ચર્ચા ચાલી.

૨ : ૩ : ૨૨-પ્રુધવાર

પેલા વાતુડીયા સિપાઈને આજે ફાંસીએ ચડાવી દીધો. કંટાળા વાતુડીયા હતો. મારી એકાન્ત કોટડીમાં તેની વાતોનો અવાજ એ તો મારા વાતાવરણનું એક મુખ્ય અંગ થઈ પડ્યો હતો. મરણને એટલાને સંપૂર્ણ રીતે પુરી એવો માણસ જોવો હોય તો તે આ હતો. મારા અહીં આવ્યા પછી આ ત્રીજી ફાંસી છે. મદદનીરા ડાકતર વિશ્વનાથ આયરે આ કેદીએ કેવા ધૈર્યપૂર્વક મૃત્યુની એટ

કરી તેનું વર્ણન મને સંભળાવ્યું. તેઓ આજ્ઞાકાલ મારી સાથે જરા વધારે છૂટથી ને સહ્યતાથી વર્તતા યયા છે. પહેલાં તેના વર્તનમાં જે તોછડાઇ જેવું કંઈક હતું તેનો હવે તેણે ત્યાગ કરેલો છે. કહે છે કે એ લોકોએ મરનારને ગઈ રાત્રે બીડી અને માસ આણી આપીને આખરનું ઉપકારકૃત્ય કર્યું હતું.

રાજદારી કેદીઓ સાથે કેવો વર્તાવ રાખવામાં આવે છે તેનો આ વિભાગમાં આવ્યા પછી ઠીક સાક્ષાત્કાર થયો જેથી અમલદારો પહેલાં વર્તતા તે કરતાં હમણાં હમણાં બહુ સારી રીતે વર્તે છે. અનેક રીતે વર્તાવ સુધરેલો છે. સખ્ત મજુરી અને અસહ્યતા નીકળી ગયાં છે, મોટાં મોટાં અપમાનો બંધ થયાં છે; પણ બધોરે અગે જમીને પૂરા હકયા પણ હોતા નથી ને વરો દરોગો આવીને જ્યારે હુકમ છેડે છે કે 'સખ્ત ટીપવાળા હોય તે હબા થઈ જાયો ને જલદી પોતપોતાને કામે વળગી જાયો' તે વખતે મને ક્રોધ આવી જાય છે. તેના અવાજમાં કેઈ ખાનદાન માણસો સાથે તે વાત કરતો હોય એવો બાવજ હોતો નથી કામ અને તાક્ષીમ બને હોવા જોઈએ એ હું સમજતો નથી એમ નથી; પણ જ્યારે આ લોકો જલજતા હોય છે કે આ કેદીઓ બધા ખાનદાન છે, તેઓ જેલના નિયમ અને સકટો સ્વેચ્છાથી વહોરી લેનારા છે એમ તેઓ જાણે છે તોપણ તેવા કેદીઓની જોડે વાત કરતાં સહ્યતાભરી બાધા તેઓ કેમ ન વાપરે? [આ વડા દરોગાની રીતબાત મારા અહીં આવ્યા પછી થોડા જ દિવસમાં સારી થઈ ગઈ છે.]

સુપરિન્ટેન્ડન્ટે મુસવમાનોને નમાજને અનુકૂળ કપડાં આપવાનું મારે મોટે કહેલું, પણ તેમ હજી કર્યું નથી. અખુલ વાહાબે તે વિષે આજે મારી પાસે ઘણી જ કળકળ સાથે ફરીયાદ કરી છે. ધૂંટણની નીચે ચારેક તસુ જેટલો ભાગ ટંકાય એવું કંઈક એ લોકો માગે છે. જેલની તંગડીઓ ધૂંટણની ઉપર રહે છે. આ સખ્ત કેદવાળાઓનાં પોતાનાં કપડાં તેઓ જેલમાં દાખલ થયા ત્યારનાં

નકામાં જાંધીને મુઠી, છાંડયાં છે તેમાંથી એકાદ દુ'ગી કે ત'ગીયું એમને આપે તો નમાજ વખતે તેમનું કામ ચાલી નય. કેદીઓની માગણી આટલી જ છે, અને જો આટલી માગણી પણ પૂરી પાડવામાં ન આવે તો પણ જોલના અમલદારો કેદીઓના ધર્મપાલનમાં વિમરૂપ થતા નથી એમ ન જ કહી શકાય.*

સુપરિન્ટેન્ડન્ટ મને કહેયું કે સાદા કેદીઓની પેઠે સખ્ત કેદીઓને રાજ નહાવાની સગવડ તે કરી આપશે, પણ પાછળથી અડવાડીયામાં ત્રણ જ દિવસ આ સગવડ રહેવા દેવામાં આવી છે. પાણી ખેંચી આપવાને પૂરતી સંખ્યામાં કેદીઓ મળવા મુશ્કેલ છે એવું જોલરે બહાનું બતાવ્યું, પણ આ કેદીઓએ જો કામ નતે કરી લેવાની તૈયારી બતાવી. આજે ફરીથી તેમણે આ વિષે પોતાની માગણી મોંઘાવી છે, પણ કંઈ પરિણામ આપ્યું નથી.

જે 'હિન્દી સભ્ય'ના હાથમાં જોલી વહીવટ સુપ્રત થયેલો હોય તેની ઇચ્છા જો ખરેખર જ એવી હોય કે રાજદારી કેદીઓની સાથે સભ્યતાપૂર્વક જ વર્તવું જોઈએ તો ધારાધોરણો અને હુકમોનો આધાર રાખીને જોડે તે નહિ બની શકે. ખાનદાન માણસોને જોલમાં કેમ રાખવા તેની આવડત સામાન્ય જોલી અમલદારોને નથી હોતી. તેમની આખી જીંદગીનો અનુભવ અને તેમના વિચારો બધા ઉલટી જ દશાના હોવાથી તેઓ સાચું વર્તન રાખી જ નથી શકતા. ચોરાએક ધારાએક કે હુકમો કાઢવાથી આ હાલત પવરાઈ નય તેમ નથી. જો 'હિન્દી સભ્ય'ને ખરેખર જ દિવમાં લાગણી હોય તો તેણે એક જ વસ્તુ કરવાની જરૂર છે : પ્રાંતના બધા રાજદારી કેદીઓને એક જોલની અંદર એકઠા કરવા અને તે જોલ પર પસંદ કરેલા ચુનંદા અમલદારોને જ રાખવા. હાલના જોલી અમલદારોને એક મોટી બીક એ હોય છે કે જો રાજદારી કેદીઓએ છુટકાટ આપીયું તો તેની બીજા સામાન્ય કેદીઓ ઉપર બહુ ખરાબ

*પાછળથી આ માગણી પૂરી પાડવામાં આવી હતી.

અસર થશે અને જેવની તાકીમ જાગી પડશે બધી જોડોના કુપરિન્ટેન્ડન્ટોને ને જેવરોને સુધારવા એ અસાધ્ય હશે, પણ જેવી વહીવટમાં સુખ્યતાના તત્ત્વને દાખવ કરી રાકે એવા અમલદારોને વીણી વીણીને ફાઈ એક જેલમાં એકઠા કરવા એ તો સાવ સરળતાથી થઈ રાકે હિન્દી સરકાર સર વીલીયમ વિન્સેન્ટના સુખથી દમામભરી રીતે મોઢમપણે કબુલ કરે છે કે 'ધજુ' કેમોમાં સબજો કૂરતાબરેલી ગાખવામાં આવેલી છે ખરી.

રાજદારી કેદીઓને સહ્યતાપૂર્વક રાખવાનો સરગર જો પ્રામાણિકતાથી પ્રયત્ન કરે તો આ બધામાં કંઈકે અર્થ કહેવાય, પણ આપણે માટે તો એક જ માર્ગ છે: દુઃખસહનને વિષે શ્રદ્ધા. સારા સાશ સંસ્કારી માણસોએ જેલી છંદગીના સંકટો ને હાટમારીએ જ્ઞાનદંતી સાથે વેઠ્યા છે તેનાથી પ્રભમા આગળ છે તેટલું બળ બીજા કરાથી આગળું નથી ધન્ય છે તેવાઓને તેવા અનેક બાદજોના સહવાસનું મને આ જેલની અંદર સદ્બાળ્ય પ્રાપ્ત થયું છે. રાત્રનાં શસ્ત્રો મિથ્યા છે એમ બતાવીને જો આપણે રાત્રને છતવા નીકળ્યા છીએ તો આપણે તેમના આકરામાં આકર્ષો સસ્ત્રોને જ સીધી પહેલાં જોઈ આપણાં જોઈએ, કે જેથી તેનું સસ્ત્રોનું બધું બળ તરત જ ઉડી જાય.

૩ : ૩ : ૫૨-શુક્રવાર

ગૈઈ સત્રે પાછા તાવ આવ્યા.

'હિન્દુ' પત્ર વ્યક્તિગત સવિનયસંગની કુટ આપતા કરાવની વિરુદ્ધ છે એમ સાર્વજન્ય છે. જ્યાં સુધી 'સામુદાયિક સવિનયસંગ'ની માત્રતા આવે નહિ ત્યાં સુધી તૈયારી જ કરતા રહો, એવી તેની ફલીલ છે. તાની તાની અયડામણીમાં સરકાર તમને ચમડી નાંખશે, માટે તેવી તક તેને ન આપવી; આખો દેશ એક મહાપુરુષ માટે તૈયાર ન થઈ બચે ત્યાં સુધી મેતાઓએ પોતાનું બલિદાન ન આપવું. ફલીલ દેખાય છે તો તર્કશુદ્ધ, પણ દુઃખસહનથી વિનય મેળવવાનો

જે મૂળ સિદ્ધાન્ત છે તેમાં અશ્રદ્ધા હોવાથી જ આ દલીલ જન્મી છે. પ્રભુનું બળ તેના આગેવાનોના દુઃખસહનથી દિનપ્રતિદિન કેટલું બધું વધતું જાય છે એનો આ દલીલમાં હિસાબ જ ગણવામાં આવેલો નથી. સામુદાયિક કાયદામંડળના એક જ માર્ગે છૂત મળી શકે એ ખરું નથી. કોઈ પણ ઉપાયે સ્વતંત્રતા મેળવીએ, પણ પ્રભુનો આત્મા બલાદય થવો જોઈએ એ તેની મુખ્ય રાત છે; અને ચોડાનાં દુઃખસહનથી આ બાબત જોટલી ઝડપથી સિદ્ધ થાય છે તેટલી બીજા કોઈ ઉપાયથી થાય તેમ નથી વળી, સામુદાયિક સવિનયમંડળ એ વિનયનો એકમાત્ર માર્ગ હોય તેપણુ તેજ મહાન શુદ્ધ ઉપાડવાની તૈયારી તરીકે વ્યક્તિગત સવિનયમંડળ કરનારાઓની સંખ્યા ધીમે ધીમે વધ્યે જવી જોઈએ આ બધી વાતો પર મજબૂત શ્રદ્ધા ખેસાડી લેવી હોય તેણે અનેક જોડાની સુલાકાત લઈ આવવી. પ્રભુમાં બળ અને શુદ્ધિ કેટલા વધતા ચાલ્યા છે એના ત્યાં પ્રત્યક્ષ દર્શન થશે ગમે તેટલી શાબ્દિક સમજૂતી એ દર્શન ન કરાવી શકે.

૪ : ૩ : ૨૨-શનિવાર

તીવ હજી કરો છોડતો નથી. રાત બહુ આકરમણી ગઈ.

આજે આ વિભાગની ત્રીજી કોટડીમાં રહેવા આવ્યો. અહીંના તિક્તવત્રમવાઈ લોકોએ અહીં આવવાનો બહુ જ આગ્રહ કર્યો. બહુ સુંદર માણસો છે. બિચારા અન્નામલાય પિસ્ત્રીને દમ કે ફાય જેવું લાગે છે. આ સખ્ત કેદમાં તે આજે વખત ટકી રાખે એમ લાગતું નથી.

આખી રાત બેઠાં ને બેઠાં કાઢી. પેરોડીયે ૩ થી ૪૫ સુધી જરા આંખ મજેલી. માકડોનો બહુ ત્રાસ. માકડ ન હોય તો બીજા બધી રીતે આ કોટડી સગવડવાળી છે.

પ : ૩ : ૨૨-રવિવાર

મીઠાથી ખાસીને પાછા પહેલી કોટડીમાં ગયો. એક તરફથી તાવ ને બીજી તરફથી ઉનચરો. એક ઉપર બીજો ઉનચરો કરી શકું એમ નહોતું ગરમ પાણીએ સ્નાન કરવા માટે ‘ચીનાગંજ ઑફિસ’ નામે ઓળખાતા એકાન્ત કોટડીઓવાળા વિભાગમાં ભડે છું. (આ ચીનાગંજ અને પેડાગંજ ઑફિસનાં નામ શા ઉપરથી પડયાં હશે તે સમજી શકતો નથી.) તે વખતે ત્યાંનું જ ભજર વાપરે છું. પહેલા નંબરના બ્લૉકના ભજરની વ્યવસ્થા એતાં આ ભજર તો બહુ જ સગવડભરેલું. હું ત્યાં ભડે છું ત્યારે ઘેર જ ગયો હોઉં એવું લાગે છે. હું હાલ આ વિભાગમાં રહું છું તે ભણે ગીચ વસ્તીવાળું શહેર, અને પેહું સુન્દર, શાન્ત ગામડું.

અહીં દરેક જોરડીમાં એક ખુણે ત્રણ ત્રણ કુંડાં (લોંકણાંવાળાં) શીય માટે સાંજના છથી સવારના છ સુધી રાખવામાં આવે છે. આ બાબતમાં અહીંની દશા મેં ઉસ્પીતાલની દશાનું વર્ણન કરેલું છે, તેવી જ છે. માકડ અને ભૂંઓ પોતાનું ઘર સમજીને બેઠે છૂટથી દોરે-ફેરે છે. સાંજે છ વાગે બહુ નિયમિતપણે અમને પૂરી દેવામાં આવે છે. જોરડીની સામે બબ્બેની દુકાંઓમાં અમારે બેસવાનું હોય છે. પછી મુખ્ય દરોગો આવીને અમને મળી જાય છે ને દુકામ કરે છે, ‘હલા યાઓ, ભૂંઓ’ એ દુકામ યાવ એટલે અમારે ઉઠીને કોટડીમાં પેસવાનું. પછી તાણું મારી દેવામાં આવે છે. સવારના પોણા કાલે અમને ઉઠાડે છે, અને બરાબર કાલે તાળો ઉઘાડીને અમને બહાર કાઢે છે. ઉઠીને અમારે બધાએ-આખા બ્લૉકના લગભગ ૨૯૦ કેડીઓએ-ચમ્ચારની દુકાંમાં ગાંઠવાઈને બેસી જવાનું. ગણવાની અને ગણતરી મેળવી લેવાની ક્રિયાઓ પૂરી થઈ જાય અને પછી બસુમત વમાડવામાં આવે ત્યાં સુધી અમારે મૂગા બેસી રહેવાનું. આઠ વાગે અમને પાછા પૂરી દે છે. ત્યાર પછી નહાવા અને જમવા માટે જ ઊંડવામાં આવે છે. એક વખત પાછા બજારના બે વાગે ભજર જવા સાર ઊંડવામાં આવે છે.

?

૬ : ૩ : ૨૨-સોમવાર

જામણા પગના નળા હપર પાછા એક ફોલ્લો નીકળ્યો છે; એટલે ચોડા દિવસ આ પીડા ટળી હતી, પણ પાછી તે હાજર થઈ ગઈ છે.

અસહકારીઓનું રસોડું ઠીક ચાલે છે. વરદાવારી, રામરાવ, આર્મા અને વેંકટસુબ્બા મળીને કામ ઠીક ચલાવે છે બીજાઓ પણ વખતોવખત તેમની મદદમાં જાય છે. જલ્લે બાપદાદાનો જ ધધિ કેમ ન હોય, એ રીતે તેઓ આ કામમાં પાવરદા થઈ ગયા જણાય છે.

૭ : ૩ : ૨૨-મંગળવાર

ગેઈ કાલે આ મહિનાની મારી હકની મુલાકાત પતી ગઈ સુપરિન્ટેન્ડન્ટ મારી તરફ કંઈ ખાસ રીસ રાખવા લાગ્યો હોય એવું જણાય છે. આ વખતની મુલાકાત તેની ઓફિસમાં જ થાય એવા હુકમ તેણે આપી રાખ્યા હતા. મારા ભાઈને અને હાકરાઓને દરવાજેથી લઈ આગ્યા. શ્રી ૦ કૃષ્ણમાચાર્યરને હાખવ ન ચવા દીધા. સુપરિન્ટેન્ડન્ટની ઓફિસમાં અમે સૌ ચઢાઈ પર બેઠા. જ્યેષ્ઠ પણ અમારી સાથે ચઢાઈ પર બેઠો. બહુ વાતો કરવાની તો કંઈ નહોતી. સુપરિન્ટેન્ડન્ટ અમને પા કલાક જ આપ્યો હતો, એટલે અમે બરાબર પંદરમી મિનિટ વાત અટકાવી દીધી. આવી આવી બાબતોને હું ગણકારતો નથી. તેનાથી તો હલકો જલજીવનમાં રસ જામે છે. વધારાપટ્ટી છુટકાટ જ આપણા જીરસાને કારી નાખે છે.

મુમલમાન કેદીઓને નમાજ માટે પોરાકનો વાધો છે તેની અને સખ્ત કેદીઓને રોજ ન્હાવાની સગવડ જોડાયે તેની મેં સુપરિન્ટેન્ડન્ટને વાત કરી. તેણે વડા દરોગાને હુકમ કર્યો કે દરેક મુસલમાન કેદીને તેનાં પોતાનાં કપડાંમાથી એક એક હુંગી લેવા દેવી અને નમાજ વખતે વાપરવા દેવી. બધાને રોજ ન્હાવા લઈ જવાનો પણ તેણે હુકમ આપ્યો. પહેલાં ત્રણ દિવસે લઈ જતા તેને બદલે હવે રોજ સાંજે લઈ જવા. પાણી સી પોતપોતાની મેળે ખેંચી લે. એટલે

આ જે બાબતોનો સંતોષકારક નીકળ થઈ ગયો એમ માનવાને હવે હરકત નથી.

૮ : ૩ : ૨૨-શુધવાર

પીડા દરોગા નન્દુનિને ગરવાળખી ન સંજ થઈ. મારા મિત્ર શ્રી ૦ રંગમ ચેટ્ટી બહુ વાતુડીયા હોવાનું આ પરિણામ છે સુપરિન્ટેન્ડન્ટે કદાચ સાબળયુ હશે ને ઝોડી ન છાપ તેના મગજમાં ભરાઈ ગઈ હશે તેથી આ બિચારાને સંજ કરી છે. આ નિરપરાધી માણસને માથેથી મારે કવંક ઉતારવું ન જોઈએ. સુપરિન્ટેન્ડન્ટ પાસે પહોંચીને તેને તેની બૂલ સગલવવાનો ઇરાદો છે.

પગમા ફોટો લેવાયો હતો તે ધીમે ધીમે વર્કશો છે અને બહુ દરદ કરે છે. આજ સવારે તેને ફોટો લેવા. એટલી બધી પીડા થઈકે તે હું ખગી ન શક્યો મને શરમ આવે છે, પણ ખરેખર, મારાથી ન અમાયુ. પીડાથી ઝોળો આવવા જેવું થઈ ગયું તે જોઈ મદદનીશ દામ્તરે કંઈક ઉમેળક દવા પાછને ફોટો પર પાટો બાંધી દીધો.

૧૦ : ૩ ૨૨-શુક્રવાર

ગેથ સોમવારે એક દુખ કરનારો કિસ્સો બન્યો હતો પણ પાટો બધાવવા રવિવારે સાંજે છરખીતાવમા ગયેલો ને પાછો સોમવારે સવારે ગયો. સોમવારે સવારે નસ્તરના ઓરડામાં કેદી કમ્પાઉન્ડર દિવાન મારા પગને માતો હતો એવામાં વાતુડીયા બાહરાહોળ રંગમ ચેટ્ટી ત્યાં આવી પહોંચ્યા સામેની બારીએ ઉભા રહીને એટલે તો માંડી વાતો ચલાવવા તેણે કહ્યું કે તગીયતના કારણસર તેને છોડવાની સલામણ કરવાની સુપરિન્ટેન્ડન્ટે હા પાડી છે. આ બાબતમાં મારો સો મત છે તે મને વચરપાછે એ બાણી શકે તેમ હવે; એટલે આવી વાત મારી સાથે કરતી એ જે રીતે બીનજરૂરી હતી: એક તો એક એ કંઈ પણ ચરતો કરીને કે બહાનું બતાવીને છુટે એ હું ન જ પસંદ કરી શકું; બીજું એ કે તે જ દહાડે તેને છરખીતાવમાંથી પાટો કેદીએના

વિભાગમા લાવવાનો હતો, એટલે અહીં મારી સાથે વાત કરી લેવાની
 કશી જ હતાપણ હતી નહિ તે કહે, મારા છુટનાની આ વાતમાં
 તમે કેમ કંઈ સવાલ આપતા નથી ? મેં કહ્યું તબીયતને કારણે તમને
 છાડવાના હશે તો કંઈક તમારી પાસે એ લોકો લખાવી લેશે તેણે
 કહ્યું, હું એણે કંઈ લખી કરી આપું નહિ તે જ દિવસે પાછળથી
 રંગમ ચેટ્ટીને સુપરિન્ટેન્ડન્ટ સાથે લાગી વાતચીતનો પ્રસંગ મળ્યો લાગે
 છે. વાતવાતમાં તેણે પૂછ્યું કે તબીયતને કારણે તેને છાડવામાં આવે
 છે તો તેણે કંઈ લખી આપવું પડવાનું શું ? સુપરિન્ટેન્ડન્ટ તેને
 પૂછ્યું કે આ લખી આપવાની વાત તમને કાણે કહી ? તેણે
 મારા નામ લીધું. રંગમ ચેટ્ટીને મારી સાથે વાત થયેલી છે તે
 જાણતા સુપરિન્ટેન્ડન્ટ રાતોપીજો થઈ ગયો. રંગમ ચેટ્ટીને મારી
 સાથે વાત થઈ તે જ દહાડે તે અમારા વિભાગમા આવનાર હતો એ
 ખર, છતાં નિયમનો કડકાઈથી અર્થ કરીયે તો ઈસ્પીતાલમાં થયેલી
 વાતચીત જ્ઞાના કાયદા વિરુદ્ધ હતી. જે વડો દરોગો મને ઈસ્પીતાલે
 લઈ ગયેલો તેને તેણે પૂછ્યું તે બંધે, રવિવારે હું વડા દરોગા નન્દ-
 મુનિની પાસે હતો નન્દમુનિ પાસે ખુવાસો માગવામા આવ્યો.
 તેણે ધણે બચાવ કર્યો, પોતાની નિર્દોષતાના કારણે બતાવ્યા, પણ
 તેને ' કાળા નિશાન ' ની સભા થઈ જ આ વાત મેં સાંભળી
 ત્યારે મને આઘાત થયો આ માણસ તો રવિવારે મારી સાથે હતો,
 અને રવિવારે કહ્યે બન્યું નહોતું. અમારા વાતુડીયા બાઈબાંધ તો
 રોમવારે મળ્યા હતા અને બારીએ હમા હમા જ્ઞાના ધારા વિરુદ્ધ
 મારી જોડે વાતો કરતા હતા, અને તે વખતે નન્દમુનિ મારી સાથે
 નહોતો હું બુધવારે સુપરિન્ટેન્ડન્ટની પાસે ગયો અને ખરી વાત
 તેને કહી તેણે મારું કહેવું સાંભળી લીધું અને નન્દમુનિને ખામી
 સભા થઈ છે તે કહ્યું. સભા રદ કરવાનું પણ તેણે કહ્યું.
 દરોગો નન્દમુનિ આખી જ્ઞાનામાં ધણે જ દોષીયાર છે અને તેની વર્તણૂક
 પણ ખૂબ સારી છે. આવા બધા માણસને અજુકાટી સભા થવામાં
 હું જાણીજોઈને કારણભૂત થાઉં તો મને અત્યંત ખેદ થાય.

વેંકટરાવ કરીને એક નૌજવાન અસહકારી અમારી સાથે કેદમાં છે. પાણીના પંપ પાસે કોઈ દરોજાએ એક કેદીને ઘેરો માર્યો હતો તે તેણે જોયું ને સુપરિન્ટેન્ડન્ટને તે વાત જાહેર કરી. અને બધાએ વેંકટરાવને સલાહ આપી કે સુપરિન્ટેન્ડન્ટને કહેવાની કંઈ જરૂર નથી, કારણકે સામાન્ય કેદીઓના સંબંધમાં આવી ફરીયાદો ઉપર કોઈ લક્ષ આપતું નથી એ આપણે સહુ જાણીએ છીએ. જે માણસને માર પડ્યો હતો તેણે તો ઇનકાર કર્યો કે તેને કોઈએ માર્યો નથી. અને આમાં નવાઈજેવું કંઈ નથી. જેવતાં માણસોથી કેદીઓ એવા ડરે છે કે તેમની સામે ફરીયાદ કરવાની કોઈની છાતી ચાલતી નથી. પણ સુપરિન્ટેન્ડન્ટે વેંકટરાવના કહેવાને ઠપ્પલ રાખ્યું તેની નોંધ લેતાં મને આનંદ થાય છે. તેણે એ દરોજાને શિક્ષા પણ કરી.

૨૪મ એપ્રિલે હવે રોજનો દરદી થઈ પડ્યો છે. તેને અપચો અને છાતીનું દરદ સહોદિત તણાં કરે છે. તે કેદખાનામાં જાણું રહી રહે એમ લાગતું નથી. માનની સાથે છુટી શકે તો હોય તો છુટે એ સારું છે.

૧૧ : ૩ : ૨૨-શનિવાર

આ જલમાં અત્યારે મોટામાં મોટો અસહકારી કેદી શ્રીમાન કે વી. કૃષ્ણરાવ ગર છે. તે ગંધાલગુહમના કુમાર જન્મીનદાર છે. અહીંના કેદીઓમાં તેઓ રાજસાહેબને નામે ઓળખાય છે. સુંદર નૌજવાન છે. ખાનદાન છે. સમજશક્તિ પણ સારી છે. સ્વભાવે સાદા અને લોકો તરફ લાગણીવાળા છે. દેશભક્તિ સાચી ધરાવે છે. તેમાંયે દેખાવ કર્યા વગર ઉપકાર કરવાની વૃત્તિ મારે છે. છે તો જુના વેભવશાળી ખાનદાનના, પણ વાતચીતમાં અને વર્તનમાં તે મધ્યમ વર્ગના એકાદ સજ્જન કરતાં ચડીયાતા છે એવો ભાસ ખીલકુલ થવા દેતા નથી. તેમણે કેટલાંક નાટકો ને કાવ્યો લખીને અર્વાચીન સાહિત્યમાં પોતાનો ફાળો આપેલો છે. તેમની કૃતિઓ બહુ વખણાય છે, કેદથી આ સુંદર ખાનદાન યુવાનનો જુરસો જરાપણ ઝોળે પડ્યો નથી. તેમનામાં ફેરફાર કરો જાયો નથી. તેમણે ખીડી છાંદા દીધા છે

એટલો ફેરફાર ખરો. તેમના જીવનમાં ખીડીતું સેવત એ એક ન
ખાપ હશે.

શ્રી૦ કે. શ્રીનિવાસ આયંગર મદ્રાસની પચૈયાપા વાળી
પાઠશાળામાં અને ત્યાર પછી નેવોરમાં ધણું વરસથી અધ્યાપક
હતા. સત્યાગ્રહની લડત ચાલુ થઈ ત્યારથી તેમણે પોતાની એ જગ્યાનો
ત્યાગ કર્યો હતો. તેઓ દિલ્હીના કાર્યક્રમમાં રહેલા સિદ્ધાન્તો અને
હેતુઓને જરાજર સમજી ગયેલા છે. તેઓ અહીંના બધા ભાઈઓમાં
સંયમ અને તાક્ષીમના આદર્શ રૂપે રહેલા છે. દાખલ થયેલા ત્યારે
૨૦૮ રતલ હતા. તેના ધટતા ધટતા માર્ચની શરૂઆતમાં વજન
લેવાયું ત્યારે ૧૭૦ રતલ તબ્યા.

અક્ષાગઢવાળા શરીરકં-ઉર-રહમાનની તો હું શી વાત કર ?
આવા સમજનનો પરિચય થયો એ હું ઇશ્વરની મોટી કૃપા સમજું
છું. આટલો ખાનદાનીમાં ઉછરેલો, આટલો વિવેકમર્યાદા વાળો,
આટલો ઇશ્વરના ડરવાળો, આટલો સુંદર ઉદાર જીવ કોઈક ન યુગકો-
માં જીવામાં આવે છે. તે અને તેમના દોસ્ત મહમ્મદ હુસેન એ બે
આદર્શ હિન્દી મુસલમાનો છે. આપણી કૌશલ્ય અને શાળાઓના
જીવાનીયાઓ આજેને પોતાના આદર્શ માનીને ખુશીથી ચાલી રાકે છે.

ધાડઝ એ પણ ખરા અસહકારીનો એક નમુનો છે. સારાસારનો વિવેક, મક્કમપણું, હિંમત, જોર, બધા શુભોનો દત્કર્થ. આપણી લડત આવા આવા માણસો વધારે સંખ્યામાં માત્રે છે. હું ધારું છું કે આપણી સેનામાં આવા માણસો સારી સંખ્યામાં બરતી કરવાને હજી આપણે જાગ્યશાળી થયા નથી.

આંદોલનમાં સાહેબ ચિત્તરત્ના દરજ્જા છે અને અબદુલ્લા બાદશાહ સાહેબ વેલોરના છે. એ બંને આ જ પ્રકારના માણસો છે. તિરપુરવાળા અબદુલ્લા વાદળની અંદર કંઈક દુમલાખોર જુરો ખરો. તેને લીધે કેટલીક વાર તેમના નિર્ણયો પર અસર થાય છે, પણ એ વૃત્તિને તે ધીમે ધીમે છોડતા જાય છે.

તિરુવત્તમલાઈએ આપણા મંડળમાં સુદર માણસોની એક ટાળી આપેલી છે. તેમનો ખુરામિલજ, હળીમળી જવાની આવડત અને બહાદુરી એ તામીલ નાહુને ભૂષણરૂપ છે.

ગોન્ડેચુએ તુર્કની બાબતમાં રાજનામું આપ્યાની ખબર સાંભળી સ્પષ્ટ રીતે સમજી શકાય છે કે ગાંધીજીને પકડવાના હુકમ નીકળ્યા હોવા જોઈએ.

૧૨ : ૩ : ૨૨-રવિવાર

પહેલાંની ખબર ઉડતી ગપ જેવી હતી, પણ આજે બપોરે ચાકસ ખબર મળી કે ગાંધીજીને પકડયા છે. આ સમાચાર સૌએ શાન્ત ચિત્તે સાંભળ્યા છે. અમે સૌએ ૩૬ કલાકનો ઉપવાસ અને પ્રાર્થના કરવાનો કરાવ કર્યો છે. સાંજે ખુલામાં હિન્દુમુસલમાનોએ સાથે જોડીને પ્રાર્થના કરી. અમારા વિભાગમાં રહેતા બીજા કેદીઓને પણ આપોઆપ મન થઈ ગયું ને તેઓ અમારી સાથે પ્રાર્થનામાં આવીને બેઠા.

૧૩ : ૩ : ૨૨-સોમવાર

આજે સવારે ને બપોરે, ને પાછા પાછળ કરતાં પહેલાં સાંજે, એમ ત્રણ વાર પ્રાર્થના માટે સૌ એકઠા થયા.

ઈન્સ્પેક્ટર જનરલ જેલની મુલાકાતે આવ્યો છે ને અમારી કોટી પાસેથી પણ નીકળ્યો હતો. તે ધારે છે કે બધા કેદીઓને છારા આપવી એ તો એક જાતનો મોજશોખ છે. યુરોપીયનને જેવી ંહીરખી તેવી જ તે કહેવાય. છાડાંવાળી દાળ એ બહુ પોષક છે. મેં કહ્યું કે પોષણનાં તરવો તેમાં હશે એ ખરું, પણ તેની સાથે આંતરડાને છાલવાનો શુભ પણ તેમાં છે, તેથી એકંદરે તેનું પરિણામ તબીયત પર બહુ ખરાબ થવાનો સંભવ છે. સુપરિન્ટેન્ડન્ટને મારી વાત મળે હતરતી લાગે છે, પણ ઇન્સ્પેક્ટર જનરલ તો હંજી આખી દાળનો જ પક્ષપાતી છે. જેલના એરશકમાં આખી દાળ દાખલ કરવાની જવાબદારી એની જ છે એમ મને કહેવામાં આવ્યું છે.

મૉન્ટગ્યુએ રાજનામું આપ્યું તેનું કારણ એવું કહેવામાં આવે છે કે હિન્દી સરકારે દુધી પ્રશ્નના નિકાલ સારૂ કરેલી માગણીનો ખરીતો તેણે કૉલિનેટ (મંત્રીમંડળ)ને પૂછ્યા વગર જ પ્રસિદ્ધ કર્યો હતો.

હવે ગાંધીજીની ગિરફતારી પછી દેશે શું કરવું ? બધા મોટા મોટા નેતાઓ જેલવાસી છે. અત્યારે આપણને માર્ગ બતાવનાર કે ટેકો આપનાર એક હારત-ભાગ્ય-વિધાતા સિવાય બીજું કોઈ ન મળે.

આ અઠવાડીયાને અન્તે હવે હું છુટવાનો. હું નહોતો ધારતો કે એકેએક સાથી જેલમાં જશે. મહાત્માજી પણ જેલમાં ગયા. હવે હું બહાર જઈને શું કરી શકવાનો ? મારી ટીપ લાગી હોત તો કેવું સારૂ !

૧૫ : ૩ : ૨૨-બુધવાર

વીરોક્ત જીવાનીયાઓ-વિદ્યાર્થીઓ જેવા લાગ્યા-ની એક ટાળીને જેલના કારખાનામાં લઈ જતા હતા તે જોયું. તેમની સાથે વાત તો ચાલ નહિ, કેમકે તે જેલના ધારા વિરુદ્ધ છે; એટલે તેઓએ છટકી પ્રણામ કર્યા. તેના જવાબમાં પ્રણામ કરીને જ મેં સન્તોષ માન્યો.

અર્થાશમાંના કેટલાક હજી ખીટીનું વ્યસન છોડી નથી શક્યા, એ અફેરોસની વાત છે. ખીટી ખીનારાઓ એવા મોટા કે અગત્યના માણસો નથી એ ખરું, પણ તેઓ ગમે તે હોય તોપણ તેમના એ વ્યસનથી અમને સૌને બેવડી શરમ લાગે છે. એક તો એમાં જેલી કાયદાનો ભંગ છે, અને ખીટી આંત્રું વ્યસન કેદમાં આવવા જેટલી હિંમત અતાવનાર અસહકારીને ન હોય તેવું છે. કાં તો આ લોકોએ પોતાની આદત છોડવાનો પ્રામાણિક પ્રયત્ન જ નથી કર્યો, અથવા તો ખીટીની આદત એવી બારે હોવી જોઈએ કે એક વાર તે પડી કે પછી છોડવી મહામુશ્કેલ થઈ પડે. જેલમાં આ આદત બહુ મોટા પ્રમાણમાં નજરે પડે છે. અહીંના કેદીઓનો મોટો ભાગ ખીટી માટે કેટલાં વલખાં મારે છે! કેટલાક ખાવાનું ચારી લાવીને, કેટલાક બીખી લાવીને, તો કેટલાક પોતાના સાણામાથી બૂખ્યા રહીને કંઈક બચાવીને તે વચા ખીટી મેળવે છે. જનરલમાં યોડી વાર બેસીયે ત્યાં પણ એ ખીટીની વાત કાને પડે જ. જેલના કાયદા ગમે તેટલા સખ્ત છે, છતાં અહીં જેલમાં ખીટીનો રીતસર વેપાર જ ચાલે છે એમ મેં સાંભળ્યું છે, અને મને તે ન માનવા જેવું પણ લાગતું નથી આવી લાલચો પોતાની ચારે તરફ વ્યાપી પળેલી હોવાથી કેટલાક નબળા મનના અસહકારી ભાઈઓ તેમાં ફંચાય છે.

‘સ્વરાજ્ય’ પત્રમાં શ્રી ૦ રામસ્વામી નાઈકરે કોઈ વર્તમાનપત્રના ખબરપત્રીને આપેલી મુલાકાત આવી છે. તેમણે કહ્યું છે કે તેમને જેલમાં મળ્યા હતા અને બારડોલીના ઠરાવોથી હું ખુશી નથી થયો એમ તેમને લાગ્યું છે. આ વાત પ્રસિદ્ધ થવાથી સરકાર તરફથી તપાસ ચાલી, અને તેને પરિણામે અસહકારી કેદીઓની મુલાકાતોના નવા ધારાઓ ઘડવામાં આવ્યા છે. મુલાકાત માટે જનાર માણસે જલ્દી માછસ્ટ્રેટને અગર તો પોલીસ સુપરિન્ટેન્ડન્ટને અરજ કરીને પરવાનગી મેળવવી જોઈએ. આનો અર્થ સ્પષ્ટ છે. અરજદારની ચાલચલગત અને વિચારો વિષે પછી એ લોકો બારીક તપાસ ચલાવે, આનખી

ચીડીમત્રીઓ ચાલે, ખાનગી અમલદારોની આપખુદીના હુકમોએ બધું કામ ચાલે અને માગેલી મુવાકત મળતાં લાખી દીલ ચાલે.

૧૬ : ૩ : ૨૨-ગુરુવાર

દિશાનાપોલીવાળા મહમ્મદ હુસેન અને વેલોરવાળા અબ્દુલ બાદશાહ એકાન્ત કોટડીઓમાં હતા ત્યાંથી તેમને અહીં લાવ્યા છે. મહમ્મદ હુસેનને મારી વિનંતિ માનીને અહીં લાવવામાં આવ્યા તેથી અને આનન્દ થયો છે. હજી પણ તેવા ને તેવા જ અંગળ છે. હું આશા રાખું છું કે કંઈ નવું તોફાન પાછા નહિ જગવે. અબ્દુલ બાદશાહનો મિત્રજ તેવા ને તેવા કાવકો છે. સુન્દર અસહકારી છે.

૧૭ : ૩ : ૨૨-શુક્રવાર

નૈનમલ્લી કોનનને આજે ફાસીએ ચડાવ્યો. ૧૬-૨૦ વર્ષનો નીજવાન.

મુદત કાપતો કાપતો હવે બહારની કુનીયાને કાઢે હું આવી લાવ્યો છું, એટલે આજે હું મારા જોડી જીવનની નોંધ લઈ શકું અહીં જે વળુ માસ મેં ગાળ્યા છે તે મારી જીંદગીનો અત્યંત સુખનો કાળ છે. જેલમાં વીસ દિવસ થયા આ વિભાગમાં અસહકારી ભાઈઓની સાથે આવીને રહેલો છું તે તો કેવળ સુખાનુભવનો જ કાળ છે. આ વીસે દિવસ એક દિવસની જેટ પસાર થઈ ગયા છે. ખાસ કરીને ચારે કોટડીઓને વચ્ચેનાં બારણાં ઉધાગ નાંખીને એક ઓરડા જેવી કરી નાંખી ત્યારથી તો બહુ જ આનન્દ આવ્યો. આ સ્થાન કોંગ્રેસ હોસ્ટેલ જેવું જ બની રહ્યું છે. જીવાનીના તે દિવસો યાદ આવે છે. જેલમાં છીયે એવું તો લાગતું જ નથી. ફેશુઆરીના પહેલા અઠવાડિયાથી સુપરિન્ટેન્ડન્ટથી માંડીને નાનામાં નાના જેવી અમલદારના વર્તનમાં વિનય જોઈ શકાય છે, તેઓ અમારી દીક સંભાળ રાખે છે અને વાનખી સમવડો પૂરી પાડવાની મોહનજી કરે છે. હું ઇચ્છું છું કે બધી જેલોના સુપરિન્ટેન્ડન્ટ

મેનર એન્ડરસન જેવા હોય તે માગણી અને સમજૂતી ઉપરથી તેઓ દુઃખ છે માટે નહિ, ઉલટું, વાત તેો એવી છે કે જ્યાં તેના વર્તનમાં ઉદારતાની આમી જોવામાં આવે છે તે ઉપરના દુઃખોને લીધે અથવા જોવામાં પાસમાં પૂરતો અવગણ નહિ દોવાને લીધે જ છે જોશર અને વડા દરોગા વિષે કહેતા અને મગફરી યાવ છે કે તે દોશના સ્વભાવમાં ને વર્તનમાં ખૂબ પડેલા થયા છે તેમના આશિષમાં પણ યથા દોષ એવો સ્બલ છે આ જોવા એકેએ અમલદાર વિષે મારા મનમાં કેવળ કૂતલતાની જ જુદી છે કેટલા ને વિષે મારા મનમાં સખ્ત વિચારો આવેલા અને તે આ નોંધમાં લખેલા છે, પણ હવે તે બધા બુ સાર્થને કેવળ મિત્રાચારીબચી વિચારો જ રહેતા છે આ નોંધમાંથી તેવા ઉલ્લેખો ને એટલા કારણે જ કાઢી નથી નાખ્યા કે આ જોવામાં મારે અપન કેડ ગયું, જ્યારે કેની પ્રજાવિમાથી મારે ચિત્ત પસાર થઇ રહ્યું તેવું આબેહુલ ચિત્ર રજૂ થાય કેટલાક અમલદારો વિષે ને અનુદાર વિચારો કર્યા અને લખ્યા તે માટે હું દિલગીર છું તેઓએ ચેતાનો સ્વભાવ બદલ્યો અને અમારા સળખમાં સારા થઇ ગયા ત્યાં સુધી મારે રાહ જોવી જોઇતી હતી

આ વીર દિવસમાં આન્ધ્રના કેટલાક રત્નોના સમાગમનો લાભ મળે છે મોટા મોટા બલિદાન કરનાર આ વીરોનો સાથે દિવસ-રાત રહેવા મળે, તેમનો ગાઢ પરિચય થાય-જેવો બહારના જગતમાં ચલાવો સ્બલ જ નહોતો-તે અહોભા ન જ છે

આજે બપોરે સુપરિન્ટેન્ડન્ટ સાથે વાત થઈ, છેલ્લી સલામ જેવી હું જોઉં છું કે રાજદારી કેવીએને કેવી રીતે રાખવા તે બાબતમાં તેને પૂરતી કુટ નથી તેને ઉદારતા અને સહાનુભૂતિ રાખવાને કહેવામાં આવે છે, પણ તે જ સાથે એવી પણ સૂચના દોાય છે કે તેણે સામાન્ય કેવીએ માટેના કાયદાઓની મર્યાદામાં બરાબર રહેવું એટલે કે ઉદારતા અને સહાનુભૂતિ એ કેવળ અર્થશૂન્ય રાખેલો જ બની નથી છે,

૧૮: ૩: ૧૨-શનિવાર

જેલમાં રોતરંજીઓ બતાવે છે ત્યાં ગયો. મુકાદમ ખાતો હતો અને ચાર તથા છંદારાઓ તેના તાનમાં કામ કરી રહ્યા હતા. એ દેખાવ અદ્ભુત હતો.

હીરાસીંચ અને નિધનસીંચની રજ લીધી. હીરાસીંચના લાઇને કાગળ લખી તેની ખબર આપવાનું કબુલ કર્યું.

સુપરિન્ટેન્ડન્ટે રાત્રીકની તખીયતની સંભાળ રાખવાનું વચન આપેલું તે તેણે પાળ્યું છે એ જોઈ હું ખુશી થયો. તેને ધડની ચપાટીઓ ઉપરાંત બે ઇડાં અને રોર દૂધ આપવાનું નક્કી થયું છે.

ચાર અસહકારીઓ જેલના છાપખાતામાં કામ કરવા ગયા છે. આ જુવાનીયાઓ પોતાનો જેલનો વખત કંઈક નવા હુનરકોશો શીખી લેવામાં ગાળે તો બહુ સારું. ટ્રિચીના પોલીસના મહમ્મદ હુસેન, જેમને હમજાં આ વિભાગમાં લાવવામાં આવેલા છે તેઓ રોતરંજીના કારખાનામાં જવા ઇચ્છે છે. ધણીખરા અસહકારીઓને જન પીંખવાનું કામ જ આપવામાં આવે છે, કેમકે તે હજીવું કામ છે. આ સિવાય તે લોકો કંઈ જ કરતા નથી સુબારાવ વણાટ શીખી લેવાની ખૂબ મહેનત કરી રહ્યા છે.

૧૯: ૪: ૨૨-રવિવાર

૧૯૨૦-૨૧માં બરેલા આવકવેરામાંથી રા. ૨૧૧-૧૧-૦ અને પાછા મળશે એવી ખબર મદ્રાસના આવકવેરા કલેક્ટરે મને મોકલી છે.

આજે આ જેલવાસનો છેલ્લો દિવસ. દરેક જણ, રાજદારી કે સામાન્ય કેદીઓ, કેદી દરોગાઓ ને મુકાદમો, જેલના દરોગાઓ, જેલના અમલદારો, સુપરિન્ટેન્ડન્ટ બધા એટલા લગા છે, સૌનો એટલો

બધો પ્રેમ છે કે તેમની રજા લેવી એ જાણે દુઃખજનક પ્રસંગ થઈ પડ્યો છે.

૨૦ : ૩ : ૧૨-સોમવાર

૧

સાંજનું કે પાછલેટ દિનને છે વરસની સાદી કેદની રીપ મારી. ઇશ્વરે આપણું નેતૃત્વ કરનાર મનુષ્ય આપણને આપ્યો, પણ સરકાર તેને આપણી પાસેથી લપાડી જવાનો પોતાનો હક બતાવે છે. ધર્મીનું જ ધાર્યું થવાનું.

બધો પ્રેમ છે કે તેમની રત્ન લેવી એ જ્ઞાને દુઃખજનક પ્રસંગ થઈ
પડ્યો છે.

૨૦ : ૩ : ૨૨-સોમવાર

સોમવારે કે પાછલે દિવસની સાદી કેદની દીપ મારી-
ધુત્તરે આપણું નેતૃત્વ કરનાર મનુષ્ય આપણને આપ્યો, પણ સરકાર તેને
આપણી પાસેથી ઉપાડી જવાનો પોતાનો હક બતાવે છે. ધણીનું જ
ધ્યુનું થવાનું.

સૌ મિત્રોને પ્રણામ કરીને સવારના દસ વાગ્યાને શુભારે જેલ
બહાર નીકળ્યો. સુપરિન્ટેન્ડન્ટ દરવાજા બહાર થોડે સુધી મારી
સાથે આવ્યો. તેણે 'પૂછ્યું' કે બહારથી જેલ વધારે સુંદર નથી
દેખાતી ? મેં કહ્યું, 'જેલની બાજુ ધારવામાં આવે છે તેટલી ખરાબ
નથી.' હાથ મિલાવીને છૂટા પડતાં તેણે કહ્યું, 'ફરીથી પાછા ન
આવતા.' શ્રી૦ સિંગારવેલુ ચેટ્ટીયાર અને રામસ્વામી નાઈકર મદ્રાસથી
મળવા આવ્યા હતા. વેલોર શહેરમાં 'સ્વરાજ્ય'ના અખરખત્રીએ મારા
ઉપર મુલાકાત માટે તરાપ મારી. મેં કહ્યું, 'હજી તો જેલમાંથી
રીપોર્ટ ચાલ્યો આવ્યું છે', એટલે મારે તો બધી પરિસ્થિતિ જોવી-
જાણવી છે. હમણાં મેં હમણાં ખીજાઓને કરી સૂચના મારાથી ન
આપી સકાય.' સાજના નહેરે સલા રાખી હતી, પણ ઉપરના જ
કારણે હું કંઈ જાણ્યો નહિ.